

Giới thiệu Mau Xuyên Liều Tâm: BOSS Đứng Lại!

Tên Hán Việt: Khoái Xuyên Liều Tâm: BOSS Trăm Trụ!

Editor: AKSN Team

Thể loại: Nguyên sang, Ngôn tình, Cổ đại, Hiện đại, HE, Tình cảm, Khoa học viễn tưởng, Huyền huyền, Ngọt sủng, Hệ thống, Song khiết, Xuyên nhanh, Nữ phụ

【 rải đường, 1 vs 1 】

- -----

Thiếu nữ vô tình đạt được cơ duyên, kí kết khế ước vùng với Cửu Vĩ Hồ. Từ đây thiếu nữ dần thân vào chuyến phiêu lưu khắp các thế giới, bắt đầu nhiệm vụ công lược BOSS tại các thế giới này.

Lạc Yên cần cù chăm chỉ mà công lược bỗng phát hiện, ai nha nha....., thế nào lại luôn là người nha!!

108 cách thức công lược, ta đem hết ra cho người. Boss mau đứng lại! Đem tâm giao cho ta đi!

Lạc Yên mở cửa hàng bán ra các loại Boss:

- ✔ ☐ Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ
- ✔ ☐ Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc
- ✔ ☐ Kiếm Khách Lãnh Khốc Vô Tình
- ✔ ☐ Ngụy Thiên Vương Tham Ăn Cao Lãnh

.....

Chỉ có người không thể tưởng được, không có người mua không được.

Đi qua đi ngang qua ngàn vạn lần không cần bỏ qua, không cần 998, chỉ cần một cái ma ma bang(???), liền có thể đem Boss lãnh mình thích về nhà!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liều Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 1: Ký Kết Khế Ước

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Yên tĩnh...

Quá yên tĩnh...

Tĩnh đến giống như trong thế giới này không còn sự sống nữa.

Tuyết trải đầy trên trời và trên mặt đất, ngàn dặm không thấy một dân cư, chỉ còn lại thanh âm của bông tuyết rơi xuống.

Sàn sạt....sàn sạt...sàn sạt...

Một mảnh tuyết trắng, nên một mặt màu xanh lục kia có thể đặc biệt dễ dàng thấy được.

Đó là một cây đại thụ không biết đã qua bao nhiêu năm, tháng tuổi.

Tới gần một chút, liền có thể nhìn thấy một người đang bị trói lại.

Thiếu nữ tầm mười lăm, mười sáu tuổi. Chiếc dây đẳng màu xanh biếc cột đôi tay đôi chân của nàng với thân cây, màu áo tím bao vây lấy thân hình nhỏ bé đơn bạc của nàng.

Kiểm y của nàng buộc không được chặt chẽ, giống như tơ như lụa trút xuống dưới, lại càng sần đến da thịt trắng nõn của nàng.

Hàng lông mi dài che lại đôi mắt đang nhắm. Nàng vẫn không nhúc nhích, phảng phất như là ngủ rồi, lại cũng như là đã không còn sinh mệnh, liền cùng nơi này hoà vào làm một thể.

Đát...đát...đát...

Một tiếng lại một tiếng, đó là thanh âm đập tuyết.

"Lạc Yên....."

"Lạc Yên....."

Một tiếng, lại một tiếng gọi, cứ kiên trì không ngừng lặp lại.

Thiếu nữ rốt cuộc cũng có phản ứng, lông mày nàng khẽ nhướng lên, nhưng đôi mắt vẫn không mở.

Khoé miệng nàng nổi lên một nụ cười châm chọc.

A --

Sao có thể chứ? Làm sao có thể có người tới xem nàng?

Nhưng tiếng gọi kia vẫn không ngại phiền hà, tiếp tục gọi tên nàng.

Nàng chung quy là đã bắt đầu phiền chán với thanh âm kia.

Nàng chậm rãi mở mắt, đôi con ngươi màu tím xen lẫn vài phần màu đen mang theo ba phần băng lãnh, ba phần mĩa mai, ba phần mê mang, còn có một chút chờ mong được giấu tận đáy mắt.

- - Không có, cái gì cũng đều không có.

Ánh mắt của Lạc Yên dần biến mất, chỉ còn một mảnh hoang mang.

Một mảnh yên tĩnh, chỉ có một mình nàng. Tuyết bay đầy trời so với trí nhớ của nàng vẫn giống nhau, không có biến hoá. Cũng là không biết đã qua bao lâu, chỉ cảm giác đã trải qua một bể dâu [1].

[1] Bể dâu: Xuất phát từ câu thành ngữ: "Thương hải vi tang điền", nghĩa là "Biển xanh biến thành nương dâu", qua thời gian dài truyền miệng, người ta lại tóm lược một lần nữa thành "bể dâu". Từ "bể dâu" hiện được dùng trong hai trường hợp: khi gặp chuyện bất hạnh, người ta thường dùng nó để miêu tả về hoàn cảnh của mình; hoặc khi gặp thay đổi to lớn trong cuộc sống, người ta cũng dùng hai từ này để nói về sự thay đổi chóng vánh ấy, nói khái quát thì có thể hiểu giống như đời người xảy ra trăm biến cố, mỗi chuyện đều là một cuộc "bể dâu".

Ở thời điểm nàng sắp nhắm mắt lần nữa, bỗng một con Hồ Ly Trắng xuất hiện trong tầm mắt nàng, không phải nói là nó vẫn luôn ở trước mặt nàng, chỉ là nhan sắc của nó với tuyết dung hoà thành một thể, nên vừa này nàng mới không có nhìn thấy nó.

"Ngươi là thứ gì? Tại sao ngươi lại ở đây?" Thanh âm của thiếu nữ trong trẻo, sâu thẳm, và còn mang theo băng lãnh.

"Lạc Yên, ta tới giúp ngươi đây." Chín cái đuôi của nữ Hồ Ly cứ vung vẩy vung vẩy, giọng nói phát ra mềm mại và thêm vài phần dụ hoặc: "Lạc Yên, ngươi có muốn cùng ta kí kết khế ước hay không?"

"Không cần." Lạc Yên không chút do dự cự tuyệt.

"Ta có thể cho ngươi đồ vật mà ngươi muốn nha..." Cừu Vĩ Hồ tiếp tục dụ hoặc.

Lạc Yên lạnh lùng mở miệng: "Ta không muốn cái gì cả."

"Ha ha...." Tiếng cười vang lên nghe như chuông bạc. "Thứ ngươi muốn...." Cừu Vĩ Hồ đưa ra một cái tên: "--Khuyên Hoa Phu Nhân!"

Sắc mặt Lạc Yên trầm xuống: "Ngươi nói cái gì?!"

"U Thành Phong gia tử từ suy tàn, các trưởng lão nói đây là do yêu nghiệt tạo thành. Phong gia tộc trưởng Phong Việt đây dọa yêu nghiệt đi, Cừu phu nhân Úc Khuyên Hoa lại lấy cái chết ra uy hiếp, mà nay lại bị Phong gia đóng băng đưa đi hạ táng [2]...."

[2] Nguyên bản là băng trùng nhưng ta không chắc chắn lắm. Nếu ai biết nghĩa chính xác thì cmt nhé!!

Cừu Vĩ Hồ còn chưa nói xong, mặt Lạc Yên đã hoàn toàn chỉ còn một mảnh lãnh khốc, khoẻ miệng câu ra một nụ cười mĩa mai.

A--

Núi tuyết vạn dặm, đóng băng.

Nhiều năm trôi qua, cách làm của hắn vẫn không có biến hoá a....

Lạc Yên nhắm mắt lại, trong đầu toàn là hình ảnh người nọ vô tình mà đem chính mình nhập vào núi tuyết vạn dặm.

"Ngươi thật sự có thể cho ta đồ vật mà ta muốn sao?" Thanh âm thiếu nữ vang lên, bình tĩnh mà quyết tuyệt.

"Đương nhiên!" Giọng của Cừu Vĩ Hồ còn mang theo ý cười.

"Như vậy, liền ký kết khế ước đi, chỉ cần ngươi có thể giúp ta, bắt ta trả cái giá gì đều có thể."

.....

.....

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liền Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 2: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (1)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Cảm Thành

Vị trí gần cửa sổ trên lầu hai của một lầu lầu, thiếu nữ nhìn phớt xá rộn ràng nhón nháo, gương mặt mang theo nụ cười sáng lạn.

"Tiểu thư, chúng ta trở về đi." Tinh Liên đi dạo nửa ngày, hiện tại nhìn thiếu nữ vẫn còn hứng thú bưng bưng, về mặt đau khổ khuyên nhủ.

"Không cần." Lạc Yên không chút do dự cự tuyệt, có thể dễ dàng nghe được thanh âm của nàng còn mang vài phần kiên cố.

"Tiểu thư....." Tinh Liên nghĩ còn muốn khuyên tiếp, nhưng lại nhìn biểu tình trên mặt Lạc Yên: "Ta cái gì cũng không nghe được.", liền nghèn nghẹn, đầu đầu tới mức muốn đỡ trụ cái trán.

"A Liên, ta muốn ăn hồ lô ngào đường!" Tiểu tổ tông bắt đầu lẫn lộn người (*ý là lẫn từ bên này qua bên kia*), Tinh Liên lại không thể không nghe. Nếu sau khi tiểu tổ tông này trở về lại ở trước mặt cốc chủ cùng công tử lộ ra biểu tình đáng thương hề hề, nàng thế nhưng chống đỡ không được.

"Được, ta đi mua cho ngươi." Tinh Liên đáp lời, lại hồng lên: "Ăn xong hồ lô ngào đường liền trở về được không?"

"Hào." Lúc này, tiểu tổ tông không còn lẫn lộn người nữa, Tinh Liên nhìn về mặt thiếu nữ ngoan ngoãn, nhìn không được sờ đầu nàng: "Còn muốn ăn cái gì không? Ta đi mua một lần liền trở về."

Lạc Yên mắt sáng lên, nêu ra một loạt những đồ ăn vặt mình muốn, Tinh Liên lập tức đồng ý: "Bên ngoài ngư long hỗn tạp [1], tiểu thư ở yên chỗ này chờ ta trở lại, không cần đi loạn."

[1] Ngư long hỗn tạp - 鱼龙混杂 - yú lóng hùn zá (rồng với cá lẫn lộn với nhau). Chỉ người tốt và người xấu ở lẫn lộn với nhau. Có cả câu chuyện điển cổ từ thời Xuân Thu.

Lạc Yên ngoan ngoãn mà đáp ứng, Tinh Liên lúc này mới an tâm rời đi.

Nhưng mà, Tinh Liên mới đi khỏi, thiếu nữ vừa mới có về mặt ngoan ngoãn, ánh mắt liền xẹt qua một tia dị quang.

Không cần đi loạn sao? Ngượng ngùng, nàng làm không được, nàng còn có nhiệm vụ đâu.

Lạc Yên ánh mắt nặng nề, nhớ tới ở núi tuyết vạn dặm kia, cùng Cửu Vi Hồ ký khế ước.

Nguyên bản nàng cho rằng, Cửu Vi Hồ kia sẽ cùng mình ký khế ước nô lệ. Rốt cuộc trong cái tình huống kia, nàng đang ở thế hạ phong. Ai biết, các nàng cuối cùng lại ký xuống khế ước bình đẳng.

"Tên của ta gọi là Đào Yêu." Cửu Vi Hồ tự giới thiệu, nhưng Lạc Yên chỉ muốn biết mục đích của nàng: "Ngươi cần cái gì từ ta?"

"Ta không muốn cái gì của ngươi, chẳng qua là muốn cùng ngươi hợp tác thôi!"

Lạc Yên không tin, nàng hiện tại đang bị giam ở núi tuyết này, còn có thể làm cái gì? Thế nhân đều lấy lợi đi trước, nàng không tin Đào Yêu sẽ vô tư mà giúp nàng.

"Lạc Yên, ngươi quá cực đoan rồi, ta thật sự chỉ nghĩ muốn cùng ngươi hợp tác mà thôi." Tiểu cô nương kia nhìn qua trông giống như con nhím, Đào Yêu cảm thấy thực đau đầu.

"Như vậy, ngươi muốn cùng ta hợp tác chuyện gì?" Lạc Yên nhớ tới, Cửu Vi Hồ cùng nàng ký xuống khế ước bình đẳng, liền tin tưởng lời nàng (*Cửu Vi Hồ*) nói.

Đào Yêu nói: "Ta cơ duyên xảo hợp [2], có được một bảo vật, có thể giúp ngươi xuyên qua ba ngàn thế giới."

[2] Cơ duyên xảo hợp: Cơ duyên là cơ hội và duyên phận, xảo hợp là vừa khớp, thật khéo, trùng hợp.

"Ta phải làm gì?"

"Ngươi cũng biết, ở mỗi thế giới đều có những người được Thiên Đạo sủng ái, ba ngàn thế giới cũng không ngoại lệ." Đào Yêu nhú nhú mắt: "Ta muốn ngươi xuyên qua ba ngàn thế giới, cướp lấy vận khí của bọn họ!"

Lạc Yên cho rằng, Đào Yêu như vậy là muốn mình giết người, đoạt bảo vật, kết quả không cần nàng hỏi chuyện, Đào Yêu cười hi hi nói: "Điều ngươi phải làm là.....làm cho bọn họ yêu ngươi. Ở thế giới đạo lý tu tiên, vận khí tương đối ảnh hưởng, ba ngàn thế giới cũng là như thế, chờ bọn họ yêu ngươi, khí vận của bọn họ cũng sẽ là của ngươi nha!"

Lạc Yên khó có được về mặt ngốc ngốc, không nghĩ tới, cái Đào Yêu muốn nàng làm lại là thông đồng người a....!!!

Nàng theo bản năng liền muốn cự tuyệt, nhưng nghĩ tới Khuynh Hoa Phu Nhân, lời nói tới đến miệng rồi lại đem nuốt xuống: "Làm như vậy đối với ngươi có lợi ích gì?"

"A Yên, ngươi đã quên sao? Chúng ta đã ký bình đẳng khế ước a. Ngươi có chỗ tốt, ta cũng sẽ được lợi."

Lạc Yên vẫn có một tia khó hiểu:

"Ta không rõ, đã chỗ tốt như vậy, tại sao ngươi lại không đích thân đến được?"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (2)

Edit: MaiMaiByou

Beta: SSNNA_anh12

Đào Yêu khẽ cười nói: "Bởi vì chuyện này chỉ có người mới có thể làm a."

Lạc Yên đối với lời nói này, cái hiểu, cái lại không, nhưng Đào Yêu đã không giải thích cái gì, thảo luận trước, "chia làm" sau, liền trực tiếp đưa nàng vào ba ngàn thế giới. Hiện tại, nàng chỉ đang ở một trong số đó thôi a....

Ở mỗi thế giới, thân phận của nàng đều là Đào Yên tự mình sáng tạo ra, tương tự như hiện tại, thân phận của nàng chính là thiên kim tiểu thư của thế gia võ lâm lãnh đời, Hiên Viên Lạc Yên.

Đào Yêu cùng nàng nói qua, ba ngàn thế giới chính là từ thoại bản mà cấu thành, cho nên khí vận giả (*là người có sự may mắn của Thiên Đạo*) đơn giản chính là từ thoại bản của thế giới đó chuyển thể và có thêm nhiều nhân vật khác. Lạc Yên sau khi tiến vào thế giới này liền tỉ mỉ nghiên cứu vài lần thoại bản mà Đào Yêu truyền cho nàng, tưởng tượng ra thân phận của mấy cái khí vận giả.

Nam chính, Mạc Phi Vân, con trai võ lâm minh chủ.

Nữ chính, Đường Nguyệt Nhu, thiên kim võ lâm danh môn.

Nam phụ, Trình Tiêu Nhiên, công tử võ lâm danh môn.

Nhưng là, Lạc Yên cũng không lựa chọn mỗi người trong đó đều làm mục tiêu của chính mình. Trước tiên, nàng đương nhiên sẽ không chọn nam chính nữ chính, nam phụ nàng cũng không nghĩ sẽ chọn. Tâm của bọn họ đều đã đặt trên người nữ chính, nàng mới khinh thường việc chia rẽ tình cảm của người khác đâu!

Cứ như vậy, Lạc Yên lựa chọn mãi cũng chỉ thừa một người, vị kia trong thoại bản chính là Phi Cung cung chủ, Hàn Trạc Thần.

Hàn Lạc Thần, sao trời lạc phàm trần (*Sao trời lạc xuống trần gian*). Vị này cũng chính là con trai Phi Cung cung chủ lâm thời, kỳ thật cùng tên với hần, cứu rồi những vì sao lưu lạc dưới phàm trần, lại lấy đỉnh đến trần thế ô trọc.

Bị người khác tàn sát môn phái, thiên hạ đệ nhất cung Phi Cung trên dưới tưởng chừng không còn người nào tồn tại, cả đời Hàn Lạc Thần liền từ đây mà thay đổi.

Hần cả đời đều tận lực đem Phi Cung một lần nữa phát dương quang đại (*ý là làm cho Phi Cung lần nữa đứng trên đỉnh cao của hào quang*), đồng thời tìm ra kẻ thù mà báo thù rửa hận.

Có lẽ đã vì việc này đã nhắc lên quan hệ với hần, Hàn Lạc Thần tính tình âm thầm bất định, thường xuyên làm ra một ít việc không chính thống để giải quyết sự việc, bởi vậy mà Phi Cung cũng từ đó mà nhận được danh xưng là ma đạo. Hàn Lạc Thần bề ngoài không để bụng hư danh này đó, nhưng kỳ thực, trong lòng hần thực để ý việc cha mẹ hần sáng tạo ra môn phái, bởi vậy hần sẵn sàng trả giá hết tất cả.

Sau này, Hàn Lạc Thần tìm được kẻ đã tàn sát Phi cung mất môn, đúng là cái người trên giang hồ có danh xưng "Người hiền lành", Tinh Môn môn chủ Đường Hiên Nhân, phụ thân của nữ chính Đường Nguyệt Nhu, và từ đó, một loạt truyện xưa được khai triển.

Nam chính Mạc Phi Vân, là con trai minh chủ, bị võ lâm minh chủ Mạc Viêm an bài ra ngoài rèn luyện, hần vô tình phát hiện Phi Cung mất môn có chỗ không tầm thường, hần bắt đầu điều tra quá trình. Trong quá trình tra án, Mạc Phi Vân nhận thức con gái của Tinh Môn môn chủ Đường Nguyệt Nhu, hai người họ yêu nhau, bọn họ định tra xong án này liền thành thân.

Nhưng hành động của Đường Hiên Nhân cuối cùng cũng đã được vạch trần, Mạc Phi Vân vì bị thiên hạ bức bách, giết Đường Hiên Nhân, Đường Nguyệt Nhu vô cùng thống khổ, hai người lại chia ra đường ai nấy đi. Đường Nguyệt Nhu bởi vì một ít việc nên mất đi ký ức, bọn họ lại một lần nữa đến với nhau và đương nhiên kết cục thoại bản miễn cưỡng là HE.

Mà Lạc Yên biết rằng, trên thực tế, tất cả điều này được thúc đẩy bởi Hàn Lạc Thần, hần làm ra tất cả mà chẳng ai phát hiện ra, cho nên có thể nói, hần cũng là một khí vận giả ở thế giới này, được Thiên Đạo bảo hộ.

Hần, sẽ là người mà nàng (*Lạc Yên*) muốn thông đồng.

Lạc Yên ngồi an tĩnh, chống cằm nghĩ, mọi việc đều phải có kế hoạch, thông đồng với người cũng cần có kế hoạch.

Hiện tại lúc này, Phi Cung không có một lần khôi phục nữa, Hàn Lạc Thần cũng phải tránh né các nơi đuổi giết, mà nàng hiện tại đang ở khách sạn Duyệt Lai, là nơi mà hần hôm nay sẽ trú để tránh việc đuổi giết. --Lúc này là thời cơ thích hợp để thông đồng với hần.

Ôm cây đợi thỏ, nàng phải bắt đầu trong hôm nay.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 4: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (3)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Hàn Lạc Thần, người đối với ta chính là một con thỏ nhỏ a~~

Lạc Yên cầm chén trà cười đến phong kinh vân đạm.

Đúng lúc đó dưới lầu truyền đến thanh âm đánh nhau, ánh mắt Lạc Yên lập tức phát ra niềm hưng phấn quang mang.

Nhẹ nhàng buông chén trà, Lạc Yên chậm rãi đứng dậy, lặng lẽ rời vị trí, chuẩn bị tiến tới nhà gian mà nàng đã trộm bao, chờ con thỏ nhỏ của nàng lộ lưới.

Lộc cộc --

Sàn nhà Duyệt Lai khách sạn (*nguyên bản ghi thê*) được làm từ gỗ, đập lên mặt trên tự nhiên sẽ phát ra âm thanh.

Cùng lúc tiếng bước chân vội vàng ở cửa vang lên, Lạc Yên lập tức mở cửa, đuổi tay đem người đi qua kéo vào ghế lỏ, lại "xoạch" một tiếng đóng cửa lại, ghé vào cửa nghe thanh âm vội vàng đồng dạng đi qua, nàng mới thờ dãi một hơi nhẹ nhõm.

Nàng vỗ ngực xoay người, liền bắt gặp một đôi mắt quuyền rũ câu nhân.

Hồng ý thiếu niên nhìn chặt vật, nhưng đôi mắt vẫn là cương nghị đến kinh người, nghe nói khuôn mặt có chút dơ bẩn kia thực tuần mỹ, nhưng hiện tại vẫn chưa thể nhìn ra bộ dạng hoàn chỉnh của hắn nha.....

Lạc Yên đánh giá hắn, hắn cũng đánh giá nàng, tựa hồ khó hiểu nàng vì cái gì mà cứu hắn. Hắn hơi hơi nhiu mày, khỏe môi cong lên một điệu cười câu nhân: "Vì cái gì muốn cứu ta?" Giọng nói trầm thấp vang lên mang vài phần ý tứ dụ hoặc.

Lạc Yên cảm thấy lỗ tai mình có chút bất thường, nhưng ngay sau đó nàng liền nhớ tới chính mình hiện tại là thiên chân vô tri vô lâm thiên kim, theo lẽ thường tất nhiên không nên có cái gọi là hoa hoa tâm tư, cho nên nàng nghiêng đầu, trên mặt đều là biểu tình nghi hoặc: "Không có vì cái gì nha, cứu người còn phải có lí do sao?"

Ý cười trong mắt Hàn Lạc Thần càng gia tăng: "Cứu người chính xác cũng không cần cái lí do."

Hắn nhìn chăm chăm vào mặt nàng, một cái biểu tình cũng không buông tha, tựa như đang phân tích xem nàng thật hay không không có bất cứ ý đồ gì. Rốt cuộc sau sự việc kia, hắn cũng biết cái gì gọi là nhân tình âm lạnh, trước mặt một mặt, sau lưng một mặt.

Lạc Yên không để bụng chuyện hắn nhìn nàng chăm chăm, trên mặt nàng như cũ lộ ra vẻ trong sáng không nhiễm tà đạo tươi cười, bỗng nhiên bắt lấy ống tay áo hắn, nghi hoặc hỏi: "Bọn họ vì cái gì lại muốn giết người a?"

Ánh mắt Hàn Lạc Thần dừng ở bàn tay giữ chặt lấy ống tay áo mình của nàng, nháy mắt liền di chuyển, tựa hồ vừa thoáng qua một cái gì đó, bắt quá đã nhanh chóng biến mất không thấy.

"Ta với người không có quan hệ gì, tốt nhất không cần lo cho ta quá nhiều, nếu không sẽ rước họa vào thân, biết không?" Ngữ khí của hắn giống như đại nhân giáo dục hài tử vậy, mờ miêng đều nói những lời thăm thía.

Lạc Yên chớp chớp mắt, tựa hồ nghe không hiểu, Hàn Lạc Thần trong lòng nhận định nàng vô hại, liền có ý muốn cáo từ, nhưng là cô nương trước mặt còn chưa buông ống tay áo hắn, còn thấy nàng cong cong đôi mắt, ánh mắt kia lộng lẫy như chứa đầy tinh quang. Nàng mờ miêng nói: "Ta biết nha! Cha, mẫu thân cùng với các ca ca bọn họ đều nói với ta rồi, bên ngoài thực phức tạp. Ta là tiểu tâm can của bọn họ, nhất định phải cẩn thận, ngộ..."

Nàng dừng một chút, ngẩng đầu nhìn hắn, nói ra một câu không tởi: "Ta chính là biết người không phải người xấu."

Không phải người xấu? Hàn Lạc Thần vốn định bày ra điệu bộ châm chọc tươi cười, nhưng mà vẫn không cách nào ở trước mặt nàng lộ ra biểu tình như vậy được, cho nên cuối cùng, biểu tình của hắn trở nên thực giống với biểu tình vừa rồi của nàng, cong cong đôi mắt: "Người liền biết ta không phải người xấu?"

Cái loại ánh nhìn mà ít nhiều giang hồ dùng để tán tỉnh các cô nương, nơi nào phân ra người tốt người xấu?

Lạc Yên nhìn vào đôi mắt hắn, thực nghiêm túc, nghiêm túc mờ miêng nói: "Ta chính là biết a!"

Hàn Lạc Thần đang muốn mờ miêng nói cái gì đó, lại thấy người trước mặt bỗng nhiên nâng tay lên, tựa hồ muốn chạm vào đôi mắt hắn. Chỉ là thân hình nàng nhỏ xinh, chỉ đứng đến bả vai hắn, còn có thể với tới được chỗ nào?

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Dừng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (4)

Editor: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Tiểu cô nương lại cố tình không từ bỏ, nhón chân, nỗ lực nâng tay lên. Hàn Lạc Thần nhìn không được mà bật cười: "Người muốn làm gì?"

Cũng đã đại khái đoán ra ý đồ của nàng, hắn nhìn không được liền yên lặng cúi đầu, bàn tay mềm mại kia chạm vào lông mi hắn, khiến tâm hắn không khỏi run lên. Tay Lạc Yên che mắt một con mắt của hắn, cất lên thanh âm mềm mại mang theo vài phần ngọt ngào: "Con mắt của người thật đẹp, tựa như một ngôi sao, ngộ..."

Nàng dừng một chút, nghiêng nghiêng đầu, cười cười, nói: "Ta cảm thấy, người có đôi mắt đẹp như vậy tuyệt đối không phải người xấu, ta nói rất đúng phải không? Ân, ta cảm thấy ta chính xác là nói rất đúng, người không phải người xấu." Giống như muốn khẳng định ý nghĩ của mình, nàng sau khi nói xong lời cuối còn dùng lực gật gật đầu.

Hàn Lạc Thần ngẩn người, đại khái không nghĩ tới nàng lại nói như vậy, hắn đây là không biết đáp lại như thế nào. Trong lúc nhất thời á khẩu không trả lời được vẫn duy trì tư thế khom lưng cứng nhắc kia.

Không đợi đến lúc hắn mờ miêng, tiểu cô nương trong mắt vẫn là không có đến nửa phần không vui. Chỉ là hạ cánh tay đang che mắt hắn xuống, một lần nữa nhắc ống tay áo hắn lên lấc lấc. Thanh âm càng thêm mềm mại, tựa như đang làm nũng: "Người như thế nào lại không nói? Chẳng lẽ ta nói không đúng sao?"

Theo lí thuyết, bọn họ mới là lần đầu gặp nhau, lẽ thường không nên làm ra loại hành động thân mật như vậy a. Nhưng là, Lạc Yên hiện tại đang nỗ lực tiếp cận hắn, làm hắn vì nàng mà buông phòng bị, tự nhiên sẽ không bận tâm cái gì gọi là nữ hài tử rụt rè. Huống chi hiện tại nàng chính là thiên chân vô tri đại tiểu thư, được gia đình bảo hộ quá tốt, nơi nào biết tới cái gì gọi là nam nữ đại phòng linh tinh?

Nữ hài tử thanh âm mềm mại nhuyển hoặc, đủ để cho bất luận kẻ nào cũng phải buông phòng bị. Hàn Lạc Thần nghe cũng không nhìn được mềm lòng. Hắn rất muốn khẳng định lời nàng nói, chỉ là nghĩ đến thân phận của mình, ánh mắt liền trở nên âm đạm mà cụp xuống, giặt lấy tay áo của mình.

Hắn kiên định lắc đầu, tiểu cô nương ánh mắt kinh ngạc ùy khuất, mở miệng nói: "Người nói không đúng."

Hắn liền kéo ra nụ tươi cười: "Ta không phải người tốt."

"Người gạt người!" Lạc Yên cắn môi, ừ ừ nhìn hắn. Hắn chỉ là dùng ánh mắt bao dung nhìn nàng, sờ sờ đầu nàng, nói: "Về sau không thể tùy tiện phản ứng với người xa lạ, biết không?" Nàng quả thiện lương, quả thiện chân, như vậy thực không tốt, không tốt, Hàn Lạc Thần nghĩ.

Lạc Yên không để ý tới hắn nữa, tựa hồ vì lời nói vừa rồi của hắn mà mất hứng. Hàn Lạc Thần thấp giọng than thở: "Ta là người tốt cho người thôi."

Lạc Yên ngẩng đầu, đột nhiên cười: "Người là người tốt." Nàng lại lần nữa khẳng định ý nghĩ của mình. Hàn Lạc Thần muốn nói cái gì, liền bị nàng đánh gãy: "Người cùng ta nói như vậy, àn, liền chứng minh người tuyệt đối không phải người xấu."

Hàn Lạc Thần nhìn không được bật cười, Lạc Yên lần nữa triển khai miệng cười, đếm kỹ một vạn cái lý do hắn là người tốt. Trời biết bọn họ vừa mới nhận thức nhau, còn chưa biết tên đối phương là gì đâu.

Cái suy nghĩ này vừa mới nảy ra, tiểu cô nương ngay lập tức ngẩng đầu lên nói: "'Ta còn chưa có nói cho người biết tên của ta."

Nàng nghiêng đầu, nhẹ nhàng bật cười: "Ta là Hiên Viên Lạc Yên, người tên là gì a?"

Hiên, Viên, Lạc, Yên.

Hàn Lạc Thần trong lòng ghi nhớ tên nàng, trong đầu hình như hiện lên một ý niệm gì đó, chỉ là nháy mắt lại chìm đến chỗ sâu trong, nhưng cuối cùng lại là ngăn không được vụt lên.

Hiên Viên? Dòng họ này thật không đơn giản.

Hàn Lạc Thần ánh mắt nặng nề, tuy ngoài mặt là vẻ bình tĩnh nhưng trong lòng đã sớm khởi dậy một mảnh sóng to gió lớn.

Sách, thiên chân vô tri đại tiểu thư.

Thế giới này không có tốt đẹp như người tưởng tượng đâu!

Có cần ta dạy cho người một khóa không?

——by Hàn Lạc Thần

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (5)

Edit: MaiMaiByou

Beta: SSNNA_anh12

"Hiên Viên Lạc Yên?" Hàn Lạc Thần như hồi tưởng, xác định cái gì đó, hắn nghi hoặc nhìn nàng, tựa như lơ đãng mở miệng nói: "Hiên Viên.....dòng họ này rất ít thấy..."

Tiểu cô nương như cũ không tâm không phổi, hi hi cười nói: "Rất ít thấy sao?! Ta biết nhiều người a, ta, cha ta, ca ca,..." Nàng vờ ngón tay đếm, bỗng nhiên dừng một tiếng: "Chỉ có chúng ta a!" Hàn Lạc Thần không nhịn được cười cười: "Không biết Hiên Viên cô nương đây là người ở nơi nào?"

"Cô nương, cái gì cô nương?" Nàng nghi hoặc, chớp chớp mắt, bỗng nhiên bừng tỉnh như hiểu ra điều gì đó, lại ha ha cười, vừa cười vừa nói: "Không cần kêu ta Hiên Viên cô nương đâu, người lên có thể kêu ta là một tiếng Lạc Yên hoặc A Yên."

Không đợi hắn nói chuyện, nàng lại mở miệng nói: "Ta là người của Hiên Viên cốc, cốc của chúng ta rất đẹp a! Về sau người có thể tìm ta chơi a". Nàng hưng phấn nói, lại dừng một tiếng: "Người còn chưa nói cho ta biết tên của người đâu...Người tên gì? Là người phương nào?"

Suy đoán vừa mới được chứng thực, con người của Hàn Lạc Thần một mảnh âm sắc, nhưng trên mặt vẫn lộ ra nụ cười tươi ấm áp: "A Yên, ta tên là Hàn Lạc Thần." Câu trả lời không một chút đề cập về hắn là người ở nơi nào.

Nhưng tiểu cô nương cũng không có thắc mắc, đại khái là không chú ý đến chi tiết này, chỉ cúi đầu mà trầm ngâm tên của hắn: "Hàn, Lạc, Thần." Lạc Yên cố gắng mà niệm lại một lần, lại hưng phấn kêu lên vài âm thanh, lần hai niệm lại tương đối thuận, nàng liền cao hứng nhìn hắn, "Hàn Lạc Thần, tên của người có một chữ tương đồng với ta!"

"Đúng vậy." Hàn Lạc Thần mang theo ý cười mở miệng, ý niệm trong lòng rốt cuộc cũng lần áp không được, hoàn toàn bị phóng ra.

Hiên Viên cốc ở trong giới giang hồ, thanh danh cũng không nhỏ, đây chính là đại gia tộc lãnh đời Hiên Viên thị. Mỗi lần ra ngoài đều làm chấn động võ lâm. Nếu hắn có thể được Hiên Viên cốc trợ giúp, Phi Cung sẽ được trở lại, lúc đó ắt báo thù cũng có nhiều, đây chính là một cơ hội khó có được.

Tiếp cận nàng, lợi dụng nàng để được Hiên Viên cốc trợ giúp...ý niệm ác độc như thế nào cũng không áp chế được, hoặc có thể nói là hắn đã không nghĩ ra cách ngăn chặn. Báo thù rửa hận lại là nguyện vọng suốt đời của hắn. Hắn đã từng nghĩ rằng, hắn sẽ không tiếc đem thầy, thậm chí là đại khai sát giới chỉ để đạt được mục đích báo thù rửa hận.

Trong ánh mắt của Hàn Lạc Thần bắt thường mà hiện lên một tia hoang mang.

Lạc Yên vẫn như cũ, vô tri vô giác mà nói với hắn, riu riu như một con chim nhỏ vui sướng, cùng hắn nó về phong cảnh trong cốc.

Hắn trăm phương ngàn kế muốn lợi dụng nàng, nàng lại có ý định tiếp cận hắn, cả hai người đều diễn, cũng chẳng biết ai sẽ cao hơn một nước cờ?

"Ai nha...!" Nói nói, Lạc Yên bỗng lại dừng một tiếng, vỗ vỗ cái trán của mình, nói: "A Liên không biết ta đang ở chỗ này, chắc nàng sẽ sốt ruột, ta đi tìm nàng."

Tiểu cô nương hoang mang rối loạn, liền hướng cửa mà xông ra, tay mới động tới cửa lại dừng một chút, quay đầu, hướng đến hắc mà cười một nụ cười rặng rờ, "Hàn Lạc Thần, ta phải đi rồi, àn, cái nhà gian này là ta lấy Hiên Viên Cốc danh nghĩa bao hạ (*y là gian phòng này là do ta lấy danh nghĩa của Hiên Viên Cốc mà bao*), tuyệt đối không có người dám tiến vào, người cứ yên tâm ở chỗ này mà tránh đi."

Nàng đang muốn mở cửa đi ra ngoài, Hàn Lạc Thần bỗng nhiên che ngực lại "tê" một tiếng, hắc lộ ra vẻ mặt thống khổ, hắc muốn đánh cược xem nàng có đành lòng.

Lạc Yên nhìn đến cái dạng này của hắc, quả nhiên ngừng lại, sốt ruột mà sờ lên ngực của hắc, muốn kéo cổ của hắc để nhìn xem tình hình như thế nào, "Người thế nào a? Người có phải bị thương không? Người chưa nói cái gì a?" Nàng vỗ vỗ cái trán của mình: "Ta như thế mà không nghĩ tới? Người bị thương chỗ nào? Nghiêm trọng không a?"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (6)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Hàn Lạc Thần bắt lấy cánh tay đang muốn kéo cổ áo hắc của nàng: "Ta không có việc gì, người đừng lo lắng." Trên mặt hắc còn mang theo một nụ cười âm áp, như là khẳng định với nàng rằng hắc không có việc gì.

Lạc Yên làm sao sẽ tin được? Rốt cuộc nàng vừa mới nghe được âm thanh không tự giác rên "~ngâm" của hắc. Không tự mình nhìn một cái, nàng không cam lòng!

Lời lời kéo quần áo của hắc, liền ngay lập tức lộ ra phần ngực giống như bạch ngọc, mỹ miều không tì vết. Chỉ là từng đạo vết thương ở mặt trên kia đã đem thân hình hoàn mỹ phá hư.

Lạc Yên cẩn thận mà vuốt miệng vết thương, mày gắt gao nhăn lại. Nguyên bản phản ứng của nàng chỉ là giả vờ, nhưng khi nhìn đến đây, không biết thế nào, nàng liền nghĩ tới cảnh tình mình bị người kia đem vào núi tuyết vạn dặm.

Thế giới lúc đó gần như vô thanh vô tức [1], trăm ngàn năm cô tịch.

[1] Vô thanh vô tức: Không có âm thanh, không có hơi thở. Cũng có khi chỉ một người không có tiếng tâm, không được người khác biết đến.

Phi Cung bị hủy diệt, sinh hoạt của Hàn Lạc Thần kỳ thật chắc cũng giống như nàng trước kia đi? Tuy không phải ai cũng xa cách hắc, nhưng lại chỉ còn một mình hắc là người của Phi Cung, hắc là rất cô tịch. Không có người cùng hắc chia sẻ thống khổ, không có người cùng hắc chia sẻ cừ hận, hết thảy đều là một mình hắc nhận lấy....

Hàn Lạc Thần tựa hồ cảm thấy những địa phương mà nàng chạm qua chậm rãi nóng lên, làm cho tâm hắc cũng ngứa ngáy theo, phảng phất như có thứ gì đó chui từ mặt đất lên. (*T(r)ym chứ cái gì:).*) Nàng hiện tại cách hắc rất gần, hắc thậm chí có thể nhìn thấy lông mi dài dài kiểu điểm của nàng, giống như con bướm đua nhau rung động. (*T thế là t chẳng nghĩ gì đâu:).*) Mí mắt nàng chậm rãi buông xuống, hắc không nhìn thấy biểu tình của nàng, chỉ nghe nàng phức tạp mở miệng hỏi: "Đau không?"

Tâm Hàn Lạc Thần lập tức bay nhảy. Hắc cảm giác đôi mắt chính mình có chút ê ẩm, tựa hồ có thứ gì muốn rơi xuống. Hắc kéo cánh tay đang khẽ vuốt miệng vết thương của nàng xuống, chỉnh lại cổ áo, lắc lắc đầu: "Ta không đau!"

Đúng vậy, không đau. Thế này tính gì đâu? Thời điểm hắc đau nhất đã qua đi, nơi nào còn sẽ có cái gì làm hắc đau hơn nữa!

Dòng máu đỏ tươi, ngọn lửa quyền rũ.....đó là một đêm yên lặng đến đáng sợ.

Hắc, vào ngày đó đã mất đi tất cả.

Đau tận xương cốt.

Sau ngày đó, hắc đã không còn sự sung sướng.

Lạc Yên nhìn hắc bình tĩnh, đôi mắt bỗng nhiên đau xót, từng giọt nước mắt nhịn không được rơi ra trên mặt đất.

Không đau sao? Sao lại có thể không đau? Hắc hắc đang che dấu đi!

Hàn Lạc Thần, nguyên lai, chúng ta lại là cùng một loại người!

Nhìn đến nước mắt của nàng, Hàn Lạc Thần ngốc ngốc, trong lòng bỗng dưng hoảng loạn. Hắc vươn tay muốn lau nước mắt cho nàng, nhưng nhìn lại một thân dơ bẩn của mình, hắc bỗng dừng lại. Chính mình như vậy thật sự không thích hợp để lau nước mắt cho nàng!

Lạc Yên thế nhưng mặc kệ, đột nhiên chui vào lồng ngực của hắc, gắt gao ôm hắc. Từng viên nước mắt tựa hồ đã ảnh hưởng sâu sắc đến tâm hắc, trạng thái lạnh băng của Hàn Lạc Thần lần đầu tiên được tan rã.

"A Yên, sao lại khóc? Đừng khóc, đừng khóc...." Hắc nỗ lực vỗ về nàng, ngày thường nói năng lưu loát thiện biện, giờ đã không thấy đâu. Hắc căn bản không thể nghĩ ra câu nói nào có thể an ủi nàng, chỉ có thể không ngừng vỗ vai nàng nói hai từ "đừng khóc".

Lạc Yên khóc đến loạn lên, Hàn Lạc Thần tưởng nàng vì hắc mà khóc, kỳ thật chỉ là một nửa thôi, nửa còn lại là từ hắc nghĩ đến chính mình, liền không tự chủ được mà rơi nước mắt.

Hắc, một đêm mất đi tất cả, gia đình, người thân, bằng hữu.

Mà nàng, có người nhà, nhưng thực ra đám gọi là người nhà kia chính là rắn độc mãnh thú.

Nguyên lai, bọn họ đều là cô độc!

Giáo nàng một khoá?

Thôi bỏ đi, bỏ đi.....

Còn chưa bắt đầu, hần đã cảm thấy đau lòng.

——By Hàn Lạc Thần.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (7)

*Edit: SSNNA_anh12 + lilianjhs_*

Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên ở bên này ôm Hàn Lạc Thần khóc rống, bên kia, Tinh Liên gần như phải đem cái Duyệt Lai khách sạn này lật tung lên.

Tiểu tử tông rõ ràng đáp ứng ở yên nơi này ngoan ngoãn chờ nàng, thế mà nàng vừa rồi đi chốc lát, quay lại đã không thấy tăm hơi?

Tinh Liên trong đầu hiện ra đủ kiểu khả năng, đặc biệt là vừa mới từ trong miệng khách nhân nghe nói có người ở khách điểm nháo sự, nàng càng thêm nôn nóng.

Tinh Liên về mặt đưa đám, một bên tìm kiếm các nơi, một bên nghĩ rằng không biết có nên phát tin tức tìm người tại đây, nàng lo lắng tiểu thư nhà nàng bị những người đó bắt đi.

Thời điểm Tinh Liên tìm được cái nhả gian này, Lạc Yên đang muốn bôi thương được cho Hàn Lạc Thần, quần áo lột một nửa.

"!!!!" Tinh Liên lập tức sung huyết não, xem từ phương hướng của nàng thì tiểu thư nhà nàng đang bị một nam tử xa lạ ôm trong lòng ngực, mà nam nhân kia giờ phút này quần áo vẫn là bất chỉnh!!!

"Đăng đồ từ [1], người đã làm gì tiểu thư nhà ta?!!" Tinh Liên không chút do dự rút kiếm

[1] Đăng đồ từ: Yêu râu xanh, thường chỉ những người háo sắc. Còn có nguyên câu chuyện về cái này luôn, ai hứng thú thì lên search google.

Kiểm quang thoảng hiện, Lạc Yên vội vàng che trước mặt Hàn Lạc Thần, "A Liên, người mau dừng tay, hần không phải người xấu."

"Tiểu thư!" Tinh Liên nhìn đến hành động này của nàng, vội vàng thu hồi kiếm, "Tiểu thư làm gì vậy? Người như thế nào chạy đến nơi này? Còn cùng đăng..... Khụ khụ, vị công tử này ở cùng một chỗ?"

"Ai nha, A Liên người đừng động!" Lạc Yên không thêm để ý mà xua xua tay, "Dù sao Lạc Thần không phải người xấu!"

Tinh Liên: "!!!!" Lạc Thần?! Quen biết bao lâu mà đã kêu tên?!

Hàn Lạc Thần: "....." Là người A Yên có quen biết? Hảo đi, tuy rằng nàng kêu tên hần khiến hần thật cao hứng, nhưng là nếu nàng là theo thói quen mà nói thì hần thực không cao hứng a, theo thói quen chẳng phải nghĩa là nàng gặp mỗi người đều sẽ như vậy?

Lạc Yên đơn giản nói với Tinh Liên về tình huống của Hàn Lạc Thần: "A Liên A Liên, ta cứu người đó!" Nàng riu rít mà nói, như là làm nũng và cổ vũ đều giống nhau.

Tinh Liên không nhịn được mà sờ sờ đầu nàng, ôn nhu nói: "Tiểu thư lợi hại nhất....." Lạc Yên lập tức cong cong đôi mắt.

"Bất quá A Yên....." Hàn Lạc Thần bỗng nhiên mở miệng, đem sự chú ý của Lạc Yên dẫn đi, ánh mắt hần chuyên chú mà dừng trên người tiểu cô nương ngoan ngoãn đứng bên cạnh. Giờ khắc này, trong ánh mắt nàng chỉ có một mình hần, như vậy cảm giác thật tốt. Hần nhìn không được gọi lên khỏe mỗi, bất quá vẫn là muốn giáo dục nàng: "Người về sau không thể lại làm ra việc nguy hiểm như vậy, tự tiện hành động là không tốt, nếu đụng tới người xấu liền không thể được."

Tinh Liên tuy rằng không vừa mắt Hàn Lạc Thần lơ đãng tỏa ra rét lạnh, nhưng là không thể không nói, hần giáo dục Lạc Yên vẫn là thực không tồi. Tiểu thư nhà bọn họ quá thiện lương, còn quá thiên chân, như vậy thật sự không tốt, không tốt.....

"Ta không có luôn như vậy." Lạc Yên bỗng nhiên mở miệng, chuyên chú mà nhìn vào đôi mắt hần, thanh âm mềm mại ngọt nị: "Chỉ là đối với người nha." Nàng lại lặp lại một lần: "Chỉ là đối với người nha." Nàng cong cong đôi mắt, "Ta biết không thể luôn là như vậy, nhưng là ta biết người không phải người xấu, cho nên mới nhìn không được giúp người a."

Đại khái không nghĩ tới nàng sẽ nói như vậy, Hàn Lạc Thần không khỏi ngăn người, cảm giác ngực trướng trướng, dường như phảng phất có thứ gì muốn chui từ dưới đất lên mà ra, thanh âm hần không tự giác nhu hòa xuống: "Kia cũng không đúng." Hần mở miệng nói: "Vạn nhất người đuổi giết ta cực kì hung ác, bọn họ thương tổn người thì làm sao bây giờ?"

Nàng lúc này đem hần kéo vào nhả gian không bị những người đó phát hiện, mà cái nhả gian này lại là ghi danh Hiên Viên cốc, bọn họ mới không dám điều tra, nhưng mà nếu không phải như vậy?

Tinh Liên cảm thấy mình hoàn toàn không có đất dụng võ. Tiểu thư nhà bọn họ rõ ràng đang nghe người nam nhân này nói, nàng nghĩ, nếu là nàng nói, Lạc Yên đã sớm chơi xấu nói sang chuyện khác.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (8)

Edit + Beta: lilianjhs_

Bất quá ngay sau đó, nàng liền biết mình tư tưởng kém, Lạc Yên không nghe trong chốc lát, liền tiến lên ôm lấy tay vị Hàn công tử kia, hi hi ha ha nói: "Được rồi được rồi, ta đã biết, ta thề, lần sau ta tuyệt đối sẽ không làm như vậy!" Còn giờ tay chỉ lên không trung, dựng ra mấy cái ngón tay làm bộ thế trạng.

Xem biểu hiện của nàng liền biết nàng chỉ là dơ lên cho có lệ, nhưng trên thực tế, đây là ý tưởng chân thật của Lạc Yên, nàng sẽ ra tay trong hôm nay, chẳng qua là bởi vì Hàn Lạc Thần mà nàng giả dạng "Con thỏ" thôi, nếu là những người khác, nàng cũng sẽ không ra tay, bị nhốt ở núi tuyết bạn dặm, nàng cũng không biết cái gì gọi là thiện lương.

Lạc Yên như cũ không gan không phổi mà cười, cùng Hàn Lạc Thần nói về sự tình trong Hiến Viên cốc, phăng phất nghe câu nói kia của Tinh Liên, nàng chơi xấu nói sang chuyện khác.

Tinh Liên nhìn sắc trời bên ngoài, mở miệng cắt ngang bọn họ: "Tiểu thư, thời gian không còn sớm nữa, chúng ta cần phải trở về."

Hàn Lạc Thần bỗng dừng sừng sốt, trên mặt không tự nhiên lộ ra nụ cười tươi phai nhạt dần, không đợi hắn tỏ vẻ muốn nói gì đó, Lạc Yên liền lắc đầu nói: "Không muốn không muốn, A Liên, chúng ta ở lại đây trong chốc lát, chỉ trong chốc lát thôi, đợi chút nữa lại trở về."

Tinh Liên nhú nhú mày, đang muốn nói gì đó, Lạc Yên liền nói: "A Liên, ngươi có hay không mang Vô Ngân theo?"

Lạc Yên vừa nói ra lời này, Tinh Liên liền biết ý tưởng của nàng, quả nhiên ngay sau đó, Lạc Yên liền mở miệng nói: "Lạc Thần bị thương, ta cho hắn bôi thuốc xong lại trở về."

Tinh Liên trong lòng thờ dài nhẹ nhõm một hơi, còn may tiểu tử tông này chỉ là muốn trị thương cho người kia mà thôi, nếu nàng muốn dẫn người đi, nàng sẽ phá luật mời cốc chủ đàm đạo với vị công tử kia.

Ở thế giới này mẫu thân của Lạc Yên là Cúc Thanh từ nhỏ đã bá y tiên vào môn hạ của Lạc Nghê Thường, tập đến một tay y thuật xuất sắc, Vô Ngân cao này chính là tự nàng làm ra, chữa khỏi miệng vết thương hiệu quả thật tốt, cho nên thập phần trân quý.

Nhưng Lạc Yên là hài tử nhỏ nhất của Cúc Thanh, lại là nữ nhi, cho nên dù là trân quý được, Cúc Thanh cũng sẽ không chút nào do dự đáp ứng nàng, đặc biệt là khi Lạc Yên ra ngoài, Cúc Thanh luôn chuẩn bị cho nàng rất nhiều thuốc tốt cứu được mạng người.

Đương nhiên, đồng được đó Lạc Yên cũng không cần tùy thân mang theo, rốt cuộc Hiến Viên cốc kia cả gia đình đều không ai yên tâm hòn ngọc quý trên tay họ lại một mình ra ngoài, nhiệm vụ mang đồ này tự nhiên là tùy vào Lạc Yên, ví dụ như hiện tại, đồ vật ngẫu nhiên lần này đi theo nàng là "Lão mục tử" Tinh Liên mang theo.

Vô Ngân cao Tinh Liên theo thói quen mang theo, chẳng qua nàng vừa mới vội vã tìm Lạc Yên, đồ vật đều đặt ở bên ngoài, cho nên Tinh Liên cũng chỉ có thể tạm thời rời đi trong chốc lát, nàng đi để lấy được, cho nên giờ này khắc này, nhà gian chỉ còn lại có hai người là Hàn Lạc Thần cùng Lạc Yên.

Lạc Yên trên mặt như cũ mang theo vô ưu vô lo tươi cười, giống như vĩnh viễn cũng không có phiền não, nàng ngửa đầu xem Hàn Lạc Thần, lại cẩn thận mà sờ sờ miệng vết thương trên tay hắn: "Lạc Thần, ngươi có đau hay không?"

Hỏi xong, nàng liền không tự giác nhú mày, phăng phất tâm trạng giống như người đau là nàng vậy, Hàn Lạc Thần đang muốn trấn an nàng, nói ta không đau, chỉ là hắn không có mồm, Lạc Yên liền nói: "Ngươi cố nhịn trong chốc lát, A Liên sắp về tới rồi, chờ một chút ta cho ngươi bôi Vô Ngân cao liền không đau, nương nương ta làm ra Vô Ngân cao rất hữu dụng~"

Phăng phất có nét sợ hãi không tin, nàng lại nêu ví dụ như muốn bổ sung nói: "Ta trước kia không cẩn thận té ngã, nương cho ta dùng về sau liền một chút cũng không đau nha!"

Hàn Lạc Thần nhịn không được cười khẽ, "Àn, ta biết, ta tin tưởng ngươi."

Lạc Yên liền lộ ra vẻ tươi cười thỏa mãn, lại khôi phục thành bộ dáng vô ưu vô lo như vừa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liền Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 10: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (9)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Nhìn bộ dáng của tiểu cô nương, Hàn Lạc Thần trong lòng nhịn không được than nhẹ một hơi. Nữ hài này luôn làm hắn bất đắc dĩ, rõ ràng mới vừa gặp qua một lần, như thế nào sẽ có cái loại ý tưởng này đâu?

Tinh Liên rất nhanh đã trở về, Lạc Yên vừa thấy nàng đến liền lộ ra một nụ cười rạng rỡ, mau chóng hỏi: "Ngươi đem Vô Ngân cao đặt ở chỗ nào vậy?" Một mặt cảm lấy tay nài Tinh Liên mang.

Tinh Liên thay nàng từ một đồng đồ vật tìm được Vô Ngân cao, Lạc Yên liền lập tức lộ ra nụ cười sáng lạn, nhéo cái chai nho nhỏ, đi đến bên người Hàn Lạc Thần: "Ta thoa được cho ngươi! Cái này chính là Vô Ngân cao ta đã nói với ngươi, rất hữu dụng!"

Hàn Lạc Thần xem nàng lại lần nữa lập lại đề tài Vô Ngân cao hữu dụng, cũng không cảm thấy phiền, gật gật đầu, lại lần nữa tín nhiệm mà nói: "Àn, ta tin ngươi."

Tinh Liên nhìn Lạc Yên tìm được Vô Ngân cao liền đem nàng ném qua một bên, chỉ lo cùng Hàn Lạc Thần nói chuyện, trong lòng thật là trăm mối cảm xúc ngổn ngang. Khi nhìn đến Lạc Yên lộ ra vật áo của Hàn Lạc Thần, nàng bỗng nhiên nghĩ đến một vấn đề vừa mới bị nàng xem nhẹ.

Tiểu thư nhà bọn họ là nữ hài tử à! Như thế nào có thể giúp một người nam nhân thoa được?

Hàn Lạc Thần không ngại bị Lạc Yên lột cổ áo ra, nhưng là bỗng nhiên nhìn Tinh Liên còn ở chỗ này, liền cầm tay ngăn cản động tác của nàng, đem cổ áo chỉnh lại: "Để ta tự mình thoa đi!"

Tinh Liên đang đau khổ suy tư xem làm thế nào ngăn cản Lạc Yên thoa được cho Hàn Lạc Thần, liền nghe được Hàn Lạc Thần nói muốn chính mình tự thoa, trong lòng rất là vừa lòng. Vì Hàn công tử này vẫn rất còn thức thời đi!

Chỉ là cái ý niệm này của nàng vừa mới nảy ra, Lạc Yên liền đứng lên, một bên đem nàng đẩy ra cửa, một bên nói: "A Liên người ở bên ngoài chờ ta nhé ~. Người ở chỗ này, Lạc Thần đều nương ngừng, nói xong liền "Loảng xoảng" một tiếng đóng cửa lại, đem Tinh Liên ngăn cản ở bên ngoài.

Tinh Liên: "....."

Nàng bỗng nhiên nhớ tới một vấn đề lại bị nàng xem nhẹ. Hàn công tử này tuy là rất thức thời, nhưng tiểu tử tông nhà bọn họ thì không hề a!

Tinh Liên nhìn chằm chằm cánh cửa, yên lặng nghĩ sau khi trở về nhất định phải bẩm báo phu nhân! Nàng nghĩ, bọn họ nhất thiết phải đến dạy tiểu thư về chuyện nam nữ đại phòng!

Lạc Yên sau khi đóng cửa thì tung ta tung tăng mà chạy đến bên người Hàn Lạc Thần, cười hi hi nói: "A Liên không còn nữa, ta lại thoa được cho người đi."

Tuy rằng biết vị A Liên cô nương kia có kỳ cái gì, mà hẳn tự nhiên cũng biết về vấn đề nam nữ đại phòng. Nhưng là nhìn đôi mắt nàng sáng lấp lánh, Hàn Lạc Thần thế nhưng không có biện pháp nói ra lời cự tuyệt, đành phải gật gật đầu, "Kia..... Phiên toái người."

"Không phiên toái không phiên toái." Lạc Yên cười tùm tùm mà xua xua tay, lại lần nữa nhanh nhẹn mà đem quần áo hắn lột ra một nửa, cái hành động thuần thực kia làm Hàn Lạc Thần lần nữa cứng họng.

Hắn cúi đầu nhìn bộ dáng Lạc Yên thoa được, phảng phất như sợ hắn đau, động tác tưởng như nhẹ nhàng từ từ đến không thể mà lại còn cẩn thận.

Khi nàng đụng tới vết thương của hắn, thân thể Hàn Lạc Thần theo bản năng run lên. Ngay sau đó, hắn liền cảm giác một cỗ hơi thở nóng hằm hập phun ở trên miệng vết thương của hắn.

Tiểu cô nương cách hắn rất gần rất gần, lúc này đang theo hơi thở trên miệng vết thương hắn.

"Không đau không đau nga, ta thổi thổi người." Nàng giống như đang dỗ dành tiểu hài tử, động tác mềm nhẹ. Hơi thở từ miệng nàng mang theo nhiệt khí phả vào ngực hắn, hắn mặt bỗng nhiên có chút nóng, ngực tưởng đến phát đau. Cảm giác ngứa vì thời điểm địa phương kia nhận lấy hơi thở của nàng, đang lan tràn ra khắp nơi.

Hàn Lạc Thần cơ hồ không thể khống chế thân hình mà run rẩy. Lần này không phải vì đau đớn, mà là cái loại cảm giác này tán ra. Ngứa làm hắn có chút không chịu nổi, hắn cảm giác chính mình tim đập nhanh, thật sự nhanh. Hắn chỉ có gất gao mà nắm nắm tay, mới có thể áp xuống ý niệm muốn chạy trốn của chính mình.....

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (10)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên giống như không thấy được sự ảm nẫn của hắn, chỉ lo giúp hắn bôi thuốc thật cẩn thận. Hàn Lạc Thần nhắm mắt lại, phảng phất như vậy có thể bỏ qua những cảm giác kỳ quái đó.

Nhưng là, ở trong bóng tối, giác quan của hắn tựa hồ so với vừa rồi còn nhạy bén hơn. Phảng phất như có một vọng lỏng vũ ở trên ngực hắn phát phát, tê tê đại đại, làm hắn càng đứng ngồi không yên.

"Được rồi." Thanh âm Lạc Yên truyền đến, Hàn Lạc Thần mờ to mắt, nhìn đến biểu tình xa hơi của nàng. Thấy hắn đang nhìn mình, Lạc Yên liền hướng hắn cười cười, "Thế nào? Không đau nữa phải không?"

Hàn Lạc Thần gật gật đầu, cũng không biết nên nói cái gì nữa. Lạc Yên đương nhiên sẽ không để cho bầu không khí chán ngắt, nàng lập tức blah blah nói một hồi, cực lực dùng các loại thí dụ chứng minh cho hắn thấy Cục Thanh được có bao nhiêu tốt.

"Cục Thanh phu nhân rất lợi hại." Hàn Lạc Thần không keo kiệt mà khen, liền làm nàng cao hứng đến cười cong đôi mắt.

Ly biệt tự nhiên không tha. Hàn Lạc Thần không biết chính mình như thế nào lại đối với một cô nương vừa nhận thức không quá một ngày sinh ra loại tâm lý này. Nguyên bản kế hoạch là muốn lợi dụng nàng để lấy được sự trợ giúp của Hiến Viên cốc, nhưng mà khi nhìn đến đôi mắt trong suốt của nàng, hắn thế nhưng sẽ luyến tiếc.

Hàn Lạc Thần khi nào sẽ biến thành người tốt trong miệng của nàng? Hắn nhịn không được tự giễu.

Mấy năm nay, vì phục hồi Phi Cung, hắn không biết đã làm bao nhiêu sự tình trái lương tâm.....

Người tốt?

A ——

Hiên Viên Lạc Yên, người nhìn lầm rồi, ta cũng không phải là người tốt a.

Đứng ở cửa sổ, nhìn nữ hài tử biến mất trước tầm mắt, Hàn Lạc Thần mặt trầm như nước.

Xe ngựa chậm rãi chạy, Tinh Liên nhìn cô nương đối diện đang vô tâm vô phối chơi khăn tay, mày không tự giác nhăn lại. Chẳng lẽ nàng nghĩ sai rồi? Vừa rồi thời điểm ở Duyệt Lai khách sạn, biểu hiện của Lạc Yên với Hàn Lạc Thần không tha, nàng còn tưởng rằng Lạc Yên sẽ nhịn không được dẫn hắn trở về, bắt quá xem Lạc Yên cũng không có biểu hiện gì kỳ quái.....

Xem ra tiểu thư ra tay cứu vị Hàn công tử kia thật sự chỉ là xuất phát từ hảo tâm thôi. Tinh Liên nghĩ.

Ánh mắt Tinh Liên mới vừa dời đi, Lạc Yên vừa mới còn chuyên chú xem đường viền trên khăn tay bỗng nhiên ngẩng đầu, trong ánh mắt tràn đầy ý cười, còn có một tia giảo hoạt không dễ phát hiện.

Lạc Yên ở thế giới này người nhà đều rất sùng nường, đặc biệt là phụ thân cùng ca ca nàng, một cái nữ nhi khổng, một cái muội khổng. Lạc Yên muốn cái gì, bọn họ liền sẽ làm để thỏa mãn nàng.

Hiên Viên cốc kỳ thật cũng không ở Cẩm Thành, nhưng là Lạc Yên vì nhiệm vụ, làm nũng với người trong nhà nói muốn ra ngoài chơi, bọn họ liền thỏa mãn nàng. Một nhà ra du sơn ngoạn thủy, mà nay chính là ở tại một toà phủ đệ ở Cẩm Thành.

Thu Thủy các

Tiếng đàn dễ nghe trút xuống mà ra, hoà âm cùng tiếng sáo hoàn mỹ, tấu ra một khúc tiếng trời.

Bạch y nữ tử ngồi on trước đc cầm giả, nhẹ hợp lại chậm chạp. Bên người nàng có đồng dạng bạch y nam tử ngồi, hần thổi cây sáo, nhìn nữ tử bằng ánh mắt vô hạn ôn nhu.

"Cha!" "Nuơng!" Thanh âm vui sướng của nữ hài tử xa truyền đến, đánh gãy hợp tấu của binh họ.

Hiên Viên Cẩn đặt cây sáo xuống, lại cùng nữ tử bên cạnh nhìn nhau cười: "A Yên đã trở lại."

Cúc Thanh gật gật đầu, trêu đùa: "Nha đầu này càng ngày càng dã, ngươi cùng A Nguyệt lại sùng nường như vậy, về sau quân không được thì làm sao bây giờ?"

Hiên Viên Cẩn nắm lấy tay nàng, cười cười, nói: "Ngươi còn nói chúng ta, chẳng lẽ ngươi liền không sùng nường?"

Cúc Thanh á khẩu không trả lời được. Lạc Yên vừa lúc đi đến bên này, nhìn bọn họ hai cái, đôi mắt nàng cong cong: "Cha, mẫu thân, các ngươi đang làm cái gì vậy?"

Nàng thật sự thích cha mẹ ở thế giới này, ân ái không di, nhất sinh nhất thế nhất song nhân [1], lại đối xử với con cái rất tốt, cùng người kia hoàn toàn không giống nhau.....

[1] Nhất sinh nhất thế nhất song nhân: Một đời một kiếp một đôi người.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (11)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên thích bọn họ, cho nên mới không tự giác được thân cận với bọn họ. Thời điểm vừa đến thế giới này, kỳ thật nàng vẫn là chưa thích ứng, nhưng là có Hiên Viên Cẩn và Cúc Thanh bọn họ quan tâm chăm sóc, nàng mới có thể yên ổn xuống.

Nghĩ đến đây, nụ cười trên mặt nàng càng thêm chân thật, lôi kéo tay của Cúc Thanh, blah blah cùng bọn họ nói về chuyện hôm nay.

"..... Ta ở Duyệt Lai khách sạn cứu một người, hần gọi là Hàn Lạc Thần. Tên của hần cùng tên của ta vẫn là có một chữ tương đồng đầu....." Nàng nói đến Hàn Lạc Thần, tươi cười trên mặt không tự giác trở nên càng ngọt: "Hần thực tốt, còn cùng ta giảng đạo lý....."

Hiên Viên Cẩn cùng Cúc Thanh liếc nhau, trong ánh mắt đều hiện lên suy nghĩ sâu xa quang mang [1]. "Ta còn mua cho các ngươi rất nhiều đồ vật....." Nói xong nàng bỗng nhiên đứng lên, cười cười nói: "Đồ đều ở chỗ của A Liên, ta đi lấy cho các ngươi!" Nói cũng không đợi bọn họ đáp lại, liền lộc cộc nhảy nhót mà chạy xa.

[1] Quang mang: Tia sáng tỏa ra bốn phía. Tương tự: "quang huy" 光輝, "quang thái" 光彩, "quang lượng" 光亮, "quang tuyến" 光線. Suu Thần Kí 搜神記: "Nhân hữu quang mang, được được ngoại xạ" 眼有光芒, 爚爚外射 (Quyển bát) Mắt có tia sáng rực bắn ra ngoài.

"Ngươi thấy thế nào?" Hiên Viên Cẩn bỗng nhiên cau mày, hỏi.

"Hàn Lạc Thần? Người A Yên cứu? Thực tốt?" Cúc Thanh lấy ra những tin tức mấu chốt, bỗng nhiên cười: "Đánh giá này cũng thực cao đi, A Yên nhưng chưa từng cho người ngoài đánh giá cao như vậy đâu....."

Hiên Viên Cẩn mày nhăn chặt muốn chết: "Sẽ là có kế hoạch tiếp cận sao?"

Cúc Thanh lắc đầu: "Không ở hiện trường, ta cũng không thể phán định là tình huống như thế nào."

Hiên Viên Cẩn giải quyết dứt khoát: "Ta bảo A Nguyệt tra một cái đi."

"Cũng hảo." Cúc Thanh gật gật đầu, nghĩ nghĩ, lại nói: "Tinh Liên không phải là theo A Yên ra ngoài sao? Không bằng tìm nàng hỏi một chút?"

Hiên Viên Cẩn nói: "Hỏi thì hỏi, nhưng là vẫn phải tra."

"Ân." Cúc Thanh gật gật đầu. Vừa đúng lúc này Lạc Yên trở về, trong tay cầm một đồng đồ vật, đẩy đến cao cao, mỗi một bước đi cơ hồ đều nguy hiểm, có thể rơi xuống bất cứ lúc nào. Hiên Viên Cẩn thấy vậy, không chút nghĩ ngợi liền nhanh chóng đứng dậy tiếp nhận đồ vật trong tay nàng: "Như thế nào lại không để cho hạ nhân hỗ trợ?"

Lạc Yên cười cười: "Ta chẳng phải là muốn tự tay đưa cho các ngươi sao."

Cúc Thanh cũng đi tới, một bên giúp nàng lấy một bộ phận đồ vật, một bên cười nói: "A Yên trưởng thành, sẽ quan tâm cha mẹ....."

Ba người một lần nữa trở về bàn đá biên. Lạc Yên chống cằm, xem bọn họ mở đồ ra, bỗng nhiên mở miệng nói: "Cha mẹ, nếu ta muốn một mình đi ra ngoài lưu lạc giang hồ, các người sẽ đáp ứng sao?"

Hiên Viên Cẩn hoảng sợ, "Người như thế nào sẽ có loại suy nghĩ này?"

Thiên a thiên a, tồn thọ tồn thọ! Nữ nhi bảo bối mềm mại dễ thương của bọn họ cư nhiên muốn rời xa bọn họ, một mình lưu lạc giang hồ?! Nga, không, đến tốt cùng là cái hỗn đản nào nói với bảo bối chuyện này? Hắn bỗng nhiên ngửa tay, muốn giết người!!!

Cúc Thanh ném cho hắn cái ánh mắt an tâm, giữ chặt tay Lạc Yên, nụ cười trên mặt không thay đổi: "A Yên, chúng ta không phải không muốn thỏa mãn nguyện vọng của người, chỉ là..... Người như thế nào sẽ có cái ý tưởng một mình lưu lạc giang hồ này?" Kỳ thật nàng muốn trực tiếp hỏi xem ai đã dạy hư nữ nhi đây!

Lạc Yên giống như không thấy được bọn họ đen mặt, rút về đôi tay bị Cúc Thanh lôi kéo, ôm mặt, đầy vẻ khát khao: "Ta xem trong những cái thoại bản kia, nữ hiệp đều là làm như vậy, ăn..... Hành hiệp trượng nghĩa [2], nghe rất rất lợi hại!"

[2] Hành hiệp trượng nghĩa: Việc làm vì nghĩa, những người hành động vì chính nghĩa, chèn kẻ mạnh giúp người yếu.

Hiên Viên Cẩn lại đen mặt, "Nơi nào lợi hại?" Hắn thực muốn biết, đến tốt cùng là người nào cho nàng xem những cái thoại bản lung tung rồi loạn đó?!

Tựa hồ như mới phát hiện biểu tình bọn họ không vui, Lạc Yên ngờ ngác nhìn nhìn: "Các người không đồng ý sao?" Nàng chớp chớp đôi mắt, vành mắt lập tức đỏ lên, mi mắt rũ xuống, một bộ đáng muốn khóc ra tới.

Hiên Viên Cẩn đương nhiên liền nhịn không được, vội vàng thu lại bộ đáng nổi giận.

- - - - -

Chị Lạc Yên được buff ghê gớm. Thân thể còn khủng hơn cả nữ9 nguyên tác"-"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (12)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

"A Yên, A Yên người đừng khóc a! Người muốn làm gì ta đều đáp ứng, một mình lưu lạc giang hồ liền một mình lưu lạc giang hồ đi, làm nữ hiệp liền làm nữ hiệp đi! Ta cái gì cũng đều đáp ứng người, người đừng khóc a.....!!!"

Nữ nhi không làm sao có thể để nữ nhi khóc a?

Hiên Viên Cẩn giờ phút này đã đầu hàng, trong miệng vẫn luôn nói Lạc Yên muốn làm cái gì hắn đều đáp ứng, chọc đến Cúc Thanh phải quay đầu lại ném cho hắn ánh mắt khinh bỉ.

Mà Lạc Yên bên kia, nghe được Hiên Viên Cẩn nói, nàng liền lập tức nín khóc, không keo kiệt mà tặng Hiên Viên Cẩn một nụ cười rạng rỡ: "Cha người thật tốt!"

Cúc Thanh đang muốn nói cái gì, tay Lạc Yên đã kéo kéo nàng, ánh mắt tràn đầy ủy khuất, nước mắt như muốn trào ra: "Nương....." Cúc Thanh về mặt không thêm đề ý: "Ta mặc kệ người, người muốn làm gì liền làm cái đó đi, tự chiều cổ mình tốt là được." Tuy rằng ngoài miệng nói mặc kệ nàng, nhưng là trong lòng đã ở tự hỏi phải chuẩn bị cho nàng nhiều ít được vật.

Hiên Viên Cẩn bỗng nhiên ho khụ một tiếng, đem lực chú ý của Lạc Yên hấp dẫn lại đây, "A Yên a, tuy rằng chúng ta có thể cho người một mình ra bên ngoài hành hiệp trượng nghĩa. Nhưng là, người phải biết rằng, việc hành hiệp trượng nghĩa này yêu cầu vô công. Người trước luyện hảo võ công được không?" Hắn tận tình khuyên bảo mà nói, trên mặt hoàn toàn là bộ dáng "Ta đây rất là lo lắng cho người".

Lạc Yên tự nhiên có thể đoán được ý tưởng của hắn, đơn giản chính là muốn kéo nàng lại, sau đó chậm rãi làm lung lay quyết định rời đi của nàng. Quả nhiên, sau khi nghe hắn nói xong, Cúc Thanh cũng xoay người, lôi kéo tay nàng cười tủm tỉm nói: "Nữ hiệp đều là võ công cao cường, người hiện tại không thể làm nữ hiệp được. Ca ca người qua mấy ngày nữa liền sẽ trở lại, đến lúc đó người lại cùng hắn học thì có gì không tốt?"

Lạc Yên ngoan ngoãn mà nói tốt, trong lòng lại nghĩ nhất định phải rời đi trước khi Hiên Viên Kiến Nguyệt trở về.

Hiên Viên Kiến Nguyệt - ca ca ở thế giới này của nàng, mấy ngày hôm trước trở lại Hiên Viên cốc để giải quyết một số việc. Hắn tuy rằng rất yêu thương nàng, nhưng hắn tuyệt đối sẽ không cho phép nàng một mình hành hiệp cái gì giang hồ.....

Hiên Viên Cẩn cùng Cúc Thanh trong lòng đều đang bàn tính cách kéo dài thời gian, kết quả còn không tới mấy ngày, hai người nhận được một cái tin tức làm cho bọn họ kinh hoàng thất thố.....

Lạc Yên rời nhà ra đi!

- - - - -

Cẩm Thành

Duyệt Lại khách sạn

Hàn Lạc Thần đang một mình ngồi ở nhà gian uống rượu.

Tòa nhà gian này chính là cái mà Lạc Yên ngày đó bao, mấy ngày nay hắn thường xuyên đến nơi này ngồi. Thời điểm tâm phiền ý loạn, chỉ cần tới ngồi trong chốc lát, tâm hắn liền sẽ bình tĩnh trở lại.

Hắn nhìn dòng người ngoài cửa sổ lui tới, ánh mắt không chút để ý. Phảng phất như là chỉ là tùy tiện liếc mắt một cái mà thôi, lại giống như đang chờ mong cái gì.

Hắn hôm nay đã ra ngoài khá lâu, Hàn Lạc Thần nhìn sắc trời bên ngoài, đứng lên, búng búng tro bụi không tồn tại trên quần áo. Hắn cần phải trở về, trở lại cái địa phương lạnh như băng kia, trở về làm chuyện chính mình nên làm.

Kèo kẹt --

Ngoài cửa sổ truyền đến một thanh âm, ánh mắt Hàn Lạc Thần sắc bén như có thể bắn xuyên qua: "Ài?" Ngừ khí rét lạnh thấu xương này tựa hồ có thể dùng để đông chết người.

Hàn Lạc Thần vừa dứt lời, ngoài cửa sổ liền có một người nhảy vọt vào, lọt trọn trong lòng ngực hắn. Ấm áp, hương thơm mềm mềm, là một nữ hài tử.

Hàn Lạc Thần tay run run một cái, thiếu chút nữa đem người quăng ngã ra ngoài, nhưng là không đợi hắn có hành động, tay nữ hài tử liền ôm lên cổ hắn. Người nọ mềm mại kêu lên tên của hắn: "Lạc Thần!"

Hàn Lạc Thần động tác định quăng ngã người cứng lại, "A Yên?" Hắn không nghĩ tới nàng sẽ xuất hiện ở chỗ này: "Ngươi sao lại ở chỗ này?"

Hắn đem nàng từ trong lòng ngực lôi ra, đánh giá từ trên xuống dưới một phen. Nhìn đến nàng vẫn là bộ dáng nguyên lai tinh thần no đủ kia, trong lòng nhẹ nhõm thở dài một hơi...

- - Nàng vừa mới nhảy cửa sổ. Hành động này làm hắn lo lắng nàng sẽ có việc.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (13)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Gương mặt Lạc Yên tin nhiệm mà nhìn hắn, còn hướng hắn cười cười: "Ta tới chơi a!" Nàng nhấc cánh tay hắn lên, quơ quơ, tiếp tục nói: "Ta vừa mới ở bên ngoài nhìn thấy ngươi, cho nên liền nhảy vào đây."

Hàn Lạc Thần bắt đầu dĩ thời dài, không tán đồng mà nói: "Về sau không được làm việc nguy hiểm như vậy nữa, vạn nhất ta làm ngươi bị thương thì sao bây giờ?"

Lạc Yên lắc đầu: "Sẽ không! Ta tin tưởng ngươi sẽ không thương tổn đến ta."

Nữ hài tử chuyên chú nhìn, trong ánh mắt thanh khiết chỉ có một mình hắn. Hàn Lạc Thần ngăn người, lấy lại tinh thần, nhìn không được điểm điểm cái mũi nàng, bắt đầu dĩ nói: "Ngươi a....." Chính hắn cũng không có phát hiện, ngữ khí này của hắn thật ôn nhu.

Hàn Lạc Thần nhìn nhìn xung quanh, hỏi: "Sao lại chỉ có một mình ngươi vậy?" Ý tứ là hỏi nàng sao lại không mang theo người.

Lạc Yên không được tự nhiên mà ho khan hai tiếng: "Ài nha, ta chỉ là tùy tiện ra ngoài đi dạo mà thôi, còn muốn mang theo ai a?" Thanh âm nàng về sau dần dần nhỏ xuống, rõ ràng là chột dạ.

Giờ này đã không còn sớm, nàng vẫn còn ở bên ngoài, hơn nữa lại không mang theo người nào, nơi nào là ra ngoài đi dạo mà thôi?

Hàn Lạc Thần bắt đầu dĩ thời dài, nói: "Bây giờ đã không còn sớm, ta đưa ngươi trở về."

"Không cần!" Lạc Yên lập tức lắc đầu, thanh âm cũng thực gấp. Sau khi phản ứng lại liền cười gượng một tiếng: "Ý ta là.....chúng ta vừa mới gặp nhau, còn chưa có nói chuyện từ tế, ngươi lại muốn đưa ta trở về, ta không cần!"

Về chột dạ trên mặt nàng che dấu không tốt, đều lộ ra ngoài. Hàn Lạc Thần thật muốn đỡ trán: "Nói đi, phát sinh chuyện gì?" Dừng một chút, lại nói: "Nhất thiết phải nói thật."

Đôi tay nhỏ nhắn của Lạc Yên nhẹ nhàng kéo kéo ống tay áo hắn, trên mặt là biểu tình đáng thương cực độ: "Ta nói cho ngươi, ngươi đừng mắng ta....." Hàn Lạc Thần: "..... Nói đi, ta sẽ không mắng ngươi."

Lạc Yên chớp chớp đôi mắt: "Ngươi thật sự sẽ không mắng ta?" Hàn Lạc Thần bắt đầu dĩ: "Ta bảo đảm không mắng ngươi." Lạc Yên cắn cắn môi dưới, ấp úng nói: "Ta.....rời nhà ra đi....." Thanh âm về sau thấp đến gần như không tiếng động.

Nhưng thân là một người tập võ, Hàn Lạc Thần tự nhiên nghe thấy được lời nàng nói, đôi mắt trừng: "Tại sao lại muốn rời nhà ra đi? Hừ? Ngươi....." Thấy hắn đang tiếp tục muốn nói, Lạc Yên liền lấy tay che miệng hắn lại, nàng vô tội mà chớp chớp mắt: "Ngươi đã nói là không mắng ta."

Lần đầu tiên trong cuộc đời, Hàn Lạc Thần lại phải nhiều lần bắt đầu dĩ như vậy chỉ trong một ngày. Kéo tay nàng xuống, thờ dài: "Ta không mắng ngươi." Nhưng mà..... "Ta chỉ là hỏi ngươi tại sao lại rời nhà trốn đi?"

Nói đến cái này, mặt mày Lạc Yên liền hớn hờ lên: "Ta phải làm nữ hiệp, nữ hiệp hành hiệp trượng nghĩa!"

"Hả?" Hàn Lạc Thần có chút không thể lý giải mạch não của nàng: "Đây là nguyên nhân ngươi rời nhà trốn đi?" Cha mẹ nàng không đồng ý cho nàng ra ngoài hành hiệp trượng nghĩa, cho nên nàng mới rời nhà trốn đi?

"Không phải, không phải!" Lạc Yên lắc mạnh đầu: ".....Bọn họ nói ta phải cùng ca ca luyện tốt võ công trước.....Ta đã muốn làm nữ hiệp, giúp đỡ chính nghĩa từ lâu cho nên liền trốn chạy ra!"

Hàn Lạc Thần đỡ trán, "..... Ta đưa ngươi trở về."

Lạc Yên: "!!!"

Nàng lập tức tắc đầu: “Ta không cần! Ta không quay về!” Hàn Lạc Thần bất đắc dĩ: “Vậy kể tiếp người có tính toán gì không?”

Lạc Yên chớp chớp mắt, nói: “Ta có thể đi theo người không?” Nàng lộ ra biểu tình khổ sở: “Ta không mang cái gì hết. ....”

Hàn Lạc Thần lúc này mới chú ý tới, vị cô nương này rời nhà trốn đi là cô độc một mình, tức khắc càng thêm bất đắc dĩ, hỏi nàng: “Người đã ra ngoài bao lâu? Ăn cơm chưa?”

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (14)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên chớp chớp hai ngón trỏ, đáng thương vô cùng mà nhìn hấn: “..... Còn chưa có.” Thanh âm nàng thấp đến cơ hồ không nghe được.

Hàn Lạc Thần trong lòng bất đắc dĩ: “Ta đi gọi tiểu nhị đưa chút ăn lên. ....” Còn chưa ra khỏi cửa đã bị Lạc Yên nhéo tay áo, hấn quay đầu lại xem nàng: “Làm sao vậy?” “Chúng ta không ăn ở đây có được không...?” Nàng lo rằng Hiền Viên Cẩn bọn họ nghĩ đến Duyệt Lai khách sạn. Rốt cuộc mấy ngày trước, nàng ở chỗ này quen biết Hàn Lạc Thần. Bọn họ đương nhiên biết đến, đừng tưởng rằng nàng không biết, hai người này âm thầm kêu Tinh Liên lên để hỏi chuyện.

Hàn Lạc Thần không phải ngu ngốc, đương nhiên có thể đoán được nàng vì cái gì nói như vậy. Tuy rằng lý trí của hấn nói cho chính mình, hấn phải đem nàng đưa trở về, nhưng ở sâu trong nội tâm hấn có cái thanh âm vẫn luôn ở ngăn trở hấn. ....

Hàn Lạc Thần nghiêm túc mà nhìn mặt nàng: “Người nghiêm túc?”

Lạc Yên không chút do dự gật gật đầu: “Đương nhiên.”

Hấn bình tĩnh nhìn nàng một lát, ngay sau đó bỗng nhiên nhẹ nhàng bật cười, kiên định về phía nàng vươn tay: “Đi thôi.”

Lạc Yên lập tức vui vẻ mà cười, không chút do dự bắt lấy bàn tay hấn, gấp không chờ nổi nói: “Đi thôi đi thôi!”

Hàn Lạc Thần cảm thấy chính mình nhất định điên rồi, biết rõ bên người mình nguy cơ tứ phía, rõ ràng biết nàng không thích hợp với thể giới của hấn. Nhưng hấn chung quy vẫn tham luyện sự ấm áp của nàng, đem nàng kéo vào. ....

Nhưng mà, là nàng vươn tay trước không phải sao?

Hàn Lạc Thần âm u mà nghĩ. Nếu là nàng vươn tay trước, liền không thể vứt bỏ hấn! Nếu ngay từ đầu đã cho hấn ấm áp, về sau liền không thể lưu hấn lại vực sâu lạnh băng!

A Yên, là người vươn tay trước, một khi đã như vậy, ta đây tuyệt đối không cho phép người dỗi ý!

Hàn Lạc Thần nhìn cô nương đi bên cạnh mình cầm một chuỗi hồ lô ngào đường, ăn đến vui sướng, cười đến vân đạm phong khinh [1].

[1] Câu nguyên gốc: 《Vân đạm phong khinh cận ngọc thiên, Bàng hoa tùy liễu quá tiền xuyên.》Chỉ tính cách không màng đến những điều gì khác, đạm (nhàn nhạt) như mây trời, nhẹ nhàng như gió thổi

“Lạc Thần, người muốn ăn không?” Lạc Yên nghiêng đầu hỏi hấn, cực lực đề cử cho hấn hồ lô ngào đường: “..... Thật sự thật sự ăn rất ngon đó! Ta dám đảm bảo, người ăn qua một lần liền sẽ yêu nó!”

“Thật vậy chăng? Vậy ta đây ném thử. ....” Nói xong liền thăm dò một ngum ở viên hồ lô ngào đường nàng đã cắn qua. Hàn Lạc Thần tự nhiên đã ăn qua hồ lô ngào đường. Đó là lúc hấn còn rất nhỏ, cha mẹ hấn dẫn hấn ra ngoài dạo phố, nhìn trên đường có người bán hồ lô ngào đường, liền mua cho hấn một chuỗi.

Hàn Lạc Thần không nhớ rõ tư vị của hồ lô ngào đường lúc đó là thế nào, nhưng giờ này khắc này, hấn cảm thấy hồ lô ngào đường mình ăn tuyệt đối là thứ ngọt nhất hấn từng ăn qua.

Hàn Lạc Thần cong cong đôi mắt, khẽ cười nói: “Àn, A Yên nói quả nhiên không sai, cái hồ lô ngào đường này quả thực ăn rất ngon.” Hấn biết nàng thích nghe lời nói gì, cũng không keo kiệt mà nói cho nàng nghe. Nhìn đến đôi mắt đã cười đến cong thành trăng non của nàng, trong lòng hấn làm một trận thỏa mãn.

Lạc Yên nhảy nhót đi theo hấn, trên mặt vẫn luôn mang theo nụ cười vô lo vô tư, dọc đường đi blablabla nói với hấn, giống như không thể nói xong hết được.

Bọn họ dừng lại trước một tòa nhà, Lạc Yên tò mò ngấm ngĩa, tòa nhà này thoạt nhìn đã có chút cổ xưa, nhưng lại không nói gì hết, chỉ nắm lấy tay áo Hàn Lạc Thần, đi theo hấn gõ cửa.

“Ai a?” Bên trong truyền đến thanh âm một người nam nhân. Ngay sau đó, đại môn (cửa lớn) bị người mở ra, một trung niên nam tử đi ra.

“Thiếu chủ!” Thời điểm nhìn thấy Hàn Lạc Thần, nam tử lập tức trở nên cung kính, nhưng khi nhìn đến Lạc Yên bên cạnh hấn, hấn (nam tử) lại khấn trương lên: “Thiếu chủ, vị cô nương này.....”

Hấn nói còn chưa nói xong, Hàn Lạc Thần liền mở miệng nói: “Đây là Lạc Yên, người có thể gọi nàng là tiểu thư.”

- -----

Dạo này mấy mem lười quá, lâu lắm mới ra được một chương TTT^TTT. Chương sau có lẽ còn lâu lắm=(((

□Team đang thiếu hụt nhân lực và đang cần mem gấp. Ai có khả năng về các mảng 《Edit, Beta và Design》thì ỉb ngay với team nhé!!!□

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (15)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Nói xong, Hàn Lạc Thần lại quay đầu giới thiệu cho Lạc Yên: "Vị này là Trần thúc, là.....quản gia trong nhà ta."

Lạc Yên lập tức ngọt ngào chào hỏi: "Chào Trần thúc!"

Trần thúc còn chưa phục hồi tinh thần, lại mới nghe được Hàn Lạc Thần giới thiệu Lạc Yên, hần liền nhin không được tự bỏ não mình.

Lạc Yên, Lạc Thần? Tiểu thư?

Chẳng lẽ vị cô nương này là nữ nhi tư sinh của chủ tử?

Không đúng a, chủ tử với chủ mẫu tình thâm nghĩa trọng, sao có thể làm ra cái gì nữ nhi tư sinh? Hơn nữa nếu là nữ nhi tư sinh, mặt thiếu chủ lúc này hẳn là phải lạnh lẽo lắm đi?

Nhìn đến biểu tình quý dị trên mặt Trần thúc, Hàn Lạc Thần liền biết hẳn lại tự bỏ sung một ít suy nghĩ kì quái trong đầu.

Hắn không tự nhiên đen mặt lại, âm thanh lạnh lùng nói: "Đừng suy nghĩ bậy bạ, A Yên là ân nhân cứu mạng của ta." Thật là, Trần thúc sao lại luôn có những suy nghĩ kỳ quái như vậy?

Hắn không nhắc tới họ của Lạc Yên với Trần thúc. Một mặt là bởi vì Lạc Yên đã nói qua, nàng rời nhà trốn đi vì muốn làm nữ hiệp, về mặt còn lại là lo lắng phụ thân nàng sẽ dựa vào đây điều tra tìm được nàng.

Tuy rằng hẳn nguyên lai là tính toán tiếp cận Lạc Yên để được Hiên Viên cốc trợ giúp, nhưng là cái ý niệm kia đã sớm bị hắn ném đến rất xa.

Nàng là tất cả ảm áp của hắn, hắn sao có thể lợi dụng nàng?

Lạc Yên đã đuổi kịp mạch não Hàn Lạc Thần: "Trần thúc, ta họ Lạc, Lạc thủy Lạc [1]."

[1] Chỗ này ta cũng không biết Lạc thủy Lạc ý là gì.

Trần thúc xấu hổ mà cười cười, ho khan một tiếng, nói: "..... Là thuộc hạ nghĩ sai rồi, là thuộc hạ nghĩ sai rồi."

Hàn Lạc Thần cũng không hề so đo chuyện này: "A Yên muốn ở chỗ này một đoạn thời gian, ngươi cho người chuẩn bị phòng cho nàng đi."

"Vâng." Trần thúc vội gật đầu, tuy rằng đã bỏ qua suy đoán Lạc Yên là chủ tử tư sinh nữ nhi, nhưng là hiện tại, suy nghĩ của hắn lại chuyển tới một địa phương khác.....

Tỷ như, tiểu thư cùng thiếu chủ đứng chung một chỗ thật sự rất xứng đôi a!

"..... Không cần để ý đến hắn." Nhìn Trần thúc còn đứng tại chỗ ngây ngô cười, Hàn Lạc Thần quyết đoán quyết định bỏ qua hắn, kéo tay Lạc Yên: "Chúng ta đi vào trước đi."

Lạc Yên gật gật đầu, đi theo phía sau hắn vào cửa. Đại khái là chưa thấy người nào như Trần thúc, lúc vào cửa còn tò mò mà quay đầu lại nhìn hắn một cái.

"Làm sao vậy?" Hàn Lạc Thần tự nhiên cũng nhìn thấy hành động của nàng, nhin không được mở miệng hỏi.

Lạc Yên lắc đầu, hướng hắn cười cười, nói: "Không có gì, chỉ là cảm thấy Trần thúc rất có ý tứ mà thôi!"

Hàn Lạc Thần: "....." Bỏ não quá nhiều liền tính có ý tứ? ".....Sau này quen liền tốt."

Lạc Yên cười cười, không nói chuyện, đi theo hắn đi vào nhà, lúc này mới chú ý tới, tòa nhà này từ bên ngoài xem là thực cổ xưa, nhưng là bên trong thật ra thập phần tinh xảo, cái này có tính là bại như kỳ ngoại, kim ngọc kỳ trung [2]?

[2] Bại như kỳ ngoại, kim ngọc kỳ trung: Bên ngoài rách nát, bên trong vàng ngọc. Kiểu như câu "Bên ngoài đổ nát hoang sơ, bên trong cảnh đẹp nên thơ trữ tình" của mình í.

Hàn Lạc Thần chủ động mang nàng tham quan tòa nhà, Lạc Yên cũng nề tính mà bởi hắn đi dạo khắp nơi, thẳng đến khi Trần thúc đã khôi phục bình thường gọi bọn họ đi ăn cơm, hành trình tham quan của hai người mới kết thúc.

Thời điểm hai người ăn cơm, Trần thúc bỗng nhiên nhảy ra, nói với Hàn Lạc Thần là hắn đã an bài cho Lạc Yên ở Kiềm Gia viên.

Lạc Yên không biết Kiềm Gia viên là nơi nào, chỉ là nhìn đến bộ dáng sừng sốt của Hàn Lạc Thần, nàng liền suy đoán rằng Kiềm Gia viên có ý nghĩa đặc biệt gì đó.

"Kiềm Gia viên? Kiềm gia thương thương, bạch lộ vi sương [3]....." Lạc Yên vẫn duy trì thái độ tò mò của mình, hỏi: "Tên của vườn kia là lấy từ Kinh Thi [4] sao?"

[3] Hai câu trên trích từ bài thơ Kiềm Gia 1:

Kiềm gia thương thương,

Bạch lộ vi sương.

Sở vị y nhân,

Tại thủy nhất phương.

Tổ hồi từng chi,

Đạo trở thà trường,

Tổ du tòng chi,

Uyển tại thủy trung ương,

Dịch nghĩa:

Lau lách rườm rà xanh tốt,

Móc trắng làm sương,

Người mà mình nói đến

Thì ở về một phương nào của vùng nước mênh mông.

Đi ngược dòng mà theo cùng,

Đường đi hiểm trở, lại xa dài.

Đi xuôi dòng mà theo cùng.

Thì thấy nghiễm nhiên ở giữa vùng nước mênh mông ấy (mà không thể đến gần được).

[4] Kinh Thi: là một bộ tổng hợp thơ ca vô danh của Trung Quốc, một trong năm bộ sách kinh điển của Nho giáo. Kiêm Gia là một bài thơ trong tập (gồm Kiêm Gia 1, 2, và 3).

Hàn Lạc Thần gật gật đầu, biểu tình phức tạp khó phân biệt hiện trên mặt, nhưng thật ra không có bảo Trần thúc chuẩn bị lại phòng cho nàng, chỉ là liếc mắt cảnh cáo Trần thúc một cái.

Kiểm Gia viên, nơi của chủ mẫu.

Trần thúc an bài cho Lạc Yên ở chỗ đó, cũng chỉ là muốn nhìn xem Hàn Lạc Thần đối với Lạc Yên là có ý gì thôi, không nghĩ tới là sẽ nhận được cảnh cáo.....

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (16)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Ánh mắt Hàn Lạc Thần vừa rồi lộ rõ vẻ không vui.....

Thôi, thôi, hấn về sau vẫn là không nên tự chủ trương, làm thiếu chủ ghét bỏ đi.

Bất quá.....

Hấn dám chắc, thiếu chủ đối với vị Yên tiểu thư này chắc chắn có ý tứ kia, bằng không sẽ không đồng ý cho nàng ở tại Kiểm Gia viên!

Cũng không biết Yên tiểu thư này có thân phận gì..... Trần thúc nhìn không khí ảm áp bên trong, nhin không được nghĩ đến.

"Lạc Thần, nhà ngươi làm gì vậy? Cha mẹ ngươi đâu? Không ở nhà sao?" Biết nàng sớm hay muộn cũng sẽ phải hỏi hấn chuyện này. Sau khi com nước xong, Lạc Yên liền chủ động mở miệng, lấy một loại ngữ khí đơn thuần thuận miệng hỏi.

Nàng vừa dứt lời, không khí mới đây còn ảm áp ngay lập tức lạnh xuống, ánh mắt Hàn Lạc Thần cũng tối sầm lại. Giờ khắc này, hấn phảng phất như lâm vào khói mù, vẻ tươi cười trên mặt biến mất không còn một mảnh.

Lạc Yên ngẩn người, có chút lo lắng nhìn hấn, thật cẩn thận mở miệng hỏi: "Ta..... có phải hay không..... mạo phạm ngươi?"

Hàn Lạc Thần bỗng nhiên đứng dậy, động tác to lớn dọa nàng muốn nhảy dựng lên. Lạc Yên vừa định đứng lên, đã bị hấn kéo vào trong lòng ngực.

Lực đạo của hấn rất lớn, Lạc Yên hơi đau, muốn cử động, liền nghe được thanh âm gần như lẩm bẩm của hấn vang lên bên tai.

"Đừng nhúc nhích, A Yên, cho ta ôm một cái, trong chốc lát thôi!"

Ngữ khí của hấn vừa bất lực lại vừa bi thương, nghĩ đến những gì hấn đã trải qua, Lạc Yên không khỏi đau lên, duỗi tay ôm lấy hấn, "Ôm đi, ôm bao lâu đều được."

Nếu hấn muốn một cái ôm áp, mà nàng lại vừa lúc có, vậy nàng đương nhiên nguyện ý đưa cho hấn.

Nghe được lời nói của nàng, lực đạo Hàn Lạc Thần không khỏi càng lúc càng trở nên lớn hơn, phảng phất muốn đem nàng khảm vào chính cốt nhục của mình. Lạc Yên tuy rằng có chút đau, nhưng nàng không rên lấy một tiếng mà để mặc hấn ôm, chỉ nhẹ nhàng ôm lại trấn an hấn thôi.

Sau khi tâm tình bình phục, Hàn Lạc Thần mới buông nàng ra, nghĩ đến mình vừa mới mất khống chế, hấn áy náy nhìn nàng, "Xin lỗi, là ta mất tự chủ."

Lạc Yên lắc đầu: "Không có việc gì." Nàng do dự một chút, mới lấy hết can đảm hỏi: "Ngươi.....vừa mới làm sao vậy?" Đừng một chút, lại nói tiếp: "Nếu ngươi không muốn nói cũng không sao."

Hàn Lạc Thần nhin không được lại lần nữa đem nàng ôm vào trong lồng ngực, lần này động tác mềm nhẹ hơn. Lạc Yên nghe được hân thấp giọng thở dài: "A Yên, ta đã cho người cơ hội."

"Ân?" Lạc Yên khó hiểu từ trong lồng ngực hân ngẩng đầu lên xem

"Ta đã cho người cơ hội rồi xa ta, nhưng là, người làm vụt mất cơ hội này." Hân bình tĩnh nhìn mặt nàng, ánh mắt chuyên chú: "Ta nói rồi, ta không phải người tốt, nhưng là....." Hân cười cười, "Nếu ta đã không tính là người tốt, ta cũng không nghĩ tha người đi!"

Lạc Yên ngờ ngạc mà nhìn hân, bỗng nhiên nói: "Người là tỏ tình ta sao?"

"....." Hàn Lạc Thần đang áp ủ cảm xúc tốt bỗng nhiên biến mất đến không còn một mảnh.

"Ai nói cho người từ tỏ tình này?" Hân cho rằng nàng không biết.

Lạc Yên đắc ý mà cười cười: "Trong thoại bản có a."

Hàn Lạc Thần dừng một chút, đột nhiên hỏi nàng: "Trong thoại bản tỏ tình là như thế nào?"

"Ân....." Lạc Yên nghĩ nghĩ, trả lời: "Nói lời âu yếm."

Hàn Lạc Thần: "Bọn họ nói lời âu yếm gì?"

Lạc Yên lại nghĩ nghĩ, nêu ví dụ: "Son hữu mộc hề mộc hữu chi, tâm duyệt quân hề quân bất tri. [1]"

[1] Hai câu thơ trích trong bài Việt Nhân Ca:

Kim tịch hà tịch hề?

Khiên chu trung lưu,

Kim nhật hà nhật hề?

Đắc dữ vương tử đồng chu.

Mông tu bị hảo hề,

Bất tỵ cầu si.

Tâm kỳ phiên nhi bất tuyệt hề,

Đắc tri vương tử.

Son hữu mộc hề mộc hữu chi,

Tâm duyệt quân hề quân bất tri.

Dịch nghĩa:

Đêm nay là đêm nào?

Đưa thuyền trôi giữa dòng.

Hôm nay là hôm nào?

Được cùng vương tử trên thuyền.

Thật lấy làm xấu hổ,

(Vương tử) không trách mắng thiếp (vì thân phận).

Trong lòng thấy phiền muộn không dứt,

Được biết vương tử.

Núi có cây, cây có cành,

Lòng mến thích chẳng rời, chẳng không hay.

Hàn Lạc Thần bỗng nhiên nhoen miệng cười, "A Yên." Hân bình tĩnh nhìn nàng, lặp lại lời nàng vừa nói: "Son hữu mộc hề mộc hữu chi, tâm duyệt quân hề quân bất tri."

Lạc Yên ngẩn người, hân đây là.....tỏ tình với nàng ư?

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (17)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Hàn Lạc Thần nhìn bộ dạng ngây ngốc của nàng, ý cười trên mặt càng sâu: "A Yên, người nghĩ không sai." Hắn dừng một chút, mới tiếp tục nói: "Ta thích người."

Thời điểm nói ra lời này, lỗ tai hắn cũng không tự chủ được mà biến hồng, trên mặt cũng nhiễm một tầng hồng nhạt, bên trong còn có vài phần ngượng ngùng, sao có thể vẫn là Hàn Lạc Thần âm tình bất định, làm mưa làm gió ngày xưa?

Lạc Yên nghĩ nàng phải giả bộ ngượng ngùng, nhưng mà mặt nàng đã sớm hồng một mảng, căn bản là không cần giả bộ, nàng cảm giác tim mình đang đập rất nhanh.

Nàng làm sao vậy? Lạc Yên xoa ngực, ngo ngẩn nghĩ.

Nhìn gương mặt của nữ hài trong lòng ngực mình đã đỏ hồng, tâm Hàn Lạc Thần lập tức trở nên thực mềm mại: "A Yên, người cũng thích ta đúng không?" Rõ là câu nghi vấn, nhưng nghĩ khi lại giống như khẳng định. Cái người mà vừa mới ngượng ngùng đã biến mất, hắn lại trở về là Phi Cung cung chủ.

Mặc kệ trong lòng mình nghĩ như thế nào, nàng đều phải trả lời khẳng định, cho nên Lạc Yên liền ném cảm giác kỳ lạ kia ra sau đầu, ngẩng đầu nhìn hắn: "Ta nghĩ....." Nàng dừng lại, tựa hồ do dự một chút, ngay sau đó liền trịnh trọng mà kiên định gật đầu: "Đúng vậy."

Vừa dứt lời, nàng đã bị hắn ôm vào trong lòng ngực, gát gao ôm. Hai người dán vào rất gần, phảng phất như không có một khe hở nào.

Hàn Lạc Thần cảm thấy, mình chưa bao giờ được cao hứng như lúc này, phảng phất khuyết điểm trong lòng đều được thỏa mãn. Hắn vui mừng đến cười ra tiếng, ôm nàng dạo qua một vòng, rồi hôn hôn môi nàng: "A Yên, ta thật cao hứng."

Mặt Lạc Yên bỗng hồng hồng, từng luồng nhiệt khí bốc lên. Nàng còn chưa từng cùng một nam tử nào thân mật như vậy đâu, kể cả là ở thế giới của nàng. Vẫn là ở thế giới này, chính là lần đầu tiên.

Bị một người nam nhân hôn môi là cảm giác gì?

Lạc Yên không rõ, chỉ là cảm giác cả người đều như lọt vào trong sương mù, chân dẫm một chỗ, ngốc ngốc, tựa hồ còn có một chút.....ngọt ngào?

Hàn Lạc Thần xem bộ dáng ngây thơ mờ mịt của nàng, liếm liếm môi, bỗng nhiên cười cười, môi nàng so với hồ lô ngào đường còn ngọt đâu.

Sau khi bày tỏ nỗi lòng của nhau, Hàn Lạc Thần liền không nghĩ lại giấu Lạc Yên bất luận sự tình gì. Bọn họ một lần nữa ngồi xuống, đại khái là muốn hấp thu một chút lực lượng, hắn đem Lạc Yên ôm vào trong ngực, đầu hắn gác ở đỉnh đầu nàng, trầm mặc nửa ngày mới bắt đầu cùng nàng nói về chuyện hai năm trước, chuyện Phi Cung bị tàn sát.

Thanh âm hắn rất thấp, ngữ khí cũng thường thường, phảng phất như đang nói về chuyện xưa của người khác, nhưng Lạc Yên lại thấy móng tay hắn đã ghim vào lòng bàn tay.

Lạc Yên kéo hắn tay qua, nhẹ nhàng mà gỡ từng ngón tay của hắn ra, không cho hắn thương tổn chính mình, đồng thời chuyên chú nghe hắn kể về sự kiện kia.

Trong kịch bản kia chỉ nói mấy câu về việc Phi Cung bị giết, nhưng giờ này khắc này nghe Hàn Lạc Thần nói, Lạc Yên phảng phất như trở lại cái ngày kia.

Dòng máu đỏ tươi, ngọn lửa quyền rũ.

Thâm thiết biết bao!

Đường Hiền Nhân, hắn thế mà lại ngoan độc như vậy!

Ngày xưa nhân nghĩa đại hiệp, hôm nay lại thành người hiền lành? (chỗ này editor không hiểu cho lắm<)

Lạc Yên hừ lạnh, bất quá chỉ là một tên tiểu nhân thôi. Hắn sao có thể gánh vác được những tên này đó? (???)

Nhưng là những việc này, Hàn Lạc Thần hiện tại còn chưa có tra ra được. Phi Cung của hắn cũng còn rất non nớt, vẫn chưa thể khôi phục hào quang của đệ nhất cung ngày xưa.

Lạc Yên không thể nào trực tiếp nói cho hắn: "Ta biết kẻ thù của người là ai". Nàng chỉ có thể yên lặng quan tâm hắn, chậm rãi chỉ điểm hắn tìm ra hung thủ, báo thù rửa hận.

Nghĩ đến chuyện xưa, Hàn Lạc Thần phải hao hết tâm tư, tìm mọi cách để truy ra kẻ thù. Thế nhân nói tâm tư hắn ác độc, thế nhưng bày ra một văn cớ như vậy, bọn họ chỉ nhìn thấy Hàn Lạc Thần làm Mạc Phi Vân cùng Đường Nguyệt Nhu cách xa nhau lâu như vậy mới tụ họp lại cùng nhau. Bọn họ không có nhìn đến sự nghèo túng cùng thống khổ của Hàn Lạc Thần.....

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (18)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên ôm chặt lấy hắn, ngữ khí kiên định nói: "Lạc Thần, con người làm gì, trời cao đều biết, ta tin, sớm hay muộn cũng có một ngày, hung thủ sẽ bị nhận trừng phạt."

"Ân, ta cũng tin vậy." Hàn Lạc Thần ôm nàng, đem đầu vùi vào hõm cổ nàng, thật lâu mới nói ra câu như vậy.

Ôm nàng một lúc, Hàn Lạc Thần mới gọi hạ nhân đem đồ ăn thừa đồ đi. Lạc Yên lúc này mới phát hiện, trong tòa nhà này hạ nhân cũng không nhiều, xem ra đây cũng không phải mật điểm của Phi Cung.

Nàng cũng không có che giấu tâm tư của mình, cho nên Hàn Lạc Thần xem biểu tình của nàng liền biết nàng suy nghĩ cái gì, chủ động nói: "Phi Cung không ở nơi này." Dừng một chút lại nói: "Qua một thời gian ta dẫn người đi xem." Hắn nắm tay nàng, chuẩn bị đến hoa viên đi dạo tiêu com

Lạc Yên cao hứng gặt gặt đầu.

Thời điểm hai người đi tới cửa, nhìn thấy Trần thúc đứng lẳng lẳng ở cửa. Hắn nhìn Hàn Lạc Thần, trong ánh mắt tràn ngập vui mừng, lại bị Hàn Lạc Thần bỏ qua, Lạc Yên cũng không có để ý đến hắn.

Trần thúc cũng không có vì bị ngó lơ mà không vui, vẫn như cũ cười tùm tùm, hắn đang suy nghĩ có nên hay không tìm người đi tra thân phận của Yên tiểu thư. Hắn là đang muốn giúp thiếu chủ cầu thân.

Phi Cung bị hủy diệt, chỉ trừ khôi phục Phi Cung, tâm nguyện của Trần thúc chính là muốn thấy thiếu chủ nhà mình yên bề gia thất. Hắn nghĩ, nếu hai tâm nguyện này của hắn thực hiện được, hẳn đến lúc chết cũng có thể yên lòng báo cho chủ tử cùng chủ mẫu.

Lạc Yên đi theo Hàn Lạc Thần trong hoa viên, nàng ở bên cạnh nói chuyện với hắn, vừa nghĩ kế tiếp nên làm thế nào.

Bất luận như thế nào, nàng đều đến giúp Hàn Lạc Thần dập lại Phi Cung cùng tìm ra hung thủ, nhưng mấu chốt vấn đề là, nàng cần giúp hắn như thế nào? Hiên Viên Cốc cùng Cúc Thanh bên kia là không thể được.

Nàng đương nhiên có thể nhìn ra Hàn Lạc Thần lúc trước có ý tưởng lợi dụng nàng để được Hiên Viên cốc trợ giúp. Bất quá nếu hắn phản đối, như vậy hiện tại nàng cũng không nên dùng thế lực của Hiên Viên cốc trợ giúp hắn, tuy rằng nàng không để bụng cái gì bị lợi dụng hay không lợi dụng, nhưng ý tưởng của hắn là quan trọng nhất.

Kỳ thật Lạc Yên rất vui khi từ bỏ ý tưởng ban đầu đối với hắn. Bọn họ vừa mới gặp nhau, hắn có thể có ý nghĩ như vậy, xem ra, hắn vẫn là coi trọng nàng.

Thiệt tình đối thiệt tình, tuy rằng ban đầu nàng là ý định tiếp cận hắn, nhưng tâm ý đối với hắn cũng không phải là giả, huống chi động cơ nàng tiếp cận hắn cũng không thuần không phải sao?

Dù sao Đào Yêu đã cùng nàng nói qua, nàng có thể lựa chọn lưu lại hoặc là không lưu lại, một khi đã như vậy, nếu hắn đối xử với nàng tốt, nàng lưu lại thì đã sao?

Qua mấy nhịp thở, suy nghĩ trong lòng Lạc Yên đã chuyển qua mấy vòng.

"Suy nghĩ cái gì?" Hàn Lạc Thần nhìn Lạc Yên bình thường hoạt bát rộng rãi mà bây giờ lại im lặng, cho rằng nàng còn đang suy nghĩ chuyện của hắn, liền cười cười, nói: "Không cần nghĩ nhiều như vậy, A Yên, ta hy vọng ngươi vẫn luôn vui vẻ!"

Lạc Yên ngẩng đầu, hướng hắn cười, "Ta tất nhiên vẫn sẽ luôn vui vẻ, nhưng là ngươi cũng muốn đáp ứng ta, không cần lại vì chuyện quá khứ mà bối rối. Ta sẽ không khuyên ngươi từ bỏ cừu hận, nhưng ta thật sự không hy vọng ngươi bởi vì những cái đó mà không vui."

Hàn Lạc Thần nhìn bộ dáng nghiêm túc của nàng, trong lòng chua xót: "A Yên, ta biết, ta đều biết như vậy, "Biết nàng là vì hắn mà vậy, biết nàng là thật sự quan tâm hắn....."

Mà nay, cừu hận đã không còn chiếm toàn bộ cuộc sống của hắn, còn có một cái nữa là..... nàng.

Hai người nhìn nhau, tựa hồ hết thảy đều không nói gì.

"Lạc Thần, ngươi biết Thiên Đô phủ sao?" Lạc Yên đột nhiên hỏi.

Bỗng nhiên linh cảm nàng xuất hiện, nghĩ đến cái tên này, hiện tại Hàn Lạc Thần khẳng định không muốn nhận trợ giúp từ Hiên Viên cốc, như vậy có khác đâu?

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (19)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

"Thiên Đô phủ?" Hàn Lạc Thần sững sốt một chút, hắn sao có thể không biết cái này. Chính là giang hồ đệ nhất tinh báo tổ chức đầu.

Mạng lưới tinh báo của Thiên Đô phủ trải rộng khắp nơi. Trên giang hồ không người nào không biết, năm xưa "Vô Song công tử" Tạ Thảm cùng "Tinh Vân tiên tử" Đường Tinh Diệu sang Thiên Đô phủ, không dưới một năm, danh tiếng Thiên Đô phủ liền lan truyền khắp nơi. Sau này, Thiên Đô phủ ở dưới tay 2 vị công tử càng được phát triển, thêm một bước tiến lớn.

Giang hồ anh kiệt xuất hiện lớp lớp, tuy rằng Thiên Đô phủ cũng đã lãnh đời từ lâu trước kia, nhưng là nó chưa bao giờ bị người đời quên.

Hàn Lạc Thần tự nhiên biết Thiên Đô phủ. Sau khi Phi Cung bị diệt môn, hắn liền nghĩ tới muốn tìm Thiên Đô phủ giúp mình tra ra hung thủ, nhưng là bởi vì không biết liên hệ với bọn họ như thế nào, liền đem ý tưởng này gạt qua một bên. Hiện tại bỗng nhiên nghe Lạc Yên nhắc tới Thiên Đô phủ, không khỏi có chút giật mình.

"Xem ra là ngươi đã nghe qua." Lạc Yên cười cười: "Chúng ta đi Thiên Đô phủ nhờ tra án giúp đi."

Hàn Lạc Thần còn chưa kịp phản ứng, lại nhìn đến biểu tình chần chẫn của nàng, hỏi: "A Yên, ngươi biết liên hệ với Thiên Đô phủ như thế nào ư?"

Lạc Yên gật gật đầu: "Ta biết a. Ta còn thường xuyên đi Thiên Đô phủ chơi mà." Nhìn hắn giật mình, Lạc Yên cũng không giấu, đem quan hệ của Hiên Viên cốc cùng Thiên Đô phủ nói cho hắn.

Hiên Viên cốc cùng Thiên Đô phủ kỳ thật là quan hệ thông gia. Năm xưa, Thiên Đô phủ đời thứ hai - Từ Nhược Trần cùng lãnh đời đại tộc Toàn Cơ cốc Hiên Viên gia tiểu thư Hiên Viên Trúc Tâm kết thân, mà xuất thân của Lạc Yên, Hiên Viên cốc cùng Toàn Cơ cốc này là có quan hệ.

Hiên Viên Trúc Tâm có hai ca ca, Hiên Viên Sanh và Hiên Viên Ca. Hai người sau khi thành niên, một người trở thành Toàn Cơ cốc cốc chủ. Một người khác lần nữa tự mở môn phái, lấy mệnh danh, cho nên Hiên Viên cốc cùng Toàn Cơ cốc kỳ thật là xuất phát từ đồng tông.

Tâm tình Hàn Lạc Thần kỳ thật có chút phức tạp. Tuy rằng lúc trước hắn đánh chủ ý lên Hiên Viên cốc, nhưng mà hắn đã sớm từ bỏ. Hiện tại Lạc Yên lại nói dẫn hắn đi tìm Thiên Đô phủ hỗ trợ, kỳ thật cũng là dựa vào quan hệ của Hiên Viên cốc, cái này làm cho hắn có chút rối rắm.

Lạc Yên nhìn ra sự rối rắm của hắn, liền nói: "Thiên Đô phủ nguyên bản chính là tổ chức tình báo. Ta dẫn người đi tìm bọn họ, còn bọn họ giao dịch gì với người ta mặc kệ, ân, ta chỉ dẫn người đi tìm bọn họ thôi."

Không sai, chính là giao dịch.

Không biết từ thế hệ nào, Thiên Đô phủ bắt đầu không thu thù lao, mà là lấy nhân tình vì thù lao, nếu người muốn bọn họ hỗ trợ, phải trả giá một ân tình.

Nhân tình - thứ này nghe thì có vẻ không có tác dụng gì. Nhưng là ai cũng đều biết sự việc thiếu nhân tình này kỳ thật không thoải mái gì. Rốt cuộc thiếu tiền thì cũng thể khurót nợ, chứ thiếu nhân tình thì vẫn phải trả lại, ai mà biết Thiên Đô phủ sẽ bắt người làm cái gì để trả nhân tình.

Hàn Lạc Thần suy tư một chút, vẫn là gât gât đầu. Thiếu hạ một nhân tình, hắn vẫn có thể tiếp thu. Hắn đã từng vì báo thù mà trả giá đại giới so với thiếu nhân tình nhiều.

"Ngày mai chúng ta liền xuất phát nhé?" Lạc Yên dường như dò hỏi, mở miệng nói.

Hàn Lạc Thần ừ một tiếng, bỗng nhiên ôm lấy nàng: "A Yên, cảm ơn người."

Hắn biết nếu chỉ dựa vào hắn thì không có khả năng liên hệ được với Thiên Đô phủ. Rốt cuộc Thiên Đô phủ từ rất nhiều năm trước cũng đã không màng thế sự, hiện tại muốn bọn họ xuất thế một lần nữa phỏng chừng sẽ rất khó. Nhưng là xem ở thân phận Lạc Yên, Tạ thị nhất tộc có lẽ sẽ cho hắn một trường hợp đặc biệt, lại nói tiếp, hắn vẫn là lợi dụng nàng, đây là bản sự tình hắn không muốn làm nhất...

Lạc Yên bỗng nhiên cười cười, nghiêng đầu nói: "Không cần cảm tạ a, kỳ thật ta cũng rất khôn khéo! Người xem, ta giúp người như vậy, cũng là làm người thiếu ta. Vậy người về sau phải đối xử với ta thật tốt nha!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 21: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (20)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Nghe được lời này của nàng, Hàn Lạc Thần có chút dở khóc dở cười, nàng nói là như thế nào cơ? Nàng không giúp hắn, chẳng lẽ hắn liền không đối tốt với nàng sao? Nàng nói lời này chỉ sợ là vì an ủi hắn đi?

Hàn Lạc Thần cười cười, nheo nheo cái mắt của nàng, nói: "Ta biết, A Yên của ta là khôn khéo nhất!"

Lạc Yên cười ngả vào trong lồng ngực Hàn Lạc Thần, Hàn Lạc Thần sùng nịch mà nhìn nàng, sau đó không nói cái gì nữa, không khí lập tức trở nên ôn nhu vô hạn.....

Sau khi đưa Lạc Yên về Kiềm gia viên, Hàn Lạc Thần liền tìm Trần thúc, nói rằng hắn ngày mai muốn cùng Lạc Yên đi tìm Thiên Đô phủ hỗ trợ điều tra sự tình Phi Cung diệt môn.

Trần thúc có chút giật mình, hắn tất nhiên biết Thiên Đô phủ, trước kia Thiên Đô phủ hoạt động công khai bên ngoài, dễ dàng tìm được. Nhưng hiện tại, Thiên Đô phủ không biết đã sớm dọn đến chỗ nào rồi, Yên tiểu thư thế nhưng có thể tìm được nó, này là biểu hiện cái gì? Chính là biểu hiện Yên tiểu thư có thân phận không bình thường a....

Trần thúc nhìn không được mở miệng hỏi: "Thiếu chủ, thân phận của Yên tiểu thư....."

Hàn Lạc Thần ánh mắt lập tức lạnh xuống, hắn trầm giọng nói: "Đừng cho ta biết có người đánh chủ ý lên Lạc Yên." Lời này là mệnh lệnh, cũng là cảnh cáo.

Trần thúc rung mình, "Thuộc hạ sẽ nhắc nhở bọn họ." Bọn họ đây đều là những thuộc hạ sống sót sau sự kiện Phi cung diệt môn. Những người đó phần lớn là nguyên lão gì đó, luôn muốn can thiệp vào các sự tình của Hàn Lạc Thần. Trần thúc cũng biết thiếu chủ nhà mình đã sớm không kiên nhẫn với bọn họ.

Việc này cũng khó trách, có ai lại thích cấp dưới luôn muốn nhúng tay vào chuyện của mình, chính là chính, phụ là phụ. Những người đó là đã quên ai là chủ, ai là tớ đi?

Trời tờ mờ sáng, Hàn Lạc Thần liền rời khỏi giường, lúc này hắn đang tập bài thể dục buổi sáng thông thường.

Nam tử mặc mình áo đơn sắc, ánh mặt trời xuyên thấu qua lá cây tươi xuống tới, bộ mặt hình dáng càng thêm lạnh lùng, lông mi như vũ rung động, bóng đổ bị kéo dài quá dừng ở trên mí mắt, phía cuối hơi hơi cong lên, mang theo vài phần vận khí câu nhân.

Trong tay hắn cầm trường kiếm toàn thân màu đen. Chọc, liêu, điểm, tiết, động tác như nước chảy mây trôi, làm ánh mắt người không dời ra được.

Lạc Yên theo chỉ dẫn của Trần thúc tìm được trúc viên, liền nhìn thấy cảnh tượng này, tìm nàng không nhìn được nhảy bùm bụp lên.

Chính cái gọi là thực sắc tính dã, cổ nhân thành không ta khinh. Lạc Yên nhìn không được nghĩ đến.

Thời điểm Lạc Yên đi vào trúc viên, Hàn Lạc Thần liền chú ý tới. Lúc hắn dừng lại thì nhìn thấy bộ dáng sững sờ của Lạc Yên, hắn nhìn không được câu môi cười, hoàn toàn không cảm thấy việc sắc đẹp của bản thân làm cho Lạc Yên mê muội có cái gì sai. Ý tứ này đối với hắn, có thể khẳng định nàng ngày càng thích mình, hắn cao hứng còn không kịp đây.

"A Yên....." Hắn đi đến trước mặt nàng, duỗi tay quơ quơ vài cái, Lạc Yên lấy lại tinh thần, gương mặt lập tức biến hồng, giống như vừa đánh phấn lên, đẹp không sao tả xiết.

Nhìn đến trong mắt hắn giấu không được ý hài hước, Lạc Yên che mặt, nhẫn nhịn, quyết đoán trực tiếp nói sang chuyện khác: "Lạc Thần, chúng ta khi nào đi?!"

Hàn Lạc Thần tất nhiên nhìn ra tâm tư của nàng, vừa cười vừa sờ sờ đầu nàng, nói: "Ta đã nhờ Trần thúc sắp xếp hết rồi, đợi lát nữa chúng ta sẽ đi, hiện tại đi ăn cơm trước được không?"

"Ân!" Lạc Yên lập tức gật gù đầu, nâng cánh tay hất lên, cùng hân đi song song, vừa đi vừa nghiêng đầu một bên hỏi hân: "Lạc Thần, người tập cái kiếm thuật gì vậy?"

Hân Lạc Thần không trả lời nàng, chỉ là giọng điệu hàm chứa ý cười, hỏi: "Muốn học sao?"

"Được!" Lạc Yên lập tức trả lời, nàng đương nhiên biết đó là kiếm thuật gì, Phi Sương kiếm pháp, không phải người nhà Hân gia không thể học, Hân Lạc Thần chủ động hỏi nàng muốn học hay không, đó chính là coi nàng là người Hân gia rồi!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (21)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên vừa lòng mà câu hỏi. Đây là mục đích cuối cùng của nàng không phải sao? Bên tai nghe Hân Lạc Thần giải thích Phi Sương kiếm pháp, nàng lộ ra nụ cười sáng lạn: "Chỉ có người nhà Hân gia mới được học? Chúng ta là một nhà sao?"

Hân Lạc Thần nhin không được cười cười, nói: "Như thế nào? Gặp đến nỗi không chờ được muốn trở thành người một nhà với ta sao?"

Lạc Yên cổ giương mặt: "Cái gì sao? Rõ ràng là người gặp không chờ nỗi muốn cùng ta trở thành người một nhà!"

Hân Lạc Thần chột chột gương mặt phồng lên của nàng. Thời điểm nàng trừng hân, mở miệng nói: "Đúng vậy, là ta gặp không chờ nỗi muốn cùng người trở thành người một nhà, vậy người nguyện ý sao?" Ánh mắt hân thâm như hàn đàm, bình tĩnh nhìn chăm chú vào nàng. Mặt Lạc Yên nhin không được nóng lên, biệt nữ quay sang một bên, nói: "Cha mẹ cùng ca ca của ta phải đồng ý mới được!"

"Nếu bọn họ không đồng ý thì sao?"

"Sao có thể không đồng ý? Ta muốn, bọn họ đều sẽ đồng ý!" Lạc Yên khẳng định mà trả lời.

"Vạn nhất đâu?"

Lạc Yên nghe ra lời nói thấp thỏm của hân, lập tức mở miệng nói: "Ai nha, người không cần lo lắng. Nếu bọn họ thật sự không đồng ý, ta liền..... ta liền cùng người bỏ trốn!"

Hân Lạc Thần bật cười, nhìn mặt nàng đỏ bừng, đôi mắt cong cong: "Vậy người cần phải nhớ kỹ, nếu bọn họ không đồng ý, người liền cùng ta bỏ trốn!" A Yên, đây chính là người nói, như vậy vô luận con đường phía trước có bao nhiêu gian nan, ta đều sẽ không buông người ra.

Bên này, Lạc Yên cùng Hân Lạc Thần ngọt ngọt ngào ngào, bên kia, Hiên Viên Cẩn cùng Cúc Thanh lại đang là binh hoang mã loạn.

Biết được tin Lạc Yên rời nhà trốn đi, bọn họ liền phái người đi các nơi tìm kiếm tung tích của nàng. Chính là, Lạc Yên đi trước đã lau sạch dấu vết, bọn họ căn bản không có dấu vết để tìm. Lúc này Tinh Liên bỗng nhiên nhớ tới vị ờ Duyệt Lai khách sạn - Hân Lạc Thần.

"Tiểu thư có thể hay không đi tìm vị Hân công tử kia?"

Động tác của Hiên Viên Cẩn cùng Cúc Thanh đều cứng lại. Bọn họ cũng nhớ tới Lạc Yên đối với vị Hân công tử kia cực kì tôn sùng. Rõ ràng vừa mới gặp qua một lần, nàng liền có thể dùng một đồng lời hay hình dung hân.

Hiên Viên Cẩn thiếu chút nữa cắn một ngụm nha! Trong lòng yên lặng đánh đắm cái tên tiểu nhân Hân Lạc Thần kia, hân đã nhận định Hân Lạc Thần chính là cái người đã bắt cóc nữ nhi bảo bối nhà mình.

Một nhà bọn họ cũng vừa đến Cẩm Thành không lâu, Lạc Yên còn chưa có ra khỏi cửa nhiều lần, cũng không nhận thức nhiều người lắm, lúc này hiếm nghị lớn nhất chính là cái người nàng đã cứu, Hân Lạc Thần.

"Chạy nhanh theo hướng này tìm!"

Hiên Viên Cẩn cùng Cúc Thanh tìm đúng phương hướng rồi, nhưng là thời điểm khi bọn hân tìm được Hân phủ, lại bị báo rằng, Lạc Yên cùng Hân Lạc Thần đã rời đi!

Tiếp đãi vợ chồng bọn họ chính là Trần thúc. Bộ dáng Lạc Yên cùng Cúc Thanh có vài phần tương tự, cho nên hân liếc mắt một cái liền biết hai người này là người nhà Lạc Yên, lập tức liền bày ra bộ dáng ân cần, nhiệt tình mà chiêu đãi bọn họ.

"Chúng ta là tới tìm A Yên." Cúc Thanh nói: "Đứa nhỏ này không nói một tiếng liền rời nhà trốn đi, chúng ta rất là lo lắng nàng đâu."

Trước khi cùng Hân Lạc Thần rời khỏi Cẩm Thành, Lạc Yên bảo hân giúp mình cấp Hiên Viên Cẩn bọn họ chỉ thị sai lầm, cho nên thời điểm Hiên Viên Cẩn cùng Cúc Thanh tìm được Hân phủ, Lạc Yên đã rời nhà trốn đi được ba ngày.

Trần thúc mang theo xin lỗi mở miệng nói: "Nhị vị, thật là ngược ngùng. Yên tiểu thư cùng thiếu chủ của chúng ta ba ngày trước đã rời khỏi Cẩm Thành."

"Cái gì?!" Hiên Viên Cẩn đều phải phát tặc, còn bị Cúc Thanh áp xuống. Cúc Thanh ngữ khí mang theo vài phần lo âu hỏi: "Bọn họ đi đâu vậy?"

Trần thúc lắc đầu: "Lão nhân cũng không biết, bọn họ không có nói." Lạc Yên chỉ là nói muốn mang Hân Lạc Thần đi Thiên Đô phủ, Trần thúc cũng không biết địa điểm cụ thể. Hơn nữa hân nhìn đến bộ dáng Hiên Viên Cẩn cùng Cúc Thanh, nhìn là muốn bắt Lạc Yên trở về, liền giấu bọn họ sự tình đi Thiên Đô phủ.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (22)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên tất nhiên không biết Trần thúc thay nàng chặn Hiên Viên Cẩn cùng Cúc Thanh lại, lúc này nàng đang ở cùng Hàn Lạc Thần trên một con thuyền. Đây là con thuyền đi tới Thanh Thành, Thiên Đô phủ ở ẩn trong cốc Thanh Thành Lạc Hà.

Lạc Yên lần đầu tiên ra ngoài, nàng ở thế giới kia như nào thì thế giới này cũng như vậy, cho nên đối với nàng chuyện gì cũng đều đặc biệt mới lạ, dọc đường đi đều cười tủm tỉm, không thấy một chút khó khăn.

Hàn Lạc Thần thấy nàng cao hứng, trong lòng hẳn cũng vui mừng. Mọi quan hệ của hai người sau thời gian trên thuyền cũng trở nên thân mật hơn một chút.

Đến trước Mạc Phi Vân, Lạc Yên liền đòi Hàn Lạc Thần tìm móc treo cho nàng câu cá.

Nàng từ nhỏ đã bị Phong Việt nhốt ở nơi tuyết sơn vạn dặm, nơi đó trừ bỏ cái cây nàng bị trói, chẳng có sự sống gì cả, cho nên khi thấy trên thuyền đang có người câu cá, trên mặt nàng liền biểu lộ ra hứng thú thật lớn.

Hàn Lạc Thần dĩ nhiên có thể tìm được móc treo, nhưng hẳn lại có tình cố ý làm bộ dạng khó xử nói: "Ta cũng muốn đáp ứng nguyện vọng của ngươi, nhưng trên thuyền lại không có nơi bán móc câu, ta làm sao có thể tìm cho ngươi đây?"

Lạc Yên nhún nhún mi: "Thật sự không có biện pháp sao? Nhưng ta thật sự rất muốn chơi, làm sao bây giờ?" Mấy ngày nay vẫn luôn bị Hàn Lạc Thần nuông chiều, tính tình nàng càng thêm giống hài tử, nàng cũng muốn giải thích tính cách hiện tại nhưng nó lại thật sự khá giống.

Nhìn bộ dáng nhăn mặt thất vọng của nàng, Hàn Lạc Thần ngược lại đáp lại nàng, "Hào hảo, ta đi tìm móc treo cho ngươi, đừng thất vọng như vậy, nhé?"

Lạc Yên tính tình đến cũng nhanh, đi cũng nhanh. Nghe hẳn nói như vậy, lập tức liền cao hứng mà nói: "Hào a hảo a, chúng ta đi nhanh đi!" Một bên vừa lôi kéo hẳn đi vừa hỏi: "Đi tìm ở chỗ nào a?"

Hàn Lạc Thần nói: "Đi tìm ở chỗ có người mua."

Từ Cẩm Thành đến Thanh Thành phải mất 3 ngày đi đường thủy, một vài thuyền khách có sở thích câu cá, khi ở tổng hội đã mua móc câu, Hàn Lạc Thần chính là phải mua của bọn họ.

Hắn mang theo Lạc Yên đang hưng phấn đi hỏi từng gian phòng một, thực chất hẳn là khinh thường với loại việc đi hỏi han, nhưng lại nhìn đến bộ dáng cao hứng của nàng, Hàn Lạc Thần cảm thấy, hết thảy đều không quan trọng.

Bọn họ tương đối may mắn, khi hỏi đến gian phòng thứ ba thì gặp được người có móc câu, lúc ấy trong phòng trừ bỏ vị thuyền khách ngoại kia ra, còn có một vị trẻ tuổi.

Gian phòng cho thuyền khách thứ ba là một vị nam tử trung niên, có bộ râu thật dài, thoát nhìn có vài phần khí chất tiên phong đạo cốt.

Mà người trẻ tuổi trong phòng hẳn có vẻ trên dưới hai mươi tuổi, mày kiếm mắt sáng, lộ ra vài phần dương cương chỉ khí, đứng ở chỗ đó, khiến cho người ta có cảm giác không thể bỏ qua.

Hàn Lạc Thần kín đáo xen ngang không cho họ có thời gian đánh giá lại Lạc Yên, mở miệng nói: "Không biết có quý rầy....."

Hắn nói còn chưa xong, Lạc Yên đã mở miệng: "Tiền bối có mang móc câu lên thuyền sao? Bên ngoài thời tiết đúng lúc, rất thích hợp câu cá, cho nên muốn mượn móc câu để dùng!"

Nam tử kia tuy đã trung niên nhưng thật ra lại dễ nói chuyện, "Muốn mượn móc câu a, ta cũng vừa lúc mang theo đây....."

"Tiền bối có thể cho chúng ta mượn sao? Ngài yên tâm, chúng ta nhất định sẽ châu về Hợp Phố!"

Nam tử nhìn bộ dáng đầy tươi cười của nàng, liền cười vang nói: "Ta đi lấy cho các ngươi."

Thành công mượn được móc câu, Lạc Yên trong lòng thật cao hứng, ngẩng đầu hướng Hàn Lạc Thần cười đắc ý, có vài phần ý tứ tranh công bên trong.

Hàn Lạc Thần sùng nịch mà nhìn nàng, đại khái là lúc này có người ở ngoài, nhưng hẳn cũng không nói cái gì, chỉ sờ sờ đầu nàng như khen thưởng.

Tiền Lạc Yên và Hàn Lạc Thần ra khỏi cửa, nam tử trung niên kia liền quay đầu nhìn Mạc Phi Vân, trong ánh mắt có vài phần ý vị hận thù sắt không thành thép: "Ngươi nhìn ngươi đi, bao nhiêu tuổi rồi mà lại biến thành hình dạng như vậy, xuống đây làm sao lại thông đồng đến tiểu cô nương a?"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (23)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên cùng Hàn Lạc Thần cũng chưa đi xa, nghe được lời trung niên nam tử nói, Lạc Yên nhin không được giấu cợt Hàn Lạc Thần: "Ngươi nhìn xem, tiền bối nói bộ dáng này của ngươi là sẽ thông đồng tiểu cô nương đâu."

Hàn Lạc Thần cười cười, nói: "Ta không phải chỉ thông đồng một tiểu cô nương là ngươi sao?"

Lạc Yên đang muốn nói cái gì nữa, liền nghe được trong phòng người trẻ tuổi kia phản bác lời nói của trung niên nam tử, mơ mơ hồ hồ. Nàng nghe được không phải rất rõ ràng, nhưng là nghe được hần tự xưng..... Phi Vân?!!!

Phi Vân? Mạc Phi Vân?!!

Lạc Yên bỗng nhiên sững sốt, không nghĩ tới lại ở chỗ này đụng phải Mạc Phi Vân. Lúc này hẳn là thời điểm hẳn vừa mới bị Võ Lâm Minh Chủ đuổi ra ngoài rèn luyện đi?

"Làm sao vậy?" Hàn Lạc Thần thấy bộ dáng thất thần của nàng, nhin không được hỏi.

Lạc Yên lắc đầu, hướng hẳn cười cười, nói: "Không có gì, chỉ là suy nghĩ một chút về lời ngươi nói."

"Lời ta nói làm sao vậy?"

"Ta đang nghĩ, ta như thế nào lại dễ dãi như vậy, cư nhiên dễ dàng bị ngươi thông đồng!" Lạc Yên thuận miệng nói.

Hàn Lạc Thần liền cười cười, nói: "Ai nói ngươi thực dễ dãi, ngươi không phải là cũng thông đồng với ta sao?"

"Cái gì sao?"

"Ý ta là, ngươi cũng không phải dễ dãi như vậy....."

"Ai?"

"Chính là nói ngươi vẫn là thực thông minh, ngươi không phải là cũng thông đồng với ta sao?"

Lạc Yên đầu óc xoay mấy vòng mới hiểu được ý tứ của hẳn, tức khắc tức giận nói: "Hào a, Hàn Lạc Thần, ngươi cư nhiên lại nói ta như thế, ngươi đứng lại! Không được chạy! Hàn Lạc Thần ngươi xong rồi!"

Hai người ở trên thuyền khách đánh đánh đuổi đuổi, nhóm đi đầu nhìn bọn họ bằng ánh mắt thiện ý hoặc trêu chọc, ai....., tình yêu a~~

Truy đuổi đùa giỡn một phen, sau khi Hàn Lạc Thần cùng nàng nhận sai, Lạc Yên liền "hào phóng" mà tha thứ cho hẳn, hai người liền bắt đầu tiến hành nghiệp lớn - Câu cá!

Lạc Yên nghiêm túc nhìn Hàn Lạc Thần lấy mồi câu, con giun kia vẫn còn sống, lại bị xoắn đi xoắn lại, đây là móc treo bọn họ mượn của một thuyền viên. Lạc Yên sống chết không chịu chạm vào sâu vì nó giống con giun, liền làm Hàn Lạc Thần cười khổ. (Nguyên văn ghi là "thượng" nhưng ta ko bt phải dịch là gì, ai bt thì chỉ vs nhé!!)

"Hào, kế tiếp chính là ném tuyến, ngươi xem, ta làm mẫu cho ngươi."

"Ân." Lạc Yên gật gật đầu, nhìn chằm chằm động tác của hẳn, không hề nháy mắt. Hàn Lạc Thần chỉ cần dạy một lần, nàng liền sẽ cố gắng bắt chước thật tốt, sau đó liền qua cầu rút ván, đuổi hẳn đi, chiếm lấy vị trí của hẳn và nói: "Ta tới ta tới.">

Hàn Lạc Thần bắt đắc dĩ mà cười cười, thoái vị cho nàng, nhìn nàng đem cần câu cá kéo lên, lại một lần nữa ném tuyến, động tác giống y như đúc với hẳn.

Lạc Yên đắc ý mà hướng hẳn cười cười, giống như đang nói "Việc nhỏ này sao có thể làm khó được ta", Hàn Lạc Thần nhin không được bật cười, lập tức bị nàng cảnh cáo: "Thời điểm câu cá không thể phát ra tiếng, ngươi không được cười, cũng không được nói chuyện, nhớ đem cá dọa đi thì làm sao bây giờ?"

Hàn Lạc Thần liền làm cái phong khẩu động tác, không hề ra tiếng, nhìn một tân thế hệ - Yên "thả câu đại sư" câu cá.

Nhưng mà có lẽ có người trời sinh câu không được cá. Lạc Yên chờ đến mơ màng sắp ngủ, dựa vào trong lòng ngực Hàn Lạc Thần cơ hồ muốn ngủ. Đầu chưa câu được một cái gì!

Hàn Lạc Thần lấy cần câu trong tay nàng, đem dây kéo lên, mồi câu đã không thấy, nhưng cũng không có cá.....

Lạc Yên há hốc mồm: "Ta không thấy được cá cần câu a!"

Hàn Lạc Thần nhìn vẻ mặt mộng bức của nàng, nhin không được muốn cười, nhưng là sợ tiểu cô nương thẹn quá thành giận, liền cố nén cười mở miệng nói: "Ân, không trách A Yên, nhất định là do cá ở nơi này quá giáo hoạt, ngươi xem tất cả mọi người đều không câu được....."

Ngay lúc này, thuyền khách ở cách vách cũng đang câu cá liền kéo lên một con cá đơm màu mỡ.....

Hàn Lạc Thần: "....."

Lạc Yên: "....."

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (24)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Cuối cùng, Hàn Lạc Thần vì làm Lạc Yên cao hứng, sử dụng nội lực gian lận giúp nàng câu một con cá.

Lạc Yên rất vừa lòng, chỉ tiền bảo phòng bếp nấu cho bọn họ, hai người mỹ măn ăn cơm.

Từ Cẩm Thành đến Thanh Thành đi đường thủy mất ba ngày, Lạc Yên bọn họ đã ở trên thuyền qua hai ngày, nghe thuyền viên nói, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, buổi chiều ngày mai bọn họ có thể đến Thanh Thành.

Nhưng là, vào ban đêm, bọn họ liền gặp phải sự việc ngoài ý muốn.

Ở một khe sâu, thủy trộm lên vào thuyền. Lạc Yên bị thanh âm đánh giết bên ngoài đánh thức, mơ mơ màng màng ngồi dậy, đang muốn đi ra ngoài nhìn xem đã xảy ra chuyện gì, cửa phòng nàng đã bị người từ bên ngoài phá cửa mà vào.

Lạc Yên hoảng sợ, trong bóng tối nàng không thấy rõ bộ dáng người đang đi tới, đành phải gắt gao nắm chủy thủ Hàn Lạc Thần đưa cho nàng. Khi người kia tới gần, nàng sẽ đâm xuống, nhưng mà nửa đường đã bị hấn chặn lại.

Lạc Yên đang muốn đâm một quyền, liền nghe được một thanh âm quen thuộc: "A Yên....."

"Loảng xoảng --" Chủy thủ rơi xuống đất, Lạc Yên lập tức nhào vào trong lồng ngực Hàn Lạc Thần, thanh âm nức nở nói: "Người sao lại không lên tiếng a? Làm ta sợ muốn chết người biết không?"

Hàn Lạc Thần vỗ vỗ lưng nàng, trấn an: "Hảo hảo, A Yên đừng khóc, ta sai rồi." Hấn cũng đang nghĩ muốn mở miệng, nhưng cô nương này động tác quá nhanh, hấn không kịp mà thôi. -- Lời này không cần thiết cùng nàng nói, hiện tại điều hàng đầu chính là trấn an nàng.

Sau khi được hấn trấn an, Lạc Yên rốt cuộc cũng bình tĩnh trở lại. Kỳ thật nàng cũng không phải rất sợ hãi, nàng chỉ là biểu hiện ra bộ dáng nhân vật này nên có mà thôi. Ở vị diện này, đây chính là ý tưởng của Lạc Yên.

"Bên ngoài, bên ngoài có chuyện gì vậy?"

Hàn Lạc Thần đem ngọn nến ở đầu giường nàng tới, làm trong phòng sáng lên, nghe được lời nàng nói, trả lời: "Chúng ta gặp thủy trộm."

"Thủy trộm?! Thủy trộm rất đáng sợ sao? Bọn họ sẽ giết người sao?"

Hàn Lạc Thần trấn an, sờ sờ đầu nàng: "Bọn họ không hề đáng sợ, có ta ở đây, ta sẽ không để bọn họ tổn thương người."

Lạc Yên tin nhiệm mà nhìn hấn, "Ta tin tưởng người, nhưng người cũng phải đáp ứng ta, nhất định không thể làm mình bị thương."

Hàn Lạc Thần cười khê: "Bọn họ không thể làm ta bị thương." Hấn vội vã chạy tới như vậy, cũng chỉ là sợ những người đó va chạm đến Lạc Yên mà thôi. Hấn vừa mới nhìn qua loa một chút tình huống bên ngoài, tình cảnh bọn họ kỳ thật cũng không phải không xong, trên thuyền vẫn còn có mấy cái võ lâm cao thủ.

"Chúng ta hiện tại đi ra ngoài sao?" Lạc Yên hỏi.

Hàn Lạc Thần nghĩ nghĩ, nói: "Àn, chúng ta đi đuổi những thủy trộm đó." Nguyên bản hấn chỉ nghĩ ở chỗ này bồi nàng, mặc kệ bên ngoài, nhưng là nhìn đến bộ dáng buồn ngủ của nàng, liền quyết định đi ra ngoài xử lý tốt sớm một chút để cho nàng nghỉ ngơi.

Phòng Lạc Yên và Hàn Lạc Thần không cách xa nhau, một cái số 6 một cái số 7, thời điểm bọn họ ra khỏi phòng, đi ngang qua phòng số 5, liền nhìn thấy trong phòng đã không còn ai.

Lạc Yên nhớ hôm nay lúc bọn họ trở về, vừa đúng lúc gặp phải khách nhân phòng kia, người kia vừa vặn là Mạc Phi Vân, xem ra hấn đã đi đối kháng thủy trộm.

Hàn Lạc Thần cùng Lạc Yên đi vào buồng tàu, trên thuyền có vài vị khách nhân có võ công đang giao đấu cùng thủy trộm, trong đó Mạc Phi Vân là dễ dàng nhìn thấy nhất. Hấn như vào chỗ không người, đầu đầu cũng lưu lại một đồng thủy trộm bị đánh nát.

Mạc Phi Vân không thích giết người, hấn chỉ là đem nhóm thủy trộm đánh bất tỉnh mà thôi. Đây cũng là lý do hấn được các tiểu thư nữ giới yêu thích.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (25)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Một người hiệp khách có võ công cao cường, tuổi còn trẻ, lại có nhân tâm như vậy, đương nhiên sẽ nhận được sự ưu ái của phái nữ rồi!

Hàn Lạc Thần bảo Lạc Yên đứng ở một bên chờ, cầm kiếm xông lên đối kháng cùng thủy trộm. Hấn và Mạc Phi Vân có điểm bất đồng chính là, hấn vừa ra tay tất có người chết, nhưng thật ra làm những nữ tử vừa mới khen hấn anh tuấn bất phẩm sắc mặt trắng bệch lên, thời điểm nhìn Hàn Lạc Thần đều mang theo sợ hãi.

Lạc Yên không khỏi mà cảm thấy buồn cười, xem ra, các nữ hài bề ngoài bị nhan sắc mê hoặc, còn thực yêu quý sinh mệnh a.

Nàng biết, những thủy trộm này sẽ trở thành cái đá thử vàng để Mạc Phi Vân rèn luyện, cũng bắt đầu từ lúc này, Mạc Phi Vân bắt đầu bộc lộ tài năng trên giang hồ.

Nhưng là.....

Lạc Yên như nhìn như không vào người Hàn Lạc Thần, hơi hơi mỉm cười. Có biến số này cũng sẽ trở thành trận đầu nổi danh của Hàn Lạc Thần - "Chiến dịch".

Sau khi đánh đuổi thủy trộm, Hàn Lạc Thần thu hồi kiếm, lưu loát mà phi tới trước mặt Lạc Yên. Thiếu niên khí phách hăng hái, mang theo vài phần mị lực làm người ta không rời mắt được.

"Lạc Thần, người thật là lợi hại!" Lạc Yên lập tức hóa thân thành tiểu mê muội, không chút do dự khen Hàn Lạc Thần.

Mạc Phi Vân cũng phi xuống trên thuyền, nhìn thiếu niên vừa rồi nhìn không được mở miệng hỏi: "Tại hạ Mạc Phi Vân, không biết huynh đài là người phương nào?"

Hàn Lạc Thần đang vuốt đầu Lạc Yên, nghe được hấn hỏi chuyện, ngẩng đầu lên, nhìn về phía Mạc Phi Vân, bằng phẳng mở miệng nói: "Phi Cung Hàn Lạc Thần."

Cuộc nói chuyện của bọn họ trên thuyền được chú ý, khi nghe Hàn Lạc Thần nói đều không khỏi nhỏ giọng nghị luận.

Lạc Yên nhìn về phía Hàn Lạc Thần, nàng có thể biết được ý tưởng của hắn. Đêm tên tuổi của mình lộ ra, một là vì nổi danh, hai là vì làm kinh sợ hung thủ diệt môn kia, làm hung thủ sốt ruột, lộ ra dấu vết.....

Quả nhiên không hổ là Hàn Lạc Thần!

Lạc Yên nhìn hắn, trong ánh mắt tràn đầy tán thưởng. Có thể lợi dụng hết thảy nên cũng có thể lợi dụng điều kiện. Nàng không cảm thấy đây có gì sai, đây cũng là một năng lực của nhân gia thôi.

Lạc Yên thấy Mạc Phi Vân lộ ra biểu tình suy tư, liền biết hắn suy nghĩ về việc Phi Cung diệt môn.

Hàn Lạc Thần không cùng Mạc Phi Vân nói chuyện, sau khi nói ra tên tuổi của mình liền mang theo Lạc Yên trở về phòng, cũng chưa cho Mạc Phi Vân cơ hội kết bạn.

Đại thúc hôm nay cho bọn hắn mượn móc câu nghe Hàn Lạc Thần nói xong, ánh mắt mang theo vài phần phức tạp.

"Phi Cung..... Xem ra giang hồ bình lặng sắp phải nhắc lên một phen sóng gió....."

Vì ảnh hưởng từ thủy trộm, con thuyền của bọn họ cũng không tới Thanh thành đúng thời điểm là vào buổi chiều hôm sau, nhưng vào đêm sau đó không lâu, con thuyền cũng cập bờ.

Lạc Yên có chút buồn ngủ, lúc rời thuyền ăn vạ không chịu đi, Hàn Lạc Thần hỏi nàng vài lần: "Thật sự không đi sao", Lạc Yên làm nũng nói: "Ta bắt động rồi, ta thật sự buồn ngủ quá buồn ngủ quá đi....."

Hàn Lạc Thần bắt đắc dĩ mà cười cười, đem hành lý tới trong lòng ngực nàng, sau đó liền trực tiếp bế nàng lên. Lạc Yên kinh hô một tiếng, vì bảo trì cân bằng mà hoảng toàn ôm cổ hắn.

"Ngươi làm gì a?! Ngươi muốn hù chết ta sao?!"

Hàn Lạc Thần vô tội mà nói: "Ngươi không phải không chịu đi sao? Ta ôm ngươi đi....."

Lạc Yên che mặt lại, nàng chỉ là nói nói mà thôi, biểu đạt một chút tính khí của đại tiểu thư tùy hứng, ai biết người này một lời không hợp liền ôm nàng!

Nếu hắn cứ ôm nàng tới khách điểm như vậy, mặt mũi nàng cũng chẳng cần nữa. Nàng hiện tại đã nhận thấy được ánh mắt chế nhạo hoặc ghen ghét xung quanh!

Lạc Yên đem mặt chôn trong ngực hắn, hờn dỗi nói: "Ngươi mau buông ta xuống, mặt mặt quá a!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (26)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Hàn Lạc Thần cười khế "Vậy ngươi có thể tự đi rồi sao?"

"Ân ân ân!" Lạc Yên không ngừng gật đầu, nhưng mà Hàn Lạc Thần cũng không buông nàng xuống, mà là mở miệng nói: "Ta xem thấy bộ dáng ngươi rất mệt mỏi a, vẫn để ta ôm ngươi đi đi."

Lạc Yên há hốc mồm, giây giữa, đang tìm cách muốn đi xuống nhưng mới vừa động một chút đã bị Hàn Lạc Thần đánh một chút ở mông. Mặt nàng lập tức đỏ lên, đầu xó gáy tội còn đang cố tình làm vẻ mặt ngay thẳng cương trực: "Đừng nhúc nhích, rồi xuống thì làm sao bây giờ?"

"Ô ô ô, Hàn Lạc Thần ngươi không biết xấu hổ....." Lạc Yên cảm thấy thật mất mặt, tiếp tục chôn trong lòng ngực hắn, ô ô ô lên án.

Hàn Lạc Thần hòa theo lời nàng nói: "Ân, ta không biết xấu hổ."

Lạc Yên: "...". Đại phối đàn [1]! Thật không biết xấu hổ!

[1] Đại phối đàn: Trúng thối

Sau đó, nàng đã bị cái "Đại phối đàn" không biết xấu hổ này một đường ôm tới khách điểm.

Thời điểm tới khách điểm, Lạc Yên đã chết lặng. Làm bộ không nhìn thấy ánh mắt trêu chọc của những người bên cạnh, đứng ở gần Hàn Lạc Thần, chờ hắn đánh phòng với chương quấy.

Lúc này sắc trời đã tối, khách điểm chỉ còn lác đác lựa thừa mấy khách nhân, còn có những thuyền khách (khách nhân trên thuyền) vừa rời cũng ở trong khách điểm này. Hàn Lạc Thần cùng Lạc Yên và những thuyền khách đó đều giống nhau, đến phòng để hành lý liền xuống lầu ăn cơm.

Lúc này đã quá muộn, Lạc Yên cơm cũng ăn không vô. Hàn Lạc Thần cũng không miễn cưỡng nàng. Xem nàng vừa mới ăn không vô, liền gọi tiểu nhị giúp hắn mua bánh Thủy Tinh ở cửa hàng điểm tâm cách vách cho nàng ăn một chút.

"Ngươi muốn uy [2] ta ăn sao~~?" Lạc Yên làm nũng nói.

[2] Chỗ "uy" là nguyên bản. Chắc là uy hiếp.

Nàng chỉ là nói chơi, ai biết Hàn Lạc Thần quả thực làm như lời nàng nói, cầm lấy điểm tâm đưa đến miệng nàng.

"....." Lạc Yên một lần nữa lại bày ra vẻ mặt thất sách thất sách.

Mà sau khi ăn điểm tâm trong tay hân, trong lòng cảm thấy người nào đó không biết xấu hổ, nhưng nụ cười tươi rói trên mặt nàng chưa từng buông xuống, trong lòng đều giống như ăn mật, ngọt ngào, mềm mại.....

Theo chân bọn họ là những thuyền khách trên thuyền vừa rồi cũng trụ lại cùng khách điểm, bọn họ bày ra vẻ mặt phức tạp, cảm giác không được ổn lắm...

Nếu bọn họ ở hiện đại nhất định sẽ lớn tiếng lên án ——

Tôn thọ tồn thọ! Bồn bảo bảo đây đã tạo nghiệp gì, cư nhiên lại bị đòi cầu nam nữ này cho ăn cầu lương!

Chúng ta hãy đồng lòng giơ lên cây đuốc, thiêu chết những cặp đôi nam nữ!

Có trời mới biết mấy ngày nay ta xảy ra chuyện gì?!!

Tắm tã....., ta đang ngủ thấy mùi luyến ái cùng cầu lương a!!

Sau khi ăn cơm xong Hàn Lạc Thần đưa Lạc Yên đến cửa phòng mới đi. Kỳ thật phòng hân ở liền bên cạnh phòng nàng, nhưng mà nàng cũng không ngại ngại hân đưa nàng.

Thời điểm Lạc Yên chuẩn bị vào cửa thì bị hân giữ chặt, đặt một nụ hôn không hề có chút ái muội nào trên trán nàng: “A Yên, ngủ ngon, mơ đẹp.”

Lạc Yên ngờ ngác gật đầu, ngờ ngác đi vào. Đóng cánh cửa, nàng dựa trên tường, sờ lên trán thấy vẫn còn một chút ướt át, trong lòng giống như ủa vào một cỗ nhiệt lưu kì quái.

Một đêm này, Lạc Yên không có được như Hàn Lạc Thần hy vọng mơ đẹp, nhưng mà nàng ngủ rất khá.

Nhưng là, ở trong một phòng khác, Hàn Lạc Thần có một giấc mộng, mà giấc mộng của hân cũng không phải là thứ có thể miêu tả được.

Ngày hôm sau tỉnh lại, phát hiện tình huống dị thường của mình Hàn Lạc Thần: “.....” (này thì nụ hôn không chút ái muội)

Sau đó hân liền đỡ trán cười rộ lên, nguyên lai, hân đối với nàng khát vọng như vậy..... (nhìn cả chục năm giờ không khát vọng mới là lạ:">)

Tiếp theo, hân kêu tiểu nhị mang một thùng nước lạnh tới phòng hân.....

Lạc Yên không biết, người nào đó bởi vì nàng mà mới sáng sớm đã tắm nước lạnh. Tối hôm qua nàng ngủ rất khá, không có mơ thấy cái gì hết, thẳng đến khi ánh mắt trời xuyên qua cửa sổ bỏ vào phòng, nàng mới tỉnh lại, vô thức mà cọ cọ vào chiếc gối mềm mại, đôi mắt mê ly mà nhìn chăm chăm trần nhà, trong đầu sắp xếp một chút hành trình kế tiếp.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (27)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

"Cộc cộc cộc --" Bên ngoài truyền đến ba tiếng giống như tiếng đập cửa, đánh gãy dòng suy nghĩ của nàng. Lạc Yên bò dậy, đi giày vào, lộc cộc chạy tới mở cửa.

Nàng biết, người tới tìm nàng vào lúc này chỉ có Hàn Lạc Thần, quả nhiên, khi nàng mở cửa, liền nhìn thấy hân đang đứng dựa vào cửa.

"Lạc Thần--" Lạc Yên không chút do dự vươn tay quàng cổ hân, mềm mại mà kêu tên của hân.

Hàn Lạc Thần ôm lấy vòng eo của nàng, vuốt ve mái tóc của nàng đến rối tung lên, khẽ cười một tiếng: "Heo nhỏ lười, sao bây giờ mới lên à? Có đói bụng không?"

Lạc Yên ừy khuaht mà hướng hân chớp chớp mắt: "Đói à ~"

"Nhanh ra kia rửa mặt một chút, ta đưa ngươi ra ngoài ăn cơm" Hàn Lạc Thần sờ sờ đầu nàng, bảo nàng vào phòng thay quần áo, lại xuống dưới lầu gọi tiểu nhị mang lên phòng nàng một chậu nước ấm.

Lạc Yên rửa mặt xong, an vị đến trước bàn trang điểm chải đầu. Hàn Lạc Thần không nỡ để nàng chịu khổ, cho nên phòng trọ của bọn họ đều là tốt nhất, bàn trang điểm, huân hương cái gì cũng có.

Hàn Lạc Thần đứng phía sau nàng, nhìn nàng chải đầu, đầu tóc đen nhánh buông xuống dưới, hân bỗng nhiên nhớ tới xúc cảm khi vuốt nó, tức khắc cảm thấy mình có chút ngứa tay. Hân nhớ kỹ cách nàng chải đầu, các bước búi tóc, nghĩ chờ đến lúc về sau bọn họ thành thân, hân muốn thay nàng búi tóc họa mi.

Lạc Yên chải vuốt tóc xong xuôi, đứng lên, nhìn hân vẫn còn sững sờ ở chỗ đó, liền duỗi tay quơ quơ trước mắt hân, khi thấy hân đã lấy lại tinh thần liền hướng hân cười sáng lạn: "Ta xong rồi, ngươi đang suy nghĩ cái gì vậy?"

Hàn Lạc Thần tiến lên, đôi tay vòng qua vòng eo nàng, ôn nhu nói: "A Yên, về sau ta thay ngươi búi tóc được không?"

Lạc Yên bật cười, "Ngươi sẽ làm sao?"

Hàn Lạc Thần xoa phần tóc buông phía sau lưng nàng, nhẹ giọng cười nói: "Chờ đến lúc chúng ta thành thân, ta liền làm!"

Lạc Yên gương mặt đỏ lên, hừ hừ hai tiếng: "Hiện tại nói việc này có phải quá sớm không?"

Hàn Lạc Thần nhéo nhéo mặt nàng, nói: "Không sớm, chẳng lẽ ngươi vẫn luôn không nghĩ cùng ta ở bên nhau sao?" Thanh âm hân ôn nhu lại trầm thấp, mang theo vài phần ý tứ dụ

hồng.

Lạc Yên ngây ngốc mà nhìn hấn, chìm đắm trong đôi mắt thâm thúy của hấn. Hàn Lạc Thần khẽ cười một tiếng, thanh âm càng thêm ôn nhu: "A Yên, gả cho ta được không?"

Lạc Yên cảm lòng không được gât gât đầu, Hàn Lạc Thần siết chặt tay nàng, cơ hồ muốn đem nàng hòa vào cốt nhục: "A Yên, ta rất vui."

Hàn Lạc Thần hiện tại nghĩ lại, đại khái quá khứ của hấn trở lại là vì chưa gặp được nàng.

Mới ở Duyệt Lai khách sạn nhìn qua, đôi mắt nàng đã sáng như sao trời.....

Mặt mày nàng tươi cười, làm hấn nhìn không được thâm nhủ cả đôi phải ôn nhu.

"A Yên, chờ ta báo thù xong, chúng ta liền thành thân được không?"

Hàn Lạc Thần cảm thấy, nàng thật quá hoàn hảo, cho nên hấn cũng muốn tới luyện bản thân tốt hơn, trở nên xứng với nàng.

Chờ báo thù rửa hận xong, chờ hết thảy kết thúc, hấn liền sẽ dùng thập lý hồng trang làm sinh lễ cưới nàng làm vợ, sủng nàng nhất sinh nhất thế (một đời một kiếp).

"Hào a." Lạc Yên đem đầu vùi vào ngực hấn, gương mặt xấu hổ giống như trên mặt vừa đánh thêm lớp phấn hồng, nhưng nàng vẫn kiên định trả lời.

Hàn Lạc Thần, người hứa với ta nhất sinh nhất thế, ta cũng có thể ứng với người bầu bạn đến bạc đầu.

- - Đây là câu trả lời của ta.

.....

Đám sương nặng nề, che khuất nửa ngọn núi, mùi ẩm rừng phong không thấy bóng người.

Thời điểm Hàn Lạc Thần đi theo Lạc Yên đi vào Lạc Hà cốc, gặp phải một vấn đề khó khăn, chính là không tìm thấy đường.

Thật ra không phải bọn họ không biết đường, mà là trong rừng phong mọi nơi đều là trận pháp, nếu bọn họ đi vào rừng phong, trận pháp lập tức khởi động, đem bọn họ vây ở bên trong.

Hàn Lạc Thần nhìn vết cắt mình vừa mới dùng kiếm khắc trên cây, ánh mắt nặng nề. Bọn họ đã đi đi lại lại trong rừng phong này vài vòng, hiện tại đã là vòng thứ sáu rồi...

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (28)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Nhìn thấy Lạc Yên mồ hôi đầy đầu, thâm tâm hấn không khỏi sinh áy náy, nếu không phải muốn giúp hấn, sao nàng phải chịu khổ nhiều như vậy?

"Chúng ta nghỉ một lát rồi đi." Hàn Lạc Thần nhìn thấy Lạc Yên rõ ràng đang rất mệt mỏi, nhưng lại không nói muốn dừng lại nghỉ tạm trong chốc lát, hấn cũng chỉ có thể nói ra trước. Hấn không nghĩ tới nàng còn có một mặt quyết cường như vậy, dọc đường đi thể nhưng không hề kêu một tiếng mệt.

Hai người ngồi dưới bóng cây, Hàn Lạc Thần cho nàng uống nước, lại móc khăn tay ra lau mồ hôi cho nàng, hỏi: "Có mệt hay không?"

Lạc Yên lắc đầu, Hàn Lạc Thần bắt đắc dĩ mà cười nói: "Đồ ngốc."

"Không ngốc." Lạc Yên lập tức phản bác.

"Hào, người không ngốc, A Yên của chúng ta thông minh nhất!" Hàn Lạc Thần theo ý nàng nói, Lạc Yên liền lộ ra nét tươi cười vừa lòng.

Hàn Lạc Thần khẽ vuốt mồ hôi trên mặt nàng, dùng thanh âm ôn nhu mở miệng nói: "Người đợi ở chỗ này một lát được không?"

Lạc Yên lập tức trừng lớn đôi mắt, "Vì sao? Ta muốn đi cùng người!"

Hàn Lạc Thần tuy rằng đối với việc nàng dính lấy mình cảm thấy rất vui vẻ, nhưng lúc này vẫn mở miệng nói: "Người cũng thấy rồi đấy, chúng ta vẫn luôn đi loanh quanh chỗ này, cho nên người chờ một chút, ta đi trước dò đường, người ở chỗ này chờ ta, ta sẽ trở về nhanh thôi."

Lạc Yên biết hấn sợ nàng đi theo sẽ quá mệt mỏi, trong lòng tuy rằng rất cảm động, nhưng vẫn muốn đi theo hấn. Nàng cũng không biết trận pháp này như thế nào, hiện tại nhìn cái vây trận này, nhờ đâu nó lại biến thành sát trận thì sao.*

* Vây trận chỉ dùng để vây người lại, còn sát trận thì mang theo sát thương.

Nàng lắc lắc tay áo hấn, làm nũng nói: "Ta muốn đi theo người, ta một chút đều không mệt, nghỉ ngơi một lát liền ổn rồi!"

Bình thường như lúc này, Hàn Lạc Thần hấn đã thỏa hiệp với nàng rồi, nhưng lần này, hấn không thể lay động trước bộ mặt này của nàng được, kiên quyết mà cự tuyệt nói: "Không được!" Xem bộ dáng nàng không cao hứng mà mếu máo, bộ dạng như sắp khóc đến nơi, thanh âm liền trở nên nhu hòa: "A Yên, nghe lời được không?"

Lạc Yên không cao hứng mà hừ hừ hai tiếng, nhưng vẫn không thể để hấn khó xử, chỉ có thể miễn cưỡng đồng ý: "Được rồi. Vậy, vậy người mau chóng trở về nga....."

Hàn Lạc Thần sờ sờ đầu nàng: "Àn, ta sẽ mau chóng trở về."

Hắn xuyên qua cành lá rậm rạp, nhìn lên bầu trời, đánh giá một chút thời điểm hiện tại, đại khái là khoảng thời gian giữa giờ Dậu và giờ Tuất, mặt trời đã sớm xuống núi. Thời gian bọn họ lên núi vốn đã tốn không ít thời gian, lại tới tới lui lui luẩn quẩn ở chỗ này vài vòng rồi, nếu không nhanh tìm được đường ra, bọn họ có thể phải ở chỗ này qua đêm.

Hàn Lạc Thần không bỏ lại Lạc Yên đang ủy khuất được, cho nên hắn chỉ nghỉ ngơi một lát liền đứng lên, dận dò Lạc Yên vài câu, liền phi thân nhảy lên cây cao, mấy cái nhảy sau đó, Lạc Yên đã không nhìn thấy bóng dáng của hắn.

Lạc Yên nhàm chán cầm nhánh cây vẽ mây đường tại chỗ, ánh mắt thỉnh thoảng hướng về phía Hàn Lạc Thần rồi đi, mấy ngày nay bọn họ cơ hồ mọi lúc mọi nơi đều ở cùng một chỗ, hiện tại hắn chỉ rời đi một lúc, nàng đã không nhận được.

Mặt trời đã lặn xuống đỉnh núi, Hàn Lạc Thần vẫn chưa trở về, khi Lạc Yên đang nghĩ có nên hay không đi tìm hắn, liền nghe được cách đó không xa truyền đến thanh âm người đạp lên lá cây đi tới. Đôi mắt nàng lập tức sáng ngời, cho rằng Hàn Lạc Thần đã trở lại, nàng lập tức ném nhánh cây xuống, lộc cộc chạy tới hướng thanh âm phát ra.

"Hàn....." Hai chữ Lạc Thần sau còn chưa nói ra, Lạc Yên đã ngừng lại, bởi vì nàng đã nhận nhầm, người trước mắt không phải Hàn Lạc Thần.

"Tiểu Yên Nhi, đã lâu không gặp a ~" nam tử trong bộ bạch y, cổ áo rộng mở, lộ ra khuôn ngực trắng nõn, xương quai xanh tinh xảo như ẩn như hiện, một đôi mắt quyền rũ đào hoa khiến hắn có thêm vài phần khí chất yếu nghiệt.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (29)

Edit + Beta: SSNNA_ anh12

Lạc Yên lập tức trừng lớn đôi mắt: "Phi Nhiên đại ca!"

Tạ thị Phi Nhiên, chủ nhân hiện giờ của Thiên Đô phủ, chính là đại biểu ca của Lạc Yên.

Đệ nhị chủ nhân Thiên Đô phủ - Tạ Nhược Trần cùng tiểu thư Toàn Cơ cốc - Hiên Viên Trúc Tâm sau khi kết làm vợ chồng, Thiên Đô phủ, Toàn Cơ cốc, Hiên Viên cốc qua nhiều thế hệ vẫn luôn có liên hệ. Tuy rằng Lạc Yên là người xuất hiện nửa đường, nhưng sau khi nàng đi vào thế giới này, trong đầu đã nhận được ký ức mười mấy năm trước, đương nhiên, những người khác ở thế giới này vẫn luôn cho rằng nàng vẫn tồn tại.....

Nhìn đến bộ dạng ngốc lảng của Lạc Yên, Tạ Phi Nhiên nhin không được câu môi cười, mang theo vài phần tà tử: "Nha, Tiểu Yên Nhi còn nhớ rõ ta sao?"

Lạc Yên nghiêng đầu, khẽ cười nói: "Phi Nhiên đại ca sao lại nói vậy chứ? Thiên Đô phủ Phi Nhiên công tử đại danh鼎鼎, Lạc Yên sao có thể không nhớ rõ?"

Tạ Phi Nhiên hướng nàng sùng nịch cười: "Ba hoa."

Lạc Yên hi hi cười cười, không nói chuyện, Tạ Phi Nhiên chủ động hỏi: "Nói đi, ngươi tìm ta có chuyện gì?"

Lạc Yên nghịch ngợm mà lè lưỡi, "Sao ngươi lại nghĩ ta tìm ngươi là nhất định phải có việc? Ta muốn đến thăm ngươi không được sao?"

Tạ Phi Nhiên quét về phía nàng bằng ánh mắt hiểu rõ hết thảy: "Tới thăm ta a? Tới thăm ta như thế nào còn mang theo người ngoài tới?" Ngừ khí mang theo vài phần ý vị thâm trường.

Lạc Yên đang muốn nói hắn không phải người ngoài, Tạ Phi Nhiên liền mở miệng nói: "Cha mẹ ngươi biết ngươi tới tìm ta không? Hoặc là nói, bọn họ biết nam nhân kia không?"

Lạc Yên thật muốn che mặt lại, ở cùng người thông minh quá thật không tốt lắm đâu! Ngươi còn chưa nói chuyện, hắn cũng đã minh bạch, quả thực không hề dễ chơi.

Biết Tạ Phi Nhiên đã nhìn thấu ý đồ của nàng, Lạc Yên liền cũng không dùng những hoa chiêu gì đó nữa, trực tiếp bất chấp tất cả nói: "Ngươi không phải đều đã biết sao? Không sai, lúc này là ta rời nhà trốn đi, cha mẹ ta không biết ta tới nơi này, ần, ta tới tìm ngươi cũng chỉ là muốn ngươi giúp ta một chút....."

Tạ Phi Nhiên lộ nụ cười với ý vị thâm trầm: "Giúp ngươi? Vẫn là giúp nam nhân kia đúng không a?"

"Ai nha, dù sao cũng đều không sai biệt lắm." Lạc Yên bụm mặt, "Ngươi đừng nói là không giúp ta nhé?" Không đợi hắn nói giúp hay không giúp, nàng liền tiếp tục mở miệng: "Chúng ta nhận thức lâu như vậy, ta chỉ tìm ngươi giúp ta một lần, nếu ngươi không giúp ta liền quá không nghĩa khí đi!"

Tạ Phi Nhiên nhin không được cười cười: "Hảo, hảo, ta lại chưa nói không giúp, ngươi gấp cái gì?"

Lạc Yên ngao kiêu mà hừ một tiếng, "Vậy ngươi đóng trận pháp nhanh đi, ngươi không biết, chúng ta đều đã ở chỗ này vòng đi vòng lại vài lần!"

"Gấp cái gì?" Tạ Phi Nhiên thông thả ung dung nói: "Ngươi cùng ta đi vào trước, chúng ta nói một chút về vấn đề trợ giúp kia....."

Lạc Yên ngăn người, nói: "Nhưng mà Hàn Lạc Thần còn chưa có trở về a, chúng ta phải đi cùng nhau!"

"Hàn Lạc Thần....." Tạ Phi Nhiên niệm cái tên này, rầm một cái hoa khai quật xếp, quả nhiên là nhất phát tiêu sái: "Chuyện của hắn ta đã biết, bất quá ngươi cũng biết ta có quy củ, muốn ta ra tay thì cũng có thể, nhưng mà cần thiết trả giá một chút. Xem trên việc hắn là người ngươi mang đến, ta đã quyết định không thu hắn thứ gì, nhưng thế nào cũng phải khảo nghiệm một chút đi?"

"A? Khảo nghiệm?" Lạc Yên chính vì Tạ Phi Nhiên nguyện ý ra tay mà cao hứng, liền nghe hắn câu nói câu kể tiếp, lại lần nữa ngăn người.

Tạ Phi Nhiên thông thả ung dung mà nói: "Không sai, khảo nghiệm một chút mà thôi....." Hắn dừng một chút mới tiếp tục nói: "Không có biện pháp a, A Nguyệt không ở nơi này, trọng trách khảo nghiệm muội phụ tương lại không phải ở trên người ta sao? Rốt cuộc nói thế nào ta vẫn coi ngươi là muội muội nha....."

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 31: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (30)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Ngữ khí của hắn mang theo nhiều phần ý tứ trêu chọc, làm Lạc Yên khó được có chút túng quẫn, nhưng là nghĩ đến hắn muốn khảo nghiệm Hàn Lạc Thần, lại nhịn không được tò mò hỏi: “Người muốn khảo nghiệm như thế nào a?”

Tạ Phi Nhiên thấy cây quạt, cao thâm khó đoán mà mở miệng: “Thiên cơ không thể tiết lộ.”

Lạc Yên nhịn không được ném cho hắn cái ánh mắt khinh thường, để làm gì sao? Cứ thần thần bí bí, cái gì mà thiên cơ không thể tiết lộ, hắn là sợ nàng mật báo cho Hàn Lạc Thần đi?

Tạ Phi Nhiên nhìn đến biểu tình của nàng, nhịn không được cười cười, nói: “Sắc trời đã tối, người cùng ta đi vào trước thôi.”

Lạc Yên xem hắn như vậy cũng biết kêu hắn bỏ qua cho Hàn Lạc Thần là không có khả năng, cũng không hề nói cái gì, chỉ đi theo phía sau hắn rồi đi, nghĩ chờ đến khi tới Thiên Đô phủ, nàng thế nào cũng phải ở trước mặt tức phụ tương lai của hắn nói hắn không thể!

Không sai, Tạ Phi Nhiên thoát nhìn phóng đảng không kềm chế được nhưng lại yêu thích một nữ tử. Nàng (là nữ tử kia) cũng có thể coi là người Thiên Đô phủ, mấy thế hệ trong nhà đều là tâm phúc của Tạ gia.

Lan Trăn, là tên của nữ hài tử kia. Lạc Yên đã gặp qua nàng vài lần, quả thật rất giống một đóa lan xinh đẹp. Nàng hiện giờ chính là ám vệ của Thiên Đô phủ.

(Nhưng rất nhanh sẽ được thăng cấp^~^)

Lạc Yên đi theo Tạ Phi Nhiên, qua con đường nhỏ ở khúc chiết rừng phong, chỉ chốc lát sau, bọn họ liền đến một chỗ huyền nhai biên. Tạ Phi Nhiên ấn một cái trên tảng đá, vách núi đối diện liền phá vỡ như một cái mồm to, một cầu treo bằng dây cáp kéo dài lại đây, đây là con đường đi vào Thiên Đô phủ.

Dù đã thấy vài lần, Lạc Yên vẫn rất bội phục cấu tạo kỳ diệu này.

Hai người đang muốn đi lên cầu treo bằng dây cáp, huyền nhai bên kia liền xuất hiện một bạch y nữ tử, nàng lặng yên mà đến, chỉ vài giây hô hấp, nàng đã đi qua chỗ Lạc Yên bên này.

Người đó là Lan Trăn, là nữ tử mà Tạ Phi Nhiên ái mộ.

“Trần Nhi.” Nhìn đến nàng, Tạ Phi Nhiên liền lộ ra gương mặt tươi cười vui sướng, tiến lên một bước, bỏ qua Lạc Yên, nâng tay Lan Trăn lên: “Người là tới đón ta sao?”

Lạc Yên: “.....” Nàng đây là trở thành kẻ dư thừa rồi?!

Lan Trăn nhàn nhạt mà liếc Tạ Phi Nhiên một cái, rút tay mình về, nói: “Không phải.”

Nàng đi đến trước mặt Lạc Yên, lộ ra một tia cười nhàn nhạt, mỉm cười nói: “Lạc Yên tiểu thư, phu nhân biết tiểu thư tới Thiên Đô phủ, bảo riêng Lan Trăn ra nghênh đón người.”

Tạ Phi Nhiên lập tức bày ra biểu tình bị vứt bỏ.

Lạc Yên nén cười, nhìn hắn một cái: “Được Trần tỷ tỷ ra đón chào, Lạc Yên thật là không khỏi hân hoan.”

Tạ Phi Nhiên cố ý hừ vài tiếng, giống như để hấp dẫn lực chú ý của Lan Trăn, nhưng là Lan Trăn vẫn đang cùng Lạc Yên nói chuyện, dường như là không có hắn. Lạc Yên nhịn đến thiếu chút nữa cười phá lên.

Nhớ tới hắn còn nhốt Hàn Lạc Thần ở rừng phong, tính bênh vực người của Lạc Yên lại nổi dậy, cố ý ôm lấy tay của Lan Trăn, nói: “Trần tỷ tỷ, ta vừa nhìn thấy đã thích người, về sau ta có thể tới tìm người chơi sao?”

Lan Trăn còn chưa nói lời nói, Tạ Phi Nhiên trừng mắt lên: “Trần Nhi rất bận, người không có việc gì đừng tới làm phiền nàng.”

Lạc Yên trộm hướng hắn liếc, ngay sau đó liền quay lại biểu tình kinh ngạc: “A? Phi Nhiên đại ca, người sao lại như vậy nha? Người có phải hay không đều đem mọi sự tình trong cổ cho Trần tỷ tỷ giải quyết?”

Tạ Phi Nhiên nghiêng răng nghiêng lợi: “Ta khi nào đem mọi việc trong cổ giao cho Trần Nhi?”

“Vậy thế tại sao Trần tỷ tỷ lại rất bận a?”

Tạ Phi Nhiên: “.....”

Lan Trăn nhịn không được bật cười. Lúc vừa mới bắt đầu nàng đã nhìn ra là Lạc Yên cố ý chen ép Tạ Phi Nhiên, cho nên mới không nói chuyện, hiện tại nhìn đến khuôn mặt lạnh tỉnh của công tử luôn biết ăn biết nói, nàng liền không khỏi bật cười.

Tạ Phi Nhiên nguyên bản còn buồn bực, nhưng khi nhìn thấy Lan Trăn cười, hắn liền ngay ngốc mà bật cười: “Trần Nhi, người cười lên trông thật là đẹp mắt.....”

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (31)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

"Phốc --" Lạc Yên không nhịn bật cười. Nàng không nghĩ tới Tạ Phi Nhiên bình thường phóng đảng không kèm chế được, đụng tới nữ hài tử mình thích cư nhiên trở nên ngây thơ như vậy, cư nhiên còn sẽ cười ngây ngô. Quả nhiên là vô quyết dày có móng tay nhọn sao?

Nhìn thấy Lạc Yên cười, trên mặt Lan Trần hiện lên vài tầng đỏ ửng, oán trách mà trừng mắt nhìn Tạ Phi Nhiên một cái, chuyển hướng về Lạc Yên bên kia, nỗ lực bảo trì bộ dáng thanh lãnh, nói: "Lạc Yên tiểu thư cùng ta vào đi thôi, phu nhân chờ người đã lâu....."

"Hào." Giương mặt Lạc Yên hàm chứa ý cười, gật gật đầu, lại hờn dỗi nói: "Trần tỷ tỷ về sau gọi ta là A Yên đi, kêu ta tiểu thư nhiều ta lại không thích."

Tạ Phi Nhiên cũng đi theo nói: "Tiểu Yên Nhi nói cũng có lý, về sau người gả cho ta, chính là biểu tẩu của nàng....."

Hắn nói còn chưa nói xong, Lan Trần liền liếc mắt trừng hắn một cái, không để ý đến lời hắn nói, hướng Lạc Yên: "Như người mong muốn, A Yên....."

Lạc Yên vừa lòng gật gật đầu, trộm hướng Tạ Phi Nhiên mấp máy khẩu hình miệng so đo: Trần tỷ tỷ không để ý tới người!

Sắc mặt Tạ Phi Nhiên lập tức rất khó coi, nhìn đến hắn sắc mặt hắn, Lạc Yên liền cao hứng, quàng tay Lan Trần lên, nói: "Trần tỷ tỷ, chúng ta đi thôi."

Tạ Phi Nhiên nhìn hai nữ tử đi phía trước cười nói vui tươi, giống như mình chính là người ngoài cuộc, sắc mặt hắn như đầy nổi, hừ lạnh một tiếng. Đáng lẽ không nên để nha đầu này đi vào!

.....

Khi Lạc Yên tiến vào Thiên Đô phủ, Hàn Lạc Thần đang bị vây ở mê trận.

Nguyên bản hắn ra đây để tìm đường, nhưng còn chưa tìm được đường ra, hắn liền phát hiện trận pháp này cùng cái vừa rồi không giống nhau.

Hắn lo Lạc Yên một mình đứng đó sẽ sợ hãi, liền nghĩ muốn trở về tìm nàng, nhưng lại có một vấn đề là, đường trước kia đã không thấy!

Sắc mặt Hàn Lạc Thần ngày càng u ám, nhìn sắc trời tối dần, hắn bắt đầu hối hận, đáng lẽ mình không nên đem Lạc Yên lưu lại chỗ đó, cũng không biết hiện tại nàng có sợ hãi không?!

Lại lần nữa trở về địa phương vừa rồi, Hàn Lạc Thần sắc mặt càng ngày càng lạnh, hắn rút cuộc không không chế được bức bối trong lòng, rút kiếm ra. Vô kiếm rét lạnh ở dưới ánh trăng lại càng có vẻ thêm lạnh băng. Một cây, lại một cây cỏ thụ ngã xuống trước mặt hắn.....

Khi thu được tin tức Hàn Lạc Thần đang chặt cây, Tạ Phi Nhiên oán niệm mà ghé vào cửa sổ, nhìn Lan Trần cùng Lạc Yên nói nói cười cười.

Tuy hắn thực thích nhìn thấy Lan Trần cười, chính mà nụ cười kia không phải đối với hắn, hắn liền thích không nổi!

"Công tử....." Có người lặng yên đứng ở phía sau hắn, Tạ Phi Nhiên không quay đầu lại, chỉ nhàn nhạt nói: "Nói."

"Vị công tử cùng Lạc Yên tiểu thư đến kia đang chặt cây....."

Tạ Phi Nhiên đầu đầu mà đỡ trán, quả nhiên người đi cùng nha đầu thúy Hiên Viên Lạc Yên này đều không có gì tốt. Hắn muốn A Nguyệt đem nàng trở về ngay đi!

Nghĩ đến đây, Tạ Phi Nhiên bỗng nhiên câu môi, quay đầu lại, hạ giọng nói: "Người làm theo ta nói, như vậy..... như vậy....."

Người nọ lờn mệnh, yên lặng không tiếng động lui ra như lúc tới. Tạ Phi Nhiên lười biếng đuổi eo, thầm nghĩ, phải kêu ca ca nha đầu này tới trước, khiến cho hắn gặp được vị Phi Cung cung chủ kia đi!

Hắn phi ra ngoài cửa sổ, lại nhìn thoáng qua nữ hài tử mình yêu thích, ánh mắt nhìn không được nhu hòa xuống, Trần Nhi của ta.....

Tạ Phi Nhiên lại lần nữa đi vào rừng phong vừa mới tiếp Lạc Yên, hắn đứng ở trên ngọn cây, nhìn thiếu niên phía dưới đang chém lung tung không có kết cấu. Cứ cho là động tác hắn lộn xộn, nhưng mỗi một chỗ đều lộ ra sát khí, Tạ Phi Nhiên nhìn không được lộ ra ánh mắt tán thưởng.

Đó chính là Phi Sương kiếm pháp đi? Quả nhiên danh bất hư truyền đầu!

Đang nghĩ ngợi, phía dưới bỗng nhiên truyền đến một thanh âm rét lạnh: "Các hạ nếu đã tới, vì sao còn sợ đầu sợ đuôi?"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (32)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Phản ứng không tồi!

Tạ Phi Nhiên nhướn mày, phi thân xuống trước mặt Hàn Lạc Thần, hai thiên chi kiêu tử đánh giá đối phương, tựa hồ đang cân nhắc thực lực của nhau.

"Thiên Đô phủ Tạ Phi Nhiên." Tạ Phi Nhiên mở miệng trước, nói:

Thiên Đô phủ? Họ Tạ?

Hàn Lạc Thần trong lòng có chút sáng tỏ, trận pháp hắn dụng tới phòng chừng là khảo nghiệm. Hắn bắt động thanh sắc nói: “Phi Cung Hàn Lạc Thần.”

“Ta biết.” Tạ Phi Nhiên nghịch chiếc quạt xếp trong tay, thông thả ung dung mở miệng nói: “Người là tình nhân Tiểu Yên Nhi mang đến sao.”

Nghe hắn nhắc tới Lạc Yên, Hàn Lạc Thần liền biết Lạc Yên giờ phút này an toàn, bất an trong lòng tiêu đi vài phần, chính là hắn vẫn không nhận được muốn biết tình huống của nàng: “Nàng, có khỏe không?”

Tạ Phi Nhiên nhìn không được ném cho hắn một ánh mắt khinh thường, tức giận nói: “Nhân gia vẫn hảo.” Được Trần Nhi cung phụng ăn ngon uống tốt, có thể không hảo sao?

Tạ Phi Nhiên trong lòng toát ra một đám toan phao phao [1]. Trần Nhi còn chưa từng vì hắn nấu cơm, nấu trà qua đâu, hiện tại hoàn toàn tiện nghi nha đầu thú kia. Hắn chỉ có thể yên lặng an ủi chính mình, vẫn còn tốt, Lạc Yên còn không phải là nam nhân!

[1] Chỗ này ta để nguyên bản là "toan phao phao" vì ta ko biết nó là cái gì. Ai bt thì chỉ ta với.

“Nói đi, người tìm Thiên Đô phủ có chuyện gì?”

Hàn Lạc Thần nói: “Các hạ nếu biết đến ta, tự nhiên biết ta đến vì cái gì.”

Tạ Phi Nhiên nói: “Vậy người cũng biết quy củ của Thiên Đô phủ?”

Hàn Lạc Thần gật gật đầu: “Biết.” Ánh mắt hắn mang theo vài phần kiên định: “Chỉ cần các hạ có thể thay ta trả ra hung thủ của sự kiện kia, vô luận là muốn ta trả giá đại giới gì, ta đều nguyện ý!”

“Đại giới gì cũng đều nguyện ý sao?” Tạ Phi Nhiên nghiêng ngẫm mà cười nói: “Nếu đại giới đó là Hiên Viên Lạc Yên thì sao?”

Hàn Lạc Thần nhìn không được ngăn người, không nghĩ tới đối phương thế nhưng sẽ nói ra như vậy. Nếu đại giới là A Yên sao?

Trước kia hắn nghĩ tới muốn trả giá đại giới gì đều có thể, nhưng hiện tại, nghĩ đến phải từ bỏ Lạc Yên, tâm hắn liền không ngăn được đau lên, phảng phất như bị đao đi thứ gì đó vậy.

Hàn Lạc Thần xem đối phương cũng không phải giống như nói đùa. Chẳng lẽ người này thích A Yên? Sắc mặt hắn không khỏi lãnh xuống, thanh âm mang theo vài phần rét lạnh, nói: “Nếu các hạ muốn A Yên, vậy thứ cho tại hạ khó có thể từ chối!”

“Khó có thể từ chối? Người không muốn biết kẻ thù giết hại cha mẹ mình là ai không?”

Thanh âm Hàn Lạc Thần mang theo vài phần lãnh khí: “Việc này không cần các hạ nhọc lòng. Kẻ thù của ta, ta sẽ tự mình tìm ra!” Hắn bắt đầu hối hận vì mang Lạc Yên tới nơi này, không biết nàng hiện tại thế nào, tuy rằng Tạ Phi Nhiên nói nàng vẫn hảo, nhưng hắn xem thái độ Tạ Phi Nhiên hiện tại, sự tình chỉ sợ không phải như vậy đi?

“Ánh mắt người là ý gì vậy?” Tạ Phi Nhiên bị ánh mắt Hàn Lạc Thần lạnh băng mang theo hoài nghi đem đến một trận vô ngữ, nhìn sắc trời hôm nay, hắn cũng không nghĩ lại phải tự hạ mình xuống, “Người yên tâm, ta không có hứng thú với nha đầu kia.”

“A Yên ở nơi nào?”

Hàn Lạc Thần lạnh giọng hỏi, hắn hiện tại cái gì cũng đều không tin, chỉ tin tưởng ánh mắt của mình, hắn muốn mang nàng đi!

“..... Người đi theo ta trước.” Tạ Phi Nhiên xoa xoa ấn đường, cảm giác rất là sốt ruột. Sau khi nói ra lời này hắn liền đi trước dẫn đường, cũng không nhìn xem Hàn Lạc Thần có theo kịp hay không.

Hàn Lạc Thần không có do dự, mặc kệ thế nào, hắn đều phải nhìn thấy Lạc Yên!

Hai người đều có võ công không tồi, hành tẩu giang hồ phảng phất đạp như trên bàn đồ, một bước là hơn mười mét, nháy mắt liền rời khỏi phiên rừng phong này.

Hàn Lạc Thần gặt gao đi theo phía sau Tạ Phi Nhiên. Thời điểm nhìn thấy cầu treo bằng dây cáp xảo đoạt thiên công [2], hắn cùng Lạc Yên giống nhau, thật bội phục cấu tạo kì diệu này của Thiên Đô phủ, nghĩ thầm không hổ là đại gia tộc lánh đời.

[2] Xảo đoạt thiên công: Ý nói những công việc khéo léo, cực kì tinh xảo đến mức độ tuyệt hảo sánh với trời.

Sau bội phục, hắn liền xuất hiện ý nghĩ mãnh liệt. Sớm hay muộn cũng có một ngày, Phi Cung sẽ cường đại lên!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (33)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

"Lạc Thần!" Thấy Tạ Phi Nhiên đi ra cửa sau, Lạc Yên liền biết hắn muốn mang Hàn Lạc Thần về đây, liền lờ Lan Trăn đi qua bên cầu treo bằng dây cáp này đợi. Quả nhiên không bao lâu, trong tầm mắt của nàng liền xuất hiện người mình tâm tâm niệm niệm.

Hàn Lạc Thần nghe được thanh âm quen thuộc kia, nhanh chóng nhìn đến nơi thanh âm phát ra, khi thấy được Lạc Yên, khóe miệng hắn không dấu được lộ ra ý tươi cười vui sướng: "A Yên..."

Tạ Phi Nhiên không cao hứng mà hừ một tiếng, nhưng ngay sau đó lại nhìn thấy Lan Trăn, hắn liền gấp gấp bước qua cầu treo bằng dây cáp, bay đến hướng đối diện.

Hàn Lạc Thần cũng không bỏ qua người đằng sau, khi nhìn thấy Tạ Phi Nhiên đang hướng đến chỗ Lạc Yên chạy đến, mày hắn hung hăng nhíu chặt, tốc độ dưới chân nhanh hơn vài

phần.

Ban đầu hẳn cho rằng Tạ Phi Nhiên sẽ ở trước mặt nàng làm vài hành động thân mật gì đó. Kết quả ngay sau đó, hẳn liền nhìn thấy Tạ Phi Nhiên đi qua Lạc Yên, hướng nữ tử phía sau mà tới.

Bước chân Hàn Lạc Thần dừng lại một chút: "....." Căn bản hẳn thật sự không thích A Yên.

Hắn vẫn còn đang ngây ngốc đứng đấy, không cả nhận ra trong lồng ngực mình bỗng xuất hiện thêm một người. Ngay khi Lạc Yên nhìn thấy hẳn dừng lại, bản thân liền không chờ nổi gấp gấp quăng mình vào lồng ngực người kia, đôi tay quàng qua cổ hẳn: "Lạc Thần....."

Nghe nàng dùng thanh âm mềm mại mại kêu tên của mình, trong lòng Hàn Lạc Thần khẽ động, đôi tay cũng vòng qua eo, đem nàng găt gao ôm trong lồng ngực, phảng phất như muốn đem nàng nhập vào cốt nhục của mình. Nhìn ánh mắt tràn đầy ái mộ của nàng, Hàn Lạc Thần không màng tới việc ở đây còn có những người khác, yêu thương hôn lên giữa trán nàng

Tạ Phi Nhiên bị Lan Trăn đẩy ra, quay đầu lại liền nhìn thấy cảnh tượng này, bỗng nhiên cảm thấy mình mới giác ngộ thêm một điều.

—— Thì ra đây chính là cảm giác bị nhồi cầu lương.....

"Tắm tãc, nữ đại bất trung lưu [1] a." Tạ Phi Nhiên phun ra một câu tràn đầy âm dương quái khí, rồi bỗng nhiên nghĩ đến cái gì đó, lại nói: "Tiểu Yên Nhi, ta muốn nói với ngươi một việc."

[1] Nữ đại bất trung lưu: Con gái lớn không thể giữ trong nhà, trở thành con người ta.

"Cái gì?" Gương mặt Lạc Yên đỏ bừng, mang theo vài điểm ngưng ngưng. Nàng theo bản năng hỏi lại.

"Ca ca ngươi muốn tới Thiên Đô phủ làm khách....." Tạ Phi Nhiên thông thả ung dung nói.

Lạc Yên: "!!!"

"Cái gì? Ca ca ta muốn tới sao? Khi nào? Tại sao ngươi không nói với ta sớm?" Lạc Yên lộ ra biểu tình sốt ruột, xét theo tính tình của Hiến Viên Kiến Nguyệt, nếu hẳn phát hiện nàng ở chỗ này, nhất định sẽ bắt nàng trở về!

Nàng không nhịn được mà bắt lấy tay Hàn Lạc Thần, ngay sau đó đã bị hẳn trở tay cầm lại, phảng phất giống như muốn tiếp thêm năng lượng cho nàng.

Hàn Lạc Thần nhìn Tạ Phi Nhiên bày ra bộ dáng xem kịch, liền biết chuyện này chính là hướng tới hẳn (HLT), tựa như hẳn (TPN) cố tình nói ra lời kia, làm hẳn (HLT) cho rằng hẳn (TPN) cũng thích Lạc Yên.

(Khá nhiều hẳn!-" Nhưng ta sẽ không thay tên và đề nguyên cv, thay vào đó là chú thích bên cạnh nhé^-^)

Hàn Lạc Thần biết đây là nhằm vào hẳn. Hẳn đã nghe Lạc Yên nói qua về Hiến Viên Kiến Nguyệt, cũng biết tính tình Hiến Viên Kiến Nguyệt như nào, xem ra không chỉ có cái trận pháp kia là khảo nghiệm a.

"Ta cũng không biết là khi nào, có lẽ là ngày mai, có lẽ là ngày kia, tóm lại chính là mấy ngày nay." Tạ Phi Nhiên từ từ mở miệng nói. Hừ, ai bảo các ngươi ở trước mặt ta ân ái!

Mây Lạc Yên đã nhúu chặt lại, nghĩ có nên hay không rời Thiên Đô Phủ trước khi Hiến Viên Kiến Nguyệt tới.

Lan Trăn nhìn đến người nào đó đang bày ra ý tứ khôi hài, nhịn không được mở miệng nói: "A Yên, ngươi đừng lo lắng, Kiến Nguyệt công tử hẳn là sẽ không tới nhanh như vậy." Nàng nhìn Tạ Phi Nhiên liếc mắt một cái, hiểu rõ mà mở miệng nói: "Công tử hẳn là mới vừa đem tin tức của ngươi truyền ra đi....."

Lạc Yên lập tức bày tỏ phản nộ với Tạ Phi Nhiên: "Phi Nhiên đại ca, sao ngươi lại làm vậy chứ!? Ngươi sao có thể nói cho ca ca ta biết ta ở chỗ này a? Lúc này là ta đang rời nhà trốn đi, nếu ca ca ta tới, hẳn sẽ bắt ta phải trở về!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 35: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (34)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Tạ Phi Nhiên không cam lòng yếu thế nói: "Ngươi vẫn còn biết ngươi rời nhà trốn đi a! Người nhà ngươi cũng lo lắng cho ngươi nhiều rồi, ta đây cũng vì sợ bọn họ quá lo lắng mà xảy ra chuyện thôi a....."

Lạc Yên hừ một tiếng: "Ngươi chính là cố ý đối nghịch với ta, một chút đồng tình với ta ngươi đều không có. Trăn tỷ tỷ, chúng ta đi, không chơi cùng hẳn nữa." Nói xong liền một tay kéo Lan Trăn, một tay khác giữ chặt Hàn Lạc Thần, bắt đầu đi.

Tạ Phi Nhiên: "....." Đó là tức phụ tương lai của ta a!

Hàn Lạc Thần quan sát một hồi, cũng biết người Tạ Phi Nhiên thích chính là cái người gọi là Lan Trăn cô nương này, trong lòng thở dài nhẹ nhõm một hơi. May mắn người Tạ Phi Nhiên thích là người khác!

Gia thế của A Yên cùng với Thiên Đô phủ không sai lệch lắm. Nếu Tạ Phi Nhiên thích A Yên, như vậy, bất luận từ phương diện nào, Tạ Phi Nhiên đều có ưu thế hơn so với hẳn.

Nếu trước đây hẳn quen biết A Yên thì bọn họ cũng sẽ môn đăng hộ đối, hẳn cũng không có phiền toái như vậy.....

Trong lúc miên man suy nghĩ, Lạc Yên bỗng nhiên gãi gãi lòng bàn tay hần, nàng nghiêng đầu hỏi: "Lạc Thần, người có đói bụng không?"

Nhìn đến đấy mắt nàng tràn đầy quan tâm, trong lòng Hàn Lạc Thần ấm áp, tâm vừa buông lỏng cũng đồng thời kiên định lên. Mặc kệ thế nào, hần đều sẽ không buông nàng!

Tự nhủ như vậy, hần liền gật gật đầu mấy cái, dù không lên tiếng nhưng cũng xoa xoa bụng mình, biểu tình trên mặt cũng nhiều ra vài phần ủy khuất.

Thấy vậy, Lạc Yên nhìn không được oán giận nói: "Hừ, Phi Nhiên đại ca thật chán ghét, nếu không phải hần đem người nhốt ở trận pháp, người cũng sẽ không phải chịu đói!"

Khỏe mới Hàn Lạc Thần khẽ cong lên. Nếu để ý sẽ thấy, thật ra hần không đói, nhưng mà biểu tình đáng thương có thể làm cho Lạc Yên đem tất cả tâm tư đều đặt trên người hần, như vậy không phải rất tốt sao?

Tạ Phi Nhiên đi phía sau: "....." Cái quý gì! Hần là oan uổng! Trận pháp ở Lạc Hà cốc đã được lập ra ngàn năm trước đây, hần (HLT) không ra được lại còn trách hần (TPN)?!

Hơn nữa, cư nhiên vẫn là làm trò khiến Trần Nhi chửi bới hần! Tức giận a!

Trở lại Thiên Đô phủ, Lạc Yên liền lôi Hàn Lạc Thần thẳng đến phòng bếp, đầu tiên lấy một ít điểm tâm lót bụng cho hần, sau đó phân phó hạ nhân làm mấy thứ đồ ăn đưa đến chỗ nàng ở.

Không sai, Lạc Yên ở Thiên Đô phủ cũng có vườn riêng. Thiên Đô phủ cùng Hiến Viên có quan hệ rất tốt, hai nhà người thường xuyên qua lại, cho nên lưu cái vườn không tính cái gì.

Lạc viên.

Lạc Yên tay gọt trái cây, ung dung nhìn Hàn Lạc Thần ăn.

Không thể không nói, Hàn Lạc Thần rất có phong phạm của quý công tử, kể cả bị đói, hần cũng không ăn ngấu nghiến, cử chỉ ưu nhã, tựa như một bức họa.

Hàn Lạc Thần thông thả ung dung mà ăn điểm tâm, nhìn nàng đang ngắm hần, nhìn không được cười cười, duỗi tay đem một nửa điểm tâm trong tay đang ăn đưa tới miệng nàng. Lạc Yên theo bản năng mở miệng đem điểm tâm nuốt xuống, lúc này, nàng mới phát giác ra được, đây là đồ đã hần ăn qua!

Động tác Lạc Yên liền chậm lại, dường như nhìn về phía bờ môi của hần, gương mặt ngấn không được nóng lên, mây hồng bao phủ mặt nàng, ngượng ngùng như vừa đánh lên lớp phấn hồng.

Sau khi tới Thiên Đô phủ, Tạ Phi Nhiên đã lôi Lan Trần đi. Trước khi đi hần còn nói rằng, không cho Lan Trần học cái xấu từ Lạc Yên, phòng trừ ngày nào đó nàng lại muốn rời nhà trốn đi, khiến Lạc Yên tức giận đến mức trong đầu chỉ có suy nghĩ muốn đánh hần!

Lúc này trong Lạc viên, ngoại trừ mấy hạ nhân hầu hạ, chỉ có hai người, nàng cùng Hàn Lạc Thần.....

Nghĩ đến đây, mặt Lạc Yên càng thêm hồng lên.

Tạ Phi Nhiên trước khi đi còn không giúp hần sắp xếp chỗ ở, Hàn Lạc Thần cũng chỉ có thể ở lại ở chỗ này.

Bọn hạ nhân có chuyên môn, buổi tối sẽ trở về chỗ ở, đến lúc đó, trong viện cũng chỉ còn hai người bọn họ.....

Hàn Lạc Thần thấy Lạc Yên mặt càng ngày càng hồng, nhìn không được cử động ngón tay, gõ một cái vào trán của nàng, trầm giọng cười nói: "A Yên, suy nghĩ cái gì vậy?"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (35)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

“Suy nghĩ rằng Lạc viên chỉ còn có hai chúng ta!” Lạc Yên buột miệng thốt ra, sau khi ý thức được lời nói của mình, nàng đột nhiên che mặt lại, che khuất đôi mắt, không dám nhìn Hàn Lạc Thần.

“Phốc ——” Hàn Lạc Thần nhìn không được bật cười: “Thì ra A Yên suy nghĩ cái này sao.....” Hần kéo trường âm điệu, ngữ khí mang theo vài phần ý vị thâm trường: “Ta cũng chưa nghĩ đến đâu.....”

“Ai nha, người không cần cười, ta chỉ là nói vậy mà thôi! Ta, ta đi tìm Phi Nhiên đại ca, bảo hần an bài nơi ở cho người!” Nói xong nàng liền đứng lên muốn chạy ra bên ngoài, nhưng chạy không thành. Bởi vì thời điểm nàng đứng lên, Hàn Lạc Thần đã giữ chặt cổ tay nàng, nhẹ nhàng lôi kéo, khi Lạc Yên lấy lại tinh thần, phát hiện mình đã ngồi trên đùi hần.

“Không cần đi.....” Thanh âm Hàn Lạc Thần trầm thấp, mang theo vài phần hương vị câu nhân: “Nói này ta không quen biết người nào hết, để ta đợi một mình, ta sẽ thực sợ hãi.”

Hần ngoài miệng nói sẽ sợ hãi, nhưng biểu tình trên mặt cũng không phải là như vậy. Lạc Yên ngờ ngác mà nhìn mặt hần ngày càng sát lại mặt mình, đầu óc đột nhiên trống rỗng. Sau đó tầm mắt nàng bỗng nhiên tối xuống, nguyên lai Hàn Lạc Thần đã vươn một bàn tay che khuất đôi mắt nàng.

Hần dùng cánh tay trống không kia xoa mặt nàng, nhẹ nhàng vuốt ve, giống như đang đối đãi một kiện bảo vật. Lạc Yên cảm thấy rất không tự nhiên, giãy giụa muốn thoát ra, tiếp theo nàng liền cảm thấy trên môi chợt lạnh, nhận ra được hần đang làm cái gì, động tác giãy giụa của nàng bỗng nhiên dừng lại.

Trời quang không trăng, gió thổi nhẹ nhẹ. Trên hành lang dài chỗ đèn lồng chiếu ra hai bóng người viên trung lưỡng đạo giao triển bên nhau.

Thiếu nữ mỹ lệ vô song bị tuấn mỹ vô đào nam tử ôm ở trong ngực, hần cúi đầu hôn sâu nàng. Gió nhẹ phất qua, viên trung hoa vũ từ từ rơi xuống, ba ngàn tóc đen giao triển lẫn nhau, tựa như một bức tranh tuyệt mỹ.....

Thời điểm kết thúc hết thảy, mây hồng trên mặt Lạc Yên đã lan tràn đến bên tai, tay nàng nắm lấy áo trước ngực Hàn Lạc Thần. Đại khái do quá mức khẩn trương, quần áo hần đã bị nàng xoa thành nhẵn dẹt đó một đoàn.

Lạc Yên đến nhìn mặt hắn cũng không dám, duỗi tay đẩy đẩy hắn, không đẩy được, ngược lại bị bắt dừng tay. Hàn Lạc Thần nhìn nàng giống như tô phấn trên mặt, nhìn không được cúi đầu hôn vài cái trên mặt nàng.

“Không cần.....” Lạc Yên mở miệng ngăn lại động tác của hắn, lại phát hiện thanh âm mình hiện tại rất nũng nịu, một chút khí thế cũng không có, ngược lại có vài phần hương vị ngênh đón dục cự, quả nhiên lại chọc cho Hàn Lạc Thần nhìn không được hôn xuống.

Sau đó, thời điểm Hàn Lạc Thần mặc dù chưa đã thêm nhưng vẫn buông tha nàng, Lạc Yên liền không muốn đề ý đến hắn.....

Ngày hôm sau.

Sáng sớm Lạc viên liền ngênh đón một khách nhân, chính xác mà nói, Lan Trần tới tìm Lạc Yên. Nàng cũng không nói quá nhiều, chỉ là giao cho Lạc Yên một khối lệnh bài, cuối cùng kiến nghị Lạc Yên có rảnh thì đi Ảnh Lâu một chuyến, liền rời đi.

Lạc Yên nắm lệnh bài Lan Trần lưu lại, tự hỏi hành động này của nàng (LT) là có ý gì?

Ảnh Lâu là nơi Thiên Đô phủ cung cấp thông tin. Sau khi thu thập tư liệu, sửa sang lại liền sẽ đưa tới Ảnh Lâu để phân loại và cung cấp ra ngoài.

Ánh mắt Lạc Yên sáng lên, hiểu ra ý của Lan Trần, nàng lập tức đứng dậy, chuẩn bị đi tìm Hàn Lạc Thần. Lúc này nàng đã quên tối hôm qua mình vừa muốn cùng Hàn Lạc Thần "cách mặt" mấy ngày.

Phòng của Hàn Lạc Thần ở cách vách nàng. Lúc Lạc Yên đẩy cửa đi vào, hắn đang thay quần áo. Nàng lập tức liếc thấy da thịt bạch ngọc của hắn, thấp giọng mà a một tiếng, duỗi tay che lại hai mắt của mình.

“Ngươi, ngươi sao lại không nói ngươi đang thay quần áo a?” Nàng lập tức đánh đòn phủ đầu, mở miệng nói.

Hàn Lạc Thần câu môi cười, thong thả ung dung mà mặc quần áo vào mới đi đến trước mặt nàng, kéo đôi tay đang che mắt nàng ra, vô tội mà chớp chớp mắt: “Ta cũng không biết ngươi sẽ tiến vào vào thời điểm này a.....”

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (36)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

“Dù sao, dù sao cũng chính là ngươi sai!” Lạc Yên đầu tiên là ngẹn ngẹn, cuối cùng trực tiếp “Cường từ đoạt lý” mà nói.

“Ân, ta sai.” Hàn Lạc Thần bày ra bộ dáng “Ngươi nói gì cũng đúng”, làm Lạc Yên một trận chột dạ, trên mặt nhẹ nhàng nhiễm một tầng màu đỏ, nhưng nghĩ đến đồ vật sáng nay Lan Trần đưa cho nàng, nàng liền nghiêm mặt nói: “Ta nghĩ chúng ta trước tiên phải nói chính sự.”

Hàn Lạc Thần ôm lấy bả vai, ôn nhu mà mở miệng nói: “Chính sự? Đích xác hắn là phải nói chính sự trước.” Nhìn đôi mắt tà hữu mơ hồ của nàng không thấy bóng hắn, Hàn Lạc Thần chuyển nàng quay lại đối mặt với mình, giọng nói giống như nhẹ giọng than thở: “A Yên, ta muốn ngươi vẫn luôn nhìn ta a.”

Lạc Yên cảm giác tâm của mình tựa hồ run run một chút. Lông mi dài bao trùm cảm xúc trong mắt nàng, nhưng ngay sau đó, nàng đột nhiên tươi cười, nói: “Ta đương nhiên sẽ, ta đương nhiên sẽ vẫn luôn vẫn luôn nhìn ngươi.”

Nàng nói hai lần “Vẫn luôn”, thời điểm nói chuyện cũng đang nhìn hắn, biểu tình chuyên chú, đồng tử nàng chậm rãi hiện lên khuôn mặt hắn, làm tim hắn nhìn không được đập nhanh.

Hầu kết Hàn Lạc Thần khẽ nhúc nhích, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng chỉ là ừ một tiếng, nhẹ nhàng ôm lấy vòng eo nàng, đầu gác ở đỉnh đầu nàng. Hai người đều không ai nói nữa, trong phòng phảng phất một cỗ không khí lưu luyến ngọt ngào.....

Sau khi ăn cơm cùng Hàn Lạc Thần ở Lạc viên, Lạc Yên liền dẫn hắn đi tới Ảnh Lâu, chuẩn bị tìm đọc một chút về Phi Cung án đế.

Lạc Yên mang theo lệnh bài Lan Trần cho nàng, cho nên bọn họ rất nhanh đã đi vào được.

Ảnh Lâu là nơi bảo tồn các loại án đế của Thiên Đô phủ, ngày thường cũng có người quản lý. Lạc Yên nhìn mọi người sửa sang án đế, không ai rên một tiếng. Biểu tình của bọn họ đều thực nghiêm túc, cũng không có bất kì ai nói chuyện với nhau, làm người nhìn cũng nhìn không được trầm tĩnh xuống.

Lạc Yên lúi kéo Hàn Lạc Thần ngồi xuống ở một bàn trống không, mới vẫy tay gọi cái người đang đăng ký nhập sách.

Người nọ hiển nhiên là nhận thức Lạc Yên, thời điểm đi đến bên người nàng, liền cung cung kính kính mà gọi một tiếng Lạc Yên tiểu thư.

Lạc Yên nói với hắn ý đồ của mình, cuối cùng còn bồi thêm một câu: “Đây là Phi Nhiên đại ca đáp ứng ta.”

“Không biết Lạc Yên tiểu thư muốn tìm án đế gì?”

Lạc Yên nhìn một chút vào Hàn Lạc Thần, từ khi vào Ảnh Lâu hắn liền không nói chuyện, lặng lẽ nắm tay hắn ở dưới gầm bàn, quay đầu nói với người nọ: “Phi Cung, chúng ta muốn xem Phi Cung án đế.”

Nàng tăng thêm trọng âm vào hai chữ “Chúng ta”. Hàn Lạc Thần cũng nghe ra, sắc mặt nhìn không khỏi hòa hoãn xuống, nắm chặt tay nàng.

Tư liệu Phi Cung rất nhanh đã đưa đến trước mặt bọn họ, người nọ cũng không nhiều lời, sau khi đem tư liệu đến liền trở lại vị trí, xử lý việc của mình.

Hàn Lạc Thần nhìn tư liệu trước mặt, tay run nhẹ, ở dưới ánh mắt cổ vũ của Lạc Yên, hắn rốt cuộc cũng mở quyển sách kia ra, nhanh chóng đọc thật nhanh.

Lạc Yên vẫn luôn chú ý thần sắc hắn, nàng biết lúc này nhất định rất khó chịu, cho nên cũng không buông tay hắn ra.

Nhân Nghĩa son trang..... Đường Hiền Nhân.....

Nguyên nhân phía sau thảm án Phi Cung diệt môn.....

Tin tức tràn ngập trong đầu óc Hàn Lạc Thần, hắn nhìn chủ thích phía dưới tư liệu—— nguyên nhân diệt môn: Tâm ghen ghét.

Năm đó, Đường Hiền Nhân cùng Hàn Bích đều là kiếm khách tiếng tăm lừng lẫy trên giang hồ, hai người thanh danh không phân cao thấp.

Nhưng sau đó, Hàn Bích tự nghĩ ra Phi Sương kiếm pháp, mà Đường Hiền Nhân không hề tiến bộ, trên giang hồ dần dần truyền ra lời nói Đường Hiền Nhân không bằng Hàn Bích.

Đường Hiền Nhân luôn luôn tự cho mình rất cao, sao có thể chịu đựng lời đồn đãi như vậy. Từ đó, Hàn Bích tự nhiên trở thành cái gai trong mắt hắn, một hồi án diệt môn cũng từ đó mà ra.....

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 38: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (37)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Nhân Nghĩa son trang..... Đường Hiền Nhân.....

Hai mắt Hàn Lạc Thần đỏ ngầu, hắn hiện tại hận không thể đem Đường Hiền Nhân băm thầy vụn đoạn. Hắn không nghĩ tới chân tướng cư nhiên sẽ là như vậy, bởi vì một cái tâm ghen ghét, Đường Hiền Nhân liền hủy đi hết thầy của hắn!

Lạc Yên cảm giác được lực đạo của hắn khi cầm tay mình tay tăng thêm, cúi đầu liền thấy mu bàn tay hắn bôi vì ả nấn mà toát ra gân xanh, không rành lo bọn họ còn ở Ảnh Lâu, đuổi tay ôm lấy hắn, tiếp thêm lực lượng cho hắn.

Nàng sẽ không nói rằng nàng có thể làm hắn hết khổ sở, cũng sẽ không bảo hắn từ bỏ cừu hận của mình. Nàng đầu tiên là muốn hắn phát tiết hết cảm xúc của mình ra, thứ hai là vì nàng cũng thấy cách làm của Đường Hiền Nhân không chấp nhận được.

Tuy nàng biết, Đường Hiền Nhân mấy năm nay bởi vì cách làm lúc trước đã làm vô số chuyện tốt, nhưng mà vậy thì sao? Ai nói đã làm sai một chuyện thì đền bù một chút liền có thể coi như không có việc gì? Thương tổn hắn tạo thành liền không tồn tại sao?

Thời điểm Lạc Yên đang tự hỏi nên nói chuyện với Hàn Lạc Thần như thế nào, một đạo âm thanh mang ý tứ chế nhạo vang lên, còn mang theo vài phần ngữ khí hận sát không thành thép.

“Tiểu Yên Nhi, sự rụt rè của ngươi cũng như ngươi rời nhà đi sao?”

Lạc Yên vừa nghe thanh âm này liền biết là Tạ Phi Nhiên, nàng nhìn không được khụ một tiếng, từ trong lồng ngực Hàn Lạc Thần nhảy ra, nhưng cũng không buông nắm tay hắn ra.

“Phi Nhiên đại ca, ngươi sao lại ở chỗ này?” Lạc Yên cho rằng sau khi Tạ Phi Nhiên báo Lan Trần đem lệnh bài giao cho nàng, hắn sẽ không xuất hiện nữa đâu.

Tạ Phi Nhiên phe phẩy cây quạt, chậm rì rì đi đến ngồi xuống trước mặt bọn họ, lập tức có người bưng lên cho hắn một ly trà.

Lạc Yên tức khắc trừng lớn đôi mắt, lúc bọn họ mới tới cũng không có đãi ngộ này đâu!

Tạ Phi Nhiên vừa thấy biểu tình nàng liền biết nàng suy nghĩ cái gì, lập tức ném cho nàng một ánh mắt đắc ý.

Lạc Yên tức khắc nổi giận, vươn tay đoạt lấy ly trà hắn còn chưa kịp uống, đưa cho Hàn Lạc Thần, trong miệng oán giận nói: “Phi Nhiên đại ca, ngươi nên dạy dỗ lại thuộc hạ của ngươi một chút, ta với Lạc Thần tới lâu như vậy, một chén nước cũng không cho, ngươi vừa đến đã được dâng trà, thật là một chút nhân lực đều không có!”

Cho nên ngươi liền cướp trà của ta đưa cho người khác? Khóe miệng Tạ Phi Nhiên gật gật, nghĩ muốn mở miệng đối Lạc Yên vài câu, nhưng là nghĩ đến tin tức thuộc hạ vừa mới truyền cho hắn, liền mở miệng nói: “Chuyện này về sau lại nói, ta tới là muốn cùng các ngươi nói một ít việc.”

“Chuyện gì a?” Lạc Yên nghi hoặc hỏi, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, lập tức đứng lên: “Ngươi sẽ không nói với ta rằng ca ta ta tới đi?”

Hàn Lạc Thần lập tức nắm lấy bàn tay vừa thoát ly tay hắn: “Đừng sợ.”

Tạ Phi Nhiên tức khắc nhận thấy được ác ý sâu đậm, nghĩ đến Lan Trần còn không cho hắn sắc mặt tốt, trong lòng liền khó chịu, ý tưởng mau chóng đưa bọn họ đi cùng càng ngày càng kiên định. Thời điểm Lạc Yên không ở nơi này, Lan Trần ngẫu nhiên còn sẽ đề ý đến hắn, nhưng mà có Lạc Yên chỗ này, Lan Trần liền không đếm xỉa tới hắn!

“Ngươi yên tâm, ca ca ngươi còn chưa tới.”

Tạ Phi Nhiên tức giận mà mở miệng nói.

“Vậy còn có chuyện gì?” Lạc Yên thờ dãi nhẹ nhõm một hơi, Hiền Viên Kiến Nguyệt chưa đến thì tốt. Việc của Hàn Lạc Thần còn chưa có giải quyết được, nếu nàng bị mang về Hiền Viên cốc thì làm sao bây giờ?

“Có quan hệ với hắn.” Tạ Phi Nhiên chỉ chỉ Hàn Lạc Thần.

Tạ Phi Nhiên nói làm Hàn Lạc Thần cùng Lạc Yên đều ngẩn người, Tạ Phi Nhiên nhìn bộ dáng kia của bọn họ, cũng không dấu dếm, nói thẳng: “Ta vừa nhận được tin tức, có người cũng tra án diệt môn của Phi Cung.”

Lạc Yên trong lòng hiểu rõ, người Tạ Phi Nhiên nói nhất định là Mạc Phi Vân đi?

Hàn Lạc Thần lại không biết, cho rằng người kia có mưu đồ gì đó, sắc mặt tức âm lãnh xuống: “Ài?”

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (38)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

Quả nhiên, hắn vừa mới hỏi xong, Tạ Phi Nhiên liền liếc mắt nhìn hắn, nhàn nhạt nói: “Đừng khẩn trương, người kia không phải có tâm gây rối gì, các ngươi cũng có quen biết hắn đấy.”

Khoảng thời gian trước, vụ việc thủy trộm trên thuyền từ Cẩm Thành đến Thanh Thành ai mà không biết.

Sự kiện kia có hai người làm ra thành tựu, một người là nhi tử của Võ Lâm minh chủ Mạc Phi Vân, một người chính là người trước mắt này, Phi Cung cung chủ Hàn Lạc Thần.

“Ta cùng A Yên có quen biết?” Hàn Lạc Thần có chút khó hiểu, thời gian hắn biết Lạc Yên cũng không dài, người hai bọn họ cùng nhận thức không nhiều lắm, hắn nhất thời không nghĩ ra được trong khoảng thời gian này gặp được người nào tra Phi Cung án tử.

“Nhi tử của Võ lâm minh chủ - Mạc Phi Vân.” Thấy hắn không nghĩ ra, Tạ Phi Nhiên cũng không hề thừa nước đục thả câu, trực tiếp nói ra tên người nọ.

Lạc Yên trong lòng hiểu rõ, trên mặt lại bày ra biểu tình kinh ngạc, “À, Mạc Phi Vân? Là thiếu hiệp chúng ta gặp ở trên thuyền sao? Sao hắn lại tra án này?”

Tạ Phi Nhiên nói: “Võ Lâm minh chủ Mạc Viêm bảo hắn ra ngoài rèn luyện, có lẽ trong quá trình đó hắn đã lo lắng phát hiện một ít đồ vật liên quan đến án diệt môn của Phi Cung, hắn lại là người có tính tình chính khí lắm nên, tự nhiên sẽ không mặc kệ, không quan tâm.”

Biết Mạc Phi Vân cũng đang tra án này, ánh mắt Hàn Lạc Thần khẽ nhúc nhích, tựa hồ nghĩ đến thứ gì, bỗng nhiên lộ ra một nụ cười nghiền ngẫm: “Hắn muốn tra, vậy để cho hắn tra ra đi.”

Hắn quay đầu nhìn về phía Tạ Phi Nhiên, nói: “Tạ công tử hắn là không ngại tại hạ đem đồ Thiên Đô phù tra được giao cho vị Mạc thiếu hiệp kia đi?”

Tạ Phi Nhiên tự nhiên hiểu được lời nói của hắn có hàm nghĩa gì, gật gật đầu, nói: “Tự nhiên không ngại.”

“Các ngươi đang muốn làm gì bí hiểm à? Nếu chúng ta đã tra ra được hung thủ phía sau màn, vì sao không trực tiếp đem sự tình công bố ra?”

Lạc Yên xem bọn họ nói chuyện tỏ vẻ vô ngữ. Sao phải khiến cho sự việc trở nên phức tạp như vậy? Trực tiếp đem chân tướng truyền ra không phải tốt sao?

“Sự tình không có đơn giản như vậy.” Hàn Lạc Thần nhẹ nhàng vuốt về mái tóc của nàng, ôn nhu mà cười, giải thích nói: “Đường Hiên Nhân ở giang hồ danh vọng vẫn luôn không nhỏ, mấy năm nay hắn lại làm không ít chuyện tốt, cho dù chúng ta đem đồ vật thả ra, cũng sẽ không ai tin tưởng.”

“Đích xác như thế.” Tạ Phi Nhiên khó có được giúp một câu.

Hàn Lạc Thần tiếp tục nói: “Cho nên, chúng ta đem đồ vật tra được giao cho Mạc thiếu hiệp kia, để hắn đi tìm dấu vết của Đường Hiên Nhân, đến lúc đó nhân chứng vật chứng rõ ràng, Mạc Phi Vân lại là nhi tử của Võ Lâm minh chủ, mọi người sẽ tương đối tin tưởng lời hắn nói.”

“..... Cũng được đi.” Lạc Yên trộm ném một ánh mắt khinh khinh. Nói đến nói lui, còn không phải là các ngươi muốn nhìn diễn sao? Muốn tìm dấu vết, chính bọn họ làm là được a, còn muốn người khác đi....

Không đúng, Hàn Lạc Thần đây là đang lợi dụng Mạc Phi Vân a!

Nàng trong lòng nhịn không được tán thưởng, Hàn Lạc Thần không nghĩ muốn thủ hạ mình đi tìm dấu vết của Đường Hiên Nhân, mà vừa lúc dụng phải Mạc Phi Vân, cho nên hắn liền dứt khoát trực tiếp lợi dụng vị Mạc thiếu hiệp này.....

Nàng còn có thể nói cái gì? Phúc hắc? Có tâm kế?

Hào đi, đây là Hàn Lạc Thần, chính là cái người chấp chương ván cờ trong thoại bản - Phi Cung cung chủ.

Ánh mắt nàng nhịn không được mang theo vài phần sùng bái, có thể suy xét đến tình trạng này, thật không hổ là Hàn Lạc Thần!

Hàn Lạc Thần nhìn đến ánh mắt “Si mê” của nàng, nhịn không được câu môi cười, tay không tự giác quàng lên tay nàng, ánh mắt di chuyển, mang theo vài phần câu nhân liễm điểm.

Tạ Phi Nhiên bỗng nhiên cảm thấy mình rất dư thừa, nhìn cái đôi nam nữ trước mặt không tự giác nhận thức được ân ái của mình, hắn cảm thấy, hắn muốn đuổi bọn họ đi càng nhanh càng tốt!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **www.EbookFull.Net**.

Chương 40: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (39)

Edit + Beta: Sweetie_Daisy

Thời điểm Lạc Yên cùng Hàn Lạc Thần bị đuổi khỏi Thiên Đô phủ còn có chút ngây ngốc. Không, phải nói là Lạc Yên có chút ngây ngốc, nàng không nghĩ tới, Tạ Phi Nhiên lại "vô tình" như vậy. Cur nhiên ngay cả cơm trưa cũng không để cho bọn họ ăn, đã đuổi bọn họ ra ngoài rồi!

Không sai, hai người bọn họ vừa mới từ trong Ảnh Lâu đi ra, Tạ Phi Nhiên đã cười tủm tỉm nói rằng muốn đưa bọn họ đi ra ngoài, trong miệng còn nói đây là vì tốt cho bọn họ: "Ca ca của Tiểu Yên Nhi rất nhanh phải đến đây, giữ các người lại, có khả năng sẽ phải chính diện chống lại hắn."

Trong lòng của Lạc Yên không biết nói gì, được rồi, người có đạo lý người lợi hại.

Chẳng qua sự việc mà Tạ Phi Nhiên nói đích thật đã làm nàng lo lắng, cho nên cũng dứt khoát theo ý của hắn mà ra khỏi Thiên Đô phủ.

Hàn Lạc Thần nắm tay nàng xuống chân núi, vừa đi vừa nói: "A Yên, ca ca của người rất đáng sợ sao? Vì sao người lại muốn tránh hắn như vậy?"

Lạc Yên bắt đầu đi nhìn hán: "Không phải ta muốn tránh hắn, người phải biết rằng, ta đây chính là vì muốn tốt cho người đó..."

Nàng dừng lại, nghiêng đầu, cười cười giống như đang vui sướng khi người khác gặp họa, nói: "Ta nói cho người biết, ca ca ta nhưng rất sùng ta, hắn đã từng nói với ta, trừ hắn cùng phụ thân ra nam nhân ở bên ngoài đều không phải người tốt, cấm ta chơi cùng với bọn họ, bằng không thì hắn liền... hắn liền đánh gãy chân người nam nhân kia, ta đây không phải là sợ người bị hắn đánh gãy chân sao?"

Hàn Lạc Thần: "... " Thì ra anh vợ tương lai lại hung tàn như vậy, bất quá nghĩ khi vui sướng khi người khác gặp họa này của A Yên là như thế nào? A Yên nhà hắn không phải là một tiểu khả ái nhuyển mạnh sao?

Yên tiểu khả ái nhuyển mạnh đang cười hi hi nhìn hắn, ánh mắt cười trên nỗi đau của người khác còn chưa biến mất, trong lòng Hàn Lạc Thần khó chịu, hừ nhẹ một tiếng, vuốt tay ôm lấy eo của nàng, hôn xuống.

"A Yên, cười trên nỗi đau của ta thì phải chịu trừng phạt nha..."

Lạc Yên cười trên nỗi đau của người khác đã bị tên nam nhân lòng dạ hẹp hòi nào đó hạo hạo mà trừng phạt một lần lại một lần. Khi kết thúc tất cả trừng phạt, môi của nàng đã sưng đỏ đến nỗi không thể gặp người khác.

Lạc Yên một bên phi nhỏ người nào đó không biết xấu hổ, một bên lại không chút khách khí mà sai khiến hắn công mình xuống núi, trong miệng rất hợp tình hợp lý mà nói: "Ta vốn dĩ có thể tự mình đi, nhưng mà người hôn ta lâu như vậy, bây giờ chân của ta mềm nhũn, đi không được nữa rồi! Đây là do người làm đấy, cho nên người phải chịu trách nhiệm!"

Hàn Lạc Thần cam tâm tình nguyện mà chịu trách nhiệm, nhẩn nhục chịu khó mà vác tiểu cô nương "chân mềm không đi đường nổi" nào đó xuống núi...

Bọn Lạc Yên đi đến Thanh Thành đã biết được một tin tức, không lâu nữa chính là đại thọ bốn mươi tuổi của "Nhân Nghĩa đại hiệp" Đường Hiến Nhân.

Tuy rằng người trong giang hồ không câu nệ tiểu tiết, nhưng cái loại thọ thần đúng mười năm mới làm này, mọi người vẫn rất coi trọng. Huống địa vị của Đường Hiến Nhân trong chốn võ lâm không hề nhỏ.

Hai người Lạc Yên cùng Hàn Lạc Thần trong lúc đặt chân ở khách điểm nghe được những khách nhân đang thảo luận về chuyện đại thọ của Đường Hiến Nhân, nghe nói Đường Hiến Nhân mời không ít nhân sĩ giang hồ có danh vọng tới tham gia.

Ánh mắt của Hàn Lạc Thần khẽ nhúc nhích, mời không ít người có danh vọng sao? Vậy thì thật sự là không tồi đâu.

Đang suy tư, lúc này, một đạo âm thanh quen thuộc từ phía sau bọn họ truyền đến.

"Hân cung chủ, Lạc Yên cô nương."

Lạc Yên quay đầu lại, phát hiện chủ nhân của âm thanh quen thuộc kia chính là Mạc Phi Vân bọn họ gặp được trên thuyền.

"Mạc thiếu hiệp." Lạc Yên mang theo ý cười hướng hắn chào hỏi, Hàn Lạc Thần cũng khẽ gật đầu, thần sắc trên mặt không phân biệt rõ hi nộ.

Lạc Yên nhìn thấy bộ dạng này của Hàn Lạc Thần, cũng chỉ có thể mở miệng mời Mạc Phi Vân ngồi xuống, tâm tình khá tốt rót cho hắn một chén trà.

Mạc Phi Vân nói một tiếng đa tạ, nâng chén trà nhỏ lên, đang muốn uống một ngụm, thì chợt nghe thấy dưới lầu của khách điểm truyền đến một giọng nữ mềm mại nũng nịu: "Mạc Phi Vân, thì ra người ở chỗ này!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (40)

Edit + Beta: Sweetie_Daisy

Lạc Yên kinh ngạc nhìn về phía âm thanh, chỉ nhìn thấy một cô nương vận trang phục màu hồng phấn đang lộc cộc giẫm xuống bậc thang làm bằng gỗ bước nhanh lên lầu.

Thời điểm Mạc Phi Vân nhìn thấy cô nương kia, rõ ràng không tự giác mà dùng tay áo che mặt lại, một bộ dạng đang trốn người. Kỳ thật Lạc Yên nhận thấy hắn muốn tông cửa xông ra đấy, nhưng mà đại khái bởi vì có nàng cùng Hàn Lạc Thần đang ở đây, vị Mạc thiếu hiệp này không tiện rời đi.

Lạc Yên buồn cười, mi mắt cong cong mà nhìn về phía hai người nam nữ đang dây dưa ở đối diện, Hàn Lạc Thần không thích ánh mắt của nàng rơi trên thân người khác quá nhiều, liền ở dưới bàn kéo một tay của cô, xoa xoa bóp bóp, chuyển dời lực chú ý của nàng.

Lạc Yên oán trách, trừng mắt liếc hắn một cái, mặc cho hắn nắm tay, quay đầu mà nhìn về phía hai người đối diện, mở miệng nói: "Không biết vị cô nương này danh xưng là gì?"

Cô nương kia vừa mới cùng Mạc Phi Vân dây dưa vấn đề "Vì sao trong khoảng thời gian này người trốn tránh ta" "Có phải người chán ghét ta không", nghe được âm thanh của Lạc

Yên, lúc này mới chú ý ở đây còn có người khác, sắc mặt thoáng cái đã hồng lên.

Đại khái là cảm thấy mất thể diện ở trước mặt người ngoài, nàng có chút không được tự nhiên, trái ngược với sự thoải mái lưu loát vừa rồi. Mạc Phi Vân nhìn thấy bộ dạng kia của nàng, liền chủ động mở miệng: "Nàng là đại tiểu thư Trình gia ở Thanh Thành, Trình Sở Sở."

Lạc Yên không khỏi có chút giật mình, nàng còn tưởng rằng vị cô nương này là nữ chính Đường Nguyệt Nhu, kết quả lại là muội muội của nam phụ Trình Tiêu!

Mạc Phi Vân đang giới thiệu Trình Sở Sở cho hai người bọn họ, ngữ khí của hắn ngược lại rất ôn nhu. Trình Sở Sở xấu hổ không đến một lát, nghe xong Mạc Phi Vân giới thiệu, nàng đã khôi phục lại sự bình tĩnh, lúc này đang chớp chớp con mắt tò mò mà nhìn Lạc Yên cùng Hàn Lạc Thần.

"Phi Cung là cái Phi Cung bị diệt môn kia sao?"

Trên bàn lập tức an tĩnh lại, thật lâu, Hàn Lạc Thần mới nhẹ gật đầu. Lạc Yên lo lắng mà nắm chặt tay hắn, sợ hắn sẽ thương tâm khổ sở.

Hàn Lạc Thần cho nàng một ánh mắt trấn an, ý bảo bản thân không có việc gì.

Động tác qua lại của hai người bọn họ bị ánh mắt của Trình Sở Sở thấy được, nàng nhìn không được mà tò mò: "Hàn Cung Chủ cùng Lạc Yên cô nương là người yêu sao?"

Lạc Yên thoải mái gật đầu: "Đúng vậy." Nàng quay đầu nhìn về phía Hàn Lạc Thần, mi mắt nhu hòa đi: "Chúng ta chính là người yêu."

Hàn Lạc Thần nhìn không được cong môi, ôn nhu cười cười, quang minh chính đại mà vuốt ve mi tâm của nàng.

Mạc Phi Vân đột nhiên cảm giác được chính mình rất thừa thãi, nhưng nhìn đến vị đại tiểu thư nào đó bộ dáng vẫn còn hưng phấn, hắn lại đặc biệt im lặng.

Lúc nào thì cái bộ dáng thích xem náo nhiệt mới có thể thu liễm lại một chút đây, không biết như vậy sẽ rất dễ nhóm lửa lên người sao?

Thật ra khi hắn và Trình Sở Sở gặp nhau lại cảm thấy khá vui. Trình đại tiểu thư ưa thích xem náo nhiệt, thời điểm Mạc Phi Vân gặp được nàng chính là trong một lần lúc nàng đang xem náo nhiệt bị tai bay vạ gió. Lúc đó hắn thuận tay giúp nàng một phen. Kết quả, từ đó về sau, vị đại tiểu thư này liền thích quán lấy hắn.

Mạc Phi Vân bất đắc dĩ mà thở dài. Nói thật, thủ đoạn quán người của tiểu cô nương này hắn đã sợ lắm rồi!

Chính hắn cũng không dễ ý, kỳ thật lấy năng lực của hắn, nếu như hắn thật sự muốn tránh Trình Sở Sở, nàng liền không có khả năng tìm được hắn. Cho nên cuối cùng, hắn lại bất tri bất giác buông xuống phòng bị với nàng.

Trình đại tiểu thư cợt cợt lấy Lạc Yên, muốn nàng giảng cho mình một ít kinh nghiệm yêu nhau của nàng cùng Hàn Lạc Thần. Mạc Phi Vân nhìn thấy Hàn Lạc Thần đã không tự giác mà nhú mày, liền mở miệng nói: "Trình cô nương, đây là chuyện của người ta, người vẫn là đừng nên truy hỏi..."

Trình Sở Sở thất vọng lên tiếng, lại nghĩ tới xưng hô của hắn, lập tức không vui mà nhú mày, nói: "Ta không phải đã nói rồi sao? Về sau người đừng gọi ta là Trình cô nương nữa, người gọi ta là Sở Sở được rồi."

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (41)

Edit: HaDanByou_

Beta: SSNNA_anh12

Mạc Phi Vân không được tự nhiên nhà họ Khê một tiếng, kêu Sở Sở, sau đó lại định lảng đi mà nói sang chuyện khác, quay đầu nhìn về phía bọn người Hàn Lạc Thần, nghiêm túc mở miệng mà nói: "Kỳ thật, mấy ngày gần đây ta biết được một sự việc được giữ kín, chuyện này có quan hệ với Hàn cung chủ."

Nhìn đến bộ dáng trịnh trọng lạ lùng của Mạc Phi Vân, Trình Sở Sở cũng tự giác mà yên tĩnh lại, ngoan ngoan ngồi ở chỗ kia nghe hắn nói.

Lạc Yên biết việc bí mật mà Mạc Phi Vân nói chính là án diệt môn của Phi Cung. Sau khi hai bọn họ rời khỏi cốc, Hàn Lạc Thần sai người bí mật đem tư liệu từ Thiên Đô phủ đến giao cho Mạc Phi Vân.

Cho nên lúc này Mạc Phi Vân tìm gặp bọn họ, hắn là do chuyện này.

"Không biết Mạc thiếu hiệp nói chính là chuyện gì?" Hàn Lạc Thần nhàn nhạt hỏi, thần sắc của hắn không hề biến hóa, phảng phất về dường như cái gì cũng không biết.

Mạc Phi Vân nhìn nhìn bốn phía, mở miệng nói: "Nơi này không tiện nói, không bằng chúng ta đổi địa điểm?"

Hàn Lạc Thần tỏ vẻ có thể, gật gật đầu, không có chút cảm xúc nào.

Mạc Phi Vân đưa bọn họ tới một chỗ trong rừng trúc, nơi này cách khách điểm mà bọn Lạc Yên ở lại không xa cũng không gần, địa điểm này vẫn là do Trình Sở Sở cung cấp.

Lúc đầu Mạc Phi Vân cũng không nghĩ muốn nàng đến đây, rốt cuộc chuyện này không nên có nhiều người biết, hơn nữa có biết cũng sẽ rất phiền toái đâu.

Nhưng cô nương kia nói cái gì cũng không chịu đi, chỉ muốn đi theo hắn, Mạc Phi Vân đành phải đáp ứng, sau đó Trình Sở Sở liền nói ra địa điểm này.

Xác định xung quanh không có người, Mạc Phi Vân liền đem đồ vật mình tra được ra, còn nói ra đây là tư liệu bí mật không lâu trước đây thu được.

Thần sắc Hàn Lạc Thần cùng Lạc Yên không hề biến hóa, nhưng Trình Sở Sở lại lắp bắp kinh hãi, nàng ta che miệng nhỏ giọng mà kinh hô:

"Người nói Đường bá phụ là hung thủ diệt môn Phi Cung?" Nàng tỏ vẻ không thể tin tưởng được, rốt cuộc Đường Hiên Nhân cho người ngoài một cảm giác quá khắc sâu, mọi người

đều nghĩ đến "Nhân nghĩa đại hiệp" Đường Hiên Nhân chứ không phải "Sát nhân cuồng ma" Đường Hiên Nhân.

Mạc Phi Vân tò vò trịnh trọng: "Lúc trước ta cũng không dám tin tưởng, nhưng lần này chính là do ta tra được."

"Có thể có hiểu lầm không?" Trình Sở Sở nhủ mảy, Trình gia cùng Đường gia kỳ thực có quan hệ không tồi, vào khoảng thời gian trước, ca ca của nàng Trình Tiêu Nhiên còn cùng Đường tỷ tỷ Đường Nguyệt Nhu đính hôn.

Trình Sở Sở thực sự lo lắng, nếu Đường bá phụ là người xấu, vậy ca ca, hần cùng Đường tỷ tỷ phải làm sao bây giờ?

Lạc Yên không biết, sau khi xuất hiện con bướm [1] này, Mạc Phi Vân đi vào Thanh Thành cũng không gặp được chân mệnh thiên nữ Đường Nguyệt Nhu của hần, ngược lại gặp được một tiểu tùy tùng Trình Sở Sở. Mà nếu không có Mạc Phi Vân, Đường Nguyệt Nhu cùng Trình Tiêu Nhiên cũng thành công đính hôn.

[1] Con bướm ở đây chính là "Hiệu ứng cánh bướm": là một cụm từ dùng để mô tả khái niệm trong lý thuyết hỗn loạn về độ nhạy cảm của hệ đối với điều kiện gốc. Vốn được sử dụng ban đầu như một khái niệm khoa học đơn thuần, hiệu ứng cánh bướm sau đó đã được nhắc đến nhiều lần trong văn hóa đương đại, đặc biệt là trong các tác phẩm có đề cập tới quan hệ nhân quả hoặc nghịch lý thời gian.

"Ta cũng tưởng là hiểu lầm, nhưng sự thật đã nói cho ta, không phải vậy." Sắc mặt của Mạc Phi Vân thực sự phức tạp, đại khái là chính hần cũng khó lòng tiếp thu, trên giang hồ mang danh "Nhân nghĩa đại hiệp" lại chính là người xấu?

Lạc Yên không kim được mà khịt mũi khinh thường, có ai lại đem danh người xấu người tốt về chính mình mà viết lên mặt? Nhân tâm, nhân cách trong bụng, ai biết ngoài mặt đối với người cười cười, trong lòng có thể hay không mà mắng người?

Nhìn thấy sắc mặt của Hàn Lạc Thần có chút không tốt, Lạc Yên liền không nghĩ sẽ ở lại nơi này, nàng mở miệng nói: "Mạc thiếu hiệp, chuyện người nói chúng ta đã biết, chúng ta sẽ đi tra, nếu Đường đại hiệp thực sự làm những việc đó, chúng ta sẽ tìm hần lấy lại công đạo."

Nói cũng không cho bọn họ có cơ hội đáp lời, nàng liền quay đầu về phía Hàn Lạc Thần, nói:

"Lạc Thần, chúng ta trở về đi."

Mạc Phi Vân tưởng chừng là muốn nói chuyện,nhưng là cũng không biết nói cái gì, đành trơ mắt mà nhìn Hàn Lạc Thần cùng Lạc Yên biến mất ở trong tầm mắt của họ.

Trong lòng hần có một dự cảm mãnh liệt, Thanh Thành này, muốn rối loạn rồi a.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (42)

Edit: HaDanByou_

Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên đi theo Hàn Lạc Thần trở lại khách điểm, nàng lo lắng Hàn Lạc Thần sẽ bối vì lời nói của bọn Trình Sở Sở mà tâm thần không yên, đang muốn an ủi hần một chút, lại xem bộ dáng như thường của hần, nàng không biết nói gì cả.

Hàn Lạc Thần nhìn bộ dáng muốn nói mà lại thôi của Lạc Yên, nhin không được mà cười cười, sờ sờ đầu nàng, nói: "Người không cần lo lắng, ta không có sinh khí, ta đã sớm biết bọn họ sẽ có ý tưởng gì, ta chỉ có thể nói một câu, danh hiệu hư tình giả ý của Đường Hiên Nhân vẫn là thành công...."

Lạc Yên nghe hần nói như vậy, bắt đầu yên tâm xuống, nhưng lại nghĩ đến bộ dáng không thể tin được của Trình Sở Sở, nàng lại buồn bực, không nhìn được nữa, cảm giận nói: "Hần cũng chỉ có thể an nhàn trận này, chờ đến thời điểm đại thọ bốn mươi của hần, hết thấy chân tướng đều sẽ minh bạch, hần là người hay quý, đến lúc đó tất cả mọi người đều sẽ thấy rõ!"

"Ân!" Hàn Lạc Thần đáp lời, giang hai cánh tay ra, ôn nhu nói: "A Yên, lại đây, cho ta ôm một cái được không?"

Lạc Yên không chút do dự liền bay và trong lòng ngực của hần, chỉ cần hần nói, chỉ cần nàng có.....

Đại thọ bốn mươi của "Nhân nghĩa đại hiệp" Đường Hiên Nhân thực sự sắp đến, hần mời đến không ít giang hồ hiệp khách, cho nên vào sáng sớm cùng ngày, Đường phủ liền nghênh đón khách nhân nổi liền không dứt.

Đường Hiên Nhân vì chiêu đãi những người này mà tốn không ít công phu, rượu ngon khó cầu, còn có các đầu bếp từ các nơi đông tây nam bắc, đều bị hần dùng số tiền lớn mà mời tới.

Cách làm này của hần cũng làm cho đám khách nhân vui vẻ, lời tán thưởng trong tiệc rượu liên tiếp không ngừng được thốt ra.

Là nữ nhi duy nhất của Đường Hiên Nhân, Đường Nguyệt Nhu cũng hỗ trợ cha chiêu đãi khách nhân, từ khi nàng được xưng là "Giang hồ đệ nhất mỹ nhân" tới giờ, không ít ánh mắt của các thiếu niên giang hồ bị nàng kinh diễm.

Nhưng là, Đường Nguyệt Nhu lúc đầu quan sát Mạc Phi Vân thấy không có biểu tình gì, hần bị Trình đại tiểu thư lời lời kéo kéo nói về các thể loại đề tài, căn bản không chú ý tới vị mỹ nhân này đã đến.

Đối với lời tán thưởng của đại gia, trong lòng Đường Hiên Nhân đắc ý, trên mặt lại bày ra một vẻ mặt biểu tình sự khiêm tốn, miệng thì vẫn luôn nói: "Nào có, nào có, đại gia quá khen."

Mạc Phi Vân nghe Đường Hiên Nhân nói, ấn đường của hần không nhìn được mà nhíu lại, vừa lúc lại bị Trình Sở Sở luôn chú ý hần thấy được.

Trình Sở Sở kéo kéo tay áo hần, hỏi: "Làm sao vậy? Người còn lo lắng chuyện kia sao?"

Mạc Phi Vân khẽ gạt đầu, hạ giọng nói: "Ngày hôm qua ta đi tìm Hàn cung chủ, ta nói với hần rằng, hôm nay ta sẽ ở đây mà vạch trần hành động của Đường Hiên Nhân, chính là...."

"Chính là cái gì?" Án đường của Trình Sở Sở nhủ lại thành một đường, ngay sau đó lại buông lỏng ra, nàng tươi cười lại nghiêm túc mà nói: "Mạc Phi Vân, ta có hay không đã cùng người nói, vô luận thế nào, ta cũng sẽ đứng về phía người!"

Nghe xong lời nàng nói, tâm tình Mạc Phi Vân bỗng nhiên bùm bùm nhảy dựng lên, trên mặt cũng nhiễm một tầng sắc hồng, hẳn không được tự nhiên mà rời mắt đi, ho khụ một tiếng rồi lại tận lực bình tĩnh nói: "Àn, ta đã biết....."

"Người liền phản ứng như vậy sao?!" Trình Sở Sở không cao hứng, đang muốn nói cái gì nữa, Mạc Phi Vân bỗng nhiên cầm tay nàng, đôi mắt hẳn tuy rằng không nhìn nàng nhưng lực đạo nắm tay nàng vẫn rất mạnh a.

Đôi mắt Trình Sở Sở tức khắc sáng lên, trong ánh mắt nhìn Mạc Phi Vân cũng mang theo sự vui mừng tràn đầy.

Đường Nguyệt Nhu đang giúp Đường Hiên Nhân chiêu đãi khách nhân, thời điểm đó Mạc Phi Vân lại cùng Trình Sở Sở nắm tay ở một chỗ, trong lòng nàng ta bỗng nhiên hiện lên một loại cảm xúc mất mát buồn bã.

Theo cảm giác mà nhìn sang một hướng, liền nhìn thấy bộ dáng cười tươi như hoa của Trình Sở Sở tươi như hoa với Mạc Phi Vân, trong ánh mắt Mạc Phi Vân cũng tràn đầy ôn nhu.

Đường Nguyệt Nhu bỗng nhiên ngơ ngẩn.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (43)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Giờ khắc này, nàng cơ hồ có cảm giác mất đi cái gì đó.

"Nhu Nhi, người đang suy nghĩ cái gì thế?" Bên tai truyền đến một thanh âm ôn nhu, sau khi Đường Nguyệt Nhu lấy lại tinh thần liền nhìn thấy Trình Tiêu Nhiên đang đứng ở bên cạnh nàng, trong ánh mắt còn mang theo biểu tình lo lắng. Nàng ôn nhu cười, nói: "Không có gì, chỉ là có chút mệt mỏi mà thôi."

Trình Tiêu Nhiên lập tức sẵn sóc mà nói: "Vậy người nhanh đi nghỉ ngơi đi, người cũng bận rộn một ngày rồi....."

Nghe lời nói của hắn tràn đầy quan tâm, mắt mắt không rõ trong lòng Đường Nguyệt Nhu dần dần biến mất, nàng nghĩ, vị hôn phu này của nàng tính ra rất tốt.

Lúc Trình Tiêu Nhiên khuyên Đường Nguyệt Nhu đi xuống nghỉ ngơi, Mạc Phi Vân đang cùng Trình Sở Sở bày ra vài hành động ái muội, thì một thanh âm trầm thấp bỗng nhiên vang lên.

"Nghe nói Đường đại hiệp mở tiệc chiêu đãi hào kiệt giang hồ khắp nơi tại đây, như vậy Đường đại hiệp hẳn là sẽ không trách chúng ta không mời tự đến đi?"

Mọi người nhìn theo hướng thanh âm phát ra, liền thấy ở cửa có một hồng y thiếu niên đang bước vào, mặt hắn như quan ngọc, một thân hồng y nhiệt liệt phủ trên người hắn lại toát ra vài phần lạnh lẽo.

Bên người hắn có một bạch y thiếu nữ đi theo, khi nhìn thấy rõ ràng bộ dáng của người ta, hô hấp mọi người bỗng nhiên cứng lại.

Mỗi người đều nói "Nhân nghĩa đại hiệp" chỉ nữ Đường Nguyệt Nhu chắc chắn là thiên hạ đệ nhất mỹ nhân, nhưng mà hiện tại, thiếu nữ xa lạ vừa mới xuất hiện kia đã rất tự nhiên lấn át Đường Nguyệt Nhu.

Tà váy bông bành như mây trút xuống, cặp mắt hoa đào liễm điểm thanh thông minh triệt, phảng phất như không nhiễm một chút dơ bẩn nào, càng làm người ta ghét không nổi.

Bất luận là ai, chỉ cần gặp qua nàng một lần, nhất định sẽ không thể quên.

Bất luận là ai, chỉ cần bị nàng nhìn đến, trong lòng liền sẽ nhịn không được xấu hổ.

Mọi người còn chưa thôi chìm đắm trong dung mạo mỹ miều kia, liền thấy một người đi tới chắn trước mặt nàng, chính là hồng y thiếu niên kia.

Ánh mắt rét lạnh của hắn làm mọi người hồi phục tinh thần lại. Mạc Phi Vân cùng Trình Sở Sở đã gặp qua Lạc Yên biểu hiện còn tốt, nhưng mà bọn nam tử bị kinh diễm trước dung mạo khuynh thành của Lạc Yên bị ánh mắt Hàn Lạc Thần đông lạnh, toàn dời ánh mắt đi một cách không được tự nhiên.

Đường Hiên Nhân tuy có dự cảm điềm xấu, nhưng mà hắn còn chưa biết thân phận Hàn Lạc Thần, tự nhiên liền không cảm giác được có cái gì không đúng, còn nhiệt tâm mà phân phó hạ nhân an bài chỗ ngồi cho bọn hắn, cuối cùng mới nhớ tới muốn hỏi thân phận bọn họ.

"Không biết hai vị tiểu hữu xưng hô thế nào?"

Hàn Lạc Thần ý vị không rõ mà nhìn hắn một cái, hừ nhẹ một tiếng, âm thanh lạnh lùng nói: "Đường đại hiệp thật là quý nhân hay quên, nhìn thấy gương mặt này của tại hạ, người không nghĩ tới cái gì sao?"

Đường Hiên Nhân lúc này mới tí mỉ đánh giá hắn một lần, trong lòng kinh khởi sóng to gió lớn, chính là hắn còn không chịu tin tưởng, có chút chần chờ mà mở miệng nói: "Người là....."

"Phi Cung Hàn Lạc Thần."

Những lời này phát ra lập tức khiến đầu Đường Hiên Nhân ong ong, những người đứng gần hắn đều cảm thấy hắn đang không được bình thường.

"Nguyên lai là nhi tử của cố nhân....." Đường Hiên Nhân nỗ lực trấn định xuống, cảm khái nói: "Sau khi Phi Cung diệt môn, lão phu còn đi lại địa chi cũ xem qua, chưa từng nghĩ hiền chất vẫn còn ở nhân thế....."

"Đường đại hiệp đi lại địa chỉ cũ xem xét, kỳ thật là muốn nhìn xem có chỗ cỏ tận gốc hay không đi?" Giọng nói của Lạc Yên bỗng nhiên vang lên, thanh âm điềm mỹ làm mọi người một trận ồ lên.

Nhìn đến bộ dáng sôi nổi nghị luận của mọi người, Đường Hiền Nhân ngồi không được yên, đứng lên giận dữ nói: "Cô nương không nên bôi nhọ người khác như vậy, miễn cho lại rước họa vào thân!"

"A --" Lạc Yên cười khê, chớp chớp mắt, nhìn về phía Hàn Lạc Thần, dường như làm nũng, mở miệng nói: "Lạc Thần, hần giống như đang uy hiếp ta vậy..."

Ánh mắt Hàn Lạc Thần mang theo sùng nịch, hần khẽ vuốt tóc nàng, thanh âm ôn nhu đến giống như đang nói nhỏ với tình nhân: "Có một số người, chưa thấy quan tài chưa rơi lệ đâu!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (44)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Nghe lời này của Hàn Lạc Thần, Đường Hiền Nhân bỗng nhiên cảm thấy không ổn, đang muốn đánh đòn phủ đầu bảo người đưa hai bọn họ đuổi ra, Mạc Phi Vân đang ngồi ở bàn tiệc bỗng nhiên đứng lên.

Thần sắc hần phức tạp mà nhìn Đường Hiền Nhân, mở miệng nói: "Ta nghĩ, Đường đại hiệp vẫn là nên đem sự việc người làm nhiều năm trước một năm một mười nói ra mới tốt."

"Mạc thiếu hiệp là có ý gì? Người cũng cho rằng lão phu đã làm việc gì đó cực kỳ tàn ác ư?" Đường Hiền Nhân giận dữ nói.

Khách khứa lập tức nghị luận sôi nổi lên.

"Đường đại hiệp là người quang minh lỗi lạc như vậy, sau có thể sẽ làm ra sự tình nghiệp chướng nặng nề, Mạc thiếu hiệp có phải hiểu lầm gì hay không?"

"Đúng vậy, Đường đại hiệp từ trước đến nay đều giúp mọi người làm điều tốt, sao có thể làm ra nhưng cái việc kia chứ?"

"Tiểu tử này không phải là tới tìm việc đi?"

Đại gia nói đến đây liền cho rằng Hàn Lạc Thần là tới tìm ngược, sôi nổi nghĩ muốn tới thảo phạt Hàn Lạc Thần.

Trong ánh mắt Lạc Yên xẹt qua một tia băng lãnh, nàng đem bộ dáng những người nói Hàn Lạc Thần nhất nhất nhớ kỹ, chuẩn bị về sau tìm một cơ hội trả thù. Nàng chính là bệnh vực người của mình đó!

"Nói xong rồi sao?" Hàn Lạc Thần chờ bọn họ nói đủ, mới mở miệng nói: "Nếu đại gia đã nói xong, như vậy kế tiếp, tại hạ liền mượn một chút thời gian của các vị, thế nào?"

"Người tới, đuổi bọn họ ra ngoài đi!" Đường Hiền Nhân kêu lên, Đường phủ hộ vệ rất nhanh liền đuổi tới, không đợi Hàn Lạc Thần nói chuyện, liền phải lấy bạo lực đuổi "người gây sự" này ra ngoài.

"Xoẹt --" Một tiếng, Hàn Lạc Thần rút kiếm, trên người lộ ra hơi thở lạnh lẽo, làm người khác không dám tới gần.

Đường Hiền Nhân cảm giận không thôi, chuẩn bị tự mình đuổi bọn họ ra ngoài. Hàn Lạc Thần nhìn hần đang tới gần, chợt gọi lên một nụ cười mang theo tà khí, duỗi tay sờ đầu Lạc Yên, ôn tồn nói: "A Yên, ở một bên chờ ta."

Lạc Yên gật gật đầu, hoàn toàn tín nhiệm nhìn hần, đi sang một bên. Đường Hiền Nhân nhìn lúc này Hàn Lạc Thần cư nhiên còn không sợ hãi, còn có thời gian đi dặn dò Lạc Yên, trong lòng tức khắc tức giận không thôi.

Hần tiếp nhận kiếm hạ nhân trình lên, ác độc mà nghĩ, Hàn Lạc Thần sao còn xuất hiện làm gì? Chết đi không phải tốt hơn sao?

Bất quá, hiện tại chỗ cỏ tận gốc vẫn còn kíp!

Mọi người xem xong cũng sẽ chỉ nghĩ là một tên không biết sống chết khiêu khích hần, hần "không cần thận" ra tay quá nặng mà thôi!

Hần nghĩ, lấy danh vọng hần cẩn thận xây dựng bấy lâu nay, người đại gia tin tưởng cũng sẽ là hần.

"Đường Hiền Nhân, hảo hảo tới xem Phi Sương kiếm pháp của Hần gia ta!"

Hàn Lạc Thần nói làm đồng tử Đường Hiền Nhân co rụt lại, không biết nghĩ tới cái gì, hần bỗng nhiên liền phát động công kích với Hàn Lạc Thần.

Lạc Yên tuy rằng có điểm lo lắng, nhưng mà nàng nguyên ý tin tưởng hần, chỉ là nàng sợ Đường Hiền Nhân sẽ đột nhiên ra độc chiêu gì đó, liền đi đến cạnh Mạc Phi Vân bên kia, thỉnh hần chú ý một chút, nếu Đường Hiền Nhân hạ độc thủ, hi vọng hần có thể ra tay ngăn cản.

Mạc Phi Vân tự nhiên là đáp ứng. Trình Sở Sở nhìn Lạc Yên bên cạnh, nhớ tới nghi hoặc của mình, nhin không được hỏi: "Không biết Lạc Yên cô nương là người nơi nào?"

Thanh âm nàng không lớn không nhỏ, quần chúng đang xem Hàn Lạc Thần cùng Đường Hiền Nhân đánh nhau cũng nghe được lời này, cũng nhin không được vênh tai lên, bọn họ cũng muốn biết, tuyệt thế giai nhân này xuất phát từ nơi nào?

Lạc Yên cười khê một chút, không có trả lời, chỉ là nói: "Tên đây đủ của ta gọi là Hiền Viên Lạc Yên."

Dòng họ Hiền Viên vừa được nói ra, tất cả mọi người đều không khỏi ngẩn người, trong lòng kinh khởi một phen sóng gió.

Trình Sở Sở cùng Mạc Phi Vân cũng giật mình, lúc đầu bọn họ cho rằng, Lạc Yên chỉ là "Lạc Yên", không nghĩ tới họ của nàng thế nhưng không phải là Lạc, mà là Hiến Viên!

Đều là người có danh vọng trên giang hồ, ai mà không biết đại gia tộc lãnh đời kia, ánh mắt bọn họ nhìn Lạc Yên cũng mang theo vài phần cuồng nhiệt.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (45)

Edit: Sweetie_Daisy

Beta: SSNNA_anh12

Đây chính là đại gia tộc lãnh đời nha, nếu như có thể trèo lên được một chút giao tình bằng hữu, thì cũng có lợi cả đời đấy!

Bất tri bất giác, Lạc Yên vậy mà đã đem sự chú ý của bọn họ chuyển dời đi, trong sân đấu đánh nhau kinh tâm động phách ngược lại thiếu đi rất nhiều người xem.

Nhưng, Lạc Yên không để ý đến những kẻ có tâm cơ khác mà tiếp cận, ánh mắt của nàng luôn luôn đặt ở giữa sân đấu. Nàng đã đáp ứng Hàn Lạc Thần, sẽ một mực nhìn hấn, nàng sẽ không nuốt lời.

Mọi người nhìn thấy khuôn mặt lãnh đạm của Lạc Yên, đành phải nửa đường rút lui, bằng không thì kết quả chẳng được mà lại kết thành oán thì không hay.

Hàn Bích sáng chế ra Phi Sương kiếm pháp có bảy bảy bốn mươi chín chiêu thức, Hàn Lạc Thần đều vô cùng am hiểu yếu lĩnh [1] của hấn. Kiếm pháp của Đường Hiến Nhân không thể sánh bằng, nhưng ông ta thắng ở chỗ thực lực thâm hậu, ngược lại có thể phân cao thấp với Hàn Lạc Thần.

[1] Yếu lĩnh: điểm cốt yếu trong toàn bộ động tác kỹ thuật trong quân sự và thể thao. Ở đây ý chỉ Hàn Lạc Thần đều thông thạo những điểm cốt yếu của 49 chiêu thức Phi sương kiếm pháp.

Đây là tình cảnh mọi người xem được.

Trên thực tế, trên trán của Đường Hiến Nhân đã toát ra mồ hôi lạnh. Ông ta đa từng lĩnh giáo qua Phi Sương kiếm pháp của Hàn Bích, kết quả đương nhiên là thảm bại.

Ông vốn cho rằng, Hàn Lạc Thần chỉ là một thiếu niên chưa đủ hai mươi, nên chưa có lĩnh hội hết yếu lĩnh của Phi sương kiếm pháp. Không nghĩ tới, Hàn Lạc Thần không chỉ tinh thông, mà so với Hàn Bích còn học tốt hơn!

Kỳ thật, Hàn Lạc Thần có khả năng lấy được thành tựu lớn như vậy cũng không kỳ quái. Dưới sự thúc đẩy của huyết hải thâm cừu, hấn làm rất nhiều chuyện, hấn chưa từng có một ngày lười biếng. Hấn hung ác với người khác, còn ác hơn với bản thân mình, bất quá bây giờ, hấn lại đem nhu tình của mình trao cho Lạc Yên.

Bảy bảy bốn mươi chín chiêu thức của Phi Sương kiếm pháp còn chưa có xuất ra hết toàn bộ, thì nhược điểm của Đường Hiến Nhân đã lộ ra. Cục diện bây giờ đã nghiêng về một bên, Hàn Lạc Thần cơ hồ đang treo Đường Hiến Nhân lên để chơi đùa!

Trong mắt Đường Hiến Nhân hiện lên một tia phẫn hận. Tình trạng bị Hàn Lạc Thần đùa giỡn lại khiến cho ông ta nhớ lại nhiều năm trước phải chịu sự coi thường, tất cả mọi người đều nói ông ta không bằng Hàn Bích.

Ông ta thật sự không cam lòng mà, dựa vào cái gì mà muốn ông ta vĩnh viễn bị đè xuống một cái đầu chứ? Ông ta nên vĩnh viễn đứng trên đỉnh núi không phải sao?

"Xoẹt ——" Đường kiếm của Hàn Lạc Thần cắt ngang qua y phục của Đường Hiến Nhân, đâm vào bờ vai của ông ta, máu tươi lập tức trào ra như bão.

"Cha ——" Đường Nguyệt Nhu thất kinh mà hô lên.

Đường Hiến Nhân nghe được giọng nói của con gái, khóe mắt liếc qua đám người, nhìn thấy Mạc Phi Vân đang đứng bên cạnh Lạc Yên. Ánh mắt của ông ta kóe sáng, cả người bỗng dưng mạnh mẽ nhảy vọt lên, hướng về một phía mà tháo chạy.

Hàn Lạc Thần cảm thấy không ổn, nhưng động tác của Đường Hiến Nhân quá nhanh, thời điểm hấn lấy lại tinh thần, thì khoảng cách của Đường Hiến Nhân và Lạc Yên đã rất gần.

Mạc Phi Vân nghe Lạc Yên nói, một mực chú ý biến hóa ở trên sân đấu, cũng không để ý tới hành động của Đường Hiến Nhân, cho nên không thể che chắn ở phía trước Lạc Yên.

Trái tim Hàn Lạc Thần quả thật muốn nhảy ra khỏi cổ họng luôn rồi, kiếm của Đường Hiến Nhân dường như đã gác ở trên cổ Lạc Yên. Vừa lúc đó, chuyện xấu xảy ra.

"Keng ——" Một cây đinh bằng xương từ bên ngoài bắn vào, ngăn cản kiếm của Đường Hiến Nhân. Trên cốt đinh tựa hồ truyền nội lực đi, khiến cho Đường Hiến Nhân theo đó mà lui về phía sau vài bước.

Mọi người còn chưa kịp phản ứng, đã nghe một giọng nói rét lạnh như sương giá vang lên.

"Người của Hiến Viên cóc ta, ngươi cũng dám động?"

Mọi người chấn kinh, quay lại nhìn về phía âm thanh, chỉ nhìn thấy một nam tử tựa như trích tiên đứng ở cửa ra vào.

Mái tóc đen của hấn không được cột lại, đôi mắt hoa đào giống với Lạc Yên như hàm chứa những mảnh băng lạnh lẽo, lẳng lẹ ác liệt khiến người khác không thể nhìn thẳng. Áo trắng bên trong được khoác lên ngoại sam màu xanh nhạt, như thể tiên nhân từ tranh bước ra.

Thời điểm Lạc Yên nhìn thấy hấn, liền có một loại ý niệm muốn bỏ chạy. Nhưng khi nhìn thấy con người còn đang chứa sự tức giận của hấn, nàng cũng không dám động, kiên trì nhìn hấn đi đến.

"Ca ca." Cô đứng ở trước mặt hấn, mềm mại hô một tiếng ca ca, còn kèm theo một nụ cười nịnh nọt.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 47: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (46)

Edit: Sweetie_Daisy

Beta: SSNNA_anh12

Hiên Viên Kiến Nguyệt hừ nhẹ một tiếng: "Người còn nhớ rõ ta là ca ca?"

Hắn chẳng qua là trở lại cốc xử lý một chút việc, kết quả trở về lại thu được tin tức nàng rời nhà trốn đi. Hắn cũng bị nàng hù chết, võ công đã nát như vậy, còn muốn trốn khỏi nhà đi làm nữ hiệp cái gì chứ, quả thật không muốn sống nữa rồi!

Nhưng khi điều tra chuyện sau đó nữa, lại khiến hắn càng nổi khùng. Thì ra nàng không phải rời nhà trốn đi, mà là rời nhà đi tìm nam nhân hoang dã ở bên ngoài. Đây quả thật là bỏ nhà theo trai mà!

Bất quá Hiên Viên Kiến Nguyệt lại cho rằng, đây tuyệt đối không phải là muội muội nhà mình sai, nhất định là tên nam nhân hoang dã ở bên ngoài xúi giục nàng!

Nghĩ đến đây, ánh mắt Hiên Viên Kiến Nguyệt liền đâm về phía Hàn Lạc Thần đứng cách đó không xa. Tuy rằng thời điểm ở Thiên Đô phủ, Tạ Phi Nhiên đã từng khen Hàn Lạc Thần, nhưng mà hắn vẫn rất phần nộ. Hắn tuyệt đối sẽ không giao muội muội cho hắn ta đâu!

Trong bầu không khí giương cung bạt kiếm, lời nói của Mạc Phi Vân đã đánh gãy tình trạng yên tĩnh này.

"Tại hạ luôn luôn kính trọng Đường đại hiệp, nhưng tại hạ lại không nghĩ tới, dưới tình huống chứng cứ vô cùng xác thực, Đường đại hiệp cư nhiên còn muốn ở trước mặt nhiều người như vậy mà giết người diệt khẩu!"

Đường Hiên Nhân che lấy miệng vết thương. Tại thời điểm Hiên Viên Kiến Nguyệt xuất hiện đưa ra danh tiếng của Hiên Viên cốc, ông ta cũng đã biết rõ chuyện này không thể lật tẩy. Nhưng ông ta còn muốn vung vẩy hấp hối một chút, cho nên liền hừ nhẹ một tiếng, nói: "Người nói chứng cứ vô cùng xác thực thì chứng cứ vô cùng xác thực sao? Ai biết được cái này có phải là nói bừa hay không..."

Ông ta còn chưa nói hết, cửa ra vào đã truyền đến một tiếng hừ nhẹ, nhưng không phải phát ra từ Hiên Viên Kiến Nguyệt. Dưới ánh mắt của mọi người, Tạ Phi Nhiên quơ quơ cây quạt chậm rãi đi tới, theo sau hắn còn có băng sơn mỹ nhân Lan Trần.

"Bỏ công từ ngược lại là lần đầu tiên nghe được, vậy mà lại có người nói Thiên Đô phủ ta đưa chứng cứ chính là lời nói bừa đấy..."

Thiên Đô phủ!

Lời nói của Tạ Phi Nhiên khiến cho đám người kia bắt đầu bùng nổ. Bọn họ không nghĩ tới, tham gia một cái thọ yến như vậy, mà lại có thể chứng kiến nhiều chuyện đặc sắc đến thế. Ban đầu là Phi Sương kiểm pháp làm người ta kinh diễm tái xuất giang hồ, sau lại đến đại gia tộc lãnh đời Hiên Viên thị, hiện tại lại còn có Thiên Đô phủ!

Mọi người tò mò, buổi thọ yến này tới không lỗ.

"Tiểu Yên nhi, ta vội chạy tới để dẹp loạn nơi này hộ người đây, người có cao hứng hay không?" Tạ Phi Nhiên mỉm cười mở miệng nói.

Hiên Viên Kiến Nguyệt lập tức ghét bỏ mà liếc nhìn y. Hắn còn ở nơi này, cần gì một thằng đến để dẹp loạn? Xem hắn như là đã chết rồi sao?

Tạ Phi Nhiên đứng lúc đến đây một chuyện như vậy, thật ra là vì hắn ở Thiên Đô phủ bị Hiên Viên Kiến Nguyệt oán giận qua một lần.

Về phần vì cái gì mà Hiên Viên Kiến Nguyệt oán giận hắn...

Hàn Lạc Thần cùng với Lạc Yên đến Thiên Đô phủ, Tạ Phi Nhiên chẳng những không giữ Lạc Yên lại, hơn nữa còn lên tiếng nói rằng muốn cho Hàn Lạc Thần khảo nghiệm cũng chỉ là một cái trận pháp thôi. Hiên Viên Kiến Nguyệt đương nhiên rất phiền muộn, dứt khoát đem những ngày không tìm thấy Lạc Yên phát tiết lên trên người hắn, Tạ Phi Nhiên bị hung hăng hành hạ một phen.

Đương nhiên, chuyện người nào đó da mặt dày thừa dịp dùng khổ nhục kế đoạt được Lan Trần cũng không nhắc lại.

Lại nói tiếp, lúc trước Tạ Phi Nhiên muốn cho Hàn Lạc Thần khảo nghiệm không chỉ là một cái trận pháp, chẳng qua chuyện Lạc Yên đến lại đem lực chú ý của Lan Trần dời đi khiến tâm tình của hắn khó chịu, nhất thời đã quên mất việc khảo nghiệm, chỉ lo "đuổi" hai người khỏi Thiên Đô phủ...

Nhưng, Tạ Phi Nhiên tuyệt đối sẽ không ở trước mặt người nào đó nhắc đến lịch sử đen tối này.

Đường Hiên Nhân ở thời điểm Tạ Phi Nhiên xuất hiện nhắc đến Thiên Đô Phủ, ông ta cũng đã lộ ra thần sắc suy sụp tinh thần, ông ta biết rõ ông ta không thể cứu vãn được nữa rồi.

Ông ta nhìn về phía vẻ mặt lo lắng của con gái, sau cùng lại cúi đầu xuống.

"Đúng vậy, sự kiện kia là ta làm đấy..."

"Cha..." Đường Nguyệt Nhu che miệng, không thể tin mà nhìn ông ta, nước mắt giàn giụa.

- - - - -

Thông báo cho mn, TG này sắp hết rồi nha, còn 4c nữa, chứng minh sẽ làm thành 1c gộp như thường và 2c tách nhé! ^-^

Lâu rồi không gặp Đào Yêu, không biết mn có nhớ là ai ko tarr???)

Chương 48: Cung chủ phúc hắc tâm cơ (47)

Edit: HaDanByou_

Beta: SSNNA_anh12

"Nhu Nhi....." Trình Tiêu Nhiên lập tức đỡ lấy thân thể lung lay sắp đổ của nàng. Đường Hiến Nhân thấy thế liền lộ ra vẻ vui mừng tươi cười. Hắn nghĩ, nữ nhi có người che chở, hẳn chết cũng hoàn toàn không hối tiếc, tuy rằng hẳn không phải loại người tốt đẹp gì, nhưng đối với nữ nhi vẫn có tình yêu thương rõ ràng.

Đường Hiến Nhân mặt không biểu tình mà nói ra rằng chuyện năm đó chính là mình làm, mọi người được một trận thổn thức, bọn họ đều không có nghĩ đến "Nhân nghĩa đại hiệp" thế mà lại là người bất nhân bất nghĩa, tức khắc chỉ chỉ trỏ trỏ.

Lúc này, Đường Hiến Nhân lại lộ ra một nụ cười, ngay sau đó, hắn móc ra một cây chùy thủ, không một chút do dự mà đâm vào thân thể mình.

"Không, cha.....!!" Đường Nguyệt Nhu nhất thời không chịu được đã kích, liền té xỉu.

"Nhu Nhi....!" Trình Tiêu Nhiên vội vàng ôm lấy thân thể nàng, cũng không rảnh để lo chuyện kế tiếp ở nơi này, liền bế Đường Nguyệt Nhu ra bên ngoài.

Một hồi tiệc mừng thọ, lại dẫn ra vụ án đâm máu vài năm trước, người giang hồ tức khắc lại có đề tài để nói chuyện.

Đại gia đồng thời khinh thường, lên án mạnh mẽ cách làm của Đường Hiến Nhân, cũng lại đàm luận về Hiến Viên cốc cùng Thiên Đồ phủ - hai đại gia tộc lánh đời. Dĩ nhiên, thực lực của Phi Cung đang quật khởi cũng khó có thể đỡ nổi.

Tất cả mọi người đều không quên chấp kiếm kia của hồng y thiếu niên, kiếm pháp hoa mỹ Phi Sương kia, làm cho tâm của vô số người trong giang hồ tôn sùng, tên Hàn Lạc Thần này cũng dần dần đều được người người biết đến, nhà nhà biết đến.

Mà các lúc này, người người nhà nhà đều biết Hàn Lạc Thần đang bị vây ở ngoài Hiến Viên cốc, đối với trận pháp phức tạp này, quả thực rất buồn bực đau đầu.

Ngày đó ở Đường gia, vừa mới giải quyết chuyện của Đường Hiến Nhân, tâm tình của Hàn Lạc Thần vẫn còn có điểm phức tạp, đang muốn cùng Lạc Yên nói nói mấy câu, kết quả là không đợi hắn tới gần, Hiến Viên Kiến Nguyệt liền mang theo ánh mắt âm u tiến về phía hắn.

"Người chính là Hàn Lạc Thần?"

Đối mặt với đại cữu từ [1] tương lai, Hàn Lạc Thần bỗng nhiên có chút khẩn trương, giải quyết tâm nguyện nhiều năm, tâm tình có chút buồn bã mất mát cũng biến mất vô tung vô ảnh: "Đúng vậy, là ta....."

[1] Đại cữu từ: Anh vợ

Hắn còn chưa nói xong, Hiến Viên Kiến Nguyệt liền thông thả ung dung mà nói: "Người che chở A Yên lâu nay, chúng ta giúp người báo thù, ân tình này như vậy là hết đi? A Yên ra ngoài đã lâu, trường bối trong nhà cũng lo lắng không thôi, tại hạ quả thật là nên đem nàng trở về, các người nói lời từ biệt đi."

"Cái, cái gì?" Hàn Lạc Thần không nghĩ tới hắn sẽ nói ra như vậy, trong lòng được một trận cay đắng nặn nát. Ca ca của A Yên đây là không thừa nhận tình cảm của bọn họ sao?

Lạc Yên tuy rằng biết Hiến Viên Kiến Nguyệt sẽ mang nàng trở về, nhưng chính nàng cũng không nghĩ tới, ca ca hắn lại nhất đao lưỡng đoạn nàng và Hàn Lạc Thần, tức khắc cũng trở nên sốt ruột: "Ca ca....."

"Người đừng nói chuyện!" Hiến Viên Kiến Nguyệt dùng ánh mắt sắc bén liếc qua, làm Lạc Yên ngậm miệng, không còn phát ra tiếng động.

Tạ Phi Nhiên phe phẩy cái quạt biểu thị xem diễn thực đầy đủ, nhưng mỹ nhân Lan Trăn lại lộ ra vẻ mặt lo lắng cho Lạc Yên.

Hàn Lạc Thần đối với ánh mắt uy hiếp của Hiến Viên Kiến Nguyệt, mở miệng nói: "Ta cùng A Yên tâm đầu ý hợp, còn thỉnh huynh trưởng thành toàn cho."

Ai là huynh trưởng của người?! Hiến Viên Kiến Nguyệt neho neho cặp mắt đào hoa, cơ hồ mà muốn phun ra lửa.

Tạ Phi Nhiên tấm tắc hai tiếng, thầm nghĩ Hàn Lạc Thần này thật có năng lực a, đối đầu với A Nguyệt mà mặt thẳng nhai này cư nhiên không đổi sắc.

"Thỉnh Hàn cung chủ chớ có nói những lời vui đùa như vậy, A Yên nhà ta tuổi nhỏ thật sự dễ dàng....."

"Ca ca, ta thích Hàn Lạc Thần!" Hiến Viên Kiến Nguyệt còn chưa nói xong lời, đã bị Lạc Yên và mặt, sắc mặt hắn tức khắc biến thành đen thui, nhìn Hàn Lạc Thần cũng càng ngày càng không thuận mắt.

Nhìn một hồi gương cung bệ kiểm trước mắt, Tạ Phi Nhiên mặc kệ áp lực mà mở miệng nói: "A Nguyệt, người hà tất gì mà lại đi chia rẽ đôi tình nhân? Không bằng người cho bọn hắn một cơ hội đi?"

Lời nói này đã thành công làm ngon lửa trong lòng Hiến Viên Kiến Nguyệt bùng lên.

Tạ Phi Nhiên vẫn như cũ mà cười đến phong kinh vân đạm, trong lòng lại buồn bực, kỳ thực hắn chỉ muốn đến xem diễn nhưng Lan Trăn lại cho hắn một ánh mắt uy hiếp đó a.

Chương 49: Cung chủ phúc hắc tâm cơ (48)

Edit: HaDanByou_

Beta: SSNNA_anh12

Tóm lại, không biết có phải do lời nói của Tạ Phi Nhiên hay không, lại làm buồn lòng ý tưởng của Hiền Viên Kiến Nguyệt. Thời điểm hần mang Lạc Yên đi, hần đã đáp ứng cấp cho Hân Lạc Thần một cơ hội, bảo Hân Lạc Thần mau chóng xử lý tốt việc của hần, rồi lại đến Hiền Viên cốc tiếp thu khảo nghiệm.

Hân Lạc Thần biết, Hiền Viên Kiến Nguyệt bảo hần xử lý tốt việc của mình không chỉ là Đường Hiền Nhân, mà còn có cả vấn đề của Phi Cung. Hần đương nhiên không ý kiến, bởi vì hần cũng mong muốn tạo cho Lạc Yên một thể giới mà nàng thích.

Dùng tâm kế của mình, hần mau chóng giải quyết các chuyện, hiện tại chỉ kém một bước khảo nghiệm cuối cùng.

Nhưng Hân Lạc Thần không nghĩ tới, hần thế nhưng không vào được Hiền Viên cốc! Hần buồn bực không thôi, nghĩ thầm rằng làm thế nào A Yên lại muốn dùng một chiêu như vậy, Tạ Phi Nhiên, Hiền Viên Kiến Nguyệt cũng thật là, cưới một người sao lại khó đến như vậy?

Mặt trời đã lên cao --

Hân Lạc Thần đang lảo đảo lòng vòng trong rừng, bỗng nghe thấy một chút động tĩnh nhỏ ở một con đường khác. Hần rừng mình, đang nghĩ tới Hiền Viên Kiến Nguyệt còn sẽ làm ra chuyện gì xấu, liền nhìn thấy một hình bóng voi cùng quen thuộc đang từ bụi cỏ vụt tới.

Hân Lạc Thần ngạc nhiên: "A Yên?!"

Không sai, người bỗng nhiên xuất hiện đó, chính là Lạc Yên!

"Lạc Thần!" Lạc Yên hưng phấn hướng về phía hần vẫy vẫy tay, trên mặt nàng còn dính một cọng cỏ mà cũng không biết.

Hân Lạc Thần bước nhanh đến trước mặt nàng, ôm nàng một cái để phủ đầy cỏ lông trắng vắng: "Người sao lại ở chỗ này?"

Hần giúp nàng phủi cọng cỏ trên mặt xuống, chỉnh lại xiêm y cho nàng, Lạc Yên lôi kéo ống tay áo hần, làm động tác của hần ngừng lại, trong mắt nàng mang theo tia sáng lấp lóe, cái miệng bướng bỉnh chu ra nói: "Ta đáp ứng người a, ca ca ta không đồng ý, ta liền bỏ trốn cùng người!"

Hân Lạc Thần bây giờ mới chú ý tới, cô nương còn mang theo một tay nải....

Hần kinh ngạc, trừng to mắt: "Người sao lại....?!!!"

Lạc Yên cười cong cong đôi mắt, nhìn hần mang theo kiên định, nàng nói: "Chuyện ta đã đáp ứng người, ta đều sẽ làm. Ta nói rồi, người hứa bên ta cả đời, ta cũng theo người cả đời, chúng ta sẽ vĩnh viễn bên nhau...."

"A Yên....." Hân Lạc Thần cảm thấy yết hầu của mình có chút gian nan, giống như không thoát ra hơi, chỉ có thể gắt gao ôm lấy nàng, dùng hành động biểu đạt tình cảm của mình.

Ái tận xương huyết, sùng đẽ bụng đầu, nàng chính là kiếp này của hần, hần sẽ vui vẻ trải qua kiếp này cùng nàng.....

Thời điểm Hiền Viên Kiến Nguyệt biết được Lạc Yên lại lần nữa rời nhà trốn đi, vội vàng phái người đi xem trận pháp chỗ Hân Lạc Thần, kết quả người tới đưa tin: "Công tử, bên trong trận pháp không có người!"

Hiền Viên Kiến Nguyệt tức khắc nghiêng răng nghiêng lợi: "Hân Lạc Thần....."

Tới Hiền Viên cốc làm khách thuận tiện xem diễn, Tạ Phi Nhiên phẩy phẩy cây quạt, cười đến phong kinh vân đạm: "Ai....., nữ sinh hướng ngoại, nữ sinh hướng ngoại a....." Hần quay đầu nhìn Lan Trần, khẽ cười nói: "Trần Nhi, chúng ta về sau sinh con trai đi!"

Hiền Viên Kiến Nguyệt trừng mắt nhìn hần (TPN) đang vui sướng khi người khác gặp họa, thầm nghĩ, chờ người về sau có nữ nhi, xem người có cười được như thế này không?

Hiền Viên Cầm cùng Cúc Thanh vẫn tương đối là bình tĩnh, Cúc Thanh than nhẹ một tiếng, nói:

"A Nguyệt, tính..... "

Hiền Viên Kiến Nguyệt đang muốn phân bác, liền nghe Cúc Thanh nói: "Hần thiết tình thương A Yên....."

Hiền Viên Kiến Nguyệt tức khắc không có lời gì để nói, hần đã cho người đi điều tra sau sự việc Lạc Yên bỏ trốn, Hân Lạc Thần xác thực là sủng A Yên nhà bọn họ, một đường cẩn thận che chở, tựa như châu báu mà sủng ái nàng, tuyệt đối không kém phần so với bọn họ.....

Kỳ thực, Hiền Viên Cầm cũng buồn bực, nhưng hần vô pháp phân bác. Hân Lạc Thần là lấy viên ngọc trên tay bọn họ mà đưa vào lòng, có thể nói, hần vì Lạc Yên làm so với bọn họ cũng không kém đâu.....

Bất quá, cái này cũng khó trách. Nhạc phụ xem con rể, đại cữu từ xem muội phụ, luôn là không vừa mắt, đây là quy luật không bao giờ thay đổi.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (Xong)

Edit + Beta: Sweetie_Daisy

Con đường cưới vợ của Hàn Lạc Thần quả là gian nan.

Tuy rằng Hiền Viên Cẩn và Hiền Viên Kiến Nguyệt đã không can thiệp vào việc hán và Lạc Yên ở cùng một chỗ nữa, nhưng thời điểm bọn họ nhìn thấy hán cũng không có sắc mặt tốt gì, không thể thiếu chăm chọc, khiêu khích.

Ngày hán đi Hiền Viên cốc, ngay lúc đang muốn tiếp nhận khảo nghiệm, Lạc Yên đã quấn theo tay nài ằm ỉ bỏ trốn cùng hán.

Hàn Lạc Thần nhìn thấy bộ dáng hào hứng bùng bùng của nàng, đã ném việc tiếp nhận khảo nghiệm ra sau đầu, thật sự mang nàng rời đi, làm Hiền Viên Cẩn cùng Hiền Viên Kiến Nguyệt tức không chịu được.

Kỳ thật, sau khi hai người bọn họ "bỏ trốn", cũng không có lên lút thành thân. Hàn Lạc Thần đang tìm cách, đồ xuất giá của A Yên phải là đồ tốt nhất. Hán sẽ dùng mười dặm hồng trang cưới nàng làm vợ, mà không phải dùng cái loại phương thức lên lút kia.

Cho nên, kế hoạch bỏ trốn của Lạc Yên lại biến thành một cuộc du ngoạn.

Hàn Lạc Thần đem công việc của Phi cung ném cho thủ hạ tín nhiệm, mang theo nàng mà du ngoạn thiên nam địa bắc.

Lạc Yên đương nhiên là rất vui vẻ, nàng chưa từng du ngoạn ở đâu cả, vô luận là thể giới này, hay là thể giới ban đầu của nàng.

Ở thể giới ban đầu không thể thực hiện, ở thể giới này mà nói...Lúc đầu, Hiền Viên Cẩn lo lắng một mình nàng ở bên ngoài sẽ bị khi dễ, cũng không đồng ý cái chuyện du ngoạn này. Sau này đi theo Hàn Lạc Thần xử lý vụ án diệt môn của Phi cung, tuy rằng ở bên ngoài, nhưng cũng chẳng thể háo hão chơi đùa. Cho nên, đây cũng coi như là lần đầu nàng đi du ngoạn.

Ánh mắt hưng phấn của Lạc Yên bị Hàn Lạc Thần nhìn thấy. Hán nghĩ, đợi sau này khi bọn họ thành thân, hán sẽ thường xuyên mang nàng đi du ngoạn.

Nàng vui vẻ thì hán cũng vui vẻ, nàng yêu thích thì hán cũng yêu thích.

Tuy hai người ở bên ngoài thường xuyên sắm vai làm thân phận phu thê, nhưng Hàn Lạc Thần chưa từng vượt qua Lối Trì một bước.

Sau khi Tạ Phi Nhiên cùng Lan Trần thành thân, là lúc Lạc Yên chính thức trở thành Hàn phu nhân.

Đúng vậy, Tạ Phi Nhiên cùng Lạc Trần thành thân trước Lạc Yên bọn họ. Tạ Phi Nhiên đã được như ý nguyện, tự nhiên sẽ xếp đặt yến hội, biểu muội Lạc Yên xa cách vài năm này hiển nhiên là có trong khách mời.

Tuy rằng lúc đó, bọn Lạc Yên còn ở bên ngoài du ngoạn, nhưng dùng thế lực của Thiên Đô phủ, tìm được bọn họ, đưa đến một bức thiệp mời vô cùng dễ dàng.

Lạc Yên cảm thiệp mời đưa cho ám bộ, nhin không được cảm khái nói: "Không nghĩ tới Phi Nhiên đại ca thật sự cưới được Trần tỷ tỷ."

Lúc trước nàng nhìn Tả Phi Nhiên ở một bên nhiệt tình, hán vô cùng ân cần với Lan Trần, Lan Trần lại không có phản ứng gì, nàng còn tưởng Lan Trần không có cái ý tứ kia với Tạ Phi Nhiên cơ chứ.

Hàn Lạc Thần nhìn bức thiệp mời, tựa như đang suy nghĩ.

Sự chú ý của Lạc Yên vẫn còn đang nằm trên hôn sự của Tạ Phi Nhiên cùng Lan Trần, cũng không để ý tới nét mặt của hán.

Hai người bọn họ cùng nhau tham dự hôn lễ của Tạ Phi Nhiên cùng Lan Trần.

Đây cũng là lần đầu tiên gặp lại bọn người Hiền Viên Cẩn sau khi Lạc Yên một mình bỏ trốn cùng với Hàn Lạc Thần.

Thời điểm Hiền Viên Kiến Nguyệt gặp được nàng, sắc mặt u ám muốn chết đi được: "Người còn biết trở về à?" Tựa như hán chỉ thấy Lạc Yên, trực tiếp triệt triệt để bỏ qua Hàn Lạc Thần bên cạnh nàng.

Lạc Yên làm nũng bán si, thật vất vả mới khiến người trong nhà nguôi giận. Sau đại hôn của Tạ Phi Nhiên cùng Lan Trần, Hiền Viên Cẩn bọn họ tự nhiên là muốn từ biệt rồi đi, bọn họ mang cả Lạc Yên đi luôn.

Bất quá trước khi đi, Cúc Thanh dừng lại nói với Hàn Lạc Thần: "Vợ chồng chưa cưới trước đại hôn vẫn nên ít gặp mặt lại thì tốt hơn."

Lời này xem như là đồng ý chuyện hôn nhân của bọn họ rồi. Dù Hàn Lạc Thần có đủ trấn định đi nữa, thời điểm này cũng lộ ra thần sắc vui mừng không xiết.

Kế tiếp, mười dặm hồng trang, bá đường thành thân, đưa vào động phòng.

Hàn Lạc Thần cùng Lạc Yên thành thân chưa lâu, thì Lạc Yên đã mang thai. Về sau sinh ra một đôi long phượng thai, góp nhặt đủ một chữ tốt.

Hai người bạch đầu giai lão, không rời đi cũng không vứt bỏ, có thể nói là mẫu mực của phu thê ân ái.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 51: Cung Chủ Phúc Hắc Tâm Cơ (Phiên ngoại)

Edit + Beta: SSNNA_anh12

【 Mạc Phi Vân 】

“Mạc Phi Vân, ta đã nói, bất luận ngươi làm cái gì, ta đều sẽ đứng về phía ngươi!” Thời điểm Trình Sở Sở nói với hán những lời này, Mạc Phi Vân đã hoàn toàn luân hãm, tâm tư tan rã.

Có một người như vậy, kể cả là người làm sai, nàng đều sẽ đứng về phía người. Mạc Phi Vân nghĩ, trừ phi là thánh nhân, bằng không thì tuyệt đối sẽ rung động.

Hắn tự nhiên không phải thánh nhân.

“Mạc Phi Vân, người chừng nào thì cưới ta?”

Sau khi giải quyết sự việc ở đường gia, Trình Sở Sở liền gấp không chờ nổi hỏi những lời này.

Mạc Phi Vân cảm thấy buồn cười, trong miệng cười nói nàng nóng vội, nhưng mà tâm hắn thế nhưng cũng không tự giác mà chờ mong.

“Rất nhanh, rất nhanh.” Hắn nói như vậy với nàng, đương nhiên, hắn cũng sẽ làm. Hắn tìm gặp phụ thân nàng, đưa ra lời cầu thú nàng. Khi đó, một người không sợ trời không sợ đất như hắn, thế nhưng lại có chút thấp thòm, sợ người nhà nàng sẽ cự tuyệt.

Cũng may phụ thân nàng đã được nàng khai sáng trước, hắn lập tức đồng ý thỉnh cầu.

Mạc Phi Vân ngay sau đó liền gửi thư cho phụ thân, báo hắn mau chóng đưa sính lễ tới Trình gia.

Hắn nhìn bỏ câu đưa tin đã phi xa, không khỏi bật cười. Hắn thế nhưng cũng có lúc nóng vội như vậy đấy!

“Mạc Phi Vân, người yêu ta từ khi nào thế?” Hôm sau [*], Trình Sở Sở hỏi hắn một câu như vậy.

[*] Nguyên bản chỗ đó là "Hôm sau", thế nhưng mà đề thế nghe có vẻ kì kì, nên ta sửa thành "Hôm sau" ^-^

Mạc Phi Vân không có trả lời, kỳ thật hắn cũng không rõ là khi nào?

Thời điểm giúp nàng giải quyết phiền toái? Thời điểm nàng cam chịu khó khăn đi theo mình? Hay vẫn là thời điểm nàng nói ra câu kia ở Đường gia?

Vô luận hắn yêu nàng từ khi nào, nhưng mà, hiện tại hắn thật sự rất yêu rất yêu nàng.

Trình Sở Sở, ngô chi ái người!

- ----

【 Đường Nguyệt Nhu 】

Sau khi Đường Hiến Nhân chết đi, Đường gia đã hoàn toàn ngã xuống.

Đường Nguyệt Nhu nhìn bọn người hầu vội vã ôm đồ đạc rời đi, khóe miệng lộ ra một nụ cười chua xót.

Đường gia chỉ còn lại có một mình nàng, sau khi những cái người gọi là thân thích đó chia cắt đồ vật ở Đường gia, liền rời đi.

Đường Nguyệt Nhu không có tranh thủ cái gì, nàng nghĩ, dù sao nàng chỉ còn có một mình, còn muốn tranh thủ cái gì chứ?

“Nhu Nhi. ....” Thanh âm Trình Tiêu Nhiên ở phía sau nàng vang lên, Đường Nguyệt Nhu run sợ một chút, nhưng nàng cũng không có quay đầu lại.

“Nhu Nhi, người cùng ta về nhà nhé?” Trình Tiêu Nhiên khẩn thiết mà nói.

“Người trở về đi, Đường gia đã sụp đổ, việc hôn nhân của chúng ta cũng từ bỏ. ....”

Nàng còn chưa nói xong, đã bị hắn mạnh mẽ ôm vào trong lòng ngực, hắn úy khuất nhìn nàng, trong ánh mắt còn hàm chứa vài phần lừa gạt: “Nhu Nhi, người không cần ta sao?”

“Chúng ta hiện tại không thích hợp. ....” Nàng nói như vậy.

Trình Tiêu Nhiên vẫn ôm nàng không buông: “Ta mặc kệ thích hợp hay không thích hợp, ta sẽ không để người rời ta mà đi. ....”

Đường Nguyệt Nhu nhìn gương mặt nghiêm túc của hắn, lần đầu tiên tùy ý để chính mình luân hãm ở trong sự ôn nhu của hắn. ....

- ----

【 Hàn Lạc Thần 】

Sao trời lạc xuống phạm trần.

Hắn kêu Hàn Lạc Thần, cho tới nay là một Hàn Lạc Thần sống vì cừu hận.

Một ngày kia hắn gặp được Lạc Yên, đó không phải là ngày chặt vật nhất của hắn, bất quá đó lại là ngày hắn vĩnh viễn không thể quên được.

—— Hắn gặp được người mà mình nguyện sùng ái cả đời.

Sinh hoạt của hắn phân ra hai giai đoạn.

Trước khi gặp được Lạc Yên, sinh hoạt của hắn chỉ có cừu hận.

Sau khi gặp được Lạc Yên, sinh hoạt của hắn nhiều thêm một người - nàng.

Thời điểm nàng gả cho hắn, hắn lần đầu tiên nếm được tư vị như ý nguyện.

Vén ra khăn voan long phượng trình tường kia, Hàn Lạc Thần ôm nàng vào lòng ngực, phảng phất như ôm lấy thế giới của chính mình.

Ngày tháng sau này, hắn dùng nhất sinh của mình để sùng nàng, dùng bất cứ thủ đoạn nào để làm nàng vui.

Đội nhì nữ bọn họ song toàn, đội tóc bọn họ trắng xóa, hấn vẫn còn coi nàng như trân bảo của mình.

Thời điểm hấp hối, Hàn Lạc Thần nhìn đôi mắt hàm chứa nước của Lạc Yên, nỗ lực nâng tay lên lau nước mắt cho nàng.

“A Yên, ngươi vẫn luôn, vẫn luôn cười được không?”

Lạc Yên rung rung nước mắt nói: “Ta đáp ứng ngươi.”

Hàn Lạc Thần vui vẻ mà nhắm mắt lại, hấn biết, chỉ cần là chuyện nàng đáp ứng hấn, nàng nhất định sẽ làm được.

A Yên, ta ở kiếp sau chờ ngươi...

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Nhiệm vụ chân chính

Edit: Sweetie_Daisy

Beta: SSNNA_anh12

"Chào mừng trở về, A Yên..." Một âm thanh mềm mại quen thuộc vang lên. Lạc Yên mở to mắt, xung quanh là một mảng trắng xóa. Đây là tuyết son vụn đậm mà nàng quen thuộc.

Nàng rù mắt, che khuất cảm xúc phức tạp đang hiện hữu trong đôi con ngươi.

Lạc Yên nhớ lại thần sắc của Hàn Lạc Thần lúc đang trong bờ vực hấp hối. Nàng biết rõ, đến cuối cùng, điều hấn muốn nói chính là kiếp sau gặp lại. Nàng hiểu hấn như vậy, nhưng cuối cùng nàng lại không thể đáp ứng hấn một tiếng kiếp sau gặp lại.

Trong lòng Lạc Yên chưa xốt một hồi. Thật xin lỗi Lạc Thần, chúng ta không có kiếp sau đâu.

"A Yên, ở thế giới kia ngươi cảm thấy như thế nào?" Thanh âm hàm chứa sự vui vẻ của Đào Yêu đánh gãy suy nghĩ của nàng.

Lạc Yên ngẩng đầu lên, con ngươi đen tuyền trợn lấn sặc tím không có lấy một tia gọn sóng, phẳng phất như không bị một chút ảnh hưởng nào. Chỉ có nàng biết rõ, lòng của nàng đang rơi lệ.

"Khi nào có thể đi đến thế giới kế tiếp?" Lạc Yên nhàn nhạt hỏi.

"Đừng nóng vội, đừng nóng vội, trước tiên ta nói cho ngươi biết một chuyện..." Đào Yêu cười hi hi nói. Lạc Yên ừ một tiếng, vẻ mặt không có gì thay đổi, tựa như cái gì cũng không thêm để ý.

Đào Yêu cũng không quan tâm đến thái độ của nàng, vẫn cười hi hi như cũ mà mở miệng: "Thế giới ngươi vừa mới trải qua kỳ thật chỉ xem như là thử nghiệm của ngươi."

"Thử nghiệm?" Trong mắt của Lạc Yên nhiều thêm một tia khó hiểu.

"Đúng vậy, thử nghiệm." Đào Yêu khẽ gật đầu. "Khí vận giả trong 3000 thế giới không ít, tất cả mọi người cho rằng nam nữ chủ hoặc nam phụ gì đó đều là những người thừa kế khí vận to lớn, thật ra không phải vậy..."

Ánh sáng trong mắt Đào Yêu xoay chuyển, nói tiếp: "Thật ra những người thừa kế khí vận to lớn hoàn toàn là những nhân vật thần bí thường không xuất hiện. Ví dụ như Hàn Lạc Thần của thế giới mà ngươi vừa mới đi qua kia..."

Nghe được cái tên này, thần sắc Lạc Yên có chút biến hóa, nhưng rất nhanh đã bị nàng che giấu thật tốt. Nếu như không phải luôn luôn đặt chú ý trên người nàng, thì nhất định sẽ bỏ qua cái biểu tình kia của nàng.

Nắm được biểu tình như dự đoán của Lạc Yên ở trong mắt, Đào Yêu khẽ gật đầu, nói tiếp: "Có lẽ ngươi không biết, bên trong thoại bản có một người như vậy, thời gian bọn họ xuất hiện không nhiều lắm, nhưng bọn họ có thể mưa tay làm mây, lật tay làm mưa [1]. Đây mới thật sự là đứa con mà Thiên Đạo ưu ái!"

[1] Góc: Phiên thủ vi vân, phúc thủ vi vũ (翻手为云、覆手为雨): Ý nghĩa của thành ngữ này là chỉ sự thay đổi như chong chóng, không thể bắt kịp. Nghĩa bóng chỉ những người hay thủ đoạn, phản phúc, lẻo lá, đảo điên.

"Lúc đầu ta không nói cho ngươi biết, mục tiêu nhiệm vụ của ngươi là gì, kỳ thật coi như là một thử nghiệm. Nếu như người mà ngươi lựa chọn không phải là Hàn Lạc Thần, vậy thì ngươi cũng sẽ bị vứt bỏ, thế giới kia chính là điểm kết thúc của ngươi..."

Nghe như vậy, Lạc Yên không khỏi tự giễu mà cười cười. Quả nhiên, nàng biết rõ sự tình sẽ không đơn giản như vậy. Nàng nghĩ, trước khi Đào Yêu đến tìm nàng, hấn là đã đi tìm không ít người rồi?

"Vậy ta coi như là đã thông qua khảo nghiệm của ngươi rồi à?"

"Đương nhiên." Thanh âm của Đào Yêu tựa như hàm chứa vài phần hài lòng. Lúc nàng nói lời này, Lạc Yên có cảm giác trước mắt hiện lên một tia sáng trắng. Thời điểm lấy lại tinh thần, giữa cô tay đã nhiều thêm một ân ký, là đoá sen trắng.

"Đội đến lúc đoá hoa sen này biến thành màu đỏ thẫm, nhiệm vụ của ngươi cũng sẽ chấm dứt. Ta không có cách nào cho ngươi bất kỳ sự trợ giúp gì, tất cả đều yêu cầu ngươi phải tự mình cố gắng."

Lạc Yên khẽ gật đầu. Nàng vốn dĩ không hy vọng xa vời có thể được trợ giúp gì cả, dựa vào người khác không bằng dựa vào bản thân mình, đạo lý này nàng vẫn biết rõ.

"Này, A Yên, kế tiếp ngươi phải tiếp tục lên đường rồi." Đào Yêu sung sướng cười nói: "Nhớ kỹ, mục tiêu nhiệm vụ của ngươi chính là những người không thường xuất hiện, nhưng có thể làm mưa làm gió. Cũng là Boss ân minh trong truyền thuyết, đừng có nhầm lẫn."

"Hon nữa, thế giới tiếp theo sẽ không đơn giản giống như thế giới thử nghiệm đầu, ngươi phải chuẩn bị thật tốt đấy."

Lạc Yên gật đầu, ý bảo Đào Yêu có thể đưa nàng đến thế giới kế tiếp rồi.

"A Yên thật tích cực quá đi, ta đây liền chúc A Yên lên đường vui vẻ..." Vừa mới nói xong, ý thức của Lạc Yên dần dần mơ hồ...

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liều Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (1)

Edit: Sweetie_Daisy

Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên không nghĩ tới, cái không đơn giản mà Đào Yêu nói sẽ đến nhanh như vậy. Chỉ mở mắt nhắm mắt một cái, cô đã đổi sang một thế giới mới, mà cái thế giới này cô cũng không hiểu rõ. Phải nói mọi thứ ở nơi này với cô mà nói hoàn toàn không có một khái niệm nào, thẳng đến khi tiêu hóa hết những thứ mà Đào Yêu nhét vào trong đầu cô.

Thế kỷ hai mươi mốt? Lạc Yên đối với cái khái niệm này vô cùng mới lạ. Một đồng tin tức trong đầu làm cho cô vô cùng chóng mặt. Ngành giải trí cái gì, minh tinh cái gì, ảnh đế cái gì, tổng giám đốc cái gì, cô... cũng không biết nữa!

Mở to mắt nhìn căn phòng chật chội này, cô có cảm giác đầu mình vô cùng đau. Lúc ở thế giới khảo nghiệm, cuộc sống mà cô hưởng thụ chính là cảm y ngọc thực. Hiện Viên Cẩn cùng Cúc Thanh bọn họ thập phần sùng ái cô. Coi như là bỏ nhà trốn đi, đoạn thời gian theo Hàn Lạc Thần kia, cô cũng không chịu khổ gì cả. Mà bây giờ...

Nhìn hoàn cảnh xung quanh, Lạc Yên chỉ muốn nhắm mắt làm ngơ. Loại cuộc sống này không phải đường như rất không xong sao...

Người xưa nói, do kiếp nhập xa dịch, do xa nhập kiếp nan [1], thật sự không lừa ta mà.

[1] Do kiếp nhập xa dịch, do xa nhập kiếp nan(由俭入奢易, 由奢入俭难): Câu này ý nói: Từ cuộc sống tiết kiệm, giản dị chuyển sang cuộc sống xa hoa giàu có thì tương đối dễ dàng đơn giản, nhưng đã sống cuộc sống xa hoa giàu có rồi mà chuyển về cuộc sống tiết kiệm thì khá khó khăn.

Sở Lạc Yên, đây là tên của cô ở thế giới này, một nữ minh tinh tuyến mười tám của ngành giải trí, chính xác mà nói, là một người diễn vai quần chúng trong đoàn phim!

Vừa mới thi vào học viện điện ảnh Đế Đô, nữ chính Tô Vũ Nịnh đã bị bạn tốt sắp xếp đưa lên giường của đạo diễn kỳ quái háo sắc nào đó. Cô hao hết tâm tư trốn thoát, trong khách sạn dụng phải nam chính Thiệu Vũ Sâm, tổng giám đốc công ty giải trí C đang say rượu.

Tuy đã thoát được miệng hổ, nhưng Tô Vũ Nịnh trúng xuân dược, thần trí không rõ mà xem Thiệu Vũ Sâm là con vịt [2]. Sau khi tương tương nhượng nhượng xong, nữ chính liền mang theo quần áo rời đi, để lại một trăm khối phí qua đêm.

[2] Áp từ(鸭子): Là từ ngữ mạng của Trung Quốc, ý chỉ trai bao.

Sau khi Thiệu Vũ Sâm tỉnh lại, nhìn thấy tiền Tô Vũ Nịnh để lại, hiển nhiên là phần nợ không thôi, phải người đi điều tra nữ nhân to gan lớn mật này.

Thời điểm báo cáo điều tra hiện lên trước mặt, Thiệu Vũ Sâm lâm vào trầm tư đối với Tô Vũ Nịnh. Bởi vì, Tô Vũ Nịnh cùng với cô bạn gái mới tình đầu đã vứt bỏ hán, lớn lên giống nhau như đúc!

Thiệu Vũ Sâm tìm được Tô Vũ Nịnh, muốn cô làm tình nhân của mình. Tô Vũ Nịnh tự nhiên là không muốn, nhưng Thiệu Vũ Sâm lại đưa ra bệnh tình của em trai cô mà uy hiếp cô. Lúc này, Tô Vũ Nịnh không thể không bởi vì em trai mà đáp ứng trở thành tình nhân của hán.

Trong quá trình ở chung, Thiệu Vũ Sâm đã từ từ yêu nữ nhân ôn nhu lương thiện lại quật cường này. Tô Vũ Nịnh cũng dần dần đắm chìm trong sự ôn nhu của Thiệu Vũ Sâm. Đúng lúc này, bạn gái mới tình đầu của Thiệu Vũ Sâm, ảnh hậu quốc tế Phương Thư Vân quay trở lại!

Thời điểm này, Tô Vũ Nịnh dưới sự trợ giúp của Thiệu Vũ Sâm đã trở thành một tân hoa đán của ngành giải trí. Ở buổi tuyển chọn vai diễn cho bộ phim mới của đạo diễn, Phương Thư Vân và Tô Vũ Nịnh oan gia ngõ hẹp. Nhìn mặt của Phương Thư Vân cùng bản thân có tám phần tương tự, còn có thần sắc không đúng của Thiệu Vũ Sâm, Tô Vũ Nịnh ần ần bất an.

Quả nhiên, chân tướng rất nhanh đã được vạch trần, Tô Vũ Nịnh chẳng qua chỉ là thể thân mà Thiệu Vũ Sâm tìm đến. Nam nữ chính bắt đầu cãi nhau.

Trải qua bao nhiêu khó khăn, Thiệu Vũ Sâm phát hiện, người mình yêu luôn luôn là Tô Vũ Nịnh. Hấn tổn công tổn sức theo đuổi Tô Vũ Nịnh, cuối cùng có được cái kết HE.

Lạc Yên lục lại cái gọi là nội dung cốt truyện trong đầu, cảm thấy có chút chán nản xiêu vẹo. Nam nữ chính thể nhưng thật sự làm cái chuyện đó, còn chơi cái trò gì mà One Night Stand, thể thân, sinh non, tại nạn xe cộ mất trí nhớ? Đây đưa đến đây đưa đi, không dứt được, nhìn mà tâm cũng thấy phiền.

Ừ, cái này gọi là cầu huyết rơi vào vũng vãi, trong đầu Lạc Yên tìm ra được một từ ngữ mới lạ.

Cô tuyệt đối sẽ không lẫn vào cái chuyện lung tung rối loạn này! Đây là ý niệm duy nhất sau khi cô xem hết nội dung cốt truyện.

Vậy, cô làm thế nào để tiếp cận được mục tiêu nhiệm vụ của thế giới này đây?

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liều Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 54: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (2)

Edit: HaDanByou_

Beta: SSNNA_anh12

Ai cũng không biết gia thế của hắn như thế nào, chỉ biết rằng hậu trường của hắn rất lớn, lớn đến nỗi ai cũng không dám trêu chọc.

Năm mươi sáu tuổi hắn tiến vào giới giải trí, hơn nữa nhanh chóng nổi danh nam bắc. Vào thời điểm mười tám tuổi, hắn được đạo diễn trứ danh Daniel thưởng thức, tham dự quay chụp một phần lớn phim của ông ta.

Hắn soạn văn chương về nhân sinh con người, từ trước đến nay đều phải nói là hoàn mỹ, toàn bộ Hoa Quốc, hoặc phải nói là, toàn bộ thế giới không ai mà không biết đến tên của hắn.

Kỳ Lan Quan, tên tiếng Anh là Elantra --- Elan.

Ở cốt truyện, hắn được xem như một người qua đường, nhưng cũng không thể bỏ qua vị người qua đường này.

Tô Vũ Ninh cùng với Thiệu Vũ Sâm yêu đương, dưới sự trợ giúp của nam phụ Bạch Lâm An, rời khỏi Hoa Quốc, đến M quốc giao tranh. Cơ hội ngẫu nhiên đến, nàng được đạo diễn quốc tế trứ danh Daniel thưởng thức. Ông ta là người đảm nhiệm về phim, dĩ nhiên sẽ không thể thiếu một cái nhân vật, mà Kỳ Lan Quan lại đảm nhiệm vai nam chính ở bộ phim kia....

Tiếp đó, Tô Vũ Ninh thành danh hàng đầu ở M quốc, mang theo vinh quang cường thế về nước, nhưng suất diễn của Kỳ Lan Quan cũng từ đó mà giảm.

Lạc Yên vui đùa vào gối, nội tâm tiểu nhân lệ rơi đầy mặt. Đào Yên hình như đã đánh giá quá cao năng lực của nàng đi?? Nàng là diễn viên tuyến mười tám, làm thế nào mà có thể công lực một ảnh đế quốc tế trứ danh? Đến cơ hội gặp mặt của bọn họ còn khó nữa đó!! 囧囧

Lạc Yên nhìn trần nhà kết đầy mạng nhện trên đỉnh đầu, đau đầu, nàng lấy chăn che lại đầu mình, con đường mờ mịt lại xa xôi, ai~~~

Tiếng chuông điện thoại làm Lạc Yên tỉnh lại, từ đầu nàng vẫn còn điêm ngu ngốc, nàng nhận thấy mình không thích ứng nổi đời sống sinh hoạt công nghệ cao này, ví dụ như cái di động này, nàng chưa từng động vào lần nào. Thật vất vả để lục soát tin tức về cái phương diện này trong đầu, nàng thành công nghe điện thoại, liền nhận được một trận pháo oanh tạc từ phía bên kia.

"Sở Lạc Yên, cô sao mà giờ này còn chưa tới? Cô không muốn làm nữa hả?! Tôi nói cho cô biết, có rất nhiều người có máu mặt ở đây, cô liền đến đây nhanh cho tôi, hừ, diễn vai quần chúng còn đòi học theo nhân gia người ta chơi trò đến muộn, đây là cái đức hạnh gì chứ?!"

Lạc Yên chớp chớp mắt, lấy di động ra, trên màn hình hiển thị: Phó đạo diễn Trần.

Nàng lục soát ký ức trong đầu, hình như là có một chuyện như thế này a, khoảng thời gian trước, Chu Phàm - Đạo diễn Chu phim tiên hiệp tuyển diễn viên. "Nàng" dùng hết tâm tư, vất vả lắm mới có được một cơ hội, đảm nhiệm một vai nữ nhi của một danh hào nào đó..., mà hôm nay hình như là ngày bộ phim ấy bắt đầu khai máy....

Nàng đột nhiên đứng lên, vậy ra đó là một cơ hội của nàng a! Vợ vàng mở miệng nói: "Thực xin lỗi phó đạo diễn Trần, tôi vừa có một chút chuyện cần giải quyết nên trì hoãn, tôi hiện tại đang trên đường đến đoàn phim, ngài cho tôi ba mươi phút, không, hai mươi phút, tôi lập tức đến ngay!"

Hiện tại tâm tình của phó đạo diễn Trần phỏng chừng không được vui, tuy cách di động nhưng Lạc Yên vẫn cảm nhận được sự phẫn nộ của ông ta.

"Hai mươi phút? Cô cho rằng có cái gì, vai chính sao? Còn để nhân gia chờ cô? Tôi mặc kệ cô có việc trì hoãn gì, cô mà không chạy đến đây nhanh thì đừng trách đoàn phim chúng tôi thay người....."

Nghe giọng của phó đạo diễn Trần có cả mười phần rít gào, Lạc Yên muốn trực tiếp xuyên qua điện thoại, nhưng nghĩ đến hậu quả trong đó, nàng cũng chỉ có thể ngậm lại mà thôi, buồn bực mà chịu đựng lời răn dạy của phó đạo diễn Trần, cuối cùng cũng nghe được ông ta nói "Cho cô hai mươi phút", Lạc Yên vợ vàng nói lời cảm tạ.

Cúp điện thoại, nhìn thời gian một chút, Lạc Yên cũng không rảnh lo rửa mặt, vợ vàng ra ngoài tìm túi vải buồn của mình, cầm lấy chìa khóa phòng xong liền ra ngoài.

Nàng hiện tại mới là diễn viên tuyến mười tám, phòng thuê tự nhiên không nằm ở đoạn đường tốt đẹp gì, mà đồng nghĩa với việc khó bắt xe a.

Lạc Yên nhìn đỉnh đầu mặt trời chói chang, hiện tại trời còn sớm, đường phố chẳng có bóng người, nàng khẽ cắn môi, liền nhanh chóng đi tới ga tàu điện ngầm trong trí nhớ.....

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liễu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (3)

Edit: HaDanByou_

Beta: SSNNA_anh12

Lạc Yên chạy nhanh chạy chậm, thật vất vả khi nội trong hai mươi phút phải đến được đoàn phim, lúc này nàng cũng xem chút nữa chết vì mệt, may mắn rằng phòng trọ đang thuê cũng không cách đoàn phim xa lắm, bằng không nàng cũng không thể chạy tới trong thời gian ngắn như vậy....

Không có bất ngờ gì khi bị phó đạo diễn Trần mắng cho một trận, Lạc Yên ngoan ngoãn mà nhận sai xin lỗi, lộ ra gương mặt tươi cười với ông ta một hồi, phó đạo diễn Trần mới thả cô đi thay quần áo để chuẩn bị quay chụp.

Lạc Yên ôm hân trang phục của nàng đi vào phòng thay đồ, thở phào một hơi, ai..., đường đi còn xa lắm.....

Đạo diễn Chu Phàm ở trong cái vòng luẩn quẩn này thanh danh không lớn cũng chẳng gọi là nhỏ, lần này hắn quay chụp một bộ từ tiểu thuyết cải biên thành phim tiên hiệp, tên là《Trích Tiên》.

Thôn trang của nữ chính Nguyệt Y đột nhiên bị ma tu tàn sát, toàn bộ thôn chỉ có mình nàng chạy thoát, trải qua nhiều giai đoạn, nàng bái nhập Thiên Vực môn hạ, trở thành đồ đệ duy nhất của Thiên Vực môn Mộc Dương chân nhân, Nguyệt Y như vậy là bắt đầu hành trình tu chân.

Nguyệt Y là sủng nhi của Thiên Đạo, trên đường tu tiên, cơ duyên cứ tự nhiên mà đến, tu tiên đồng thời báo thù, nàng cũng thu hoạch một phần chân ái, đó chính là thiên tài thiếu niên ở Lạc Thiên đại lục □□ Cửu Lâm.

Lạc Yên diễn vai một nhân vật không lớn không nhỏ. Ngọc Dao, cháu gái của trưởng lão Thiên Vực môn nào đó, một nữ nhân ái mộ Mộc Dương chân nhân.

Nam phụ Mộc Dương cũng là một cường giả ở Lạc Thiên đại lục, chưa đến hai mươi tuổi hắn ta đã tu đến Nguyên Anh, cho nên tuy rằng vẻ mặt của hắn lạnh như băng, mà dung mạo của hắn xuất chúng thì môn trung nữ tử ái mộ hắn cũng chỉ có tăng không có giảm, đương nhiên Ngọc Dao là một trong số nhưng nữ tử đấy a....

Ngọc Dao chính là lừa, nhưng trong lòng Mộc Dương lại chỉ có đồ đệ của hắn Nguyệt Y, do vậy ngon lừa Ngọc Dao này lại không làm tan chảy được tảng băng Mộc Dương kia a.

Trong một lần ngoài ý muốn, người che chở Ngọc Dao - Thanh Mộc trưởng lão không may đã từ trần, Ngọc Dao mất đi che chở. Nhân duyên của nàng vốn đã không tốt, đến nay sinh hoạt lại tương đối gian nan, mà người áp chết cọng rom cứu mạng cuối cùng của nàng cũng bị Mộc Dương áp chết.

Hắn không yêu nàng, người hắn yêu chính là đồ đệ kia của hắn.

Ngọc Dao cứ như vậy mà nhập ma, trở thành một ma tu, lấy danh là Ngọc Nhan ma nữ, sau này lại chết dưới kiếm của Mộc Dương.

Đoàn phim cấp cho Lạc Yên một bộ trang phục màu đỏ, chính là để thích hợp với phong cách của Ngọc Dao, trông sáng lạn lại quyến rũ.

Nàng hiện tại chỉ là diễn viên tuyến mười tám, chuyên viên trang điểm cũng hiểu được việc xem đĩa mà hạ đồ ăn [1], cho nên khi Lạc Yên thay xong bộ quần áo đi ra, mấy chuyên viên trang điểm cũng chẳng để tâm gì đến nàng, chỉ ghé vào chỗ mấy vai chính nói lời hay.

[1] Xem đĩa mà hạ đồ ăn: Nhìn người mà đối xử (Ở đây ý chỉ mấy chuyên viên trang điểm nhìn vào độ nổi tiếng, nhìn vào vai diễn mà Lạc Yên giành được mà đối xử.)

Lạc Yên cũng không để bụng, tìm gương nhỏ cùng hộp hóa trang từ trong túi của mình, tìm được một chỗ ngồi trống, liền tự trang điểm cho chính mình.

Động tác của nàng thật nhanh, chỉ chớp lát sau liền thành dung mạo kinh điển, lúc này, bên ngoài truyền đến giọng nói lớn của Chu Phàm - đạo diễn Chu.

Giới nghệ sĩ ai mà không biết, Chu Phàm nổi danh lớn giọng, Chu đạo diễn làm việc kì thực rất nghiêm túc, yêu cầu của ông ta cực kì nghiêm khắc, chỉ cần không đạt yêu cầu liền sẽ thay người, dù là hoa đán hay ảnh đế, ông ta sẽ mắng không sót một ai!

Lạc Yên vội vàng thu đồ ăn vật lại, nâng gót váy đi ra ngoài. Mỗi buổi quay chụp đầu tiên của đoàn phim đều giống nhau là nam nữ chính va chạm đánh nhau hoặc là diễn thân mật, làm nam nữ chính lại càng thích ứng nhanh với máy quay, nhưng nữ chính vì bận xử lí một ít chuyện cá nhân nên còn chưa thấy tới. Cho nên hiện tại chỉ có thể quay người khác trước, đây cũng chính là nguyên nhân làm cho đạo diễn Chu cũng phó đạo diễn Trần mắng người vừa rồi.

Àn, nữ chính của 《Trích Tiên》chính là Tô Vũ Nịnh, mà cái gọi là ít chuyện cá nhân kia đương nhiên có liên quan với Thiệu Vũ Sâm.

Nam phụ sắm vai Mục Ca đã vào chỗ, phó đạo diễn Trần đến gọi Lạc Yên, không sai, suất diễn hiện tại chính là của Mộc Dương và Ngọc Dao.

Thời điểm hồng y nữ tử đi đến trước mặt đại gia, mọi người đều không khỏi ngẩn người.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 56: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (4)

Edit: lilianjhs_

Beta: SSNNA_anh12

Môi đỏ, khoe mắt trần một chút lệ chí, trên trán nở rộ một đóa hoa sen đỏ, kèm theo một bộ hồng y quyến rũ.

Đây là trang phục của Lạc Yên, trang phục là đoàn phim chuẩn bị, còn trang điểm là tự nàng làm. Lệ chí là thân thể này của nàng vốn dĩ đã có, mà đóa hồng liền trên trán là chính nàng dùng son môi vẽ lên. Lạc Yên vốn có dung mạo mỹ diệu, chỉ là không chịu tiếp thu quy tắc ngầm, mới có thể vẫn luôn là nữ minh tinh tuyến mười tám.

Thời điểm nhìn thấy trang phục của Lạc Yên, những người ở đoàn phim đều có tâm tư khác nhau, có kinh điển, có hâm mộ, đương nhiên cũng có khinh thường, trong đó phản ứng lớn nhất hẳn chính là đạo diễn Chu Phàm.

Tất cả mọi người đều biết, khi công tác đạo diễn Chu Phàm thập phần nghiêm túc, trước khi quay chụp mỗi bộ phim, hắn đều sẽ làm rất nhiều công tác, đương nhiên lúc này cũng không ngoại lệ.

Chu Phàm trước khi quay《Trích Tiên》đã đọc đi đọc lại nhiều lần, đối với nhân vật bên trong thập phần hiểu biết. Nói thật,《Trích Tiên》có rất nhiều nhân vật xuất sắc, nhưng là để cho hắn ấn tượng khắc sâu chính là Ngọc Dao.

Ngọc Dao nhiệt liệt, Ngọc Dao si tình, Ngọc Dao tuyệt vọng, Ngọc Dao quyết liệt, mỗi một mặt của nàng đều có thể làm người ta ghi khắc trong thâm tâm.

Theo lý thuyết, Ngọc Dao phải là nữ số 3 của bộ kịch này mới đúng, nhưng thời điểm casting, Chu Phàm vẫn luôn không tìm thấy người thích hợp, liền nhẫn tâm xóa rất nhiều cảnh diễn của nhân vật này, cho nên sau đó nhân vật này mới có thể rơi xuống tay nữ minh tinh tuyến mười tám như Lạc Yên.

- - Rốt cuộc lúc ấy suất diễn của Ngọc Dao cơ hồ đã bị giảm thành vị trí của một người qua đường, nhóm nữ minh tinh giới giải trí liền cho rằng nhân vật này không quan trọng, sẽ

không quá xuất sắc, vậy nên không ai nguyện ý nhận.

Nhưng hiện tại, thời điểm nhìn thấy Lạc Yên, trong lòng đạo diễn Chu Phàm không khỏi cảm thấy vui vẻ, hẳn có dự cảm, Ngọc Dao của hắn hoàn toàn không cần giám sát suất diễn, bất quá hiện tại còn phải xem kỹ thuật diễn của người này mới được.

Nghĩ như vậy, đạo diễn Chu Phàm lập tức đứng lên, mở miệng nói: "Mục Ca, còn có vị này....." Phó đạo diễn Trần ở một bên vội vàng nhắc nhở: "Cô ấy tên Sở Lạc Yên."

Đạo diễn Chu Phàm từ một tiếng, tiếp tục nói: "Mục Ca cùng Sở Lạc Yên vào chỗ, hai người các người tới diễn một chút cảnh thứ hai mươi tám."

"Được." Lạc Yên cùng Mục Ca nhanh chóng vào chỗ đạo diễn Chu Phàm an bài, chuẩn bị bắt đầu cảnh quay.

Một tiếng "Action" của đạo diễn Chu Phàm vang lên, máy quay ngay lập tức hướng về hai người.

Cảnh thứ hai mươi tám là sau khi Ngọc Dao trở thành ma tu, đối nghịch với Mộc Dương. Trong cảnh này, Ngọc Dao sẽ chết dưới kiếm của Mộc Dương.

"Ngọc Dao, chớ có si mê không tỉnh, quay đầu là bờ."

Nam tử một thân bạch y cầm trường kiếm trong tay, biểu tình trên mặt giống như là tảng băng ngàn năm không tan, lạnh nhạt vô tình. Chỉ là cho đến khi Ngọc Dao gặp được cảnh tượng người trước mặt đối đãi với đồ nhi Nguyệt Y của hắn.....

Băng tuyết hòa tan. -- Đại khái có thể hình dung như vậy.

"Quay đầu là bờ?" Biểu tình của Ngọc Dao có chút hoảng hốt, nhưng rất nhanh liền biến mất, khóe môi nàng gợi lên một tia châm chọc mang theo ý cười: "Người không biết sao? Khi lựa chọn con đường này, ta liền không nghĩ tới việc quay đầu lại!"

Đạo diễn Chu Phàm nhìn Lạc Yên biểu diễn, ánh mắt dần dần hiện lên ý cười vừa lòng.

Không nghĩ tới nữ minh tinh tuyến mười tám này lại có thể diễn sống hình ảnh Ngọc Dao hắn muốn bấy lâu.

Chỉ là hắn có điểm không rõ, nữ tính này kỹ thuật diễn không tồi, sao có thể vẫn luôn ở tuyến mười tám?

Nhìn Lạc Yên đối mặt với nam phụ mà không chút luống cuống, hắn vừa lòng gật gật đầu. Hắn nghĩ, hôm nay quay xong hắn liền đi tìm biên kịch, đem suất diễn đã bị cắt bỏ của Ngọc Dao thêm về!

"Cut!" Một cảnh đã được quay xong, ngoại trừ việc còn hơi xa lạ với máy quay, Chu Phàm không tìm không thấy khuyết điểm khác của Lạc Yên.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 57: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (5)

Edit: Luber

Beta: Maple, Triều Nguyên

Hắn nhìn không được dẫn Lạc Yên đến chỗ phó đạo diễn Trần khen vài câu, khen đến mức phó đạo diễn Trần có chút hoang mang. Trong giới giải trí, ai mà không biết đạo diễn Chu chính là một người rất ít khen người khác.

Chu Phàm nhìn nhìn cảnh quay vừa hoàn thành, vẫy tay kêu Lạc Yên tới, nói: "Kỹ thuật diễn của cô không có vấn đề gì, tuy nhiên biểu cảm của cô ở cảnh này không tốt lắm, ví dụ một đoạn này, ở góc độ này cô thể hiện không tốt, không nhìn thẳng vào máy quay, như vậy diễn xuất tốt cỡ nào cũng bỏ đi."

Lạc Yên nghiêm túc nghe, chăm chú xem cảnh quay, như đang suy tư gì đó gật gật đầu, nàng còn chưa hiểu biết lắm về những đồ vật ở thế giới này, nhưng năng lực học tập của nàng rất tốt, nàng nghe hiểu những lời đạo diễn Chu Phàm nói. Quả nhiên, vào thời điểm quay cảnh tiếp theo, diễn xuất của nàng liền tự nhiên hơn.

Chu Phàm nhìn từng màn diễn như những cánh hoa rơi, hài lòng cười cười. Sở Lạc Yên này còn rất hiểu chuyện, hắn chỉ gợi ý một chút, cô ngay lập tức sửa đổi, hắn chắc chắn, nữ tính này tuyệt đối là đại tạo hóa!

Kỳ thật, khả năng cảm nhận ảnh của nàng có thể nói là tốt, cũng có thể nói là không tốt, nắm chắc không chuẩn chính là sẽ thất tiêu chuẩn, nhưng mà Lạc Yên cố tình vừa lúc duy trì ở một trạng thái, có thể nói nàng không thông thấu sao?

Giờ nghỉ ngơi giữa trưa, Chu Phàm ngồi ở dưới tàng cây râm mát xem lại cảnh quay vừa rồi, lo lắng nhìn thấy Lạc Yên đang ăn cơm hộp, không biết nghĩ tới cái gì, hắn móc di động ra, tìm đến WeChat, ấn vào một bạn tốt tên "Tiểu công chúa Thần Hi".

Đạo diễn Chu Phàm: Tiểu công chúa, cảnh diễn của Ngọc Dao có thể không cần xóa giảm nữa rồi!/cười to/

Chỉ chốc lát sau, người bên kia liền phản hồi.

Thần Hi tiểu công chúa: Anh gạt tôi! Lúc anh tuyển vai tôi cũng có ở đó, căn bản là không có ai hợp với vai Ngọc Dao của tôi! QAQ tôi cảm thấy độc giả của tôi phải gửi cho tôi vài cái lời dao! Nguyên tác bị huỷ hoại! Aaaaaa!

Không sai, người đạo diễn Chu Phàm liên hệ chính là tác giả của tiểu thuyết《Trích Tiên》, bút danh Thần Hi, còn vì sao Chu Phàm ghi thêm cho nàng ba chữ tiểu công chúa, chính là bởi vì thân phận của Thần Hi.

Thần Hi tên thật là Hà Sở Hi, ca ca Hà Ngôn của cô là tổng tài nắm trùm giới giải trí quốc tế.

Hà Sở Hi năm nay chỉ mới hai mươi tuổi, nhưng nàng đã là một tác giả trứ danh trên mạng xã hội, trong những tiểu thuyết nàng viết ra có rất nhiều bộ được chuyển thể thành phim truyền

hình và điện ảnh.

Hà Sở Hi có quan hệ rất rộng, rất nhiều đại bài thiên vương ảnh hậu gì đó, cô đều có thể gọi tới, cho nên dù không nói đến thân phận liên quan đến Hà Ngôn, chỉ dựa vào chính năng, nhất định không ai dám bỏ qua.

Hà Sở Hi chính là công chúa ẩn hình của giới giải trí, tuy rằng cái tên Thần Hi được nhiều người biết đến hơn, nhưng đứng ở vị trí như Chu Phàm thì ai cũng biết đến thân phận của Hà Sở Hi.

Thấy Hà Sở Hi không quá tin tưởng lời hắn nói, còn lo lắng hắn huỷ hoại nguyên tác, Chu Phàm nghĩ nghĩ, trực tiếp đem đoạn phim vừa quay gửi đi cho cô, cho cô tận mắt nhìn thấy.

Thần Hi tiểu công chúa: Aaaaa! Tuyệt tuyệt tuyệt vời! Ông trời a! Kích động quá đi mất! Ngọc Dao nhà ta bước từ trong sách ra ngoài rồi! Diễn viên này tên là gì a? Sao tôi chưa gặp qua bao giờ! Ta hạn hẹp quá, cư nhiên mà bỏ qua một đóa hoa đẹp như vậy! Đau lòng a!

Chu Phàm nhìn lời nói của vị tiểu công chúa giống như động kinh, khô lời cứng họng, một lúc sau mới nói cho cô thông tin.

Đạo diễn Chu Phàm: Cô ấy là Sở Lạc Yên, còn không thuộc công ty nào, người có thể cho người của ca ca người đến đây cùng cô ấy thỏa hiệp một chút, tôi dám chắc, cô ấy tuyệt đối là một viên ngọc châu phù bụi!

Thần Hi tiểu công chúa: Trời nhìn xuống mà xem! Nữ thần của ta lại không thuộc công ty nào? Ai nha! Đại gia cư nhiên mà nhiều năm như vậy! Vô cùng đau đớn a!

Chu Phàm.....

Đạo diễn Chu Phàm: Vai diễn Ngọc Dao kia.....

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 58: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (6)

Edit: Ninh

Beta: Maple

Hà Sở Hy cơ hồ vài giây sau mới trả lời lại.

Thần Hi tiểu công chúa: Thêm thêm thêm! Ngày mai tôi có thể đem kịch bản cho ông!

Đạo diễn Chu Phàm: Được!

Ra khỏi Wechat, tâm tình Chu Phàm hiển nhiên rất tốt, nhìn về phía Lạc Yên đã com nước xong xuôi đang xem kịch bản, trong lòng ông lại nhịn không được mà tán thưởng. Sở Lạc Yên này quả nhiên là một hạt giống tốt mà, không hề vụt mất một phút một giây thời gian nào. Ông trời luôn đền đáp cho những người cần cù, người mà ông yêu thích nhất chính là những người luôn nỗ lực!

Phản diện của Lạc Yên ngày hôm nay cũng không phải rất nhiều. Dù sao kịch bản mới còn chưa đưa tới, phản diện hôm nay của cô hơn hai giờ chiều đã hoàn thành rồi.

Lạc Yên nói lời tạm biệt với đạo diễn Chu Phàm, thời điểm cô rời khỏi phim trường, vừa vặn có một chiếc xe đang lái vào. Nếu như cô nhìn kỹ một chút mà nói, sẽ phát hiện ra, người ở bên trong là Tô Vũ Ninh, nữ chính của thế giới này.

"Vũ Ninh, em cũng đừng có lúc nào cũng câu kinh với Thiệu tổng có được không? Em phải biết rằng, nam nhân sẽ chán ghét, em đừng có lãng phí hết sự yêu thích của anh ta với em!" Người đại diện Trương Nguyệt của Tô Vũ Ninh tận tình mà khuyên bảo.

Tô Vũ Ninh cúi đầu, không biết có biểu cảm gì, hơn nửa ngày cô mới mở miệng nói: "Trương tỷ, chị yên tâm, em có chừng mực."

"Cái em làm hôm nay mà gọi là có chừng mực sao?" Trương Nguyệt nhỏ giọng thăm thẳm, ngữ khí chứa tràn đầy sự bất đồng.

Tô Vũ Ninh vẫn cúi đầu, không lên tiếng. Cô nhớ tới đêm qua, lúc tham gia yến hội cùng với Thiệu Vũ Sâm đã nhìn thấy một cô gái.

"Tô tiểu thư và tôi lớn lên có chút giống nhau nha."

Cô gái cười nói chậm rãi.

"Vũ Sâm, anh chưa nói quan hệ của chúng ta với Tô tiểu thư sao?"

"Tôi chính là.... mối tình đầu của Vũ Sâm."

"Tôi có chút hiểu lầm với Vũ Sâm.."

Thiệu Vũ Sâm, Phương Thư Văn...

Chẳng lẽ mình thật sự chỉ là một thể thao thôi sao?

Thần sắc của Tô Vũ Ninh sa sút...

Lạc Yên trở về phòng cho thuê của mình, ngồi trên giường nhìn không gian chật hẹp ngột ngạt này, nhịn không được mà thở dài.

Cô nghĩ, chờ đến lúc mình lấy được tiền lương, việc đầu tiên muốn làm chính là dọn nhà!

Tuy rằng cô không có để tâm đến chỗ ở, nhưng mà cái phòng cho thuê này nhìn qua thật sự rất đáng sợ.

Còn chưa kể đến mạng nhện, vách tường bị nứt, thỉnh thoảng nóc nhà sẽ rỉ nước...

Lạc Yên tỏ vẻ, con người làm sao có thể ở đây?!

Sáng sớm hôm sau, Lạc Yên đã nhận được điện thoại của phó đạo diễn Trần. Không gào thét giống như ngày hôm qua, thái độ của phó đạo diễn Trần với cô ngày hôm nay quả thật đã xoay mấy vòng. Cái giọng nói nịnh hót kia, cách điện thoại Lạc Yên vẫn có thể cảm nhận được.

Lạc Yên nghe phó đạo diễn Trần giải thích, mới biết được kỹ thuật diễn của mình đã giành được sự yêu thích của đạo diễn Chu Phàm. Đạo diễn Chu Phàm đã liên hệ với bên biên kịch《Trích Tiên》, đem phần diễn bị cắt bỏ của Ngọc Dao thêm lại, cho nên hôm nay để cô đi đến tổ kịch ký hợp đồng.

Lạc Yên chưa xem nguyên tác của 《Trích Tiên》, cũng không biết phần diễn của Ngọc Dao ở bên trong cái kịch kia chỉ là vai nữ số n, vậy mà bên trong nguyên tác lại có thể xem như nữ số 3. Chẳng qua nghe được Chu Phàm đạo diễn muốn ký hợp đồng với cô thêm một bộ phim nữa, cô đương nhiên rất cao hứng.

Không có biện pháp nha, cô nhất định phải cố gắng thật nổi danh, mới có thể tiếp cận mục tiêu nhiệm vụ của cô.

Nghĩ đến thân phận cách xa nghìn vạn dặm của mình cùng với Kỳ Quan Lan, tâm Lạc Yên dường như muốn rỉ máu. Đào Yêu không thể an bài cho cô một thân phận tốt được sao? Thân phận hiện tại của cô ở nơi này, phải chờ tới ngày tháng năm nào mới có thể nhìn thấy Kỳ Quan Lan đây?

Lạc Yên một bên phun tào trong lòng, một bên thay đổi một chiếc váy trông tốt hơn một chút. Đợi lát nữa đi ký kết, ăn mặc quá khó coi cũng không được.

Thời điểm Lạc Yên đến tổ kịch, phát hiện bên người Chu Phàm đạo diễn còn có một cô gái đi theo, nhìn bộ dáng cũng xem như là mười bảy mười tám tuổi.

Cô gái mặc một chiếc quần bò, chiều cao phát triển rất tốt, tràn đầy hơi thở thanh xuân.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 59: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (7)

Edit + Beta: Maple

Thời điểm nhìn thấy nắng, ánh mắt nữ hài tử lập tức phát ra tia sáng kinh hi, Lạc Yên còn chưa kịp phản ứng, nữ hài đã chạy tới trước mặt nắng.

“Chị chính là Sở Lạc Yên đóng vai Ngọc Dao?”

Lạc Yên bị ánh mắt cuồng nhiệt của cô bé dọa sợ, chần chờ một chút, mới mở miệng nói: “Đúng, đúng vậy, là chị. Xin hỏi em là?”

Nữ hài tử lộ ra một nụ cười rạng rỡ, cô vươn tay về phía Lạc Yên: “Chào chị, em tên là Hà Sở Hi, em là..... người đại diện của công ty giải trí quốc tế S.” Thời điểm nói từ người đại diện, Hà Sở Hi dừng một chút, vừa nghe thấy liền biết là đang che giấu thứ gì đó.

Thần sắc Lạc Yên thật ra không có gì biến hóa, ai nấy đều có một bí mật không muốn người khác biết, nàng cũng không phải người thích truy cứu mấy chuyện này.

“Chào Hà tiểu thư, xin hỏi Hà tiểu thư tìm tôi có chuyện gì?” Lạc Yên nhìn thấy Hà Sở Hi lại đây tìm cô, mà đạo diễn Chu Phàm thấy được cũng không có tò về gì, một bộ dáng mặc kệ, đoán một cái liền biết vị Hà tiểu thư này là tới tìm mình, liền dẫn đầu mở miệng hỏi.

Hà Sở Hi lập tức vội vàng nói: “Là thế này, Sở tiểu thư, ta đại diện công ty giải trí quốc tế S tới ký hợp đồng với người, người có nguyện ý trở thành diễn viên dưới trướng của chúng tôi?”

Lạc Yên lấp bấp kính hải, cô không nghĩ tới Hà Sở Hi tới tìm mình lại là vì muốn ký hợp đồng. Công ty giải trí quốc tế S chính là công ty dẫn đầu của Hoa Quốc, nghệ sĩ xuất đạo từ đây có ai mà không phải nhân vật số một số hai trong giới giải trí, ngay cả Kỳ Quan Lan trước khi lập phòng làm việc riêng cũng là xuất phát từ công ty này đấy!

“Sở tiểu thư suy xét xem thế nào? Công ty của chúng tôi đãi ngộ rất tốt, tuyệt đối sẽ không có những việc như bá vương chèn ép.....” Hà Sở Hi nhìn cô không hề rảnh, cho rằng cô không muốn, vội vàng liệt kê một loạt chỗ tốt.

Lạc Yên vội vàng nói: “Tôi đương nhiên nguyện ý, có thể được quý công ty thương thức, tôi rất cao hứng! Bất quá chuyện này có thể chờ tôi cùng đạo diễn Chu Phàm nói lại về vấn đề hợp đồng của bộ phim này không?”

Đạo diễn Chu Phàm ở một bên, nghe Lạc Yên nói, liền đi tới: “Người có thể cùng công ty giải trí quốc tế S ký hợp đồng trước, sau đó công ty lại tìm bên ta ký hợp đồng phim truyền hình.”

Đạo diễn Chu Phàm cũng đã như vậy, Lạc Yên liền gật gật đầu, nghe theo ý kiến của hắn. Vì thế vừa mới đến đoàn phim cô đã bị Hà Sở Hi dẫn đi công ty giải trí quốc tế S ký hợp đồng.

Lúc ký hợp đồng xong, Lạc Yên vẫn còn có điểm ngốc ngốc, nàng không nghĩ tới mình thế nhưng liền hết khổ rồi, nàng còn tưởng rằng còn phải đợi một thời gian rất lâu nữa chứ.

Hà Sở Hi cao hứng nói: “Về sau chị chính là nghệ sĩ dưới tay em, em có thể gọi chị là Lạc Yên tỷ chứ?”

Lạc Yên gật gật đầu, Hà Sở Hi năm nay mới chỉ có mười tám tuổi, nàng hai mươi tuổi, kêu tỷ tỷ cũng không có gì sai.

“Thật tốt quá! Lạc Yên tỷ, về sau chúng ta phải cùng nhau nỗ lực để có một tương lai tốt đẹp!”

Nhìn thấy bộ dáng tràn đầy sức sống của Hà Sở Hi, Lạc Yên cũng nhin không được lộ ra nụ cười sáng lạn: “Hợp tác vui vẻ.”

Sau khi ký hợp đồng cùng công ty giải trí quốc tế S, cuộc sống của cô trở nên vô cùng thuận lợi, địa vị của cô ở đoàn phim《Trích Tiên》không còn là một tiểu lâu la đáng thương nữa.

Một tháng sau, Lạc Yên nhận được tháng lương đầu tiên của mình, cô rốt cuộc cũng có thể dọn ra khỏi cái phòng nhỏ nhỏ chật hẹp kia. Lạc Yên thật cao hứng, cô thấy cái cảm giác được trả công sau khi thu hoạch này rất tuyệt.

Vì suất diễn của Lạc Yên không nhiều lắm nên cô có thời gian chuyển nhà. Vốn dĩ tiểu cô nương Hà Sở Hi cũng muốn hỗ trợ, nhưng mà đồ của Lạc Yên không nhiều lắm, hơn nữa Hà Sở Hi đã giúp cô không ít chuyện, Lạc Yên cảm thấy, việc đơn giản như chuyển nhà này không cần làm phiền Hà Sở Hi.

- -----

Giải thích một chút, thân phận nữ chính ở mỗi thế giới đều là Đào Yêu tự làm ra, nàng có thể làm cho thân phận đó có thiên phú gì đó. Tỳ như thế giới này có được kỹ thuật diễn, còn trong thế giới vô hiệp thì sẽ có võ công, cho nên không cần cảm thấy kì quái rằng tại sao nữ chính có thể làm được.

Khi đọc xin thỉnh cẩn thận a~~!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 60: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (8)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Maple

"Đình——" Thang máy chậm rãi đi lên, Lạc Yên đem túi trong tay đặt trên mặt đất, móc di động ra kiểm tra tin tức nổi bật trên Weibo.

Nhà mới của cô cũng không tệ lắm, là một tiểu khu nằm ở đế đô, hoàn cảnh rất tốt, rất an tĩnh, cô rất thích.

Hôm nay đầu đề giải trí vẫn như cũ là một ảnh đế quốc tế nào đó, Lạc Yên vuốt vuốt, nhin không được mà âm thầm cảm thán một câu. Ai~ con đường mờ mịt xa xôi a! Mục tiêu nhiệm vụ của mình xa như vậy, xem ra cô còn phải nỗ lực một khoảng thời gian dài a...

"Đình——" Thang máy đã tới tầng 32 nhà nàng rồi, Lạc Yên thu di động lại, xách túi lên, chuẩn bị bước ra ngoài.

Thời điểm cửa thang máy mở ra, Lạc Yên liền nhìn thấy một nam nhân đứng trước mặt.

Hắn mang kính râm bán to, che khuất nửa khuôn mặt của chính mình, dáng người hần thẳng đứng, nhìn đại khái hần cao một mét tám mươi mấy gần mét chín, dù sao Lạc Yên cao chỉ một mét sáu mươi lăm, ở trước mặt hắn thì cũng là một con người nhỏ bé thôi.

Lạc Yên không đánh giá hắn, hướng về phía hắn, gạt đầu một cái liền đi ra, mắt nhìn thẳng căn hộ số 3203 mà đi đến.

Nam nhân đó cũng không để ý, thời điểm Lạc Yên bước ra thang máy, di động của hắn cũng vang lên, hắn nhìn người liên hệ được hiển thị trên màn hình, chân mày hơi nhăn nhăn lại, cũng không tiếp điện thoại, một tay cắm vào túi quần, đi vào thang máy....

Lạc Yên thực sự vừa lòng với căn nhà mới của mình, ba phòng một sảnh còn có nhà bếp và nhà vệ sinh, so với căn nhà trước kia của cô không biết là tốt hơn bao nhiêu phần. Trước khi chuyển nhà một ngày, cô đã cho người đến quét dọn cho nên hiện tại cũng không cần thu dọn gì.

Cô đem đồ sinh hoạt mới mua đặt trong nhà vệ sinh, rồi an vị ở trên sô pha chơi di động.

Vừa lúc này, Hàn Sở Hi nhắn tin tới.

"Lạc Yên tỷ, chị thấy nhà sửa sang lại có được không đó?" —— Hàn Sở Hi.

"Sửa sang lại ổn, vốn dĩ đồ vật của chị cũng không có nhiều." —— Lạc Yên.

"Chị có muốn em đưa một ít người qua để chị mừng nhà mới không a??" —— Hàn Sở Hi.

Mừng nhà mới sao?? Lạc Yên nghĩ, thế giới này chính xác là có một thói quen như vậy. Thời điểm chuyển nhà sẽ mời một ít bạn bè tới ăn cơm tân gia gì đó, xem như giúp tân gia tăng thêm vài phần nhân khí. Hàn Sở Hi tiểu cô nương nói như vậy, là coi cô như bạn bè sao? Lạc Yên trong lòng ảm áp.

"Được." —— Lạc Yên.

Nhấn xong câu kia, Lạc Yên xoa xoa cằm, nghĩ cách làm thế nào để chiêu đãi khách.

Đứng lên, đi đến bên tủ lạnh, mở ra vừa thấy bên trong nguyên liệu đồ ăn cũng không nhiều lắm, cô nhớ thời điểm mình đi lên nhà có thấy một cái siêu thị bự ở bên cạnh.

Nghĩ như vậy, Lạc Yên liền xách túi, chuẩn bị đi mua nguyên liệu nấu ăn để về nhà làm, Đào Yêu an bài cho cô thân phận này cũng không tệ, Lạc Yên như vậy nhưng trù nghệ [1] cũng không tệ lắm.

[1] Trù nghệ: kĩ năng nấu ăn

Lạc Yên đẩy xe mua sắm, chuyên chú mà tìm nguyên liệu nấu ăn, không hổ danh là siêu thị lớn, đồ vật đều rất đầy đủ. Sau khi chọn nguyên liệu, Lạc Yên liền nghĩ tới khu đồ gia dụng chọn vài thứ khác, bởi vì cô nhớ tới cái rèm cửa màu đen trong nhà, cô không thích nó lắm, vừa nhân cơ hội này mà đổi đi.

Thời điểm chọn rèm, Lạc Yên lại nhìn thấy nam nhân đã gặp ở cửa thang máy, hắn cũng đang chọn đồ.

Lạc Yên đi thanh toán sau khi chọn xong được đồ ưng ý, nam nhân kia cũng vừa lúc ra, liền xếp hàng ở hàng bên cạnh, đứng song song với cô.

Hắn là hàng xóm mới à? Lạc Yên nghĩ.

Lạc Yên mua có vẻ hơi nhiều đồ, bất quá sức lực của cô cũng "trâu" a, xách nặng như vậy mà không có cảm giác gì, nhưng thật ra thời điểm cùng ở trong thang máy, đại khái hắn đã cảm thấy có gì đó sai sai, một nữ tử từ mà có sức mạnh đến vậy a??

Lạc Yên cũng chẳng thêm đề ý sắc mặt của hắn, thang máy thực nhanh đã đến tầng 32, nàng gật đầu với hắn một cái, liền bước ra ngoài, một bàn tay xách theo nhiều đồ như vậy mà thần sắc không có gì biến hóa.

Editor muốn nói: - "Ủầy, chị Yên trâu bò thật sự.. tại hạ khâm phục a"

- "Đàn ông con trai mà còn cảm thấy chị khỏe nữa là.."

#Tại_hạ_là_Triều_Nguyên_.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liều Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (9)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Maple

Nam nhân nói thầm một câu "Quái lực nữ" [1] liền thu hồi ánh mắt, ưu nhã mà bước từng bước tới căn hộ 3205 của mình.

[1] Quái lực nữ: ý của bạn nam chính là nói chị Yên là nữ nhân có sức lực như quái vật á, đừng có ném đá editor..

Lạc Yên đem nguyên liệu nấu ăn tới phòng bếp, lại nhanh nhẹn đi đổi rèm, vừa lòng nhìn căn nhà sau khi được thay đổi cách điệu, Lạc Yên mới đi tới nhà bếp chuẩn bị nấu cơm.

Cái chung cư này vừa được xây dựng không lâu, chủ nhân cũ của căn hộ số 3202 của Lạc Yên cũng không lâu sau mà ra nước ngoài, căn bếp này đương nhiên là không được động đến.

Mãi đến khoảng thời gian gần đây, vị chủ nhân cần tiền gấp liền đem phòng ở cho thuê, căn hộ 3202 mới thấy lại ánh mặt trời.

Cho nên có thể nói, Lạc Yên là khách trọ đầu tiên của 3202.

Đại khái là vị chủ nhân cũ cực kì thích hưởng thụ, đồ vật trong bếp nhìn vậy nhưng thực ra đầy đủ hết, lò nướng cũng đều có đủ.

Lạc Yên gọi điện thoại hỏi Hà Sở Hi xem muốn mang bao nhiêu người tới, sau khi hỏi rõ, nàng liền làm bảy tám món ăn và một món canh, rồi lại đi lấy trái cây vừa mới mua, đem đi cất rồi dọn ra.

Sau khi chuẩn bị xong hết thấy, chuông cửa vừa lúc cũng vang lên.

Lạc Yên đi rửa tay rồi ra mở cửa, liền nhìn thấy bên ngoài cửa có bảy tám con người đang đứng, Hà Sở Hi dẫn đầu.

"Lạc Yên tỷ, chúc mừng chị chuyển nhà, đây toàn là bằng hữu tốt của em...."

Hà Sở Hi nhanh nhau giới thiệu từng vị bằng hữu của mình.

Mấy con người sôi nổi kia hướng về phía Lạc Yên chào hỏi, bọn họ đại khái là bằng tuổi với Hà Sở Hi, đều là những bộ dáng thanh xuân dạt dào.

"Sẽ không, vào đi." Lạc Yên cười cười, đứng tránh sang một bên, để bọn họ đi vào.

"Oa, thơm quá, Lạc Yên tỷ làm đồ ăn gì vậy?"

"Ai nha, ta thêm tới mức nước dãi cũng chảy ra rồi này."

Hà Sở Hi cùng mấy vị bằng hữu bị thức ăn câu mắt hồn nhưng bất quá không lâu liền đứng dậy, lấy ra lễ vật tặng Lạc Yên mừng nhà mới.

Lạc Yên cảm tạ bọn họ, xem bộ dáng thêm ăn của bọn họ, liền cười nói: "Các vị đi rửa tay liền có thể ăn."

"Tuân lệnh trưởng quan!"

Lạc Yên làm đồ ăn đều là một ít cơm nhà, ví dụ như đầu cá băm ớt, sườn heo chua ngọt, thịt viên, còn về canh thì chỉ đơn thuần là canh đầu cá, bất quá hương vị lại tuyệt đỉnh, đám người đó ăn đến no căng cả bụng.

Thời điểm hiện tại trên bàn ăn chỉ còn một vài mảnh xương, đám người kia vuốt cái bụng căng tròn, lại bắt đầu cùng nhau nói chuyện phiếm.

"Lạc Yên tỷ, em nghe Tiểu Hi nói chị quay phim truyền hình, khi nào thì phát sóng a? Em sẽ báo cả nhà ủng hộ chị!"

"Lạc Yên tỷ, chị có công khai Weibo không a? Em theo dõi chị."

"Lạc Yên tỷ, chị diễn nhân vật gì trong phim truyền hình vậy, khí phách không khí phách không a!?"

Lạc Yên nghe bọn họ nói, trong lòng như có thêm hơi ấm, trả lời câu hỏi của từng người một, lại hỏi mấy người đang làm cái gì, biết được bọn họ đều là sinh viên, lúc trước học cùng trường cao trung với Hàn Sở Hi, là anh chị em tốt.

Lạc Yên nhìn bộ dáng nói nói cười cười của mấy người đó, trong ánh mắt lướt qua một tia ý cười.

Đang nói chuyện vui đùa, bỗng Hà Sở Hi chấp bàn tay lại, mở miệng nói: "Đúng rồi, em thiếu chút nữa quên một việc."

"Chuyện gì a?"

"Vào thời điểm nghỉ ngơi buổi chiều hôm qua, người phụ trách tiết mục【 Mỹ Thực Ký 】của đài truyền hình SUN đã gọi điện cho em, bọn họ nói là mời Lạc Yên tỷ tham gia tiết mục【 Mỹ Thực Ký 】, em lúc ấy không biết trù nghệ của Lạc Yên tỷ có tốt hay không, liền nói về nhìn lại một chút lịch trình rồi cho hắn đáp án sau. Lạc Yên tỷ, chị có muốn tham gia tiết mục này hay không?"

【 Mỹ Thực Ký 】là một gameshow mới được tung ra không lâu trước đây của SUN. Mỹ thực, mỹ thực, cái tiết mục này đương nhiên sẽ có liên quan tới đồ ăn.

Ở đầu tiết mục, các minh tinh được mời tới đều phải sử dụng thật tốt nguyên liệu tổ tiết mục chuẩn bị, cuối cùng tổ tiết mục sẽ mời các vị giám khảo bầu phiếu và tìm ra người chiến thắng. Mà ngược lại, người có số phiếu bầu ít nhất sẽ phải tiếp thu trừng phạt, đó là ăn luôn những thứ mà chính mình làm ra, những cái đó quả thật là chẳng vui về nỗi gì.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 62: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (10)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Maple

Lạc Yên gật đầu đáp ứng một cách tự nhiên, dù sao trù nghệ của cô cũng không tệ lắm, tham gia tiết mục này cũng có thể làm cho nhiều người biết đến mình hơn, cô đương nhiên là nguyện ý đi làm.

Cuộc mừng nhà mới hôm nay có thể nói là cả chủ lẫn khách đều vui. Sau khi Lạc Yên tiễn họ ra cửa, mới đi thu thập đồ đạc, rồi lại ngồi xem kịch bản.

Thời gian một tháng gần đây, suất diễn của cô ở《Trích Tiên》chỉ có bốn năm cảnh, cũng đã sắp hết, rốt cuộc dù có khôi phục suất diễn của Ngọc Dao thì cô cũng chỉ là nữ số 3 mà thôi.

Lạc Yên cảm thấy khoảng thời gian gần đây của cô quả thật quá phong phú, tuy rằng không thể tiếp cận mục tiêu của nhiệm vụ, nhưng cô vẫn thực sự vui vẻ.

Tuy vẫn có người ngầm nói xấu cô, nhưng Lạc Yên chẳng thêm để ý tới bọn họ, miệng ở trên người bọn họ, bọn họ thích nói gì thì nói, dù sao bị nói vài câu cũng chẳng mất miếng thịt nào.

Việc làm Lạc Yên thấy ngoài ý muốn là, cái vị nữ chính Tô Vũ Nịnh kia vốn nên nháo cùng Phương Thư Vân ở đoàn làm phim lại chi ngoan ngoãn đóng phim, không nháo một việc dù lớn hay nhỏ.

Bất quá, Lạc Yên nhìn đi nhìn lại hình ảnh Tô Vũ Nịnh cùng Bạch Lâm An lên lút ôm ôm ấp ấp quá nhiều lần rồi, nhưng mà chị Yên đây đâu thèm quan tâm họ, tự nhiên mà coi họ là thứ râu ria không cần để ý a.

Dù《Trích Tiên》vẫn chưa được quay xong nhưng đoàn làm phim đã bắt đầu tuyên truyền, bất quá, Lạc Yên dùn đẩy chén com béo bờ này, nhìn kịch bản trong chốc lát, trước khi đi ngủ vào buổi tối đều đi lướt Weibo, vừa mới ấn vào biểu tượng, liền có thể nhìn thấy ngay《Trích Tiên》official weibo cho ra những tấm poster của phim.

《Trích Tiên》là một bộ phim được cải biên từ tiểu thuyết, cho nên lượng fan cũng thực sự là khổng lồ. 7 giờ rưỡi tối official weibo mới cho ra mắt, nhưng thời điểm này, lượng bình luận dưới bài viết đã có thể chất thành một đồng khố lớn rồi a.

Ôm kiếm ngắm hoa: Ây ya! Hình poster quả thực đỉnh a!

Rả rích mưa roi: Oa! Vũ Nịnh tiểu tỷ ty nhà mị vẫn đẹp như thường a!!

An an tĩnh tĩnh: A a a a! Bạch đại nhân nhà ta quả nhiên vẫn là đẹp 360 độ không góc chết a!

Tiểu bồ câu: Nghe nói Mục Ca nhà mị diễn cổ trang, mị tới liếm hình a!

.....

Ngay từ đầu là fan của những diễn viên chính tới xem náo nhiệt thôi, tiếp đến lại là đáng fan nguyên tác của tiểu thuyết chạy tới nhìn, official weibo ngày càng thêm náo nhiệt.

Ôn Tình chính là một fan mê muội của tiểu thuyết《Trích Tiên》, thời điểm《Trích Tiên》còn chưa hoàn thành cô đã bắt đầu theo dõi, sau này lại đọc đi đọc lại tiểu thuyết này vài lần nữa, không những thế, cô còn mua cả các mô hình về sưu tầm nữa chứ, đương nhiên vì thế mà cô hiểu rõ từng nhân vật của tiểu thuyết này.

Hơn nữa, Ôn Tình - một fan đáng nguyên tác vốn dĩ cũng chẳng có ý định xem phim truyền hình, được người khác nói đến nhiều, cô liền nhịn không được mà nhấn vào 《Trích Tiên》official weibo.

Lướt lướt qua từng bức poster, ánh mắt cô cuối cùng cũng dừng lại ở tấm poster của nữ từ khóa trên mình một bộ hồng y.

Trong ánh mắt của người con gái ấy hiện lên sự tuyệt vọng và bi thương lẫn lộn, nhưng cô ấy vẫn cố tình cười, tạo nên một tổ hợp vô cùng mâu thuẫn, cố tình làm cho trái tim nhỏ bé của Ôn Tình thỉnh thoảng liên hồi.

Cô nhìn poster và đối chiếu với danh sách nhân vật.

—— Sở Lạc Yên đóng vai Ngọc Dao.

Ngọc Dao a..... trong đầu Ôn Tinh ngay lập tức cấu tạo ra nhân vật này trong tưởng tượng, trước đó chỉ là một hình ảnh mờ ảo, giờ đây cái hình ảnh ấy lại càng trở nên rõ ràng hơn, đúng là cái gương mặt quyền rũ diễm lệ kia trong tấm poster.

Ôn Tinh nhìn không được mà share bài viết của official weibo, chỉ đề mấy chữ: Ngọc Dao sống lại #Trích Tiên#.

Ôn Tinh thích đọc tiểu thuyết, thường thường sẽ chỉ lên weibo xem vài tin nhắn gửi đến cho mình, nhưng thật ra cũng có không ít bạn bè cùng chung chí hướng.

Ôn Tinh share cái weibo kia, vốn dĩ chỉ là muốn biểu đạt sự kích động của chính mình, ai lại biết rằng những vị bằng hữu chung chí hướng kia thấy được, lại sôi nổi mà đi share cái weibo kia....

Ngày hôm sau, Lạc Yên cứ như thường ngày đến đoàn làm phim, nhưng hôm nay nàng lại nhận được rất nhiều ánh mắt phức tạp, nàng cảm thấy vô cùng khó hiểu, mãi đến lúc Hà Sở Hi nói với nàng chuyện weibo thì nàng mới biết.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 63: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (11)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Maple

Nghe xong lời Hà Sở Hi nói, Lạc Yên liền "bay" vào Weibo, liếc mắt một cái liền thấy được hot search trên bảng xếp hạng.

《Trích Tiên》vốn là bộ phim được mọi người đặc biệt chú ý tới, Ôn Tinh lại phát câu "Ngọc Dao sống lại", làm cho không ít fan nguyên tác chú ý tới. Trong một đêm, weibo của cô từ một tài khoản nhỏ bé như hạt bụi lại đạt được cả mười nghìn người theo dõi, hiện tại còn có dấu hiệu tăng còn nữa.

Lạc Yên cuối cùng cũng biết mấy ánh mắt kia là như thế nào, bất quá, khi nhìn thấy nữ phụ số 2 quay cái đầu ngọt ngào lơ đãng liếc nhìn cô bằng ánh mắt ghen ghét, cô vẫn thực sự cảm thấy đau đầu a.

Vai diễn của Lạc Yên sẽ chính thức đóng máy vào buổi sáng hôm nay, hành trình hôm nay của cô có vẻ là khá nhiều, buổi sáng mới vừa đóng máy, buổi chiều Hà Sở Hi lại đưa Lạc Yên tới đài truyền hình SUN để quay【 Mỹ Thực Ký 】【

Thời điểm đứng trước cửa đài truyền hình, Hà Sở Hi nhận được một cuộc điện thoại, cô để cho Lạc Yên đi vào trước, rồi tìm chỗ nghe điện thoại.

Khả năng cảm nhận phương hướng của Lạc Yên không tốt lắm, tuy rằng các địa điểm ở đài truyền hình đều có hướng dẫn, nhưng mà cô chính là con người xem không hiểu a, không bao lâu sau liền lạc đường.

Lạc Yên đi dạo thật lâu mà vẫn không tìm thấy phương hướng, đầu đầu không thôi, đang muốn gọi điện thoại cho Hà Sở Hi cầu cứu, liền nghe thấy một giọng nói trầm thấp của nam nhân ở lối rẽ truyền đến.

"A —— cậu cứ vui sướng khi thấy người gặp họa đi, chờ đi, đừng để tôi nắm thóp được cậu."

Lạc Yên cảm thấy thanh âm này..... khá quen thuộc.

Cô nhìn không được mà đi tới, sau khi thấy rõ bộ dáng cái vị đứng ở chỗ đó gọi điện thoại, Lạc Yên không khỏi hít sâu một hơi.

Kỳ Quan Lan!

Trời ơi! Đó là Kỳ Quan Lan!!

Lúc này, Kỳ Quan Lan không có mang kính râm, Lạc Yên có thể chân chính mà thấy rõ bộ dạng của hắn, cái gương mặt 360 độ không góc chết của nam nhân này không phải người hàng năm ôm danh hiệu ảnh đế quốc tế thì là còn có thể ai??

Lạc Yên mộng bức mà nghe Kỳ Quan Lan đọc mồm đọc miệng nói chuyện điện thoại với người phía bên kia, ngữ khí muốn bao nhiêu ác liệt liền có bấy nhiêu ác liệt. Nhưng cô lại nhớ rõ rằng, trong lòng fan, hắn là một ảnh đế ôn nhuận như ngọc?

Lạc Yên tròn mắt há hốc miệng, hình như mình gặp phải ảnh đế già rồi.

Trong đầu cô bị cụm từ "đụng phải ảnh đế già mạo" spam, đúng lúc này, tiếng chuông di động của điện thoại cô đột nhiên vang lên.

Lạc Yên giật mình, nhận thấy âm thanh ở chỗ rẽ bên kia đột nhiên im bật, cô làm theo bản năng, liền cất bước chạy.

Thời điểm Kỳ Quan Lan đi tới chỗ rẽ, cũng chỉ nhìn thấy một bóng dáng mảnh khảnh, đôi mắt hắn nhú lại, đôi mắt phượng hẹp dài bỗng hiện lên một sự nguy hiểm không nhỏ.

Chạy trời chết..... Lạc Yên lại cảm thấy sống lưng mình lạnh lạnh.

Qua một chỗ rẽ khác, Lạc Yên liền nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc, tức khắc thở phào nhẹ nhõm.

Hà Sở Hi thấy được cô, sắc mặt nôn nóng lập tức chuyển sang kinh hi: "Lạc Yên tỷ, chị làm thế nào mà chạy tới nơi này?"

Lạc Yên ngượng ngùng cười cười, nói: "Chỉ bị lạc đường, tìm mãi mà không thấy trường quay."

Hà Sở Hi bật cười, không nghĩ tới cô có thể lạc đường ở chỗ này, Lạc Yên nhìn cái gương mặt cười đến chảy nước mắt của Hà Sở Hi liền lấy tay che mặt, lạc đường thì làm sao chứ? Không phải là con đường này như mê cung sao? Có gì kỳ quái đâu chứ?

Cũng may là thời gian ghi hình tới rồi, tiểu cô nương Hà Sở Hi cũng không cười bao lâu, liền đưa Lạc Yên tới chỗ ghi hình.

Tết mục【 Mỹ Thực Ký 】hôm nay mời đến sáu vị khách quý, ba nam ba nữ, sáu người đều là những minh tinh thường xuyên xuất hiện trong mắt đại chúng.

Tết mục được bắt đầu, người chủ trì tiết mục Triệu Giai cứ như bình thường mà nói câu mở màn của 【 Mỹ Thực Ký 】, tiếp theo là giới thiệu các vị khách tham gia hôm nay.

Mấy vị khách được mời đều là những người có tiếp xúc với phương diện nấu ăn, nhưng thời điểm tổ tiết mục đem nguyên liệu đẩy lên, tất cả mọi người đều thực sự mộng bức.

Cá sống!!!!

Trước đó nguyên liệu nấu ăn sẽ được tổ tiết mục xử lý, nhưng lúc này đây, tổ tiết mục cho nguyên liệu sống, thì đương nhiên ý nghĩa sẽ là muốn bọn họ tự xử lý nguyên liệu nấu ăn a 囧囧.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (12)

Edit + Beta: Maple

“Cái quý gì? Tổ tiết mục muốn chúng ta tự mình mổ cá sao?”

“Đây là muốn chinh chúng ta sao?”

“QAQ ta chưa từng mổ cá bao giờ a!”

Nhóm khách mời về mặt mộng bức nhìn lũ cá đang nhảy nhót tung tăng trong thùng nước, hoàn toàn không biết nên xuống tay thế nào.

Bất quá sau khi nhìn thấy người chủ trì bắt đầu bấm giờ, tất cả mọi người đều không thể trấn định ngồi yên, sôi nổi vén tay áo, chuẩn bị mổ cá, đương nhiên, trong quá trình mổ cá, bọn họ đã làm ra rất nhiều thứ khiến người ta chê cười.

Nhóm nam khách mời còn tốt, nhóm nữ khách mời chân tay đều luống cuống, nhưng trong các cô lại xuất hiện một ngoại lệ.

Mấy ảnh bắt tri bất giác chuyển tới bàn của Lạc Yên, chỉ thấy cô tay mắt lanh lẹ bắt ngay được một con cá, sau đó chụp nó đặt trên cái thớt. Trong lúc đó, con cá giãy giụa một chút, Lạc Yên liền lưu loát dùng dao chặt bỏ đầu đi, nhanh chóng tách đầu ra khỏi thân cá.

Phàng phát như cảm nhận được sát khí mãnh liệt

Tổ tiết mục ở hậu kì khi nhìn thấy cảnh này liền nhanh chóng cho lên hình. Mặt khác nhóm khách mời khi nghe thấy Triệu Giai hô lên một tiếng, nhin không được phóng ánh mắt của mình về phía bàn của Lạc Yên, sau đó liền nhìn thấy con cá đang bị phanh thấy, sôi nổi lộ ra biểu tình kinh khủng.

QAQ Khí thế này không phải là giống sát thủ như đực sao!

Lạc · sát thủ · Yên không biết mình đã dọa đến một đồng người, cô đang nghiêm túc xử lý nguyên liệu nấu ăn của mình, ngũ quan điểm lệ một mảnh nghiêm túc, phàng phát như đang làm chuyện đại sự gì đó vậy.

Tất cả mọi người đều vẫn đang ngây người xem, vẫn là Triệu Giai phản ứng lại trước, làm mọi người trở lại xử lý nguyên liệu của mình, bằng không thời gian không còn nhiều lắm. Khách mời nhìn đồng hồ treo ở đó không xa, khẽ cắn môi, tập trung vào việc mổ cá.

Món Lạc Yên làm chính là cá hầm cải chua, lúc xử lý nguyên liệu cô không gặp khó khăn gì, vậy nên đương nhiên, cô đang dẫn đầu trong số khách mời. Sau khi được cô khích lệ, mọi người cũng lục đục hoàn thành món ăn của mình.

Tiếp theo Triệu Giai liền đi ra làm tiếp công việc của người chủ trì, cô bấm nút hết giờ, dường như chớp chớp mắt hướng về phía khán giả hỏi: “Các vị đầu bếp của chúng ta đã hoàn thành các món ăn, như vậy kế tiếp chúng ta liền sẽ công bố bam giám khảo - các vị nữ thực bình. Các người đoán một chút, người lát nữa ra đây sẽ là ai?”

Khán giả rất nể tình mà đoán vài cái, sau đó nhóm khách mời cũng theo sau náo nhiệt đoán. Lạc Yên nghĩ đến "Ảnh đế già" mà khi mình mới tiến vào đã gặp người ta đang gọi điện thoại, trong lòng có một chút suy đoán.

Lúc này, ánh mắt Triệu Giai hướng tới phía bên Lạc Yên: “Lạc Yên, cô đoán là ai?”

Đôi mắt Lạc Yên híp lại: “Ta đoán là.....” Cô dừng một chút, mới nói ra cái tên kia: “Elan ~” Cô vừa mới dứt lời, thỉnh phòng bên kia liền trở nên oanh tạc.

“Kỳ Quan Lan!”

“A a a a a cư nhiên là Lan Hoàng đệ hạ của chúng ta!”

“Thiên a, thật là đệ hạ kia!”

Kỳ Quan Lan tên tiếng Anh là Elan, các fan hần gọi hần là Lan Hoàng đệ hạ vì ở giới giải trí này, hần đúng thật là xứng với cái danh Hoàng, không ai không biết tên của hần, địa vị của hần ở giới giải trí là không thể thay đổi.

Kỷ Quan Lan xuất hiện làm khán giả hô lên như vũ bão, Triệu Giai cũng không thể duy trì trật tự. Lúc này, mọi người lại thấy nam nhân đó làm một động tác, kỳ tích làm khán giả an tĩnh lại.

“Quả nhiên bệ hạ vừa xuất hiện, các người liền vứt bỏ ta rồi.” Triệu Giai lộ ra một biểu tình đáng thương, làm khán giả cười ha ha, đây cũng coi như là giảng hòa.

“Hào hảo, ta biết các người thích bệ hạ, nói thật, ta cũng thích!” Triệu Giai làm bộ hoa si, chọc cho khán giả lại cười rộ lên. Triệu Giai nhân đà này nói tiếp: “Nhưng mà, hôm nay các nhà mỹ thực bình không chỉ có Lan Hoàng bệ hạ của chúng ta, các người không thể xem nặng bên này nhẹ bên kia nha~”

Chúng mình trở lại rồi đâyyyy!! Sau gần 2 tuần tạm rest này, chúng mình sẽ trở lại làm chương bình thường cho mọi người nhé! ^^ ♡

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liều Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (13)

Edit + Beta: Maple

Triệu Giai người ta sau khi nói câu kia liền dẫn mấy vị mỹ thực bình còn lại ra, nhưng mà độ nhiệt tình của khán giả so với vừa rồi giảm đã đi rất nhiều, rốt cuộc không phải ai cũng có được độ ảnh hưởng lớn như Kỷ Quan Lan.

"Kế tiếp chúng ta liền để các vị giám khảo nhắm nháp đồ ăn của nhóm đầu bếp làm đi."

Không hề ngoài ý muốn, Kỷ Quan Lan bị an bài là người ăn đầu tiên. Lạc Yên đứng trước bàn đồ ăn của mình, chờ giám khảo đến ăn thử. Cô ở vị trí thứ ba, một vị trí không trước cũng không sau.

Kỷ Quan Lan bắt đầu ăn thử từ phía bên trái. Lạc Yên rõ ràng phát hiện, khi hắn nhìn thấy đồ ăn của người thứ nhất, mày rõ ràng nhíu xuống một chút, tuy rằng rất nhanh liền khôi phục dáng vẻ bình thường, nhưng mà nàng vẫn có thể nhận thấy được rằng hắn không vui.

Lạc Yên khẽ cau mày, bỗng nhiên nghĩ tới hình ảnh mọi người đánh giá hắn, cùng với hình ảnh mình thấy được trước khi bước vào.

Ôn nhuận như ngọc a....

Cô không nhịn được cười cười, phảng phất như đã phát hiện được bí mật gì đó.

Nhưng ngay sau đó, nụ cười của cô liền cứng đờ, bởi vì cô cảm giác được có một đôi mắt sắc bén đang nhìn về phía mình. Không cần suy nghĩ nhiều cũng biết, chủ nhân ánh mắt này chính là Kỷ Quan Lan.

Cô lo lắng thấp thỏm, chẳng lẽ Kỷ Quan Lan đã phát hiện rằng mình chính là người nghe thấy cuộc nói chuyện của hắn?

Suy đoán của cô thật chính xác, thời điểm Kỷ Quan Lan đi tới bàn thứ hai, khóe mắt liền liếc tới vị trí của cô. Khi nhìn thấy màu sắc quần áo cô đang mặc, ánh mắt hắn lóe lên suy nghĩ, đáy mắt xẹt qua một tia âm sắc.

Kỷ Quan Lan nhớ tới thân ảnh nhanh chóng lẩn trốn kia, bóng dáng mảnh khảnh cho hắn biết đó là một nữ nhân, mà quần áo của cô đã giúp hắn xác định người đó là ai.

Trí nhớ hắn rất tốt, trước khi tham gia tiết mục này, người đại diện đã cho hắn nhìn qua tư liệu của nhóm khách mời, hắn nhất nhất nhớ kỹ.

Kỷ Quan Lan từ trong trí nhớ lục ra thông tin của người này.

Sở Lạc Yên, tân binh của công ty giải trí quốc tế S, sắm vai nữ số 3 Ngọc Dao trong bộ phim tiên hiệp《Trích Tiên》.

Hắn một bên giống như nghiêm túc nếm thử đồ ăn trước mặt, một bên suy tư về nguyên nhân Sở Lạc Yên xuất hiện ở nơi đó.

Ngoài ý muốn? Hay là có ý định từ trước?

Vô luận thế nào, hắn đều phải đến cảnh cáo nàng một chút.

Yên lặng tính toán tốt, Kỷ · nghiêm túc công tác · ảnh đế · Quan Lan tiếp tục nghiêm chỉnh mà tiến hành nhiệm vụ của mình.

Mấy món đồ ăn này quả thật làm người ta khó có thể chịu được, làm hắn thiếu chút nữa không nhịn được mà chửi bậy, chỉ là nghĩ đến hình tượng của mình, hắn lại bày ra bộ dáng ôn nhuận như ngọc, không ai phát hiện nụ cười của hắn đã cứng đờ.

Đáng chết, mấy cái gia hòa kia nhất định là cố ý! Trước kia đều là tổ tiết mục xử lý nguyên liệu nấu ăn trước rồi mới đưa ra, cố tình lúc hắn tham gia, nguyên liệu nấu ăn lại phải tự mình xử lý, quả thực là muốn mạng người mà!

Người thứ nhất không làm sạch vảy cá, người thứ hai không xử lý tốt mùi cá, hiện tại đứng trước bàn của người thứ ba, ánh mắt hắn bỗng dưng chạm thẳng vào đôi mắt hoa đào liễm điểm của đối phương.

Lạc Yên sững sốt một chút, ngay sau đó làm ra một tư thế "Thỉnh", ý muốn mời hắn nếm thử đồ ăn.

Kỷ Quan Lan không chút để ý mà dời ánh mắt đi, lông mi dài làm che khuất suy nghĩ dưới đáy mắt.

Xem ra người kia chính là cô ấy, hơn nữa người ta còn nhận ra mình cơ.

Lại lần nữa khẳng định suy đoán của chính mình, Kỷ Quan Lan cầm lấy chiếc đũa, kẹp một miếng cá hầm cải chua đưa lên miệng.

Nguyên bản đã chuẩn bị tốt để cảm thấy hương vị kỳ quái, nhưng mà ngoài dự đoán, món cá hầm cải chua này cư nhiên cũng không tệ lắm!

Không ai biết, Kỳ Quan Lan là một người phi thường bất bẻ. Hắn bắt bẻ trên mọi các phương diện, bao gồm cả đồ ăn, rất ít món ăn có thể làm hắn tán thưởng một câu không tệ lắm, mà hiện tại, món cá hầm cải chua của Lạc Yên quả thật rất hợp khẩu vị của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 66: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (14)

Edit: Luber

Beta: Maple

Không nghĩ tới nữ nhân này còn có một tay như vậy.

Kỳ Quan Lan cố hạ xuống ánh mắt vừa lòng của chính mình, đáng lẽ ra, hiện tại hắn đã phải đi tới bàn tiếp theo rồi, nhưng mà hắn còn luyến tiếc điều gì cơ chứ?!

Không biết rằng mình có thể ném lại hương vị này một lần nữa không?

Rất khó có một món ăn làm vừa lòng mình, nhưng tất nhiên không thể ăn nhiều!

Kỳ Quan Lan lại yên lặng cấp mấy cái thương nhớ cho món ăn vừa rồi.

Không ngoài dự đoán, Lạc Yên giành được hạng nhất với món ăn của mình, không chỉ Kỳ Quan Lan, những người còn lại đều rất vừa lòng với món cá hầm cải chua cô làm, đương nhiên, cách xử lý nguyên liệu của cô cũng tốt hơn các "Đầu bếp" khác.

Cơ mà mặc kệ thế nào, Lạc Yên cũng đã thắng được cuộc thi này, cho nên cô không cần phải ăn món của người đứng vị trí cuối cùng làm.

Ừm, người đứng vị trí cuối cùng chính là người ở bàn đầu tiên, vị "Đầu bếp" đến vậy cá cũng chưa làm sạch.

Vị "Đầu bếp" kia bị đứng cuối, khổ sở tự ăn hết món cá mình làm ra, sau đó.....

Sau khi quay xong chương trình, Lạc Yên chào mọi người rồi mới đi đến bên người Hà Sở Hi: "Chúng ta về đi."

Hôm nay cô vừa quay phim xong liền chạy tới đây ngay, hiện tại thật sự có chút mệt mỏi, muốn trở về nghỉ ngơi.

Thật vất vả mới có cơ hội tiếp cận mục tiêu nhiệm vụ, nhưng vì cái gì mà mình còn chậm trễ như vậy.....

Lạc Yên tò vè, cô chỉ là có chút mệt mỏi, công lược gì đó, về sau rồi nói, tương lai còn dài.....

Lạc Yên lặng lẽ đem đầy mắt phức tạp chôn xuống, đi theo Hà Sở Hi đi ra cửa của SUN.

Hà Sở Hi vốn dĩ muốn đưa Lạc Yên về chung cư, nhưng lúc đi đến cửa, cô lại nhận được một cuộc điện thoại. Lạc Yên chờ cô nói chuyện điện thoại xong, chưa kịp mở miệng báo mình có thể tự về, liền nhìn thấy biểu cảm khó xử của cô ấy.

"Làm sao vậy?"

Hà Sở Hi vẻ mặt đau khổ nói: "Ngại quá a, Lạc Yên tỷ, anh trai em muốn em về nhà một chuyến, em không thể đưa chị về được."

Lạc Yên không nhịn được mà bật cười, nàng còn tưởng rằng việc gì to lớn lắm, nàng vẫy vẫy tay, nói: "Vấn đề lớn quá a, em không cần đưa chị về nữa, chị có thể tự về mà."

Hà Sở Hi nghe xong, liền thân thiện gọi taxi tốt cho Lạc Yên, giúp cô ngồi yên vị ở ghế sau rồi mới phát phát tay, nói: "Lạc Yên tỷ, khi nào chị về đến nhà thì gọi cho em nha!"

Lạc Yên cũng vẫy tay với nàng: "Ừm, chị biết rồi, em cũng đi cẩn thận."

Hai người tách ra trước đài truyền hình, Hà Sở Hi về nhà, Lạc Yên về chung cư.

"Đình ——" Thang máy mở cửa, Lạc Yên đi vào trong, đang muốn ấn số 32, liền nghe thấy tiếng bước chân theo quy luật đến từ phía sau.

Cô theo bản năng quay đầu lại, liền nhìn thấy hàng xóm đeo kính râm mới gấp mấy ngày trước.

Lạc Yên lui một bước, để hắn tiến vào, lúc hàng xóm nhìn thấy cô, bước chân dừng một chút, sau đó mới đi vài trong hoàn toàn.

Lạc Yên vừa mới ấn số 32, liền nghe được bên tai truyền đến một thanh âm trầm thấp.

"Sờ Lạc Yên?"

Cái gì? Thanh âm này?

Lạc Yên sững sờ một chút, quay đầu lại, liền bắt gặp một đôi mắt đen như mực, lúc này hàng xóm đeo kính râm đã tháo kính xuống, lộ ra một gương mặt nàng rất quen thuộc.

Kỳ Quan Lan.

Trời đất, hàng xóm của nàng sao có thể là Kỳ Quan Lan?!

Lạc Yên về mặt như trên mây. Cô không nghĩ tới Kỳ Quan Lan chính là vị hàng xóm đeo kính râm ít lộ diện. Chung cư cô thuê này chất lượng chỉ có thể xem là hạng thường, cô cho rằng, Kỳ Quan Lan là ảnh đế tầm quốc tế, thân phận sau lưng lại thần bí nên ắt hẳn phải ở trong biệt thự chỗ nào đó chứ!

Cuối cùng.....

Hắn lại ở tại cái chung cư hạng thường này ư?!

Lạc Yên bỗng nhiên cảm giác, thế giới này hoạt động không đúng lắm!

Đầu tiên là Kỳ Quan Lan tính tình không đúng, sau đó là nơi hắn ở lại sai sai.....

Nhìn biểu cảm thất kinh của cô, Kỳ Quan Lan khẽ mở bờ môi đồ như hai cánh hoa, nhưng cũng chỉ là một lời nói khó nghe nữa thôi.

"Nói đi, làm sao người biết ta ở đây?"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (15)

Edit: Luber

Beta: Maple

Phản ứng đầu tiên của Lạc Yên là ngây ngốc, sau khi tiêu hóa lời hắn nói rồi, theo bản năng ném vào ánh mắt khinh bỉ vào hắn.

Không nghĩ tới ảnh đế người lại là người như vậy!

Ôn nhuận như ngọc đâu?

"Ảo tưởng chính là bệnh, cần phải trị!" Nhìn thấy hắn còn không thêm liếc mình một cái, tựa hồ như đang đợi một đáp án rõ ràng, Lạc Yên liền nghiêm trang đem ý nghĩ của mình nói ra.

Tuy biết rằng nói ra như thế sẽ đắc tội Kỳ Quan Lan, nhưng người này thật sự quá tự luyến, hơn nữa hắn còn hiểu lầm mình như vậy, cô thật sự không chịu nổi.

Lạc Yên nói ra làm sắc mặt Kỳ Quan Lan như đêm đen kéo tới, không nghĩ tới cô sẽ nói như vậy. Có vẻ thái độ của cô là thật lòng, cũng không thấy nói năng hoảng loạn, hắn chỉ là nghĩ rằng mình vừa về nước, cô liền dọn đến nhà bên cạnh, lại còn cùng hắn tham gia chung một tiết mục.....

Nhiều sự trùng hợp như vậy đổ xuống, hắn ngẫm lại đều cảm thấy có âm mưu, huống chi Lạc Yên còn gặp qua bộ mặt thật của hắn!

"A ——" Kỳ Quan Lan cười lạnh một tiếng, đi thêm một bước về phía Lạc Yên, một tay chống trên tường, vây nàng trong không gian nhỏ: "Vẫn còn định nguy trang với ta? Người cho rằng ta là tiểu hài tử ba tuổi sao? Nói đi, ai kêu người tiếp cận ta?"

Thời điểm hắn lại gần, Lạc Yên đã bày ra tư thế chuẩn bị công kích, chỉ là không hiểu làm sao, cô bỗng nhiên dừng một chút, ngẩng đầu nhìn về phía Kỳ Quan Lan, trong ánh mắt hiện lên một ánh nước trong suốt, nhưng rất nhanh liền biến mất.

"Người cho rằng ta có ý tiếp cận người?" Lạc Yên bỗng nhiên cười, nụ cười rất sáng lạn, lại mang theo một chút cảm giác kỳ dị, làm Kỳ Quan Lan cảm thấy kỳ quái. Hắn đang muốn thoát ra lời nói công kích độc miệng, nói chẳng lẽ không phải sao, nhưng không đợi hắn mở miệng, vạt áo hắn đã bị cô kéo lấy.

Động tác Lạc Yên quá nhanh, sức lực quá lớn, Kỳ Quan Lan nhất thời không đề ý đã bị cô kéo đến đầu cũng phải cúi xuống, khoảng cách hai người cũng càng thêm gần, gần đến nỗi hắn có thể đếm được nàng có bao nhiêu lông mi. Bị nữ nhân đánh úp, hắn bỗng nhiên có chút không được tự nhiên.

Nhưng lúc này, Lạc Yên lại bỗng nhiên bật cười, buông vạt áo hắn ra, khoảng cách hai người lại lần nữa kéo xa, cô chớp chớp mắt, tươi cười quyến rũ mà câu nhàn: "Vậy người cứ coi như là ta có ý tiếp cận người đi."

Kỳ Quan Lan sững sốt một chút, cảm giác như kịch bản đi sai hướng rồi. Trong tình huống bình thường, bị người khác vạch trần không phải nên nỗ lực giải thích sao? Cô ta lại thuận thể thừa nhận như vậy?

"Đỉnh ——" Thanh âm của thang máy đánh gãy sự suy tư của hắn, không đợi hắn nói chuyện, Lạc Yên cũng đã đi ra khỏi thang máy, hắn mày nhin không được nói lớn: "Uy!"

Bước chân Lạc Yên dừng một chút, Kỳ Quan Lan nhú nhú mày mới mở miệng nói: "Người còn chưa nói là ai bảo người tiếp cận ta đâu."

"Người đoán xem!" Lạc Yên tươi cười xinh đẹp, ngữ khí cũng thực nhẹ nhàng, làm Kỳ Quan Lan có chút khó chịu. Lạc Yên không đợi hắn hỏi lại, liền hướng hắn phất phất tay: "Làm việc cả một ngày rồi, ta cũng nên trở về nghỉ ngơi. Hẹn gặp lại, hàng xóm ảnh đế của ta....."

Nói xong cũng không đợi hắn đáp lời, liền lấy chìa khóa mở cửa nhà mình đi vào, đóng cửa liền mạch lưu loát.

Kỳ Quan Lan đứng chôn chân tại chỗ, chân mày nhíu lên lại hạ xuống, tới tới lui lui vài lần, cuối cùng hắn lấy đi động ra, gọi cho trợ lý điều tra sự tình của Lạc Yên, click mở liên hệ của người kia, lại không biết ra sao, bỗng nhiên buông xuống.

Nhìn chằm chằm vào cách cửa bị đóng lại gắt gao kia, trong ánh mắt Kỳ Quan Lan hiện lên một tia trầm mặc. Hắn muốn nhìn xem, cô rốt cuộc muốn làm cái gì!

Hừ nhẹ một tiếng, đi đến cửa nhà mình, lấy chìa khóa, mở cửa, đi vào, khóa lại, động tác cũng rất liền mạch lưu loát.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 68: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (16)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Maple

Dựa người trên cách cửa, nghe thấy được tiếng mở cửa rồi lại khóa ở bên ngoài, Lạc Yên mới thả mình theo bản năng, ngồi xuống đất, nước mắt giờ đây đã đầy khóe mắt cô.

Hàn Lạc Thần..... Hàn Lạc Thần.....

Lạc Yên thấp giọng khóc, thấp giọng ní non cái tên mà cô đã giấu sâu trong nội tâm.

Sau khi đi vào thế giới này, cô gần như không để bụng mấy việc Kỳ Quan Lan làm, cô luôn nói đến những ngày phía trước, kỳ thật không phải thực sự cho rằng tương lai còn dài, mà chỉ là cô không nghĩ đến thôi.

Tuy rằng Đào Yêu nói việc cô trải qua thế giới kia chỉ là thử nghiệm, nhưng cô không coi nó như hoa trong gương, trăng trong nước [1], người kia sùng cô như vậy mà có thể coi là hình bóng thoáng qua ư?

[1] Hoa trong gương, trăng trong nước - Kính hoa thủy nguyệt (镜花水月): thường dùng làm phép so sánh, ý chỉ những thứ tốt đẹp có thể ngắm nhìn và cảm nhận nhưng lại không thể chạm vào, cũng được dùng để ví von cảnh tượng hư ảo, không có thật.

Bọn họ đã hứa dù nước biển có biến thành cát bụi cũng không thay lòng, cô làm sao có thể dễ dàng quên được?

Lúc đầu cô còn nghĩ tới, chờ sau khi làm Kỳ Quan Lan yêu mình, cô sẽ lập tức rời thế giới này.

—— Cô cùng Hàn Lạc Thần không có kiếp sau, không quan hệ, cô sẽ bảo vệ trái tim mình thật tốt, chỉ yêu mỗi mình hắn.

Chính là lúc vừa rồi, cô lại thấy bóng dáng của Hàn Lạc Thần trên người Kỳ Quan Lan.

"A Yên, ta sẽ chờ nàng ở kiếp sau."

Lạc Yên nhớ lại lời nói trước khi lâm chung của Hàn Lạc Thần, lúc này đây, cô thật sự muốn gặp Đào Yêu hỏi rõ mọi chuyện, nhưng nghĩ đến lời Đào Yêu nói, cô sẽ không nhận được một chút trợ giúp nào.....

Hơn nữa, sau khi tiến vào 3000 thế giới, chính cô cũng không thể liên hệ với Đào Yêu, Lạc Yên chỉ có thể bỏ qua suy nghĩ này của mình.

Còn không biết Kỳ Quan Lan có phải Hàn Lạc Thần hay không, hơn nữa nếu thật sự hắn là Hàn Lạc Thần thì nói đây là một chuyện không tốt là không chuẩn chút nào, có lẽ Đào Yêu cũng chẳng cho phép hắn tồn tại đâu ha?

Lạc Yên quyết định giấu chuyện này xuống, hiện tại cô cần tiếp cận Kỳ Quan Lan, biết rõ hắn có phải người mình yêu kiếp trước hay không.....

Lạc Yên nghĩ kỹ về hướng đi sau này, lau khô nước mắt còn trên mặt, đứng lên, ánh mắt cô ánh lên một tia kiên định.

Nhưng mà sau khi quay [Mỹ Thực Ký] xong, Hà Sở Hi lại mang về cho Lạc Yên vài cái hộp đồng đại diện phát ngôn, công việc của Lạc Yên cứ lu bù lên, cô và Kỳ Quan Lan gặp nhau cũng chỉ có khi ngẫu nhiên đứng chung thang máy thì chạm mặt được một chút mà thôi.

Thái độ của Kỳ Quan Lan đối với cô cũng thay đổi, lúc đầu là ghét bỏ, hiện tại lại trở nên thờ ơ lạnh nhạt.

Mà sau chuyện xác nhận hắn, thái độ của Lạc Yên cũng thay đổi rất nhiều, cô không còn chủ động tới gần Kỳ Quan Lan, chỉ là lúc chạm mặt thì chào một câu thôi, hậu bối đối như vậy với tiền bối là lẽ thường, tìm cũng không ra một chút sai sót nào.

"Chào buổi tối Kỳ ảnh đế." Lại lần nữa gặp nhau ở thang máy, Lạc Yên trước sau như một, chào Kỳ Quan Lan. Hắn lại như bình thường, không đáp lại, Lạc Yên cũng không mặt nóng dán móng lạnh [2], ôm ngực đứng một bên.

[2] Mặt nóng dán móng lạnh: ý chỉ một người thì nhiệt tình nhưng người kia chỉ hờ hững, lạnh nhạt.

"Đình ——" Thang máy tới rồi, Lạc Yên nói gấp lại sau liền đi ra ngoài, mở cửa, vào cửa, đóng cửa, liền mạch lưu loát, không thèm nhìn sắc mặt của vị nào đó đang đen dần.

Kỳ Quan Lan ngay từ đầu còn cho rằng Lạc Yên đang cố ý tiếp cận mình, trải qua nhiều chuyện như vậy, hắn lại hoài nghi ý nghĩ ban đầu của chính mình.

Nữ nhân này có chỗ nào giống đang tiếp cận mình? Lạ lắm buộc chặt kiểu gì đây??

—— Cho nên ngay từ đầu chính là hắn tự mình đa tình sao?

Sắc mặt của Kỳ Quan Lan lập tức trở nên khó coi, hắn không chấp nhận rằng chính hắn tự mình đa tình, hắn mà chấp nhận thì năng lực của Lạc Yên cũng không phải dạng vừa đâu!

Yên lặng cấp cho Lạc Yên danh hiệu "Tâm cơ thâm trầm" ở sau lưng, lòng Kỳ Quan Lan tức khắc cũng thoải mái hơn rất nhiều, đi ra khỏi thang máy, mở cửa đi vào, đóng cửa, cũng là liền mạch lưu loát, chỉ là lực đóng cửa của hắn không tự giác mà tăng thêm rất nhiều, điều này không biết là đang chứng minh cho cái gì đây a....

《Trích Tiên》đã quay xong hoàn toàn, công tác xử lý hậu kỳ của đoàn phim đồng thời cũng bắt đầu tuyên truyền.

- - - - -

Editor muốn gáy: Kỳ ảnh đế có vẻ thâm trầm, mưu mô thế thôi chứ bản chất vẫn là một bạn siêu siêu siêu ấu trĩ a~~~~ #Triều_Nguyên

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 69: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (17)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Maple

Lạc Yên đóng nữ phụ số 3, tự nhiên cũng muốn phối hợp cùng đoàn phim làm tuyên truyền, ví dụ khi như đoàn phim công bố poster ở Weibo, các diễn viên cũng từ từ hỗ trợ tuyên truyền, thời điểm đó fan của cô ở Weibo cũng tăng lên không ít.

Đương nhiên, đoàn phim sẽ không từ chối con đường này mà tuyên truyền đầu a.

Tại đây đánh trống khua chiêng truyền bá, tên tuổi《Trích Tiên》được đánh bóng, mà lúc này, công tác hậu kỳ cũng không tồi.

Đạo diễn Chu Phàm là người đặc biệt nghiêm túc, ở phương diện truyền hình giữ lại không ít nguồn tài nguyên. Quảng cáo được tung ra cũng phải đặc biệt hoàn hảo, làm khơi lên không ít tâm tư của khán giả xem phim, được cái là ngày ra mắt công chúng vẫn chưa được công bố, cho nên quần chúng ăn dưa cũng chỉ có thể ngồi chờ đến khi thời gian công chiếu được truyền ra.

Ngay sau khi《Trích Tiên》phát tin phát hành ra, Hà Sở Hi liền cho Lạc Yên một ngày nghỉ, nói là cho cô thả lỏng tinh thần, buổi tối xem kịch hay.

Vai diễn Ngọc Dao của Lạc Yên đã lên sóng ở ngày tập đầu tiên, nữ chính Nguyệt Y bất Mộc Dương làm thầy, sau khi Ngọc Dao biết được chuyện này, sợ rằng Nguyệt Y cận thủy lâu dài [1] đến được trái tim của Mộc Dương, liền đi uy hiếp nàng ta, nhưng lại bị Mộc Dương nhúng tay vào, bảo vệ Nguyệt Y.

[1] Cận thủy lâu dài: ý của câu thành ngữ này là chỉ lâu gần bờ nước sẽ được ánh trăng chiếu sáng trước tiên, thường dùng để ví với việc ở gần thì được ưu tiên.

"Nguyệt Y là đồ đệ của ta."

Ngọc Dao nghe hắn nói vô tình như vậy, sắc mặt trắng bệch, nàng chưa từng thấy hắn bảo vệ một người nào như vậy, nhưng nàng tuyệt đối không muốn tin rằng giữa hắn và Nguyệt Y là tình yêu nam nữ. Tự an ủi chính mình, hành động của Mộc Dương chỉ là coi Nguyệt Y là đồ đệ của hắn.

Từ đó về sau, Ngọc Dao âm thầm kéo Nguyệt Y về phe mình, đối xử với Nguyệt Y thật tốt, nàng cho rằng làm như vậy sẽ khiến Mộc Dương liếc mình nhiều hơn một cái.

Nhưng mà..... trong mắt nam nhân kia chưa từng có nàng.

Tiếp theo, Mộc Diệp trường lão chết, đệ tử đồng môn bắt đầu xa lánh Ngọc Dao, nàng từ một cô nương luôn mang theo nụ cười sáng lạn, bây giờ tinh thần lại dần dần sa sút, tẻ đi. Nhưng mà, người áp nàng đến con đường cuối cùng lại là người mà nàng yêu.

Ngọc Dao nhìn cảnh tượng Mộc Dương ôn nhu lâu nỏ hỏi cho Nguyệt Y, lại nghĩ đến lời nam nhân này nói trước đó, hắn cả đời chỉ muốn tu đại đạo.

"Mộc Dương, người là tên lừa đảo!"

Đó là câu nói cuối cùng với Mộc Dương trước khi Ngọc Dao gia nhập ma đạo.

Mộc Dương không phải nhân vật vô tâm vô tình, chỉ là hắn không yêu nàng mà thôi.

Tập đầu của phim phát trên TV, bình luận đối với các nhân vật cũng xông ra chiếm đóng mạng xã hội.

Đối với nhân vật Ngọc Dao, có người khen có kẻ chê, không đồng nhất.

Có người nói, Ngọc Dao thực sự làm người ta cảm thấy đau lòng, cũng có người nói Ngọc Dao đây là phạm tiện [2].

[2] Phạm tiện: Tiếng chửi mắng, có ý khinh thường kẻ cam tâm chịu nhục. Gốc: Quan trằng hiện hình kí: "Ngã thuyết tha môn giá ta nhân thị phạm tiện đích, nhất định yếu lộng đắc nhân gia thượng môn, bất tri thị hà dã toán!" (Đệ tử tứ hồi).

Nhưng ngoài dự đoán là, Ngọc Dao lãnh com hộp [3] kia lại gom đủ nước mắt của bà con ăn dưa chỉ trong một tập. Very Amazing~~

[3] Lãnh com hộp: ý là một nhân vật trong phim bị chết, xuống đài vì nguyên nhân nào đó.

Chết dưới kiếm của Mộc Dương, đó là kết cục của nàng.

"Mộc Dương, người hãy luôn luôn cao cao tại thượng trích tiên đi, ta nguyện rửa người, đến chết cũng không có tình yêu!"

Kết cục của Mộc Dương xác thực là một người cô độc, bộ phim kiếm hiệp《Trích Tiên》này chính là lấy hai nhân vật bất đồng: Mộc Dương và Cửu Lâm làm đại diện cho nhân gian chân tình.

Cao cao tại thượng trích tiên sẽ không chiếm được tình yêu, nhiệm trần thế pháo hoa nam nữ chính tắc vui sướng hạnh phúc ở bên nhau.

Lạc Yên nổi tiếng.

Bộ phim tiên hiệp《Trích Tiên》này làm rất nhiều diễn viên thành danh, nhưng người thành công nhất lại là Lạc Yên.

Cô chỉ là một nữ phụ thứ mười tám không tên tuổi, ngày thường diễn vai quần chúng, đến cơ hội lộ diện còn chẳng có, nhưng hiện tại, phổ lớn ngõ nhỏ, ai mà không biết cái tên Sở Lạc Yên này chứ.

Ngọc Dao Sờ Lạc Yên

Trích tiền Ngọc Dao

Các từ khóa trên dần trở thành đề tài đứng đầu trong bảng hotsearch của Weibo, thậm chí có người thống kê qua, thời điểm nhân vật Ngọc Dao này lên sân khấu, lượng ratings tổng đều cao hơn các tập khác mấy phần trăm.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liều Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 70: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (18)

Edit: Luber

Beta: Maple + Triều Nguyễn

"Lạc Yên tỷ, chị xem qua một chút đi, tiếp theo chị muốn đóng kịch bản thể loại nào?"

Hà Sở Hi đem một đồng kịch bản đẩy lên trước mặt Lạc Yên yêu cầu cô lựa chọn.

Lạc Yên sau khi nổi tiếng, lúc nào cũng bận rộn đóng quảng cáo, nhưng cũng có thêm quyền lựa chọn kịch bản.

Trong khi Lạc Yên ngồi trên sofa nghiêm túc xem xét kịch bản được mang tới, Hà Sở Hi lại ngồi một bên chơi điện thoại.

Không biết đã nhìn thấy gì, Hà Sở Hi bỗng nhiên nhảy dựng lên, hét: "Ai ai ai, Lạc Yên tỷ, chúng ta không cần xem đồng kịch bản đó nữa, em vừa mới phát hiện một kịch bản rất phù hợp với chị!"

Lạc Yên nghi hoặc bỏ đồng kịch bản trong tay xuống, mở miệng hỏi: "Kịch bản nào a?"

Hà Sở Hi đưa điện thoại trong tay ra cho cô xem, trên màn hình hiện lên một acc Weibo.

"《Phượng Loa 》casting vai diễn?" Lạc Yên ngẩng người, không nghĩ tới Hà Sở Hi sẽ coi trọng một kịch bản như vậy.

Cô nhớ rõ, đây là kịch bản cuối cùng mà nữ chính Tô Vũ Nịnh quay trước khi ra nước ngoài, Phượng Thư Vân và Tô Vũ Nịnh tranh dành đoạt vai nữ chính rất kịch liệt, chiếm sóng truyền thông liên tục, trên mạng có rất nhiều trang báo viết về vụ này.

Cuối cùng, Phượng Thư Vân đoạt được vai này, cô ta còn "hào tâm" mời Tô Vũ Nịnh vào diễn vai nữ phụ số 2, cũng không biết như thế nào, Tô Vũ Nịnh thật sự lại đi diễn vai nữ phụ số 2, kết quả là vai nữ phụ của cô ấy so với vai nữ chính còn xuất sắc hơn, thành công đánh thắng vào mặt Phượng Thư Vân.

Nhưng mà, do Phượng Thư Vân bị thua, cô ta lại đến chỗ Thiệu Vũ Sâm đòi an ủi, hơn nữa Thiệu Vũ Sâm lại ôm động viên, nhưng ai ngờ rằng cảnh tượng này lại bị giới truyền thông chụp được.

Tô Vũ Nịnh nhìn thấy scandal của Phượng Thư Vân và Thiệu Vũ Sâm, lập tức nản lòng thoái chí. Lúc này, nam phụ Bạch Lâm An vừa lúc đưa ra ý kiến xuất ngoại để phát triển, Tô Vũ Nịnh liền đồng ý.

Nói thật, Lạc Yên cũng không muốn tham gia casting, tuy rằng kịch bản này nhất định sẽ hot, nhưng nếu dính tới hai người Tô Vũ Nịnh và Phượng Thư Vân, chắc chắn sẽ có rất nhiều phiền toái.

Nhưng khi cô đọc bản casting trên Weibo thì biết được một tin tức khiến cô giật mình.

Nam chính của《Phượng Loan》đã được quyết định!

Mà cái vị trí nam chính này lại là Kỷ Quan Lan!

Lạc Yên nhớ rõ rằng, trong cốt truyện, nam chính của《Phượng Loan》không phải do Kỷ Quan Lan đảm nhận, bởi vì lúc này, vị tiểu gia hóa kia chắc hẳn là đang ở nước ngoài chu du.

Bất quá, Lạc Yên lại nhớ tới việc ngày hôm qua đã chạm mặt Kỷ Quan Lan ở thang máy, cô liền biết hẳn không có vẻ nước M.

Xét theo tình huống này, Kỷ Quan Lan quả nhiên nhận vai nam chính của《Phượng Loan》, tuy rằng không biết hẳn vì chuyện gì mà ở lại, nhưng Lạc Yên đã quyết định sẽ tham gia đợt casting này.

Gặp hẳn nhiều lần như vậy, cái vị nào đó hẳn sẽ không lại cho rằng cô cố ý tiếp cận hẳn nhỉ?

Đúng vậy, mấy ngày nay cô cố ý làm như không thấy hẳn, à không phải, không hẳn là làm như không thấy, cô vẫn cùng hẳn chào hỏi, chẳng qua không có chút nhiệt tình nào thôi.

Ai bảo hẳn tự luyến như vậy chứ, lại còn vu khống cho cô cố ý tiếp cận hẳn, cô lúc ấy chắc chắn chẳng có ý định này đâu, nhưng mà thực sự ngay sau đó, cô lại cố ý tiếp cận hẳn.

Lạc Yên nhìn chăm chăm vào điện thoại, bất chợt nở một nụ cười tươi tắn.

Hà Sở Hi cảm thấy điệu cười của cô có vẻ quái quái, duỗi tay chọc chọc vào cánh tay của Lạc Yên, thận trọng mở miệng hỏi:

"Thế nào rồi Lạc Yên tỷ? Chị có muốn casting vai này không? Cơ mà thật ra chị không muốn đi cùng chẳng ảnh hưởng gì cả, chúng ta lại xem xét kịch bản khác, đồng kịch bản hôm nay em mang đến đây cũng có rất nhiều thể loại nhân vật a....."

Cô bé còn chưa nói xong, Lạc Yên liền khẽ cười bảo:

"Được rồi, nhìn em sốt ruột chưa kia, chị không bảo sẽ không đi casting a, chị chỉ là kinh ngạc vì đoàn phim《Phượng Loan》có thể mời được Kỳ Quan Lan mà thôi. "

Nghe được lời này của cô, Hà Sở Hi thờ dài một hồi nhẹ nhõm, cô còn tưởng rằng Lạc Yên sẽ không đi casting cơ. Chỉ là..... có gì liên quan tới Kỳ Quan Lan chứ?

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (19)

Edit: Luber

Beta: Triều Nguyên + Maple

Khi nghe thấy cái tên này, trong ánh mắt Hà Sở Hi ngay lập tức hiện lên sự kinh ngạc, cô nhớ rõ ràng, Kỳ Quan Lan không có ý định về nước phát triển, sao bây giờ lại nhận vai nam chính 《Phượng Loan》?

Cô liền nghĩ chắc hẳn lại thua cuộc với ai đó rồi, có thể là đạo diễn của《Phượng Loan》chăng?

Lạc Yên thấy Hà Sở Hi bày ra bộ mặt suy tư, liền duỗi tay quơ quơ trước mặt nàng, "Làm sao vậy?Đang suy nghĩ chuyện gì sao?"

Hà Sở Hi cười cười lắc đầu, nói: "Không có gì không có gì, em chỉ đang nghĩ tới lí do gì lại làm Kỳ Quan Lan đảm nhận vai nam chính của 《Phượng Loan》mà thôi."

Lạc Yên bỗng nhiên nhớ tới thân phận của Hà Sở Hi, trải qua một thời gian ở chung khá lâu, cô cũng sớm biết Hà Sở Hi không chỉ là một người đại diện bình thường.

Khí chất của cô ấy, nhân mạch [1], của cô ấy, tất cả đều có thể chứng minh Hà Sở Hi có một thân phận không tầm thường, chỉ là Hà Sở Hi không có nói ra thân phận của mình, Lạc Yên cũng coi như không biết, có ai mà không có bí mật đâu? Cô cũng không phải dạng người thích tra hỏi người khác.

[1]Nhân mạch: 人脉 từ này cổ đại thì dịch là thân tín, vậy cánh, hiện đại dịch là quen biết, mối quan hệ, vậy cánh cũng được, tùy vào từng văn cảnh. Người có "nhân mạch" tốt tức là có mối quan hệ với mọi người tốt, quen biết rộng, được lòng người.

Nhưng hiện tại nghe Hà Sở Hi nói ra lời này, Lạc Yên liền biết cô ấy có quen biết với Kỳ Quan Lan, tuy rằng trong hồ sơ chỉ miêu tả thân phận Kỳ Quan Lan qua mấy chữ - "bối cảnh cường đại", nhưng thông qua lời của Hà Sở Hi, Lạc Yên chắc chắn hai người bọn họ có quen biết nhau.

Nhưng Lạc Yên không nghĩ tới việc lợi dụng Hà Sở Hi để tiếp cận Kỳ Quan Lan, cho nên cô cũng không nói gì, chỉ thuận miệng hỏi: "Nguyên nhân gì cơ?"

Hà Sở Hi cười cười, nói: "Lạc Yên tỷ, chị hẳn phải biết đến Bạch Thần nhỉ?"

Lạc Yên gật gật đầu, cô đương nhiên biết chứ, đạo diễn thiên tài Bạch Thần, hẳn ở tuổi thiếu niên đã nổi tiếng, là một nhân vật trong những thần thoại của giới điện ảnh, những bộ phim truyền hình mà hắn từng đạo diễn, không có cái nào không trở thành tác phẩm kinh điển, hơn nữa vị đạo diễn này hiện giờ mới có 30 tuổi.

Hà Sở Hi lại đưa điện thoại ra trước mặt cô, nói: "Bạch Thần là đạo diễn của《Phượng Loan》. Ừm... em nghe nói hắn và Kỳ Quan Lan có quan hệ không tồi, em nghĩ chắc là hắn đã thuyết phục Kỳ Quan Lan nhận vai diễn này."

Thời điểm nói ra hai chữ "thuyết phục", sắc mặt Hà Sở Hi rõ ràng có chút kì lạ, có thể nhìn ra được, chính là chột dạ.

Cái này thật sự không sai, thời điểm nói ra lời này, Hà Sở Hi thầm nói trong lòng, nhất định đã có người nào đó ngăn chân Kỳ Quan Lan, nghe nói lần trước khi Kỳ Quan Lan tham gia tiết mục [Mỹ Thực Ký] đã bị người nào đó chính.

Nghĩ đến cái móc dây phức tạp của vị kia, Hà Sở Hi càng thêm khẳng định nguyên nhân này.

"Lạc Yên tỷ, chị xem này, ba ngày sau 《Phượng Loan》sẽ bắt đầu tổ chức casting, trong hai ngày này, chị chỉ có lịch đi chụp hình bìa tạp chí thôi, chị có bỏ chút thời gian đọc kịch bản của 《Phượng Loan》 nha!"

Hà Sở Hi nói lịch trình gần nhất của Lạc Yên xong, lại hỏi cô: "Lạc Yên tỷ, đối với chị không thành vấn đề đúng không? Nếu chị cảm thấy không thể thì cứ nói ra, chúng ta không đi ứng tuyển nữa, cùng xem xét các kịch bản khác....."

Lạc Yên vội vàng mở miệng nói: "Chị có thể mà, lịch trình này đối với chị không thành vấn đề....."

Lạc Yên biết Hà Sở Hi mê muội mình, nhìn thấy cô ấy đối xử tốt với mình như vậy, Lạc Yên tự nhiên cảm thấy cảm động.

Cô có quan niệm là khi người khác đối xử tốt với cô một phần, cô sẽ đối xử với người ta tốt hơn một trăm lần như vậy.

Tuy rằng Hà Sở Hi không có yêu cầu cái gì ở mình, nhưng Lạc Yên vẫn đem lòng tốt này cất ở trong lòng, về sau nếu có cơ hội nhất định cô sẽ báo đáp lại.

Hà Sở Hi lại chỉnh lại lịch trình của Lạc Yên một chút.

Nhìn cô bận rộn bên cạnh, Lạc Yên cũng lên trên mạng tìm đọc tiểu thuyết《Phượng Loan》.

Đúng vậy,《Phượng Loan》với bộ phim cô đã diễn phía trước có phần giống nhau, đều là từ tiểu thuyết cải biên lại, nội dung chính kể về một chuyện xưa, một nữ tử từ ngây ngô dần dần trưởng thành thành một nữ vương.

20/10 chúc các nàng vui vẻ nhaaaaa ☐☐

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 72: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (20)

Edit: Triều Nguyên + Maple

Beta: Maple

Nữ chính của tiểu thuyết này, Phụng Loan.

Nàng là kết tinh của cuộc tình sâu đậm giữa Phụng vương và Phụng hậu của Phụng Quốc. Hai người nhất sinh nhất thế nhất song nhân [1], dưới gối chỉ có một nữ nhi là công chúa Phụng Loan, chính vì vậy, từ nhỏ cô ấy đã sống trong sự yêu thương, nuông chiều của phụ mẫu.

[1] Trích từ câu "Thiên nhược thiên tâm thiên bàn khổ, nhất sinh nhất thế nhất song nhân". Nghĩa là "Ngàn kiếp ngàn tìm muôn ngàn khổ, một đời một kiếp một đôi người". Ý của tác giả là cả đời Phụng vương Phụng hậu chỉ yêu mỗi người kia.

Phụng Loan được Phụng vương Phụng hậu bảo hộ rất tốt, dưỡng thành một con người có tính cách ngây thơ hồn nhiên.

Nhưng mà, sự ngây thơ đó không thích hợp với cuộc sống ở hoàng gia, huống chi Phụng Loan lại là người thừa kế hoàng thất.

Từ Phụng quốc, An Lăng Vương âm thầm tạo một âm mưu, hấn không ngừng đánh chiến, đây chính là quá trình làm cho Phụng Loan dần dần trưởng thành.

Trong một lần gặp mặt ngẫu nhiên, Phụng Loan kết bạn với Thành quốc Thái tử Quân Lâm, hai người họ ngay từ đầu đã chẳng có chút hảo cảm nào với đối phương.

Phụng Loan cho rằng Quân Lâm là hoa hoa công tử ẩn chơi trác táng, mà Quân Lâm lại gán cho Phụng Loan cái mác đại tiểu thư điều ngoa tùy hứng.

Hai người họ chẳng ưa gì nhau, nhưng sau khi biết được hàng loạt âm mưu của An Lăng Vương, họ mới chậm chậm hiểu ra tính cách của đối phương.

Hai người họ yêu nhau, đều là hai người ngạo kiều [2], ai cũng không chịu nói cho đối phương biết ý nghĩ của bản thân.

[2] Ngạo kiều hay tsundere: là những người ngoài mặt thì tỏ vẻ lạnh lùng, ương bướng nhưng bên trong là kiểu người ôn nhu dịu dàng, có phần ngại ngùng, xấu hổ, có thể hiểu đơn giản là "Ngoài lạnh trong nóng".

An Lăng Vương âm thầm cho người điều tra thân phận của Quân Lâm, sau đó, hấn mang chính nữ nhi Phụng Diên của mình đến bên cạnh tiếp cận Quân Lâm.

Phụng Diên là cái cân quốc không nhường tu mi [3] nữ tử. Nàng vẫn vô song toàn, cơ hồ cả người chỉ sở hữu toàn ưu điểm.

[3] Cân quốc tu mi: Bạc đàn bà có khí phách không kém gì đàn ông. Cũng như "cân quốc anh hùng".

Phụng Diên tự nhiên xông vào làm Phụng Loan cùng Quân Lâm sinh ra rất nhiều hiểu lầm, thậm chí sau đó, hai người cơ hồ nháo thành kẻ thù.

An Lăng Vương thiết kế hại chết Phụng Vương, giả họa Quân Lâm, Phụng Loan cùng Quân Lâm liền bắt đầu trình diễn từng hồi tương ái tương sát tiết mục.

Bất quá, cuối cùng kết cục đương nhiên là chính phái chiến thắng. Âm mưu của An Lăng Vương bị phanh phui, Phụng Loan trở thành Phụng Quốc Nữ Vương, Quân Lâm đăng cơ, lấy giang sơn làm sinh lễ cầu hôn Phụng Loan, hai người giống như Phụng vương Phụng hậu, nhất sinh nhất thế nhất song nhân, hạnh phúc chung sống ở bên nhau.

Theo cốt truyện gốc, Phụng Thư Vân giành được vai nữ chính của《Phụng Loan》, mà nữ số 2 Phụng Diên là do Tô Vũ Nịnh đóng. Kỹ thuật diễn của Phụng Thư Vân so với Tô Vũ Nịnh kém hơn, khiến cho nữ số 2 Phụng Diên so với nữ chính Phụng Loan còn xuất sắc hơn, thiếu chút nữa làm Phụng Thư Vân tức chết.

Bất quá, Lạc Yên nhớ rằng, trong cốt truyện, bộ《Phụng Loan》 này đạo diễn không phải Bạch Thần, mà là một đạo diễn khác có thanh tiếng truyền xa.

Đương nhiên, cái thanh danh truyền xa này cũng không phải lời ca ngợi.

Dương Sướng, giới giải trí ai mà không biết đến hấn. Tuy rằng hấn với Bạch Thần thanh danh không hơn kém nhau lắm, tuổi cũng không lớn, nhưng mà, hấn nổi tiếng lại nhờ tình sử của hấn.

Dương Sướng là một hoa gian cao thủ, nữ minh tinh vướng tai tiếng với hấn đều đếm không xuể.

Trong cốt truyện, sau khi 《Phụng Loan》được chiếu, Phụng Thư Vân bị Tô Vũ Nịnh đè ép một đầu, tức giận không thôi liền tiêu tiền mướn thủy quân bôi đen Tô Vũ Nịnh một phen, lợi dụng hoa danh của Dương Sướng.

Một loạt scandal tung ra làm Tô Vũ Nịnh chật vật một đoạn thời gian. Lúc cô cần được an ủi, cô lại phát hiện tai tiếng của Thiệu Vũ Sâm với Phụng Thư Vân tai tiếng, Tô Vũ Nịnh liền nản lòng thoái chí, cùng Bạch Lâm An ra nước ngoài, vì thế, nữ chính cùng nam chính bắt đầu khai triển ra một loạt cảnh tượng ngược luyến tình thâm.

Lạc Yên nhìn kỹ lại tiểu thuyết và cốt truyện thế giới này, cuối cùng vẫn lựa chọn nhân vật Phụng Loan.

Một là do cô chưa từng diễn vai nữ chính, cô muốn khiêu chiến chính mình một chút, còn một lí do khác là vì Kỳ Quan Lan nhận vai nam chính, Phụng Loan và Quân Lâm có tương đối nhiều cảnh diễn cùng nhau, nếu cô giành được vai Phụng Loan, cô có tiếp xúc với Kỳ Quan Lan nhiều hơn.

Tuy rằng trong cốt truyện, Phụng Thư Vân Phụng Loan không hề xuất sắc hơn Tô Vũ Nịnh Phụng Diên, nhưng mà cô không phải Phụng Thư Vân không phải sao?

Bất quá, nghĩ đến Phụng Thư Vân với Tô Vũ Nịnh cũng đang tranh giành nhân vật này, Lạc Yên liền bắt đầu tự chuẩn bị rất nhiều thứ.

Trong một vài chương gần đây sẽ hay bị lẫn giữa "cốt truyện" và "kịch bản", nếu ai không hiểu, mình sẽ giải thích nhé:

- *Cốt truyện nghĩa là câu chuyện gốc khi mà Lạc Yên chưa xuyên vào, khi hề có nhân vật của Lạc Yên*

- *Kịch bản là những bộ mà Lạc Yên (hoặc nhân vật khác) diễn, chỉ là nội dung một bộ phim.*

=> *Túm lại, trong cốt truyện chứa kịch bản và kịch bản nằm trong cốt truyện nhé:))*

**có thể là mọi người đều hiểu nhưng mà do khi edit mình hơi bị rối nên nói ra, mong các bạn thông cảm ạ. ^^*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liễu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (21)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Triều Nguyên

Thời gian ba ngày trôi qua thật mau, Lạc Yên đi theo Hà Sở Hi vào studio casting.

Nơi này hội tụ rất nhiều người, bởi vì hôm nay không chỉ casting nữ chính nữ phụ, mà còn có các nhân vật khác, mà «Phượng Loan» còn được đánh bóng với tên tuổi của đạo diễn thiên tài Bạch Thần cùng vị ảnh đế họ Kỷ kia, chính vì thế, bộ phim này được nhiều diễn viên chú ý đến cũng chẳng lạ gì.

Vô luận là Bạch Thần hay Kỷ Quan Lan, ai trong số họ cũng là nhân vật đứng đầu trong giới giải trí, có thể họ tác với bọn họ là ước mơ to lớn của mỗi diễn viên, cho nên, buổi casting hôm nay, một số nhỏ diễn viên có tiếng cũng tham gia.

Hà Sở Hi giúp Lạc Yên lấy số báo danh, sau đó hai người họ tìm chỗ râm mát mà đứng chờ. Lạc Yên lặng lẽ nghịch đi động, chưa được bao lâu liền nghe thấy âm thanh kích động truyền tới.

Cô theo bản năng ngẩng đầu nhìn lại, liền thấy một nam nhân đeo kính râm bước ra từ chiếc xe bảo mẫu, mỗi ngày đều gặp hắn ở thang máy, đương nhiên Lạc Yên nhận ra vị này, hướng chỉ là bên cạnh hắn có người đại diện Erick.

Đại khái là có thể dự đoán trước sẽ có nhiều người vây xem, lần này Kỷ ảnh đế không chỉ mang theo Erick mà còn thuận tiện "hốt" luôn vài anh bảo tiêu nguyên cây tây trang quần da, nhìn khoa trương như khi lãnh đạo quốc gia lên sân khấu 囍囍..... Lạc Yên nhìn không được mà nhếch khóe miệng.

Kỷ Quan Lan có vẻ đã thấy được ánh mắt của cô, bước chân hắn bỗng ngừng lại một chút, Lạc Yên cùng lúc cũng sững sốt một chút, hắn không tỏ vẻ gì nữa, sai bước, đi vào phía trong studio, trên mặt còn không quên mang theo "nụ cười thương hiệu", hắn giống như một sói ca ôn nhu ấm áp chính hiệu vậy a.

Bất quá Lạc Yên đây biết thừa tính cách của hắn rồi, sao mà đồ gục trước sự mê hoặc của hắn được nữa..... Khóe miệng cô nhìn không được mà nhếch lên, nhỏ giọng nói thầm "Thật đúng là dễ lừa gạt người khác mà..."

Cô nói rất nhỏ, nếu không phải dựa thực sự gần, nhất định sẽ không nghe thấy lời cô nói, nhưng Hà Sở Hi lại đứng ngay bên cạnh cô, đương nhiên sẽ nghe được rõ những gì cô nói, nhìn không được mà mở miệng hỏi: "Lạc Yên tỷ, chị quen biết Kỷ Quan Lan sao?"

Ánh mắt Lạc Yên lóe lên, ừ một tiếng, nói: "Cũng có thể nói là có quen biết."

Hà Sở Hi đang muốn hỏi lại cái gì đó, Lạc Yên liền nói tiếp: "Lan Hoàng bề hạ, có ai mà không biết chứ? Hơn nữa chúng ta cùng ghi hình tiết mục trước đó đấy thôi, em đã quên sao?"

Hà Sở Hi nghĩ đến tiết mục [Mỹ Thực Ký] mà Lạc Yên tham gia, bưng tình ngộ ra, a một tiếng, "Chị nói là [Mỹ Thực Ký] a? Em còn tưởng chị lên qua lại với hắn!"

Lạc Yên khẽ cười một tiếng, mở miệng chế nhạo nói: "Chị biết hắn cũng không phải quá quen thuộc, nhưng mà, chị lại thấy em với hắn thân quen hơn a....."

"Sao có thể chứ?!" Hà Sở Hi vội vàng nói, giấu đầu lòi đuôi, nói lảng sang chuyện khác: "Hắn là ảnh đế quốc tế, em bất quá chỉ là người đại diện nhỏ bé của một công ty giải trí, sao có thể quen biết hắn được?"

"Phải không?" Lạc Yên cố ý kéo dài âm điệu, "Thực sự chỉ là một người đại diện nhỏ bé thôi sao?" Cô nhấn mạnh từ "nhỏ bé", làm Hà Sở Hi không tự giác mà khần trương lên.

Hà Sở Hi đang muốn giải thích, bỗng nhân viên công tác gọi số báo danh của Lạc Yên, Lạc Yên hướng cô ấy cười cười: "Đừng khần trương, chị đây cái gì cũng không biết, chị vào trước đây." Nói xong liền vòng qua người Hà Sở Hi, đi về phía trong studio.

Hà Sở Hi đứng một chỗ, rồi rầm rầm không biết cô nên nói thân phận của mình cho Lạc Yên biết hay không, nói thân phận của bản thân chắc cũng không có vấn đề gì đâu a? Lạc Yên tỷ lại là còn người không truy danh trục lợi, nói ra hắn cũng không có gì to tát!

Hà Sở Hi hạ quyết tâm nói thân phận của mình cho Lạc Yên, nhưng trong khi cô rối rắm suy nghĩ, Lạc Yên đã đi vào trong rồi, cô vội vàng theo sau: "Lạc Yên tỷ, từ từ, chờ em với!"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liễu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 74: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (22)

Edit: Cá

Beta: Triều Nguyên

Thời điểm Lạc Yên đi, liếc mắt một cái liền nhìn thấy Kỳ Quan Lan đang ngồi trong góc.

Tuy rằng hân ngồi trong một góc nhưng không ai có thể bỏ qua sự hiện diện hân, ngoài ý muốn của Lạc Yên, Tô Vũ Ninh và Phương Thư Vân cũng có mặt ở đó.

Bất quá nghĩ đến việc bọn họ cũng đến để tranh đoạt vai nữ chính 《Phượng Loan》, Lạc Yên liền bình thường trở lại.

Cô đảo tầm mắt qua, ánh mắt dừng lại ở nam nhân ngồi chính giữa kia, nhìn thấy sự tôn kính của mọi người dành cho hân, cô liền có thể đoán ra thân phận của hân.

Đạo diễn thiên tài Bạch Thần, hiện giờ bất quá mới 26 tuổi, nhưng đã đạt được rất nhiều giải thưởng quốc tế. Nghe nói hân có thể biến thảm họa thành kiệt tác, trong sự nghiệp của hân đã tạo ra vô số ảnh hưởng, còn được coi là "nhân vật truyền kì trong giới giải trí".

"Sở Lạc Yên đứng không?" Bạch Thần nhìn kịch bản, không chút để ý, hỏi.

"Đúng vậy, tôi là Sở Lạc Yên, tôi tới phỏng vấn vai nữ chính - Phượng Loan"

Lạc Yên vừa dứt lời, liền nghe thấy một loạt âm thanh khe khẽ nói nhỏ, phần lớn là châm chọc hoài nghi cô. Rốt cuộc Lạc Yên chỉ mới nổi danh với vai Ngọc Dao, mà giờ đã dám tới phỏng vấn vai nữ chính, mà vai diễn này lại chẳng phải cùng một loại với vai diễn trước đó của cô, chính vì vậy, lần casting này Lạc Yên chẳng có chút ưu thế nào.

Bất quá, sắc mặt Bạch Thần không có chút thay đổi, hân tùy tay chọn một phần kịch bản, dùng ngữ khí không thân thiện không lạnh nhạt, mở miệng nói: "Cô hãy diễn thử một phần đầu kịch bản đi"

"Được!" Lạc Yên gật đầu đáp lại. Trong phần này, Phượng Loan giả thành nam nhân, tiến vào thanh lâu, ở bên trong phát sinh va chạm với Quân Lâm.

Phần này nói là đơn giản cũng không phải mà phức tạp cũng không, yêu cầu diễn viên phải bộc lộ ra một Phượng Loan với tính cách trẻ con không sợ trời không sợ đất, đương nhiên cũng phải bộc lộ ra được vẻ khí phái của công chúa một nước.

Lạc Yên vốn không nghĩ tới việc có người phụ diễn cùng vai chính, ai ngờ lúc chuẩn bị diễn thử, liền nghe thấy một âm thanh trầm thấp vang tới.

"Phần đầu này hay là yêu cầu người diễn phối hợp đi? Vừa hay tôi cũng muốn diễn thử vai Quân Lâm một chút, Sở tiểu thư thấy có vấn đề gì không?"

Kỳ Quan Lan vừa nói xong, xung quanh im lặng như tờ, Lạc Yên cũng có chút ngốc, thời điểm phản ứng được, Kỳ Quan Lan đã đứng ở trước mặt mình, muốn nói có vấn đề cũng không được, chỉ có thể chịu mọi ánh mắt ghen ghét từ người hâm mộ, kéo ra một nụ cười tươi, nói: "Đương nhiên không thành vấn đề."

Bách Hoa Lâu là thanh lâu lớn nhất ở kinh thành Phượng quốc, nơi này là chốn hưởng lạc của đại quan và quý nhân từ khắp nơi.

Trốn ra khỏi hoàng cung chơi, Phượng Loan liền nghe được có người bàn tán về chuyện của hoa khôi Bách Hoa Lâu, trong lòng sinh ra tò mò, liền giả nam nhân trà trộn vào Bách Hoa Lâu.

Ngoại hình của Phượng Loan rất khá, cái trang xong liền thành một chàng công tử nhẹ nhàng, nàng ở Bách Hoa lâu vùng tiền như rác, cho các cô nương trong lâu một trận ăn chơi thật đã.

Phượng Loan biết tin hoa khôi hôm nay là một nữ nhi trong sạch, liền quyết định cứu cô ấy ra khỏi hố lửa, cho nên đến thời điểm cao trào của buổi đấu giá, nàng quyết cùng các đại gia khác tranh đoạt đệ nhất hoa khôi mới nổi.

Ai ngờ, thái tử Thành quốc Quân Lâm cũng nghe được sự tình của đệ nhất hoa khôi, cũng quyết cứu cô ấy ra khỏi hố lửa, hai người này tranh đoạt hoa khôi quyết liệt, trường hợp này có thể nói là náo nhiệt phi thường a.

Phượng Loan cuối cùng cũng thắng, bất quá nàng lại cho rằng Quân Lâm - người cùng tranh đoạt hoa khôi với mình là một hoa hoa công tử ăn chơi trác táng, bọn họ chán ghét nhau không thôi, đã vậy còn cãi nhau chí chóe.

Phượng Loan mồm miệng luôn lanh lợi, Quân Lâm rất nhanh đã bại trận, bất quá hân lại ngốc đầu trở lại, muốn dùng vũ lực chế ngự Phượng Loan, giải cứu hoa khôi đáng thương kia.

Hai người hết đầu vô mồm lại chuyển hóa sang động thủ, trong lúc đánh nhau Quân Lâm đánh qua đầu Phượng Loan, làm rơi bộ tóc đen giả xuống, làm kinh hãi hết thảy mọi người chung quanh.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (23)

Edit: Luber

Beta: Triều Nguyên

Ở ngay cảnh quay đầu tiên đã có cảnh đánh nhau, theo như thường lệ, cảnh đánh nhau có thể dùng diễn viên đóng thế.

Nhưng trong đoàn phim của Bạch Thần, bất kể người có quan hệ thế nào đi nữa, người đều không thể dùng diễn viên đóng thế.

Ở phương diện đánh đấm này đối với Lạc Yên không có vấn đề gì, đây thậm chí còn là lợi thế của cô.

Kể cả lời thoại cũng không phải là trở ngại.

Cô không thể quên được việc ba hôm trước cô đã ghi nhớ toàn bộ lời thoại của Phượng Loan, cho nên cô rất dễ dàng hoàn thành cảnh quay của mình.

"Màn diễn của tôi đã kết thúc, cảm ơn Kỳ ảnh để đã phối hợp."

Lạc Yên khom lưng nói một tiếng cảm ơn, thanh âm của cô làm mọi người phục hồi lại tinh thần.

Bạch Thần lộ ra một nụ cười hài lòng.

Lạc Yên khiến bọn họ cảm nhận được một Phụng Loan thực sự đang ở đây.

Trong ánh mắt Kỳ Quan Lan hiện lên một tia tán thưởng nhẹ nhàng.

Hắn nhớ tới những lời đánh giá của nhà phê bình điện ảnh về Sở Lạc Yên.

"Cô ấy là một người có thể cho khán giả thấy một con người chân thực chứ không đơn giản chỉ là một vai diễn."

Thời điểm cùng cô đóng phụ cho vai chính vừa rồi, hắn mới cảm nhận được ý nghĩa của lời đánh giá này.

Trong lúc đó, cô chính là Phụng Loan, mà hắn chính là Quân Lâm, đơn giản mà nói, cô đã thực sự đưa hắn vào trong phim.

Mọi khi hắn luôn luôn là người đưa người khác nhập tâm vào vai diễn, mà hôm nay cư nhiên lại bị người khác làm ngược lại, khó trách hắn lại có ý thường thức.

Kỳ Quan Lan rũ mắt xuống, đề nên sự tán thưởng trong ánh mắt, đối diễn cùng nữ nhân này giống như còn không tính quá không xong.

Đại khái vì sức ảnh hưởng của Lạc Yên, những diễn viên phía sau khi tới thử vai nữ chính dù ít hay nhiều nữ đều thể hiện rất thất thường, cho nên vai nữ chính cuối cùng cũng rơi vào tay Lạc Yên.

Bạch Thần làm việc rất nhanh gọn, chỉ trong một ngày đã quyết định xong người đóng các nhân vật.

Vào 9 giờ tối, Official Weibo của phim truyền hình 《Phụng Loan》đã đăng thông báo.

Các vai diễn của 《Phụng Loan》đã được quyết định, buổi lễ khởi máy chính thức sẽ diễn ra vào tháng sau tại khách sạn Quân Lan.

Kỳ Quan Lan, vai Quân Lâm (nam chính)

Sở Lạc Yên, vai Phụng Loan (nữ chính)

Bạch Lâm An, vai Thượng Quan Nguyệt (nam phụ 2)

Tô Vũ Ninh, Phụng Diên (nữ phụ 2)

Phong Thu Vân.....

Vì Lạc Yên và Kỳ Quan Lan nên vai diễn bị xáo trộn, các diễn viên đóng và cốt truyện gốc 《Phụng Loan》không giống nhau.

Tuy rằng Tô Vũ Ninh vẫn đóng vai nữ phụ 2 như ban đầu, nhưng nữ chính ban đầu - Phong Thu Vân lại chỉ được đóng vai nữ phụ 3.

Lạc Yên còn tưởng rằng Phong Thu Vân bị mất vai nữ chính sẽ không đóng bộ này nữa, kết quả cô ta vẫn đồng ý diễn vai nữ phụ 3, phỏng chừng là muốn ở lại để đối phó với Tô Vũ Ninh chăng?

Nữ chính ban đầu cùng nữ phụ không vừa mắt nhau nhưng cô không nghĩ mình nên quán chuyện của họ, Lạc Yên liền tùy tay chuyển phát Official Weibo cái thông báo kia, hơn nữa còn còn viết thêm mấy câu.

Sở Lạc Yên V: Phim mới sắp ra mắt mọi người rồi đây, "phần đầu Yên" sắp online, không biết mọi người có thích nữ vương không? // Weibo chính thức Phim truyền hình Phụng Loan V:

Các nhân vật của 《Phụng Loan》đã quyết định xong, buổi lễ khởi máy chính thức sẽ diễn ra vào tháng sau tại khách sạn Quân Lan.....

Vừa đăng bài xong, cô liền nhìn xuống phía dưới đã thấy xuất hiện mấy cái bình luận phản hồi.

Ôn nhu tràn đầy: Sô pha! Xoát 《Trích Tiên》xoát N biến, đang nghĩ tới nữ thần khi nào thì ra phim mới, kết quả liền có tin vui! Hoan hô! ($\geq \nabla \leq$)

Thời gian lạnh xuân ấm: Thích thích, nữ thần diễn vai gì ta cũng thích! *kích động.JPG*

Vân lấy thiên mặc: qwq nữ thần phát Weibo cư nhiên không xứng đồ, kém bình, ta lần này quyết định tha thứ cho người, ai bảo ta yêu người quá rồi? ($\neg \wedge \neg$)

Mặc vũ đêm: Nữ thần đóng phim mới a! Phải cây phải cây!

Hồ lô ngào đường: Nữ thần muốn chung một khung với bệ hạ, a! *bỗng nhiên hưng phấn.JPG*

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liền Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 76: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (24)

Edit: Luber

Beta: Maple

Lạc Yên đọc những bình luận của fans, nhin không được cười cười, nhàn rồi không có việc gì làm liền thuận tay trả lời bình luận vài người.

Sở Lạc Yên trả lời Ôn nhu tràn đầy: Moah moah ~

Sở Lạc Yên trả lời Vân lấy thiên mặc: Ta cũng yêu người a ~

Ôn nhu tràn đầy: A a a a a, nữ thần trả lời bình luận của ta kìa!!!!Kích động kích động! ($\geq \nabla \leq$)/

Vân lấy thiên mặc: Trời đựu, ta ngồi không cũng được nữ thần trả lời! 【bỗng nhiên hưng phấn.JPG】

Thiên vũ: A a a a a, cầu nữ thần trả lời bình luận!!

Nam thù: A a a a a, cầu nữ thần trả lời bình luận!!+1

.....

Thời điểm Lạc Yên giao lưu với các fan đang kích động của mình, người nào đó ngồi đối diện cũng đang lướt Weibo.

Không ngoài dự đoán, 《Phượng Loan》 đã trở thành chủ đề mới hot nhất.

Kỷ Quan Lan ăn mặc thoải mái ngồi trên ghế sofa mềm mại, hần còn ôm một cái mặt mèo bằng bông trong ngực.

Việc này hoàn toàn không hợp với hình tượng của hần.

Hần vừa mới gội đầu xong, cơ mà hần lại không thích dùng máy sấy. Tắm xong cũng chỉ dùng khăn lông xoa xoa qua loa, cho nên hiện tại tóc của hần là nửa ướt nửa khô.

Phần tóc mái rũ xuống vài sợi, che đi nửa mặt hoa, nhưng thật ra lại làm hần tăng thêm vài phần mị hoặc.

Nhưng mà đây chỉ là lời nói khi chưa nhìn thấy gối ôm trong lòng ngực hần thôi.

Erick vừa mới thông báo cho hần rằng Official Weibo của phim truyền hình 《Phượng Loan》 đã cập nhật thông tin mới về bộ phim, bảo hần chia sẻ tin này lên Weibo.

Kỷ Quan Lan đối với công việc vẫn luôn rất nghiêm túc, không có ý kiến mà chia sẻ lên Weibo ngay lập tức.

Chỉ là lúc hần trở lại lướt Weibo, hần nhìn thấy có không ít bài viết tag hần vào.

Hần nhin không được chọn một bài gần nhất xem xét, ngạc nhiên phát hiện bài viết này xuất phát từ Weibo của Sở Lạc Yên.

Sự thật là, các fan của Lạc Yên phát hiện nữ thần nhà mình muốn đóng chung với Kỷ Quan Lan, trong đó cũng có những fan của Kỷ Quan Lan. Trong lúc kích động, hưng phấn quá tiện tay tag Kỷ Quan Lan vào, đây chính là chân tướng sự việc.

Tay Kỷ Quan Lan tự động ấn vào Weibo của Lạc Yên, bài mới nhất cũng giống hần, chính là bài chia sẻ từ Official Weibo của Phượng Loan. Hần lại tiếp tục lướt xuống, bài đăng bên dưới chính là ảnh chụp quảng cáo của Lạc Yên, tất cả đều siêu cấp mỹ lệ.

Đội đã, tay hần bỗng nhiên dừng lại, ngừng ở bộ ảnh Lạc Yên chụp cho 《Trích Tiên》 để quảng bá phim.

Lạc Yên không phải người nổi tiếng nhờ tai tiếng, sự nổi tiếng của nàng đều xuất phát từ bộ ảnh của 《Trích Tiên》.

Bài đăng hần dừng lại là cảnh Ngọc Dao nhận cơm hộp ngày đó.

Sở Lạc Yên V: Ta đã chết, ai đó mau tới an ủi ta qwq

Phía dưới là một tấm ảnh, đôi mắt hồng y thiếu nữ nhắm lại, khóe miệng vẫn còn vương vết máu.

Cái này thì không có vấn đề gì, điểm mấu chốt chính là, nàng đang ở trong lòng ngực của một nam nhân!

Ôn nhu tràn đầy: Oa một tiếng liền khóc, Ngọc Dao của ta a!

Nam thù: Bỗng nhiên cảm thấy Mộc Dương thật sự rất tội a QAQ

Đồng li đem rượu hoàng hôn sau: Nữ thần của ta đã chết, nữ thần của ta thật sự đã chết, oa oa ta khóc đây!

Thời gian lạnh xuân sam mòng: Yên Yên nữ thần không được khóc, hãy đến dựa vào lòng ngực ta 【ôm một cái.JPG】

.....

Weibo không có vấn đề gì, bình luận trả lời phía dưới cũng không có vấn đề gì, chỉ là Kỷ Quan Lan nhìn thấy cái ảnh kia, như thế nào lại cảm thấy không vừa mắt.

Hần bỏ gối ôm trong lòng ngực qua một bên, vò vò tóc, bực bội đứng lên.

Hần không biết mình lúc này là làm sao, nhìn thấy bức ảnh Lạc Yên ở trong lòng người khác, hần liền vô cùng khó chịu, rất muốn, rất muốn.....

Rất muốn làm cái gì?

Kỷ Quan Lan suy nghĩ một chút, trong đầu rất nhanh liền hiện ra đáp án, đó chính là rất muốn đem nam nhân kia ném đi!

Cô không nên ở trong lòng người khác như vậy, cứ cho là diễn đi, cơ mà cái này cũng không được!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 77: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (25)

Edit: Cá

Beta: Triều Nguyên, Maple

Sự tình không nên là cái dạng này. Không biết như thế nào mà cái ý niệm ăn dấm này càng khắc sâu trong đầu Kỳ Quan Lan.

Hắn đi đến ban công, ánh mắt không tự giác mà liếc nhìn sang căn hộ kế bên.

Ban công của căn hộ thuộc tiểu khu xa hoa được kết cấu tương đối đặc thù, ban công mỗi tầng hợp lại, tạo nên một vòng tròn, mà chỗ Kỳ Quan Lan đang đứng vừa lúc có thể nhìn thấy ban công căn hộ của Lạc Yên.

Lúc này, Lạc Yên đang dựa vào ban công cạnh cửa sổ đã buông màn, Kỳ ảnh đế đây chỉ có thể nhìn thấy loáng thoáng bóng dáng qua bức màn.

Cô hẳn là ngồi ở ban công phụ không xa, ánh đèn ấm áp đem bóng dáng của cô chiếu vào bức màn, Kỳ Quan Lan bỗng không nhịn được, liền đưa tay vuốt ve không khí, tưởng như đang chạm vào cô.

"Sở Lạc Yên..." Hắn gọi tên cô, lần đầu tiên lòng hắn rối loạn lên, vì sao cô lại ảnh hưởng đến cảm xúc của hắn như thế này?

Thời gian trôi qua rất nhanh, liền đã đến lúc 《Phượng Loan》 khai máy.

Hôm đó, Lạc Yên mặc một bộ sườn xám đỏ thắm, tóc cô búi lên, được cố định bởi một chiếc kim châm, bên tai có vài sợi tóc không đủ dài, rũ xuống khiến dáng vẻ của cô tăng thêm chút nghịch ngợm.

Hà Sở Hi không ngừng khen ngợi cô dọc đường đi: "Lạc Yên tỷ, em bảo đảm, hôm nay chị sẽ trở thành tiêu điểm của cả trường quay."

Lạc Yên bật cười: "Nào có khoa trương như vậy đâu a."

Bạch Thần tuyển chọn nhân vật, có nhân vật nào là không tươi sáng cao quý, cô vẫn sẽ trang điểm kỹ lưỡng hơn một chút vì mình là nữ chính, không giống như vai phụ âm thầm. Hơn nữa, bên cạnh cô hôm nay là nam chính - Kỳ Quan Lan, là nhân vật được bình chọn là ảnh đế quốc tế hàng năm, cô cũng không nên bị áp thành người qua đường.

Thời điểm Lạc Yên cùng Hà Sở Hi đến khách sạn Quân Lan, Kỳ Quan Lan còn chưa tới, bất quá các diễn viên khác cũng có mặt đầy đủ rồi. Ánh mắt Lạc Yên đảo qua liền nhìn thấy một cặp song sinh.

À không, không phải song sinh, hai vị kia hẳn là Tô Vũ Ninh và Phương Thư Vân.

Không biết như thế nào mà cả Tô Vũ Ninh và Phương Thư Vân đều mặc váy liền màu trắng, tuy rằng hình thức không giống nhau, nhưng khuôn mặt hai người vốn dĩ đã có năm, sáu phần tương tự rồi, đứng xa có lẽ sẽ không phân biệt được hai người họ đâu.

Lạc Yên vừa thấy như thế, liền đã biết Phương Thư Vân làm ra chuyện xấu này. Cô ta cho rằng như vậy thì Bạch Thần sẽ quan tâm hơn một chút, ai ngờ vị này "tâm lạnh như nước" nhàn nhã ngồi ở một bên chơi đi động, dường như không thấy được các cô.

Đạo diễn mặc kệ mọi chuyện, những người khác cũng sẽ tự nhiên không nói gì, Lạc Yên cũng không thềm bận tâm, tùy tiện tìm một chỗ ngồi xuống, chơi đi động giết thời gian.

Trương Nguyệt - người đại diện của Tô Vũ Ninh đang nhỏ giọng khuyên cô ta đi đổi quần áo

"Vũ Ninh a, chúng ta đi đổi quần áo đi, em ăn mặc như vậy mà ra ngoài, phóng viên lại nói hươu nói vượn..."

Tô Vũ Ninh mặt không phản ứng, làm như không nghe được lời Trương Nguyệt nói. Trương Nguyệt nói nửa ngày, cô vẫn không chịu đáp một câu, sau đó không thể kiên nhẫn nổi, cô liền cau mày nói một câu: "Trương tỷ chị có thể bớt nói đi được không? Em nói em không đổi!"

Cô cũng thật úy khuất a. Hai người đứng hàng, vì cái gì mà bắt cô đi đổi? Phương Thư Vân đi đổi không được hay sao?

Tô Vũ Ninh còn nhớ chính xác lúc mình mới xuất đạo, mọi người đều gọi cô là "Tiểu Phương Thư Vân".

Mỗi khi nghĩ đến kiểu xưng hô kia, Tô Vũ Ninh liền không khỏi bực bội. Hồi trước không biết Thiệu Vũ Sâm và Phương Thư Vân có quan hệ, cô còn cảm thấy không có gì. Cô cũng đem Phương Thư Vân thành một vị tiền bối mà mình có thể học tập, thế nhưng Phương Thư Vân lại chính là bạn gái cũ của Thiệu Vũ Sâm!

"Cô cũng chỉ là thể thân của tôi..." Cô nhớ tới khoảng thời gian trước, khi cô bồi Thiệu Vũ Sâm đi tụ họp bạn bè, đây chính là lời Phương Thư Vân nói với cô.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 78: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (26)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Triều Nguyên

Không! Cô không phải thể thần!

Tô Vũ Ninh quật cường nghĩ, lại nghĩ đến thái độ luôn trầm mặc của Thiệu Vũ Sâm, cô lại không chịu nổi.

Thiệu Vũ Sâm, anh không thể cho tôi một lời giải thích chính đáng hay sao?

Ký Quan Lan bước vào, đánh tan suy nghĩ của Tô Vũ Ninh, ánh mắt sùng bái của cô dán về hướng cửa.

Có mình tinh nào mà không sùng bái Ký Quan Lan chứ? Hẳn là nhân vật thần thoại, tựa như vị đế vương cao cao vô thượng luôn làm cho người ta ngẩng mặt lên nhìn.

Ký Quan Lan hôm nay "quất" nguyên một cây tây trang trắng cao cấp, cộng thêm khí chất ôn nhuận như ngọc, không ít diễn viên gan to mặt lớn đi chào hỏi hân. Đương nhiên Ký ảnh sẽ chào lại một cách lịch sự, trên mặt nở nụ cười thương hiệu, tạo cho người khác cảm giác không thân cận cũng không quá xa cách.

Ai cũng không biết, hân vừa đến liền tìm vị trí của người con gái nào đó, chào xong, liền tiến về phía cô ấy.

Thời điểm Ký Quan Lan tới, Lạc Yên đang chuyên chú chơi trò chơi trên di động —— Rắn sẵn mồi!))

Ánh mắt cô cứ dán vào màn hình di động, điều khiển con rắn ăn mấy viên cầu nhỏ xung quanh. Đang chơi vui vẻ liền nghe thấy tiếng chào hỏi của Ký Quan Lan, cô nhất thời phân tâm một chút, làm cho chú rắn tội nghiệp nào đó đụng vào tường mà chết..... Cho nên thấy Ký ảnh để tới, sắc mặt của chị Yên cũng không tốt lắm.

Ký Quan Lan nhìn bộ dạng xù lông của cô, cho rằng cô không chào đón mình, trái tim nhảy nhót nào đó liền lập tức thâm trầm, bước chân đang bước bỗng xoay một đường, chuyển hướng đến chỗ Bạch Thần đang "an tọa".

Nhưng mà, khi đến chỗ Bạch Thần, vị nào đó lại cảm thấy hối hận, hân vừa ngồi xuống, Bạch Thần liền hạ giọng hỏi: "Sao lại đi qua đây?"

Bạch Thần và Ký Quan Lan là người trong cùng một vòng (showbiz), hơn nữa quan hệ của hai người cũng không tệ lắm, điều này rất ít người biết. Bất quá họ lại là những con người chuyên "khịa" lẫn nhau, tổn hại đến đối phương không ít a.

"Qua đây là qua đâu?" Ký Quan Lan làm bộ không hiểu.

Bạch Thần a một tiếng, trong ánh mắt tràn đầy hứng thú của dân chuyên ăn dưa xem kịch: "Tiểu Lam Từ, cậu trước mặt tôi còn giả vờ giả vịt cái gì? Vừa bước vào mắt đã dán vào con gái nhà người ta, còn diễn kịch trước mặt tôi...."

Hân còn chưa nói xong, bạn Ký đã then quá hóa giận mà đá vào chân hân, đương nhiên động tác này của bạn Ký chỉ có bé Bạch biết. Trên mặt thì ôn nhu cười cười, trong lòng thì lại chẳng có chút ý cười nào, mở miệng nói: "Cậu đánh rắm!"

Bạch Thần kêu một tiếng, xuýt xoa: "Người trẻ tuổi a, đúng là nóng nảy."

Bạn Ký lúc này chỉ muốn cắn chết hân, Bạch Thần lại buồn bã nói: "Tiểu Lan Từ, nhớ kĩ hình tượng của cậu đi kia.."

Ký Quan Lan hừ một tiếng, không nói chuyện, Bạch Thần không đề cập đến vấn đề này thì còn tốt, nhắc đến, hân lại nhớ đến khoảng thời mới xuất đạo mờ mịt.

Hình tượng của hân không phải là ôn nhuận như ngọc cái gì, bất quá những người quản lí của hân trước đó luôn luôn nói hân không có khí chất quân tử, giống hệt thổ phi. Ký Quan Lan liền đánh cuộc với bọn họ, và từ đó đến giờ hình tượng của hân trong mắt quần chúng đều là như vậy.

Tuy rằng nói mấy vị quản lí cùng nhau bàn bạc làm việc này, nhưng sau đó, Ký Quan Lan biết được tên đầu sỏ gây tội chính là gia hỏa đang ngồi trước mặt này (Bạch Thần). Nếu không phải cậu ta khuyến khích, hân cũng không rơi vào tình cảnh như thế này, vẫn luôn phải giả vờ giả vịt với quần chúng....

Đương nhiên, Ký Quan Lan cũng sẽ không thừa nhận rằng thủ đoạn của mình không bằng bọn họ, chỉ là bọn họ quá gian trá!

Chung quanh Bạch Thần không có ai ngồi, cho nên hai vị này vẫn cứ ấu trĩ mà hờn dỗi lẫn nhau, mặt thì tươi cười, lời nói thốt ra lại làm "tổn hại" đối phương, không ngồi cạnh đương nhiên sẽ không biết họ đang nói cái gì.

Ký Quan Lan tuy rằng tự nhận chỉ số IQ của hân cao, nhưng trên thực tế, người hân đối lại là con người phúc hắc Bạch Thần. Cho nên phần đầu của lễ khai máy, người tươi cười cũng là người thắng cuộc đại chiến ngầm này - Bạch Thần, mà bạn Ký....

Nụ cười có chút cứng đờ a.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liều Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 79: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (27)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Triều Nguyên

Bạch Thần là con người hoàn mỹ về mọi mặt, trước những vấn đề của phóng viên ở lễ khai máy, hân đều có thể linh hoạt trả lời, làm người ta không thể tìm ra được điểm xấu, càng làm cho người khác phục sát đất.

Các phóng viên chỉ có thể từ bỏ, đành tìm các diễn viên với mong muốn có nhiều tin tức hơn một chút. Bất quá đám phóng viên bọn họ lại không dám động đến Ký Quan Lan, dù sao hân cũng là đại thần giới giải trí, muốn sống sót thì nhìn thấy hân nên đi đường vòng, rốt cuộc thì phỏng vấn người khác vẫn tốt hơn.

"Sở tiểu thư, cô có thể đã phổ diễn tất cả tài năng trong buổi casting và thành công trở thành nữ chính, vậy cho tôi hỏi một chút, cô cho rằng mình có ưu thế ở chỗ nào?" Một nữ phóng viên đưa microphone tới trước mặt Lạc Yên, hỏi một vấn đề sắc bén làm cho tất cả mọi người chú ý.

Lạc Yên mỉm cười, chớp chớp mắt, nói: "Tôi có ưu thế gì? Chính tôi còn không biết rõ, không bằng sau khi tuyên truyền phim, mọi người tìm giúp tôi một chút. Được không nào?"

Thông minh!

Câu trả lời làm cho tất cả mọi người sáng mắt, nữ phóng viên vừa rồi hỏi cô có ý kiếm chuyện, gây khó dễ cho Lạc Yên. Chẳng tốn bao nhiêu sức lực, Lạc Yên liền đem quả bóng bao su trả về phía cô phóng viên kia, câu trả lời vô cùng mỉa mai.

Nữ phóng viên lập tức cứng họng, đang muốn hỏi tiếp cái gì đó lại bị Bạch Thần đánh lảng sang vấn đề khác, làm cho tâm tư của mọi người trở lại phim truyền hình 《Phượng Loan》 như ban đầu, nữ phóng viên kia chỉ có thể từ bỏ.

Ở một hướng không ai thấy, Bạch Thần thầm xoa xoa bên hông, trên mặt vẫn cười cười nhưng trong lòng lại đang lờ lợ hàng gốc rễ nhà bạn Kỳ ra mắng

Mẹ nó! Thăng nhãi Kỳ Quan Lan này đúng là ra tay quá nặng đi! Cái thứ trọng sắc khinh bạn!

Không sai, bé Bạch mới bị bạn Kỳ nhéo mạnh một cái, cho nên mới ngoan ngoãn mở miệng giải vây giúp Lạc Yên.

Bạch Thần cảm thấy eo của bản thân nhất định đã tím một mảng, nhện không được chửi tục một câu, thầm nghĩ, thời điểm quay phim nếu hắn không chính chết thăng nhãi họ Kỳ này, hắn sẽ không mang họ Bạch.

Sau đó, cuộc họp báo diễn ra tốt đẹp, cơ bản là do có mặt Kỳ Quan Lan cùng Bạch Thần, phóng viên muốn tạo scandal cũng phải biết điều một chút, đắc tội với hai vị tổ tông này sẽ chẳng có kết cục tốt đẹp gì đâu.

Bất quá, ngày hôm sau giới giải trí vẫn đào ra scandal trong đoàn phim 《Phượng Loan》, đương nhiên đã không dám chọc Kỳ Quan Lan thì những diễn viên khác sẽ không cố kỵ như vậy.

#PhượngThưVân - Tô Vũ Ninh đụng hàng trong cuộc họp báo khai máy #

#PhượngThưVân lớn - nhỏ đứng chung đài #

#Diễnviêntuyểnmuoibátquậtkhởi #

Hai tin tức chiếm đầu hotsearch nhìn là biết của Phượng Thư Vân và Tô Vũ Ninh, Lạc Yên chú ý đến cái tin đứng thứ ba, bởi vì tin tức này nói về cô a.

Sau 《Trích Tiên》, cô được quần chúng biết đến khá nhiều, đặc biệt làm cho người ta đau mắt khi thấy cô dành được vai nữ chính của 《Phượng Loan》, bất quá nội dung của tin tức này có vẻ ám chỉ cô dùng quan hệ mới dành được vai diễn.

Hà Sở Hi biết được việc này, liền gọi điện cho cô báo rằng không cần lo lắng, cô ấy sẽ dùng bộ phận quan hệ xã hội của công ty để giải quyết.

Bất quá bộ phận quan hệ xã hội của công ty còn chưa kịp hành động, sự việc đã được giải quyết.

Đơn giản là tin mới nhất trên weibo của Kỳ Quan Lan có tag Lạc Yên, chứng tỏ hắn đang để ý tới weibo của cô.

Kỳ Quan Lan V: Chờ mong hợp tác cùng cô /mỉm cười/ @Sở Lạc Yên

Số fan của Kỳ ảnh đế rất lớn, có thể gọi là khổng lồ, nhờ vậy mà chỉ trong vài phút, tin weibo này liền được chuyển phát mấy trăm lần, chưa đến một giờ liền dành được vị trí số một trên hotsearch.

Bộ trang sức dưới chân Lan Hoàng bệ hạ: Trời ơi! Bệ hạ nhà ta cư nhiên lại chú ý một nữ diễn viên!

- -----

Editor muốn hỏi: Không biết độc giả có thích giọng văn của tớ không a?? Nếu các cậu để ý thì chương nào do Triều Nguyên edit hoặc beta đều mang giọng văn "ngửa đôn" này... Nếu các bạn thích thì comment xuống dưới nha <3 Không thích thì cũng comment xuống dưới để tớ sửa cho nghiêm túc hơn a! Cảm ơn tất cả độc giả <3 Ủng hộ bọn tớ nhiều hơn nha!!! #Triều_Nguyên

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 80: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (28)

Edit: Maple

Beta: Maple

Bộ trang sức dưới chân Lan Hoàng bệ hạ: Trời ơi! Bệ hạ nhà ta cư nhiên lại chú ý một nữ diễn viên!

.....

Các fans của Kỳ Quan Lan đều biết, Lan Hoàng bệ hạ nhà bọn họ luôn làm việc nghiêm túc, nhưng hắn là người điệu thấp, cũng sẽ không kêu gọi fans hỗ trợ, Weibo của hắn chỉ xảy ra hai tình huống.

Thứ nhất, chuyển phát tin tức hợp tác về official weibo. Thứ hai, thông báo hành trình của mình.

Nhưng mà lúc này đây, Weibo của hắn rõ ràng không phải hai loại tình huống ở trên.

Hắn thế mà lại chú ý đến một nữ minh tinh, lại còn mong chờ hợp tác cùng đối phương....

Các fans tò vò: Đây không phải ảnh để mà chúng ta biết.

“Lạc Yên tỷ, Weibo của chị đã lên đầu đề.....”

Thời điểm Hà Sở Hi gọi điện thoại, Lạc Yên đang ở thu thập đồ đạc. Ngày mai cô phải đến đoàn quay phim 《Phượng Loan》. Địa điểm quay chụp chủ yếu là ở Giang thành, có hơi xa đề đồ, điều này nghĩa là cô không thể về nhà ở, cho nên cô thu thập đồ đạc để ở khách sạn.

“Đầu đề gì cơ?” Lạc Yên còn có điểm hơi ngốc, cô tin tưởng năng lực của giải trí quốc tế S, cho nên sau khi nhận được vai diễn nàng cũng không sốt ruột, mà để phòng quan hệ xã hội của công ty xử lí.

Lạc Yên còn tưởng rằng Hà Sở Hi gọi điện thoại cô để nói về tai tiếng sau khi nhận vai, nhưng mà nghe ngữ khí của cô ấy, rõ ràng không phải về việc kia a.

Hà Sở Hi nói: “Việc này có hơi phức tạp một chút, em không thể nói rõ qua điện thoại được, chị tự xem Weibo nhé.....”

Lạc Yên nói đồng ý, treo điện thoại, mở Weibo lên, liền nhìn thấy một tiêu đề thật bất mắt.

Kỳ Quan Lan Sở Lạc Yên

Có liên quan đến Kỳ Quan Lan? Lạc Yên ngẩn người, vừa mở lên liền thấy, nhanh như gió cô đọc xong một bài viết, cũng đã biết sơ sơ sự tình, lại xem lượng fans của mình, trong khoảng thời gian ngắn, cư nhiên lại thêm vài vạn người, hiện tại còn đang không ngừng gia tăng.....

Uy lực của Kỳ Quan Lan quả nhiên không giống bình thường. Lạc Yên thầm cảm khái.

Kỳ Quan Lan có tag cô vào bài, không trả lời có vẻ không ổn lắm? Lạc Yên nghĩ nghĩ, tìm Weibo của hắn, chuyển phát.

Sở Lạc Yên V: Ta cũng thực chờ mong. @ Kỳ Quan Lan // Kỳ Quan Lan V: Chờ mong cùng người hợp tác /nụm cười/ @ Sở Lạc Yên

Cô vừa mới chuyển phát một cái, phía dưới liền xuất hiện hàng ngàn bình luận, còn đang không ngừng gia tăng.

Vật trang sức trên chân Lan Hoàng bệ hạ: Chị em mau lại đây xem này, vị muội tử này phát Weibo như vậy, sẽ không phải là có gì cùng bệ hạ thật chứ? /hoảng sợ/ /hoảng sợ/ /hoảng sợ/

Mặc vũ đêm: Ủi, nam thần của ta xảy ra tai tiếng với nữ thần của ta, ta nên khiển trách nam thần thông đồng với nữ thần, hay nên khóc ròng vì nữ thần của được nam thần?

Lan Hoàng bệ hạ tiểu mê muội: Ta từ chỗ của bệ hạ tới đây, vốn dĩ muốn nhìn xem là tiểu minh tinh nào thông đồng bệ hạ nhà ta, kết quả lại bị vị tiểu muội này thu gom làm fan. Ta...hắn là... không phải phản đồ đi...?))

Vân lấy thiên mặc: Mặc kệ mặc kệ, dù sao nữ thần của ta muốn hợp tác với nam thần, ta cảm thấy thất uý mẫn a ~

Ngốc hề X: Tai tiếng là thần mã, ta không quan tâm, ta hằng ngày thờ lộ tình cảm với Yên Yên nhà ta, chờ phim mới của tỷ tỷ ra, ta mua!

Ôn nhu tràn đầy: Thiệt zui zè aaaaa (≥▽≤)/. Ta đã xem tiểu thuyết rồi nên mới chạy đến chỗ nữ thần xem cái biên như nào đây, chờ mong Yên Yên diễn Phượng Loan sống ~

.....

Đương nhiên, cũng không phải tất cả mọi người đều hiền lành như vậy, fans của Kỳ Quan Lan còn ổn, tuy rằng không nghĩ nam thần của bọn họ nháo ra tai tiếng cùng người khác, nhưng bọn họ vẫn có lí trí.

Nhưng mà, fans của một số minh tinh khác thì không được như vậy, đặc biệt là nhóm nữ tinh hôm đó đi casting vai nữ chính nhưng thất bại.

Hôm nay tin tức Lạc Yên nhận vai chính được phát ra, chỉ một lúc sau các nữ minh tinh kia liền phát Weibo, lời nói ba phải cái gì cũng bịa ra được. Nào là mình theo tin đồn trong sạch, làm việc không thẹn với lương tâm, coi như ngầm ngầm bôi đen Lạc Yên.

Bù chương cho mọi người đâyyy~ Tuần trước tui mình bận quá, chỉ đăng được 1 chương, tuần nay đăng 3 chương bù nhaaaa <33

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liễu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (29)

Edit: Luber

Beta: Triều Nguyên

Nhìn một đồng lời ác ý tràn vào Weibo của mình, Lạc Yên cau mày, nghĩ một lúc, sau đó liền đăng một bài lên.

Sở Lạc Yên V: Đối với những lời chỉ trích về tôi, nếu mấy người có chứng cứ rõ ràng, rất hoan nghênh tới chửi rủa, còn nếu không có, làm phiền chú ý tôi phát ngôn của mấy người một chút, nếu phải dùng đến pháp luật thì.....*nụm cười*

Sau khi bài viết được đăng lên, Lạc Yên liền gọi cho Hà Sở Hi, nhờ cô ấy nói với bên công ty đưa cái bài đăng kia lên trang nhất báo, Hà Sở Hi rất sáng khoái đồng ý.

Sáng sớm hôm sau, đứng đầu hotsearch chính là tin tức Sở Lạc Yên phản bác lại báo xã xx, tạo ra một làn sóng gây chú ý cho cư dân mạng.

Lúc này, người người đều biết, không nên chọc tới cô nàng này.

Cách xử lý của Lạc Yên vô tình đã kéo thêm vô số fan mới.

Nhìn số đông ủa vào trang Weibo của Lạc Yên, khen cô ngẫu, Lạc Yên nhìn không được cảm thấy buồn cười.

Thông tin trên trang nhất kia cũng dần dần lắng xuống, mà lúc này, Lạc Yên đang cùng đoàn phim 《Phượng Loan》chụp poster.

Trọng điểm của bộ phim là quá trình trưởng thành của Phượng Loan, trong thời kì này, tích cách của nàng được chia làm hai giai đoạn.

Ban đầu là hồn nhiên ngây ngô, sau khi Phượng Vương chết thì trở nên trưởng thành, cùng Quân Lâm quyết đấu với khí chất cao ngạo.

Lạc Yên mặc trang phục màu đỏ đứng tạo dáng để chụp hình, Bạch Thần đứng một bên, thi thoảng nhắc nhở vài câu.

Lúc này, Kỳ Quan Lan đã đổi quần áo đi ra, Bạch Thần liền vẫy tay với hắn, nói: "Nam chính cùng nữ chính ra chụp mấy kiểu đi."

Ý tứ trong lời này là muốn bọn họ phối hợp với nhau, về tuổi cười trên mặt Kỳ Quan Lan không thay đổi, chỉ là ý cười trong ánh mắt thâm sâu hơn một chút.

Sắc mặt Lạc Yên cũng không có gì biến đổi, ngoan ngoãn đứng tại chỗ chờ Kỳ Quan Lan đi đến.

Kỳ Quan Lan cố gắng không để mình trở nên vội vàng, chậm rì rì đi lên trước, làm theo yêu cầu của Bạch Thần, ôm lấy eo Lạc Yên.

Trang phục của Lạc Yên là váy mùa hè, có chút mỏng manh.

Thời điểm Kỳ Quan Lan ôm lấy eo cô, ngón tay hắn cảm nhận rõ ràng làn da non nà qua tầng váy mỏng kia, thân mình hắn không nhìn được cứng đờ.

Lạc Yên bỗng nhiên nghiêng đầu nhìn về phía hắn, nét mặt mang theo ý cười nhân nhật, nhẹ giọng mở miệng nói: "Cảm ơn."

Theo như yêu cầu của Bạch Thần, hai người bọn họ dựa vào nhau rất gần.

Khi cô nói chuyện, từng hơi thở ấm áp đều phả lên cổ hắn, làm hắn đã dơ càng thêm dơ, Kỳ Quan Lan không còn nghe thấy cô nói gì nữa rồi.

Lạc Yên nhìn thấy tai hắn không tự giác hồng lên, ý cười trong ánh mắt càng thêm sâu.

Ban đầu cho rằng hắn chỉ là một tên tự luyện ngao kiều độc miệng, không ngờ còn có chút ngây thơ a.

Không biết vì sao, cô lại càng có ý muốn chiếm hữu hắn.

Chỉ là bây giờ không phải thời cơ tốt, Lạc Yên chỉ có thể tạm thời ném cái ý tưởng không đứng đắn kia ra sau đầu, điều chỉnh lại thái độ, nghiêm túc thực hiện nhiệm vụ của mình.

Kỳ Quan Lan vốn cho rằng cô còn muốn nói gì đó với mình, khi biết nàng chỉ vì việc chung mà bày ra bộ dáng kia, trong ánh mắt có chút thất vọng.

—— Cô ấy có vẻ thật sự không thích hắn a.

Quay trở lại thời gian hai ngày trước.

Sau khi buổi họp báo chính thức khởi quay 《Phượng Loan》kết thúc, Bạch Thần ngay lập tức lôi Kỳ Quan Lan đi, nói rằng muốn cùng hắn thảo luận một chút cảnh quay.

Nhưng mà sự thật là, hai người bọn họ đi tìm chỗ đánh nhau.

Bạch Thần là muốn trả thù việc Kỳ Quan Lan véo mình trong buổi họp báo, còn Kỳ Quan Lan là muốn phát tiết chút buồn bực trong lòng.

Sau khi hai người đánh một trận, cả hai đều nằm trên mặt đất thở phì phò.

"Ai, cậu tính khi nào mới thông báo với người nhà đây?" Người mở miệng trước là Bạch Thần,

Kỳ Quan Lan tỏ vẻ nghe không hiểu, "Cậu nói cái gì? Thông báo cái gì cơ?"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liễu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 82: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (30)

Edit: Luber

Beta: Triều Nguyên

Bạch Thần xi một tiếng khinh miệt.

"Cậu còn nói dối gì nữa? Cậu dám vì người kia mà véo tôi, vậy mà cậu còn dám nói cậu đối với con gái nhà người ta không có ý tứ gì?"

Kỳ Quan Lan không nói lời nào, hắn nghĩ đến thái độ của Lạc Yên đối với mình.

Tuy rằng khi chạm mặt ở thang máy, cô vẫn chào hỏi hắn đáng hoàng. Cơ mà thái độ khách sáo của cô tỏ rõ ý nói hai người chỉ đơn giản là hàng xóm.

Còn có cuộc họp báo hôm nay, khi cô nhìn thấy hắn đi tới chỗ cô thì liền nhủ mày.....

Cô không phải có ý tiếp cận hắn, cô thật sự vô cảm với hắn.....

Nhưng mà biết làm sao bây giờ, hắn giống như đã để cô vào trong lòng rồi.

"Ai, cuối cùng thì cậu rồi rắm vì cái gì?" Bạch Thần ngồi dậy, từ trên cao nhìn xuống người đang nằm phất ngổ trên mặt đất, nói: "Thích người ta thì tỏ tình người ta đi, cậu cứ rồi rắm như vậy thì có ích lợi gì?"

Kỷ Quan Lan xoa mặt, giọng có chút phiền muộn nói: "Cậu đừng nói vậy, tôi không có rồi rắm, tôi đối với cô ấy không có cái ý tứ kia....."

Bạch Thần khinh bỉ một tiếng.

"Được rồi, cậu không rồi rắm, về sau đừng có hối hận."

Kỷ Quan Lan hừ một tiếng, hắn sẽ không hối hận đâu.

Sáng sớm hôm sau, sau khi Bạch Thần gửi cho hắn hotsearch của Lạc Yên, Kỷ Quan Lan lập tức ngồi bật dậy.

Bình thường lúc hắn ngủ dậy tâm trạng luôn luôn không tốt, thế nhưng lúc này lại không giận dữ, mà nhìn đi nhìn lại tin Bạch Thần mới gửi cho hắn.

Ngay sau đó, hắn liền lôi điện thoại ra, vào Weibo, đăng tus a.

Kỷ Quan Lan V: Mong chờ hợp tác cùng cô *mim cười* @Sở Lạc Yên

Được rồi, như vậy chắc là có thể giúp cô ấy đi.

Những người đó hoài nghi năng lực của cô ấy, lại biết hắn mong chờ hợp tác cùng cô, bọn họ chắc sẽ không nhắm vào cô nữa.

Chỉ là, vì sao hắn lại vội vàng giúp cô như vậy?

Kỷ Quan Lan chợt nhíu mày, hắn nhớ tới lời nói của mình với Bạch Thần hôm qua, có cảm giác mình đang tự và....

"A ——" Hắn bực bội vô đầu, khiến nó trở nên lộn xộn, cuối cùng vẫn không làm giảm buồn bực trong lòng.

Kỷ Quan Lan cảm thấy, anh em bạn bè sẽ lập tức cười nhạo hắn, đặc biệt là Bạch Thần, bọn họ còn phải hợp tác trong thời gian dài nữa.

"Đình ——" Âm thanh thông báo từ Weibo vang lên.

Kỷ Quan Lan vào Weibo, phát hiện Lạc Yên chia sẻ bài đăng kia.

Hắn như vừa trúng thưởng, nở nụ cười tươi rói, nhìn đi nhìn lại bài chia sẻ của cô..... Không tồi, dấu ngắt câu trông cũng đẹp mắt lạ thường..

Hắn lướt xuống xem phản ứng của mọi người, nhìn thấy có người nói bọn họ xứng đôi, về mặt vị nào đó liền nhận không được lộ ra nụ cười hài lòng.

Lại nhìn thấy có người nói bọn họ không xứng đôi, hoặc là ai đó mắng Lạc Yên, ai đó liền nhủ mày, lẩm bầm một câu "Thật không có mắt nhìn".....

Sau đó hắn thậm chí còn lập ra một acc Weibo khác, khi đến phần đặt tên, trực tiếp lấy ID là "Lan Yên đẹp đôi nhất thiên hạ", chỉ cần nhìn vào tên ID thôi cũng thấy thẹn thùng.

Nhưng mà Kỷ ảnh đế lại không cảm thấy cái gì gọi là ngại ngùng hay hổ thẹn, đăng ký acc Weibo mới xong liền tìm acc của Sở Lạc Yên, ấn theo dõi, cài đặt xem trước, vô cùng lưu loát!

Cả ngày sau đó hắn liền cắm rể ở nhà, dùng acc "Lan Yên đẹp đôi nhất thiên hạ" để dẫn dắt anti trên mặt trận Weibo của Lạc Yên:)))

Kỹ năng độc mồm độc miệng của Kỷ Quan Lan được phát huy tối đa, chỉ cần một mình hắn đã có thể dẫn dắt hàng loạt anti, dẫn tới việc được các fangirl của Lạc Yên chú ý.

Ôn nhu tràn đầy: Không ngờ lại có người muốn tranh đoạt danh hiệu "Yên Yên đẹp nhất mê muội" với ta *hoảng sợ*

Ngốc hê X: Ta mới là "Yên Yên nữ thần đẹp nhất mê muội" *đắc ý*

Mặc vũ đêm: Các người nhìn cho kỹ, hắn không phải mê muội phấn, hắn là fan CP a!

Thời gian lạnh xuân sam mông: Y, thật sự là à? "Lan Yên đẹp đôi nhất thiên hạ 233333" cái ID này thật là tuyệt!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liễu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 83: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (31)

Edit: Cá

Beta: Triều Nguyên, Maple

Hồ lô ngào đường: Ai nha, fan CP, sao không nói sớm, chờ ta với, chúng ta cùng nhau đẩy thuyền Lan Yên!

Tiểu mê muội của Lan Hoàng bộ hạ: CP này ta cũng chờ a!

....

Tốt, rất có mắt nhìn. Ký Quan Lan thấy liền rep lại cmt đó, trong ánh mắt hần hiện lên một tia hài lòng.

Vì thế, cần bản là giúp Lạc Yên dần mất đám anti không ưa CP của Lạc Yên và bản thân hần...

Ngày hôm sau, lúc Erick đến đón Ký Quan Lan, thấy được vẻ mặt không chút phấn chấn và mắt tinh thần của đại ảnh đế, trông mất thiếu chút nữa là rớt xuống đất.

"Elan, cậu không sao chứ, tối hôm qua nghỉ ngơi không tốt sao?" Không đúng, hần nhớ rõ thời gian Ký Quan Lan làm việc và nghỉ ngơi được bố trí hợp lý, buổi tối trước 10h đều đã đi ngủ.

Ký Quan Lan xua tay, không nói gì, xem về "Trăm không muốn nói" của hần, Erick cũng không hỏi gì thêm, mở cửa xe cho Ký Quan Lan đi vào.

Ký Quan Lan cũng không khách khí, bất quá sau khi ngồi lên xe bảo mẫu, hần liền lấy một cuốn tạp chí che mặt mình lại, che đi ánh mặt trời, nhìn bộ dáng yên tĩnh dường như của Ký ảnh đế, Erick đành phải yên lặng nuốt lời xuống.

Nguyên bản là người đại diện "quyền năng" Erik dự tính sẽ nói với hần về hành trình kế tiếp, nhưng vì thấy Ký Quan Lan trong cái bộ dạng này, cũng chỉ có thể chờ hần ngủ ngon rồi nói sau.

Chờ Ký Quan Lan đến đoàn làm phim, rồi lại tới chỗ hần chụp ảnh, Erick vẫn không có cơ hội nói về kế hoạch hành trình.

Ở nơi nào đó, Ký Quan Lan đang chụp hình cùng Lạc Yên, thần sắc Lạc Yên nhưng thật ra thực bằng phẳng, nhưng vì vắng mặt đã lâu nên Lạc Yên trở nên thiếu tự tin, vì thế ảnh đế đại nhân liền có điểm nổi trội.

Bạch Thần vuốt cằm, nhìn sắc mặt Ký Quan Lan, hơi hơi cau mày, liền quyết định làm một cái thần trợ công.

"Hai người các người sát một chút, lại gần một chút, ai da, đừng ngại, hai người là nam chính nữ chính, sau này còn diễn nhiều cảnh thân mật, bây giờ ngưng ngưng, sau này biết làm thế nào?"

Theo sự chỉ đạo của hần, Lạc Yên và Ký Quan Lan càng sát gần, tạo hình cũng càng thêm ái muội, vừa thấy là có thể gọi lên cho người xem cảnh diễn rất tâm tư.

Lặn lội nửa ngày, ảnh tạo hình 《Phượng Loan》cũng đã chụp xong, vào 7 giờ rưỡi tối, trang Weibo chính thức của 《phượng loan》liền đem ảnh up lên, khiến cho các fan lại một đợt vây xem.

Bộ trang sức ở chân Lan Hoàng bệ hạ: Sô pha! Ai da, bệ hạ nhà ta lại chuẩn bị ra phim mới, chờ mong, chờ mong!

Ôn nhu tràn đầy: Bộ phim thứ hai của Yên Yên! Ta nhất định sẽ duy trì cuộc đất!

Rả rích mưa rơi: A! vì cái gì mà Vũ Ninh nhà ta không phải nữ chính a?

An an tĩnh tĩnh: Chờ mong phim mới của Tiểu Bạch!

Ngân đình vi: qwq mặc danh cảm thấy về mặt bệ hạ cùng Sở Lạc Yên sao ấy?

Tiểu bò câu: Vân Vân! ta mới phát hiện Mục Ca nhà ta diễn cư nhiên là Lạc Nguyệt.

Tiểu bò câu nói Lạc Nguyệt là nam thứ 3 trong 《Phượng Loan》, sau khi Phượng Loan đăng cơ, vì cũng có để vị nên đã thành một cao nhân của môn phái lánh đời rồi núi.

Ở 《Trích Tiên》, Mục Ca vào vai Mộc Dương cùng Lạc Yên trong vai Ngọc Dao có nhiều cảnh tình cảm, tuy rằng kết cục bi kịch, nhưng vẫn có rất nhiều người đẩy Mộc Dương và Ngọc Dao thành cp. Có người còn cắt nối biên tập riêng kết cục He của Mộc Dương và Ngọc Dao phóng tới trạm thượng B.

Cho nên, Tiểu bò câu nói đến về sau, đáng đẩy cp Mộc Dương x Ngọc Dao liền sôi nổi xông ra.

Mộc Dương Ngọc Dao cả đời đẩy: Mặc danh cảm thấy hảo ngược, ở 《Trích Tiên》, Ngọc Dao cầu mà không được, sau đó đến 《Phượng Loan》, Lạc Nguyệt yêu mà không được...

Mộc Dương x Ngọc Dao: Biên kịch đây chẳng phải là để cho Ngọc Dao báo thù hay sao 233333

Đầu ta lấy Mộc Dương chi báo lấy Ngọc Dao: Trời a! Không thể cấp cho đáng đẩy cp Mộc Dương Ngọc Dao rải ra một ít đường hay sao QAQ

- -----

Trong chương này có hai bộ là 《Trích Tiên》và 《Phượng Loan》, độc giả không nên loạn, ta sẽ giải thích một chút thể này ^^

《Trích Tiên》là bộ Lạc Yên làm nữ phụ, đóng vai Ngọc Dao, đã đóng xong. Trong bộ phim này, Mục Ca vai Mộc Dương đã phủ phàng tình cảm của Ngọc Dao, tuy nhiên hai người vẫn có nhiều cảnh "câu xé tình cảm" nên fan CP vẫn rất nhiều, thậm chí còn cắt một đoạn ra làm kết cục He cho hai người.

《Phượng Loan》là bộ Lạc Yên mới nhận, vai Phượng Loan. Trong bộ này, Mục Ca vai Lạc Nguyệt yêu Phượng Loan, nhưng lại không được đáp trả. Nên fan CP đua nhau gào khóc, kiểu "sao không thể cho cp nhà ta rải đường T^T".

Nói thật là lúc beta cũng hơi khó hiểu nên giải thích cho mọi người, chắc nhiều người cần (hoặc không?) :)))

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 84: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (32)

Edit: Cá

Beta: Maple

Sau khi《Phượng Loan》official weibo post ảnh sân khấu, các diễn viên tự nhiên muốn chuyển phát, Kỳ Quan Lan còn rất hài lòng với buổi chụp ảnh tạo hình, bắt quá khi nhìn thấy hội đầy cp Mộc Dương Ngọc Dao, sắc mặt của hần liền trầm xuống.

Không rảnh lo chuyển phát Weibo, chuyển khỏi tài khoản này, thay bằng tài khoản Weibo tự mình lập, hần tiếp tục thực thi chuyện sự tình ngày hôm qua - tuyên truyền cp Quan Lan Lạc Yên

Lạc Yên quan đứng đỉnh đầu thanh niên: Lạc Yên quan xứng đỉnh đầu thanh niên! Lạc Yên quan xứng đỉnh đầu thanh niên! Lạc Yên quan xứng đỉnh đầu thanh niên!

Lạc Yên quan đứng đỉnh đầu thanh niên: Lạc Yên quan xứng đỉnh đầu thanh niên! Lạc Yên quan xứng đỉnh đầu thanh niên! Lạc Yên quan xứng đỉnh đầu thanh niên!

Lạc Yên quan đứng đỉnh đầu thanh niên: Lạc Yên quan xứng đỉnh đầu thanh niên! Lạc Yên quan xứng đỉnh đầu thanh niên! Lạc Yên quan xứng đỉnh đầu thanh niên!

...

Liên tiếp soạn nhiều cái liên tiếp, nhiều đến mức mà hội đẩy thuyền cp Mộc Dương Ngọc Dao nhấn lại đến bao phủ, Kỳ Quan Lan thở phát ra một hơi.

Cái gì mà cp Mộc Dương Ngọc Dao cp! Bọn họ xứng chỗ nào chứ? Lạc Yên chỉ có thể thành cặp cùng hần mới tốt!

Thời điểm hần đang yên lặng giặt đồ, bỗng có tiếng đập cửa.

Bọn họ đang đóng phim ở Giang Thành, nghỉ ở Lữ Quán. Phòng riêng làm từ gỗ, cách âm rất kém, cho nên Kỳ Quan Lan dễ dàng nghe thấy tiếng gõ cửa.

Hần đang buồn bực trong lòng, lúc đi đến mờ cửa, nét mặt không tránh khỏi vài tia mất kiên nhẫn, bắt quá thời điểm nhìn người gõ cửa, trong ánh mắt hần lập tức hiện lên vài tia vui mừng.

Bởi vì người đó chính là Lạc Yên!

Kỳ Quan Lan cố nén để khuôn mặt ít biểu hiện về vui mừng nhất, nhưng mà hần cũng không làm bộ làm tịch như trước kia, thanh khụ một tiếng, hỏi: “Ngươi tìm ta?”

Lạc Yên hừ một tiếng, khẽ cười nói: “Đây là phòng của ngươi, ta tới đây không tìm ngươi thì tìm ai?”

Kỳ Quan Lan khẽ khụ một tiếng: "Kia.... ngươi tìm ta có việc gì sao?"

Lạc Yên giờ chiếc hộp trên tay lên, nói: "Ta tới để cảm tạ ngươi."

“Nói lời cảm tạ? Cảm tạ cái gì nhỉ?” Kỳ Quan Lan khó hiểu hỏi, trên mặt hiện lên vẻ hoang mang

Lạc Yên khẽ cười nói: “Cảm ơn ngươi vì đã nói chuyện thay ta ở trên Weibo.”

Phản ứng đầu tiên của Kỳ Quan Lan chính là, lẽ nào cô biết việc mình giúp cô cầu xé hắc phấn, bắt quá sau đó hần liền nghĩ đến việc Lạc Yên không thể nào biết việc đó được, như vậy, lời cảm tạ mà nàng nói tới chắc là cái Weibo mà hần chuyển phát kia.

“Không cần khách khí.” Kỳ Quan Lan nói xong về sau, cảm thấy lời này quá mức lạnh nganh, lại bổ sung thêm: “Kỹ năng diễn xuất của ngươi không tồi, ta thật sự muốn hợp tác cùng ngươi!”

“Ta vẫn muốn nói lời cảm ơn với ngươi.” Lạc Yên cười cười, đưa hộp quà qua lại: “Đây là ta cất công làm chút bánh quy cho ngươi, xem như báo đáp ngươi ra tay, nhưng cũng không biết ngươi có thích ăn hay không...”

Cô còn chưa nói xong, Kỳ Quan Lan liền giật lấy hộp quà, nhưng khi hộp vừa chạm đến tay, hần thấy mình biểu hiện hơi quá nóng nảy, liền khụ khụ một tiếng, nói: "Ta thật sự thích, cảm ơn..."

Lạc Yên nhìn tai hần đỏ ửng, cổ nhin cười, rồi khẽ cười nói: "Không cần khách khí, về sau ta còn cộng tác với đoàn làm phim nhiều, mong được ngươi chỉ giáo cho."

Kỳ Quan Lan rút rề ừ một tiếng, nói: "Có gì thắc mắc, ngươi cứ trực tiếp hỏi ta, ta lúc nào cũng rảnh."

"Được." Lạc Yên gật đầu đáp, hai người nói chuyện một lúc lâu, lúc nhìn thời gian không còn sớm, cô mới cáo từ rồi đi.

Kỳ Quan Lan đứng ngây một lúc, nhìn bóng nàng khuất đi, hần mới vào phòng.

Ôm hộp quà của Lạc Yên, hần nhin không được xem đi xem lại vài lần, nét mặt vẫn hiện lên thần thái phi dương.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 85: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (33)

Edit: Luber

Beta: Triều Nguyên

Cùng lúc đó, từ chỗ rẽ cách phòng Kỳ Quan Lan không xa có một cô gái bước ra. Cô ta vừa đi vừa nhìn chăm chăm vào điện thoại đang phát một đoạn video, trên mặt lộ ra một nụ cười không mấy thiện cảm.

Cô nói rồi, chỉ là một nữ minh tinh tuyến mười tám làm sao có thể vượt qua cô để tiến tới vị trí nữ chính của《 Phụng Loan 》 được.

Cô liền nhớ tới nội dung bài đăng của Lạc Yên trên Weibo.

—— Sờ Lạc Yên V: Đối với những lời chỉ trích về tôi, nếu mấy người có chứng cứ rõ ràng, rất hoan nghênh tới chửi rủa, còn nếu không có, làm phiền chú ý tới phát ngôn của mấy người một chút, nếu phải dùng đến pháp luật thì.....*nụ cười*

Muốn chứng cứ cụ thể chứ gì? Cô đảo mắt nhìn xuống một lượt, có video này, xem cô ta còn muốn bao biện như thế nào!

Cô gái này chính là Phụng Thư Vân, vì đã thua Lạc Yên trong cuộc tuyển vai nữ chính cho 《 Phụng Loan 》 nên phải diễn vai nữ phụ số 3.

Ký Quan Lan và Lạc Yên cũng không biết, khoảnh khắc bọn họ lên chạm mặt nhau đã bị người khác chụp được.

Lúc này bọn họ đang ở studio của 《 Phụng Loan 》.

Trên mạng hiện tại vẫn là sóng yên biển lặng. Không biết Phụng Thư Vân nghĩ cái gì, cô ta cũng không lập tức đem tin đồn bôi đen Lạc Yên truyền ra ngoài, chắc hẳn là còn chuẩn bị một số thứ gì đó.

Ký Quan Lan diễn cùng Lạc Yên rất thuận lợi, hai người họ đối diễn hầu như chỉ cần một lần là qua, bắt quá, họ bị những vai phụ khác ảnh hưởng mới phải quay thêm lần nữa.

Trong vô thức, qua một thời gian diễn chung, quan hệ Ký Quan Lan và Lạc Yên ngày càng trở nên thân mật.

Hai người thường xuyên bọn họ cùng nhau nói chuyện, chủ yếu vẫn là tập lời thoại với nhau.

Đương nhiên, bọn họ không phải lúc nào gặp cũng chỉ có tập lời thoại.

Ví dụ như hiện tại.

Lạc Yên một tay cầm kịch bản đọc, một tay cầm miếng bánh quy nhỏ thưởng thức.

Nhận thấy được ánh mắt từ người bên cạnh, cô vừa nghiêng đầu qua thì thấy Ký Quan Lan đang nhìn chăm chăm vào..... miếng bánh quy nhỏ trong tay cô.

Lạc Yên cười cười, đẩy hộp bánh về phía người kia, khẽ cười nói: "Có muốn ăn một miếng không?"

Trong ánh mắt của Ký Quan Lan hiện lên ý cười, hẳn nói một câu cảm ơn, sau đó không khách khí cầm lấy một miếng bánh quy nhỏ.

Hắn mở miệng cắn nhẹ miếng bánh, ánh mắt chứa đầy sự thỏa mãn.

Hừm, vẫn là hương vị giống như trước kia, xem ra đây là bánh cô ấy làm.

Bạch Thần đang ngồi ở dưới bóng cây, trong tay cầm một cái quạt to, một bên nhàn nhã quạt, một bên lái nhai cạnh Hà Sở Hi: "Cô bây giờ cứ tin tôi đi, tôi nói rồi, Tiểu Lam Từ đối với diễn viên yêu quý của cô có ý nghĩ không được an phận đâu....."

Hà Sở Hi tức giận bất bình trừng mắt nhìn hắn, lại liếc mắt một cái: "Anh biết anh ấy có ý nghĩ không an phận với nữ thần của tôi mà vẫn còn để hắn đóng tiếp bộ này, anh có tình phải không?"

Bạch Thần thông thả ung dung nói: "Thời điểm cậu ta nhận lời đóng bộ này, tôi cũng không biết chuyện cậu ta thích Sờ Lạc Yên. Hơn nữa tôi còn nhớ rõ rằng, Sờ Lạc Yên là diễn viên đầu tiên làm Tiểu Lam Từ đuổi nữ chính....."

Hắn ngoài ý muốn mở lời giải thích cho Hà Sở Hi, hơn nữa chính bởi vì giải thích, cô ấy mới càng thêm bị phẫn, tình cảm này chính là do cô đưa Lạc Yên tới mà!

Cô không biết đâu, dù sao cô cũng không đem việc casting 《 Phụng Loan 》 nói ra, Lạc Yên cũng sẽ nghĩ cách để tiếp cận Ký Quan Lan, chẳng qua hiện tại là thuận thế mà làm thôi.

Hà Sở Hi hình như còn đang muốn nói cái gì nữa nhưng lại cảm thấy biểu tình như bây giờ mới là khôn khéo nhất.

Vừa đúng lúc thời gian nghỉ ngơi kết thúc, Bạch Thần đứng lên, chào hỏi mọi người trong đoàn phim, cô cũng chỉ có thể yên lặng cắn khấn tay nhỏ lên khóc thút thít.

Đồ quý ấu trĩ Ký Quan Lan kia vậy mà dám bắt cóc nữ thần nhà cô!

Người khác có thể không biết, nhưng cô còn không biết sao? Ký Quan Lan lấy đâu ra cái thứ gọi là hình tượng ôn nhu nhuận như ngọc, tên kia ấu trĩ kia chỉ có độc miệng và độc miệng, Lạc Yên tỷ nhà cô lại là người hoàn mỹ, lên được phòng khách, xuống được phòng bếp, kỹ thuật diễn lại perfect, đối nhân xử thế cũng tốt! Tóm cái vậy lại là tất cả phương diện đều rất hoàn mỹ nha!

Hà Sở Hi: Cảm giác hiện tại đau như một cây cái thìa bị heo ăn mất!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liều Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 86: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (34)

Edit: Luber

Beta: Maple

Ký Quan Lan đang nói chuyện với Lạc Yên bỗng nhiên cảm nhận được có một ánh mắt tràn đầy oán niệm đang nhìn mình, sống lưng không nhịn được lạnh buốt. Hắn quay đầu lại nhìn,

liền thấy Hà Sở Hi ngồi bên cạnh Bạch Thần đang hung tợn nhìn chăm chăm vào mình.

Kỷ Quan Lan: Nha đầu thúì Hà Sở Hi nhìn chăm chăm hấn làm cái gì?

Hà Sở Hi: Cách xa Lạc Yên tý nhà tôi một chút đi đồ cô hồn!

Giống như đọc được ý nghĩ trong ánh mắt Hà Sở Hi, Kỷ Quan Lan dừng một chút, nhưng ngay sau đó liền quay đầu lại tiếp tục nói chuyện với Lạc Yên —— hiện tại không phải cảnh quay của hai người bọn họ, cho nên bọn họ có thể tiếp tục nghĩ ngơi.

Hà Sở Hi hoàn toàn có thể nhận thấy được người nào đó trong lòng đang đắc ý, thiếu chút nữa đã cắn một ngụm thiệt.

Đáng giận! Cô nhất định phải bảo vệ Lạc Yên tý nhà mình thật tốt, tuyệt đối không thể để nàng bị Kỷ Quan Lan đầu heo cướp mất!

Sau một thời gian, đoàn phim 《Phượng Loan 》 liền trở nên xuất sắc hơn.

"Lạc Yên tý, em phát hiện một trò chơi khá hay, chúng ta chơi cùng nhau đi."

"Lạc Yên, chúng ta đi so lại lời thoại đi."

"Lạc Yên tý, em phát hiện gần đây có một chỗ đồ ăn ngon lắm, chúng ta cùng đi ăn đi."

"Lạc Yên, đây là chocolate em bảo trợ lý đi mua đây....."

Mỗi ngày, đoàn phim đều sẽ có một màn như vậy, Lan mỹ nhân cùng Hi mỹ nhân không ngừng đầu đá trong hậu cung, ai cũng đều muốn được Lạc Yên chú ý.

Đối lập với cảnh hòa đồng vui vẻ này chính là Phương Thư Vân bên kia.

"Cut! Phương Thư Vân, cô đang diễn vai tiểu thư khuê các đấy, làm ơn chú ý cử chỉ của mình đi!"

"Cut! Phương Thư Vân, chú ý biểu cảm!"

"Cut! Trọng tới!"

Cũng không biết vì sao lại thế này, trạng thái Phương Thư Vân bây giờ phi thường không tốt, đến nỗi Bạch Thần hiếm khi giận dữ cơ hồ còn muốn đem đoàn phim ném đi.

"Cut! Phương Thư Vân, cô cần thận nghĩ lại nhân vật của cô một chút đi! Chúng ta trước tiên chuyển cảnh khác, Tô Vũ Nịnh, Mục Ca, hai người chuẩn bị tốt chưa?"

"Rồi rồi....." Tô Vũ Nịnh cùng Mục Ca đang xem kịch bản vội vàng lên sân khấu.

Kỹ thuật diễn của hai người đều không tồi, rất nhanh đã quay xong, chuyện này liền khiến người một xiu lại cut như Phương Thư Vân xấu hổ. Cô từng tự nhận khả năng của mình so với Tô Vũ Nịnh tốt hơn rất nhiều, nhưng tình huống bây giờ đã khiến cô phải tự vả vào mặt mình.

Phương Thư Vân nghĩ đến sự việc xảy ra mấy ngày trước.

"Vũ Sâm, em biết anh vẫn thích em, Tô Vũ Nịnh chỉ là thể diện đúng không?"

Thiệu Vũ Sâm đẩy cô, biểu tình lãnh đạm: "Vũ Nịnh không phải thể diện, tôi thích cô ấy....."

"Sao có thể!" Phương Thư Vân sắc mặt trắng bệch ngồi sụp xuống, cô nắm chặt ống tay áo Thiệu Vũ Sâm, thanh âm khòe nức nở nói: "Vũ Sâm anh gạt em đúng không, anh rõ ràng thích em mà!"

Nhưng ngay sau đó, Thiệu Vũ Sâm liền túm tay cô ra, nhàn nhạt mở miệng nói: "Cô về sau đừng tới tìm tôi, Vũ Nịnh sẽ hiểu lầm....."

Tô Vũ Nịnh!

Phương Thư Vân nhìn chăm chăm Tô Vũ Nịnh đang được Bạch Thần khen, trong ánh mắt xẹt qua một tia oán độc.

Cô nắm chặt đi động trong tay, đứng lên, nói với trợ lý một tiếng rồi đi ra ngoài.

"Uy, ta muốn người giúp ta làm một chuyện....."

Ngày hôm sau, tin tức mình tình dùng quy tắc ngầm vọt lên đầu đề, nữ minh tinh bị liên lụy có rất nhiều, trong đó hai người hứng chịu nhiều nhất chính là nữ chính Sở Lạc Yên cùng nữ số 2 Tô Vũ Nịnh của đoàn phim 《Phượng Loan》.

Weibo Lạc Yên đã bị bao vây, vô số cư dân mạng ủa vào Weibo của cô mà chửi rủa mắng nhiếc.

Non xanh nước biếc: Ha há, lúc trước cô ta còn nói yêu cầu đưa chứng cứ rõ ràng, không biết hiện tại mặt cô đau hay không?

Dãi nắng dầm mưa: Ha há, nhanh như vậy đã tự vả!

Hắc mĩ: Chứng cứ vô cùng xác thực, không biết mặt cô ta có đau lắm không haha!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 87: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (35)

Edit: Triều Nguyễn

Beta: Triều Nguyễn

123 người gõ: Ha ha, người qua đường mà cũng bị bôi đen!

Quạt nhỏ: Rác rưởi, mau cút khỏi giới giải trí!

Hồng hạnh trên tường: Ha ha, tôi nói này, một nữ diễn viên tuyến mười tám làm sao có thể trở thành nữ chính? Thì ra tấm màn phía sau lại khủng khiếp như vậy, tam quan của nữ nhân này sẽ đều bị hủy hoại!

Hoa hồng đỏ: Ha hã, không biết đã bò lên giường bao nhiêu người, thật cmn kinh tởm!

Bách hợp trắng: Tôi vẫn luôn suy nghĩ không ra, làm sao mà diễn viên tuyến mười tám có thể làm nữ chính. Thì ra là vậy...

Tờ giấy nhỏ: Quy tắc ngầm, lại là quy tắc ngầm... Cái giới này bị làm sao hết vậy?

.....

Một tin lại một tin bôi đen cứ được đăng tải liên tiếp, fan trung thành của Lạc Yên bay như tên ra bảo vệ nữ thần của chính mình.

Thời gian lạnh xuân sam mông: Tôi phí nhỏ, làm ơn đi, anti các người hồng nã hết lượt rồi à? Lạc Yên tý tý chỉ là tặng bệ hạ một hộp bánh quy, các người nói cô ấy hối lộ tôi còn chấp nhận được, nói cô ấy dùng quy tắc ngầm là hơi quá rồi đây....

Mặc gió trời: Yên Yên cùng bệ hạ chỉ là đứng ở cửa nói vài lời với nhau mà thôi, quy tắc ngầm ở chỗ đâu nào?

Vân lấy thiên mặc: Muốn bôi đen nữ thần của chúng tôi thì lỗi chúng cứ ra đây! Hai người bọn họ chạm mặt ở cửa nói vài câu thôi mà cũng quy là quy tắc ngầm? Đùng giờ trò khôi hài như vậy nữa được không?

Ngốc hề X: Yên Yên nhà chúng tôi không phải dựa vào kĩ thuật diễn sao? Nếu cô ấy thật sự tiếp nhận quy tắc ngầm thì chẳng phải đã sớm nổi danh rồi sao?

Trần đầy ôn nhu: Nữ thần nếu đã muốn dựa vào khuôn mặt thì đã có một đồng tai to mặt lớn xếp hàng rồi, còn chờ đến bây giờ sao? Quy tắc ngầm a, muốn chọc tôi cười sao?:))

Nam thù: Kỳ thật tôi vẫn không hiểu, cái video chứng cứ cho thấy nhiều nhất chỉ là mấy tấm hình mang vẻ tình chàng ý thiếp, quy tắc ngầm ở chỗ qq nào thế?

Tiểu mê muội của Lan Hoàng bệ hạ: Lầu trên +1, căn bản không phải quy tắc ngầm, chỉ là hình như bệ hạ nhà chúng ta nở hoa rồi! Tôi thấy trong video tai bệ hạ có chút hồng a!!! Ngưng nói một chút, nhìn tấm hình này nè! 【ảnh chụp】

Bộ trang sức dưới chân Lan Hoàng bệ hạ: Trời má, vẻ tiểu kiều thê này là thật hả? Điện hạ của mị đây sao? @

Bệ hạ vạn phúc kim an: Trời ơi! Đây là điện hạ? Bộ dáng ngây thơ này.... /hoàng sợ/hoàng sợ/hoàng sợ/.

Bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn tuế: Mặt trời của mị ơi!! Điện hạ thật sự thích Sở Lạc Yê Kỳ Quan Lan @ Kỳ Quan Lan @ Kỳ Quan Lan

Lan Hoàng mỹ nhân: Cầu cứu! Cầu cứu! Cầu cứu! @ Kỳ Quan Lan

.....

Phía dưới chính là một đồng bình luận tag Kỳ Quan Lan, anti còn chưa kịp phản ứng lại, Kỳ ảnh để liền phát Weibo.

Kỳ Quan Lan V: Tôi thích cô ấy, chỉ là... hình như cô ấy không thích tôi....

Bộ trang sức dưới chân Lan Hoàng bệ hạ: Sô pha! Trời ơi!

Tiểu mê muội của Lan Hoàng bệ hạ: Cho nên... đây là bệ hạ muốn theo đuổi Sở Lạc Yên? /hoàng sợ/hoàng sợ/hoàng sợ/.

Bệ hạ vạn phúc kim an: Trời đui! Bệ hạ thừa nhận kìa!

Bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn tuế: Chỉ có tôi chú ý tới câu cuối cùng kia sao? "Cô ấy không thích tôi" có ý tứ gì đây?

Bệ hạ đệ nhất: Cho nên, bệ hạ là yêu đơn phương sao? /hoàng sợ/hoàng sợ/hoàng sợ/.

Trần đầy ôn nhu: Ha ha ha ha ha ha, antifan thần mẫn, hiện tại tôi chỉ muốn hỏi một câu, mặt các người bây giờ còn tốt không? Đau lắm không?

Thời gian lạnh xuân sam mông: Ha ha ha ha ha ha, bệ hạ và mặt anti nhanh như chớp, anti à, các người còn sống tốt không?

Mặc gió trời: Tui chỉ định nói là.... Bệ hạ chính là bạn trai lực bạo lều a!

Ngốc hề X: Không, lều trên, cô sai rồi, bệ hạ chưa chắc lọt vào được cửa nhà chị Yên đâu! Mới chỉ là theo đuổi thôi đấy!

Vân lấy thiên mặc: Tôi đầu quân cho đảng Lan Yên! Không còn ngôn ngữ nào có thể biểu đạt được tâm trạng của tôi hiện tại, ta muốn ra ngoài chạy vài vòng!

Nam thù: Ha ha ha ha ha ha, bệ hạ cố lên, chúc anh sớm ngày thoát kiếp độc thân, Yên Yên nhà chúng ta lên được sô pha, xuống được nhà bếp, giết cá được, diễn cũng được, máu chó là còn rất xinh đẹp! Mang được cô ấy về nhà là kiếm được lời đấy! Không lỗ vốn được đâu!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm*: BOSS Đứng Lại! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 88: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (36)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Triều Nguyên

Sau khi Kỳ Quan Lan phát weibo, fan của hần cùng fan nhà Lạc Yên sôi nổi xông lên, anti ban đầu gáy rõ to, bắt quả bị fan nhà chị Yên hùng hổ và mặt, không biết lần đầu mất rồi.

Fan Lạc Yên siêu đông, tuy không bôi nhọ, nói xấu gì nhưng khi lộ ra lại bắt đầu trêu chọc ảnh đế đại nhân và tiền nữ nhà mình có cảm tình. Lạc Yên không biết đang làm cái gì, mãi vẫn chưa phản hồi lại, Kỳ Quan Lan trông vậy mà rất hưng phấn trả lời không ít comment của fan.

Kỳ Quan Lan V replied Nam thư: Được, tôi sẽ nỗ lực đoạt cô ấy về nhà.

Kỳ Quan Lan V replied Ngốc hề X: Sớm hay muộn tôi đều sẽ trở thành bạn trai cô ấy.

Càng tốt hơn khi ID 【Lan Yên quan xứng đỉnh đầu thanh thiên】- con dân trung thành thuộc đảng Lan Yên lại nổi danh hơn một chút. Sau khi Kỳ Quan Lan phát weibo, vị fan ưu tú này ngay lập tức cùng đảng Lan Yên đi đáp trả lại những lời nói linh tinh, antifan thu liễm hơn một chút, lùi đi dần nhưng "Lan Yên quan xứng đỉnh đầu thanh thiên" vẫn không buông tha cho họ, cũng luôn một bài diss antifan trên Weibo.

Lan Yên quan xứng đỉnh đầu thanh thiên V: Ngủ một giấc dậy đã phát hiện có người bôi đen nữ thần Lạc Yên của tôi, nay tôi không nhịn được, tôi muốn trực tiếp và mặt các người, nhưng mà, tôi chỉ cần thông qua một ít thủ đoạn nhỏ đã tra ra không ít việc, tôi nghĩ bản thân không nên dùng phương pháp thô lỗ như vậy nên... tùy tiện điểm danh đi!

@hoa hồng đỏ @bách hợp trắng Thuật phân thân chơi vui vậy sao? Một người chơi hai tài khoản, cậu thật tuyệt nha! à không, không phải hai tài khoản, @tiểu quạt này cũng là của cậu. Thủy quân hiện nay làm sao vậy, tác nghiệp ngày thường như này cũng kém tới mức này sao? Đến cả địa ID cũng không thêm đổi?

Còn cô @123 người gỗ, cậu cũng tuyệt vời làm sao! Vị thủy quân phía trên một mình ba cái tài khoản, cậu còn trực tiếp chơi bảy tám tài khoản, đáng sợ vãi! Bệnh nặng như vậy quan trên vẫn chưa hốt cậu đi à?

....

Sau khi bài viết của "Lan Yên quan xứng đỉnh đầu thanh thiên" được đăng trên Weibo, antifan bị tấp tới ngu người, không ho he tiếng nào; mặt khác, fan nhà Lạc Yên và fan của Kỳ Quan Lan lại vô cùng thích thú. Đứng là một mũi tên trúng hai đích!

Trần đầy ôn nhu: Tầm tấc, tầm tấc, thuật phân thân này chơi thật vui vẻ! Với cái kỹ thuật này, tôi cho cậu chơi 101 tài khoản luôn! Nhiều hơn một tài khoản tôi cũng không sợ cậu kiêu ngạo!

Mặc gió trời: Tầm tấc, cái loại hình này chơi thật vui vẻ! Bất quá, bệnh tình của nghiêm trọng như vậy còn làm việc, vất vả thay cho cậu.

Tiểu mê muội của Lan Hoàng bệ hạ: Vốn dĩ tưởng antifan, ai ngờ rằng đây lại là một thao tác ngầm, thật muốn biết cái người độc ác đó là ai nha! Cư nhiên tiêu tiền mua thủy quân bôi nhọ nữ thần của ta.

Nam thư: Đau mắt ghê! Hận không thể gặp vị fan ưu tú này nhà Lạc Yên tý tỷ a~ Bất quá, tôi không thể không nói một câu, tuyền thủy quân cũng không cần chọn lọc à? Thủy quân trình độ kém như vậy mà vẫn được thuê sao? /ngủ ngờ/

Đương nhiên, cũng có một ít fan tò vò sùng bái "Lan Yên quan xứng đỉnh đầu thanh thiên"

Hồ lô ngào đường: Thật lợi hại nha~ Trong khoảng thời gian ngắn như vậy mà có thể tra ra được nhiều chuyện như vậy, nhìn không được mà quý lạ người một lạ.

Bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn tuế: Đại thần a! Có một con máy chuyên nghiệp ta cũng không thể nào đảm bảo trong thời gian ngắn như vậy có thể tra hết được mọi chuyện! Xin hỏi đại thần còn thu nhận đồ đệ không? 【mắt lấp lánh.jpg】

Bệ hạ vạn phúc kim an: Lan Yên quan xứng đỉnh đầu thanh thiên! Bởi vì cậu, tui thừa nhận CP Lan Yên này là đẹp đôi nhất!

Bộ trang sức dưới chân Lan Hoàng bệ hạ: Chỉ một cái quý lạ thôi sao? Cho cậu cho cậu hết! Ai nha~ Tui thích học bá đại thần nha~~

Cả đời đẩy CP Lan Yên: Tránh đường! Tui xin trân trọng tuyên bố! Tui đã tham gia CP Lan Yên đáng!

.....

Sự việc bên này của Lạc Yên được giải quyết vô cùng thuận lợi, nhưng người cũng bị bôi đen cùng như cô - Tô Vũ Ninh lại không được như vậy.

Tô Vũ Ninh dính scandal tai tiếng cùng với Thiệu Vũ Sâm, lúc này, chỉ cần Thiệu Vũ Sâm thừa nhận Tô Vũ Ninh là bạn gái hần là mọi chuyện sẽ an ổn, nhưng không biết như thế nào, vào đúng thời điểm này, Thiệu Vũ Sâm cũng dính scandal náo loạn với Phương Thư Vân.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 89: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (37)

Edit: Maple

Beta: Maple

Ban đầu, Phương Thư Vân bảo người bôi đen Lạc Yên và Tô Vũ Ninh là vì nghe nhìn lẫn lộn, cô bảo người kia đăng ảnh lên kèm theo vài quy tắc ngầm của giới giải trí, cô trăm triệu lần không nghĩ tới, cách làm này đã làm người luôn chú ý tới Lạc Yên là Kỳ Quan Lan phẫn nộ rồi.

Người hấn đặt trên đầu quả tim mà cô ta cũng dám chọc?

Ảnh để đại nhân tức sùi bọt mép, lần đầu tiên vận dụng quan hệ trong nhà, không đến một ngày, tất cả mọi việc đã được điều tra ra.

Thời điểm nhận được cảnh cáo, Phương Thư Vân thực luống cuống. Tuy rằng biết Ký Quan Lan có thân phận bất phàm, nhưng mà cô không nghĩ tới chữ Kỳ của hấn lại là thuộc về gia tộc "Kỳ", xem như cô đã chọc phải tổ ong và về rồi!

Lúc đang hoảng loạn, Phương Thư Vân nghĩ tới Thiệu Vũ Sâm, cô cho rằng, người có thể giúp cô lúc này cũng chỉ có hấn. Không kịp suy nghĩ nhiều, cô liền chạy tới công ty giải trí quốc tế C tìm Thiệu Vũ Sâm, nhưng đổi lại là một câu cảnh cáo đừng tìm hấn nữa.

Phương Thư Vân phảng phất như người mất hồn mất vía, cô không nghĩ tới Thiệu Vũ Sâm sẽ làm chuyện tuyệt tình như vậy. Nhưng mà, đáy lòng cô vẫn còn một chút hi vọng, cho nên cô liền đứng dưới lầu công ty giải trí quốc tế C chờ Thiệu Vũ Sâm tan tầm.

Hai người đứng ở đại sảnh lồi lõm kéo kéo, không cẩn thận lại bị phóng viên chụp được, đây chính là chân tướng scandal của Phương Thư Vân và Thiệu Vũ Sâm.

Nhưng Tô Vũ Nịnh thì không biết a, cô cho rằng Thiệu Vũ Sâm cùng Phương Thư Vân dẫu lia xa nhưng vẫn còn vượn tơ lòng, tức khắc tâm ý liền nguội lạnh.

Lúc cô cần hấn, hấn thể nhưng lại còn cùng Phương Thư Vân dây dưa không rõ.

Tô Vũ Nịnh nghĩ đến khoảng thời gian trước, Thiệu Vũ Sâm nói với mình: "Vũ Nịnh, người anh thích là em."

Hà hà, thích cô mà lại dây dưa không rõ với người khác, háng nghĩ cô là gì chứ? Lúc này, người luôn ở bên cạnh cô, giúp cô giải quyết scandal là Bạch Lâm An, điều này làm cô cảm thấy ấm lòng hơn nhiều.

Tô Vũ Nịnh nghĩ đến nợ nần của hai người Thiệu Vũ Sâm cùng Phương Thư Vân, dưới sự tức giận liền đáp ứng Bạch Lâm An, chờ 《Phượng Loan》 đóng máy liền sang M quốc phát triển sự nghiệp với hấn.

Đến nổi Lạc Yên - người cùng rơi vào trò khôi hài sử dụng quy tắc ngầm còn không biết bên ngoài đã xảy ra chuyện gì.

Trước khi nháo ra việc dùng quy tắc ngầm, cô đã bảo Hà Sở Hi giúp xin nghỉ, sau đó vội vã chạy về để đồ, Hà Sở Hi cũng không biết đã xảy ra chuyện gì. Hơn nữa cô ngày đó đi quá vội vàng, di động cũng chưa mang, Hà Sở Hi hiện tại cũng không có cách liên hệ với cô.

Ký Quan Lan đang gọi điện thoại kêu người phong sát Phương Thư Vân cùng với một số người bôi đen Lạc Yên, phân phó xong việc, hấn liền cầm chìa khóa đi ra ngoài, chuẩn bị đi tìm Lạc Yên, hấn sợ cô sẽ chịu ảnh hưởng bởi mấy cái này.

Nhưng khi tới phòng Lạc Yên, hấn gõ cửa, người đi ra từ bên trong lại là Hà Sở Hi, Ký Quan Lan một bên ngo vào trong, một bên hừ nhẹ nói: "Sao người lại ở chỗ này? Lạc Yên đâu? Tôi tìm cô ấy có chút việc....."

Thái độ của hấn xem như rất ác liệt, nếu là ngày thường, Hà Sở Hi tuyệt đối sẽ đấu khẩu cùng hấn, nhưng mà hiện tại cô lại không thể liên lạc với Lạc Yên, trong lòng rất sốt ruột, cũng không rành đầu đá với hấn: "Tiểu Lan Từ anh đừng so đo nữa, mau giúp tôi tra xem chị Lạc Yên đang ở chỗ nào....."

Nghe được thanh âm vội vàng của cô, sắc mặt Ký Quan Lan cũng tối đi, không đợi cô nói xong liền đánh gãy lời cô nói: "Lạc Yên không có ở đây sao?"

Hà Sở Hi gật gật đầu, thần sắc nồn nóng nói: "Chị Lạc Yên ngày hôm qua vội vã rời khỏi Giang thành, chị ấy bảo tôi ở lại giúp chị xin đoàn phim nghỉ. Sáng nay tôi nhìn thấy bài bôi đen kia, đang muốn gọi điện thoại an ủi chị ấy một chút, nhưng mà làm thế nào cũng không gọi được cho chị ấy, tôi tới phòng này mới biết được, chị ấy để điện thoại ở đây....."

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liều Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 90: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (38)

Edit: Maple

Beta: Maple

Ảnh mất Ký Quan Lan một mảng tối đen, hấn đoạt di động của Lạc Yên trong tay Hà Sở Hi, một bên thử giải khóa, một bên hỏi: "Cô có biết vì sao cô ấy rời khỏi Giang thành không?"

Hà Sở Hi lắc lắc đầu: "Chị Lạc Yên không nói, chị ấy chỉ bảo là có chuyện quan trọng cần về để đồ, nhờ tôi xin nghỉ giúp, tôi cũng không biết có chuyện gì."

Ký Quan Lan rửa thắm một tiếng, nhịn không được oán giận nói: "Sao cô lại không cùng cô ấy trò về?" Nếu Hà Sở Hi đi theo cô ấy, có lẽ hấn đã không cần phải lo lắng như vậy. Hà Sở Hi khó có được câu không cãi lại, cô cũng rất buồn bực, nếu ngày hôm qua cô cũng đi cùng thì tốt rồi!

Di động của Lạc Yên rất nhanh đã bị Ký Quan Lan giải khóa, mục đích của hấn rất rõ ràng, trực tiếp nhấn vào cuộc trò chuyện của cô.

Ngày hôm qua cô chỉ nhận được hai cuộc gọi, một là của Hà Sở Hi, cái còn lại chỉ là một dãy số không có tên.

Ký Quan Lan nhìn chằm chằm dãy số này, cảm giác rất là quen thuộc, nhịn không được nhủ thầm.

Hà Sở Hi nhìn thấy hấn như vậy, cho rằng hấn phát hiện manh mối gì, vội vàng hỏi: "Thế nào a? Anh phát hiện manh mối gì sao?" Ký Quan Lan không trả lời cô ấy, chỉ móc ra di động của mình, ánh mắt vội vàng quét dãy số không có tên ở di động Lạc Yên, lại click mở liên hệ của mình, ngón tay không ngừng lướt xuống xem danh bạ, bỗng nhiên hấn dừng tay ở một dãy số.

Hạ Lan Thịnh.

Số của Hạ Lan Thịnh ở di động của hấn giống với số không tên ở di động của Lạc Yên như đúc!

Kỷ Quan Lan mày nhưn lên, không rõ Lạc Yên và Hạ Lan Thịnh có quan hệ gì. Nhưng mà, không nghĩ ra thì đừng nghĩ nữa, hấn trực tiếp gọi điện thoại cho Hạ Lan Thịnh."Uy, Hạ Lan, tôi là Kỷ Quan Lan."

Hà Sở Hi không rõ vì sao Kỷ Quan Lan lại muốn gọi cho Hạ Lan Thịnh lúc này, nhưng cô rất nhanh đã nghĩ đến thế lực của Hạ Lan gia ở đế đô, cho rằng Kỷ Quan Lan tìm Hạ Lan Thịnh là vì hỗ trợ tìm Lạc Yên, cho nên cũng im lặng không quấy rầy hấn.

"Anh nói Lạc Yên ở nhà anh?" Kỷ Quan Lan trên mặt khó được một tia ngây ngốc, không chỉ hấn, Hà Sở Hi đứng một bên cũng đang ngốc. Cô vốn dĩ ngoan ngoãn chờ Kỷ Quan Lan gọi người hỗ trợ tìm Lạc Yên, nhưng mà khi cô cẩn thận nghe cuộc nói chuyện của Kỷ Quan Lan cùng Hạ Lan Thịnh, liền nghe được một sự việc làm cô khiếp sợ.

Lạc Yên cư nhiên là bị Hạ Lan Thịnh tìm về đế đô, hơn nữa nghe lời nói trong điện thoại của Hạ Lan Thịnh, Hà Sở Hi thiếu chút nữa muốn kinh ngạc rớt cằm, cái gì mà Lạc Yên là người của Hạ Lan bọn họ a?

Thời điểm Lạc Yên gia nhập công ty giải trí quốc tế S, Hà Ngôn từng cho người điều tra thân phận Lạc Yên, cho nên Hà Sở Hi đương nhiên biết việc Lạc Yên là cô nhi, nhưng hiện tại, Hạ Lan Thịnh lại ném cho cô một trái bom!

Trời đất ơi, chị Lạc Yên thế nhưng lại là người của Hạ Lan gia!

Hà Sở Hi một biểu tình không thể tin được, trên mặt còn có chút hoảng hốt, cô cảm giác chuyện này quá chi là hấp dẫn kịch tính, cuộc đời của chị Lạc Yên nhà cô quả thực là giống nữ chính tiểu thuyết đi mà!!

Lúc cô đang hoảng hốt, Kỷ Quan Lan đã kết thúc cuộc điện thoại với Hạ Lan Thịnh, hấn cũng để ý tới Hà Sở Hi còn đang mộng bức [1], một bên đi ra ngoài, một bên bảo Erick đặt vé về đế đô cho hấn, hấn hiện tại đặc biệt muốn bồi bên cạnh người Lạc Yên.

[1] Về mặt mộng bức (一脸懵逼): Vốn từ mộng bức là lời nói ở phía ĐB Trung Quốc, ý là trạng thái bị chuyện gì đó giật sấm (kinh ngạc, chấn động, đứng hình, chết lặng, béc khói lời) "ngoài khét trong sống". Và về mặt mộng bức có thể hiểu là, sau khi bị "sét đánh" bởi một chuyện nào đó hoặc ai đó, khuôn mặt xuất hiện biểu cảm trợn mắt hốc mồm. Được dùng khi bạn khó lý giải về một người hoặc một chuyện, một sự cố nào đó, hoặc khi bạn ngẩn tò te, cạn lời, chết đứng chết lặng với 1 ai hay chuyện nào đó.

Thân phận Hạ Lan gia tuy rằng cũng không cao hơn Kỷ gia, nhưng Hạ Lan gia cũng là danh môn vọng tộc, hấn có chút lo lắng cho tình hình hiện tại của Lạc Yên.Kỷ Quan Lan nhớ tới lời Hạ Lan Thịnh nói trong điện thoại, sở dĩ Lạc Yên vội vàng chạy về đế đô như vậy, hình như là bởi vì thân thể Hạ Lan lão gia từ xảy ra một chút vấn đề, hấn sợ Lạc Yên sẽ bởi vì việc chia tài sản mà bị người Hạ Lan gia làm khó dễ!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (39)

Edit: Cá

Beta: Maple

Quả thật, không chỉ mình Hà Sở Hi mà Kỷ Quan Lan còn thấy khiếp sợ khi nghe tin, mà cả Lạc Yên khi nghe điện thoại của Hạ Lan Thịnh cũng không thể tưởng tượng được.

Đào Yêu an bài cho cô thân phận cô nhi, cô cũng cho rằng thân phận của cô cũng chỉ là cô nhi, không nghĩ cô lại có một thân thể to lớn như thế.

Nghe Hạ Lan Thịnh nói Hạ Lan lão gia đang ở trong bệnh viện, cô nghĩ có thể cô thật sự có thân nhân, liền vội vàng chạy về Đế Đô, ra thẳng đến sân bay. Lúc này, cô mới nhận ra mình quên không mang điện thoại theo.

Cũng may Hạ Lan Thịnh đến đón cô ở sân bay, chứ không thì cô cũng không biết nên liên hệ với người khác như thế nào.

Đang trên đường tới bệnh viện Hạ Lan lão gia nằm, Lạc Yên mới được nghe Hạ Lan Thịnh kể về thân thể của mình.

Nguyên lai mẹ của nàng ở thế giới này là cô ruột của hấn - Hạ Lan Hinh.

Đây là một câu chuyện cũ kỹ về thiên kim yêu tiểu tử nghèo, Hạ Lan Hinh thích bố của cô - Sở Nham. Tình yêu của hai người đều bị cả Hạ Lan gia tộc từ trên xuống dưới phản đối. Vì vậy, Hạ Lan Hinh không quan tâm mà quyết liệt theo ý mình, cuối cùng, bà cũng được theo ý nguyện của mình, được gả cho người mình yêu.

Hai người kết hôn với nhau, sau một thời gian tốt đẹp, ngày vui chả được bao nhiêu thì Sở Nham vào một lần ngoài ý muốn mà bị tai nạn xe cộ. Hạ Lan Hinh đau đớn muốn chết, đúng lúc nàng biết mình có thai, tự nhiên lại không thể rời đi cùng người yêu.

Sau đó, khi Hạ Lan Hinh hạ sinh Lạc Yên được mười tháng, tinh thần liền xảy ra vấn đề sau khi Sở Nham có chuyện, thường xuyên hôn vía lên mây, đã làm mất tích Lạc Yên.

Sau khi mất con gái, tinh thần Hạ Lan Hinh càng thêm nghiêm trọng. Lúc này, Hạ Lan gia đã tìm được người, liền cho bà về tìm bác sĩ trị liệu tâm lý.

Lúc ấy, kí ức của Hạ Lan Hinh bị ngắt quãng, căn bản không nhớ được Lạc Yên, đến khoảng thời gian trước, khi Hạ Lan lão gia sinh bệnh nằm viện, Hạ Lan Hinh nhìn những đứa trẻ được sinh ra, mới nhớ lại được kí ức bị mất đi.

Hạ Lan Hinh liền nhờ người trong nhà giúp bà tìm kiếm đứa con gái bị mất. Người nhà Hạ Lan cũng không ôm bất cứ hi vọng gì, vì một đứa con đã mất tích hai mươi năm về trước, có thể tìm ở đâu được chứ? Nhưng mà vì để Hạ Lan Hinh an tâm, bọn họ vẫn phải người đi tìm.

Trong khoảng thời gian này, Lạc Yên xuất hiện trước mặt công chúng nhiều, lại cùng Kỷ Quan Lan nháo ra tai tiếng. Hạ Lan gia với Kỷ Quan gia quan hệ vốn dĩ không tồi, liền khó tránh khỏi việc để ý đến Kỷ Quan Lan và người cùng nháo ra tai tiếng. Kết quả là trong lúc lơ đãng để ý, bọn họ phát hiện ra một vấn đề lớn!

Lạc Yên cùng Hạ Lan Hinh có bảy, tám phần tương tự.

Bọn họ đặt ra một giả thiết lớn, Lạc Yên có lẽ là đứa con gái mất tích của Hạ Lan Hinh.

Cứ theo phương hướng này tìm, sự tình phía sau dần rõ ràng. Lạc Yên quả thật là con của Hạ Lan Hinh và Sở Nham, DNA sẽ không lừa người, tiếp đến chỉ còn việc tương nhận.

“Bà ấy rất nhớ cô, người vẫn luôn tự trách mình việc làm lạc mất cô.”

Lạc Yên còn chìm đắm trong chuyện xưa kể quý thiên kim cùng tiểu tử nghèo, nghe Hạ Lan Thịnh nói như vậy, trong lòng liền có chút phức tạp.

Ở thế giới này, có người như vậy để ý đến người, quan tâm người, luôn làm người đặc biệt ấm lòng.

Lạc Yên rất trân trọng phần tình cảm này. Ngay từ đầu lúc nhận được điện thoại của Hạ Lan Thịnh, cô còn có chút không thích ứng nói, hiện tại đã có chút mềm lòng.

“Tôi không có việc gì, tôi được người hảo tâm đưa đến cô nhi viện, nơi đó người rất tốt, tôi không có bị ai khi dễ hết...”

Lạc Yên lục lại kí ức mà Đào Yêu đưa cho mình, đem tình hình chính mình mấy năm qua nói cho Hạ Lan Thịnh biết.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 92: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (40)

Edit: Luber

Beta: Maple

Trong lúc nói chuyện, tài xế đã nhanh chóng lái xe đến bệnh viện.

Lúc sắp xuống xe, Lạc Yên nghiêng đầu hỏi Hạ Lan Thịnh: “Vừa nãy qua điện thoại anh có bảo thân thể ông không tốt lắm, ông ấy hiện tại thế nào rồi? Không có gì nguy hiểm chứ?”

Hạ Lan Thịnh nhìn vào đôi mắt mang đầy sự quan tâm của Lạc Yên, trong lòng liền đối với cô công nhận vài phần.

Gia đình bọn họ là như vậy, tư sinh tử tư sinh nữ rất nhiều, nhưng những người đó cứ mở miệng ra là nói về vấn đề chia tài sản.

Lạc Yên tuy rằng không nằm trong hàng ngũ tư sinh tử tư sinh nữ, nhưng mẹ của cô - Hạ Lan Hinh là con gái lão gia, nên trong khoản phân chia tài sản cũng có một vị trí chắc chắn.

Chỉ là khi nhìn đến biểu hiện của Lạc Yên, cô rõ ràng chỉ đến quan tâm lão gia mà thôi, cô cũng không đặt nặng việc phân chia tài sản linh tinh, phần tình này trong gia đình bọn họ rất khó có.

Nghĩ như vậy, nét tươi cười trên mặt Hạ Lan Thịnh hiện ra rõ ràng hơn vài phần.

"Em yên tâm, ông đã qua giai đoạn nguy hiểm, bây giờ chỉ cần nghỉ ngơi đầy đủ thì không có vấn đề gì."

“Vậy là tốt rồi.”

Vừa nãy Hạ Lan Thịnh gọi điện thoại cho cô, chỉ nói lão gia từ đang ở bệnh viện. Lạc Yên nghe ngữ khí trong lời hắn nói, còn tưởng rằng Hạ Lan lão gia từ đã gần hấp hối đến nơi.

Kể tiếp chính là tương nhận, Lạc Yên không phải vì Hạ Lan Hinh mà kích động như vậy. Suy cho cùng thời gian cô ở cùng người Hạ Lan gia cũng không nhiều lắm. Chẳng qua sợ Hạ Lan Hinh đau buồn nên Lạc Yên mới quyết định sẽ dành nhiều thời gian để bồi dưỡng tình cảm với bà.

Lúc Kỷ Quan Lan tìm được Hạ Lan gia, Lạc Yên đang nói chuyện phiếm với Hạ Lan Hinh. Hai ngày nay có quá nhiều việc xảy ra, cô lại không tìm được đi động, cũng không biết tin tức gì bên ngoài, nên khi nhìn thấy Kỷ Quan Lan còn có chút kinh ngạc.

“Kỷ Quan Lan? Sao anh lại ở chỗ này?”

Kỷ Quan Lan nhìn cô từ trên xuống dưới đánh giá một phen, nhìn thấy bộ dạng của cô trông không có vẻ như là bị hại, trong lòng liền thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Trên đường trở về để đồ trong lòng hắn đều lo lắng cho cô, bây giờ đã nhìn thấy người, khó tránh khỏi có chút kích động. Thậm chí còn không quan tâm Hạ Lan Hinh vẫn còn ở đây, đuổi tay một cái liền đem cô kéo vào trong lòng ngực.

Lạc Yên ngẩn người, không nghĩ tới hắn sẽ ôm mình bất ngờ như này. Dù gì hồi còn ở giang thành đóng phim, quan hệ giữa bọn họ tuy có thể coi là bắt đầu thân cận, nhưng Kỷ Quan Lan quá mức ngạo kiều, tình cảm trong lòng rất khó mở miệng nói ra. Đường như hắn chưa lần nào nói rằng hắn thích cô, thế nên hai người vẫn luôn ở trạng thái nửa ái muội. Ai ngờ được lúc này hắn lại đột nhiên ôm cô.

Hạ Lan Hinh ngồi một bên, ánh mắt từ kinh ngạc chuyển thành chăm chú. Bà tất nhiên nhận ra Kỷ Quan Lan, tuy rằng biết hắn rất ưu tú, nhưng với chuyện trở thành con rể mà nói, thì phải theo cách khác.

—— Bà vừa mới tìm được con gái trở về, chưa có ý định lại đưa cô đi.

Vì thế, với nhà người khác là mẹ vợ nhìn con rể càng nhìn càng thuận mắt, còn với Kỷ Quan Lan lúc này lại thay đổi sang một dạng khác.

Hạ Lan Thịnh - người đưa Kỷ Quan Lan đến còn đang kinh ngạc vì Tiểu Lan Tử của Kỷ gia có hứng thú với em họ hắn, liền nhận được một ánh mắt trách cứ từ cô nhà mình —— dẫn sói vào nhà!

Hạ Lan Thịnh dừng một chút, vội vàng tiến lên để Lạc Yên giới thiệu Kỷ Quan Lan, lại nhận lại một tiếng hừ lạnh từ Hạ Lan Hinh, không khí xung quanh nhất thời cứng đờ lên.

Cũng may lúc này, chú ý tới Lạc Yên - người vừa nhận lấy thái độ khó chịu từ mẹ đứng đây, bầu không khí xấu hổ mới có thể tan đi.

Chờ đến khi Hạ Lan Hinh rời đi, Hạ Lan Thịnh bận chờ người nhà Hạ Lan, Kỳ Quan Lan đã cô đơn hơn nửa giờ, nhưng lúc này trong phòng chỉ còn có hân và Lạc Yên, không khí liền trở nên phần hồng.

Kỳ Quan Lan lấy hết can đảm giữ chặt tay Lạc Yên, nhìn thẳng mặt cô, nghiêm túc hỏi: "Lạc Yên, anh thích em, thật lòng rất rất thích, em có nguyện ý ở bên anh không?"

Lời nói của hân không có gì mới mẻ, từ ngữ phát ra một mạch như vậy rồi thôi, nhưng Lạc Yên lại cảm thấy vô cùng êm tai.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 93: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (41)

Edit: Luber

Beta: Triều Nguyên

Sau khi nói những lời kia, lỗ tai Kỳ Quan Lan ngay lập tức phồng hông, hoàn toàn không còn cái gì gọi là lý trí, gọi là bình tĩnh như người ta đồn đại. Lạc Yên vốn nghĩ là bản thân làm phiền hân, lại cảm nhận được bàn tay đang nắm chặt tay cô đồ mồ hôi lạnh, cô bỗng nhiên bật cười.

"Ồ bên anh thì có lợi ích gì không?"

Kỳ Quan Lan theo bản năng liệt kê ra toàn bộ ưu điểm: "Gia thế nhà anh rất tốt, kỹ thuật diễn tốt, tướng mạo cũng rất đẹp mắt, dáng người cũng không tồi....."

"Xi ——" Lạc Yên nhin không được cười lớn, không nghĩ tới hân sẽ hành xử như vậy..... Đồ ngốc đáng yêu!

Bất giác cô lại nhớ tới lần đầu tiên thấy hân, lúc ấy cô dựa theo bản năng mà nghĩ đã đụng phải một ảnh đế già.

Không phải đúng sao? Kỳ Quan Lan trong mắt mọi người luôn là một người ôn nhuận như ngọc, bình tĩnh cơ trí. Nhưng sau khi quen biết hân, Lạc Yên lại chỉ thấy một cái ảnh đế siêu tự luyến, ầu trĩ, độc miệng... ừm.... có lẽ hiện tại còn cần thêm từ ngốc nghếch đáng yêu.

Kỳ Quan Lan nhìn thấy cô cười, cũng ý thức được mình đang làm chuyện ngu xuẩn mức nào, miễn cưỡng giả vờ chính trang lại bộ dáng, mở miệng hỏi: "Như vậy, câu trả lời của em là gì...?"

"Câu trả lời là..... Em nguyện ý!"

Nghe được lời nói của Lạc Yên, ánh mắt Kỳ Quan Lan sáng bừng lên, không kìm được bé cô lên xoay mấy vòng tại chỗ.

Lạc Yên bị bé lên xoay mòng mòng mấy vòng, đầu vầng mắt hoa, vội vàng duỗi tay vỗ vỗ hân, "Ai nha, đừng xoay nữa, em đau đầu....."

Kỳ Quan Lan lúc này mới dừng hành động do hưng phấn quá mức của mình, nhưng tay hân vẫn ôm chặt cô trong ngực: "Em cũng thích anh đúng không?" Hân muốn nghe cô tự mình nói ra!

Lạc Yên lại làm bộ trầm tư không nói, giống như vẫn còn do dự, đến tận lúc hân lộ ra sự nôn nóng, cô mới bật cười, nói: "Anh nói đúng!"

Không đợi hân lộ ra vẻ mặt cao hứng, cô nói tiếp: "Ít nhất thì..... Anh rất đẹp trai a!"

Kỳ Quan Lan ngay lập tức ịu xiu. Bảo hân ít nhất thì rất đẹp trai, chẳng lẽ hân không có ưu điểm nào khác sao?

Chỉ là khi thấy được cô cười trộm, hân liền biết mình bị chơi khăm, nhin không được nghiêng răng, cúi đầu, hạ giọng nói: "Thật ra dáng người của anh cũng không tồi, em muốn nhìn qua một lượt hay không?"

"Lưu manh!" Gương mặt Lạc Yên lập tức phồng hông, cố gắng đẩy hân ra nhưng không đẩy được, chỉ có thể ném cho hân một cái ánh mắt ghét bỏ, nhận lại nụ cười đắc ý của hân: "Vội vợ mình mà không lưu manh là rất có vấn đề."

"Ai là vợ của anh, thật không biết xấu hổ!" Lạc Yên âm thầm thêm vào danh sách cái nhìn về Kỳ Quan Lan mấy chữ da mặt dày.

Kỳ Quan Lan lập tức dùng vẻ mặt nghiêm túc nói: "Em chính là vợ của anh, chẳng lẽ em không nghĩ tới việc gả cho anh? Yên Yên, không lấy kết hôn là mục đích thì chỉ là chơi đùa thôi, em chỉ muốn chơi đùa với anh thôi sao?"

"....." Lạc Yên nhin không được lườm hân một cái, nói chứ hân thật sự rất.....

Hai người cười đùa một trận, Kỳ Quan Lan mới trả lại điện thoại cho cô, thuận tiện kể lại scandal cho cô, cuối cùng an ủi nói: "Em không cần lo lắng, vụ tai tiếng đó đã giải quyết ổn thỏa rồi, người phụ nữ kia cũng không có gan đủ lớn để làm phản lần nữa đâu."

Lạc Yên không nghĩ tới chỉ trong hai ngày ngắn ngủi đã xảy ra nhiều chuyện như vậy, lướt qua các tin tức trên mạng, cô dễ dàng nhìn thấy thông báo Weibo của Kỳ Quan Lan.

Kỳ Quan Lan ngồi ở bên cạnh cô, nhất cử nhất động của cô đều nằm trong mắt hân, phát hiện cô nhìn thấy thông báo Weibo của mình. Nghĩ tới lời tỏ tình của mình đã thành công, hân nhin không được muốn đem chuyện này nói cho toàn thế giới.

Hân nhẹ nhàng lấy điện thoại mình ra, đăng nhập Weibo, vừa soạn bài đăng, vừa ngắm cô, soạn xong, đăng thôi!

Kỳ Quan Lan V: Cầu nhân đắc nhân, không ngờ được như vậy. Đây chính là một kỷ niệm cực kì đáng giá! @ Sở Lạc Yên

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 94: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (42)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Triều Nguyên

Lạc Yên vốn là đang lướt Weibo, bỗng dưng có thông báo tag, nhấn vào vừa thấy Weibo mà hấn mới đăng tải.

Cô cười mỉm, dưới ánh mắt thấp thỏm của hấn, cô duỗi tay ra nắm lấy tay hấn, sau đó "Tách" một tiếng, bức ảnh hai người nắm tay nhau được ra lò.

Sở Lạc Yên V: Người nào đó nói bản thân hấn rất đẹp mắt, cho nên tôi liền đồng ý, thật là, tôi quả nhiên là một nhan khổng [1] chính hiệu a /bảo bối ngại ngùng/

[1] Nhan khổng: là con người dễ xiêu lòng vì nhan sắc, cuồng sắc đẹp v.v.....

Bên dưới là bức ảnh cô vừa mới chụp.

Kỷ Quan Lan chú ý nhất cử nhất động của cô, nhìn đến bài viết mới đăng tải trên Weibo của cô, hấn lập tức chuyển phát.

Kỷ Quan Lan V: Dáng người của anh cũng không tồi đâu. //Sở Lạc Yên V: Người nào đó nói bản thân hấn rất đẹp mắt, cho nên tui liền đồng ý, thật là, tui quả nhiên là một nhan khổng chính hiệu a /bảo bối ngại ngùng/

Fan nhà Kỷ Quan Lan vốn đã rất khiếp sợ khi hấn phát cái Weibo đầu tiên, kết quả là không được bao lâu, hấn lại share bài đăng của Sở Lạc Yên, fandom tức khắc bùng nổ.

Bộ trang sức dưới chân Lan Hoàng bệ hạ: Ôm tiểu kiều thể của tui trong lòng mà không nói lời nào, bây giờ là muốn tuyên bố thoát FA hay sao đây bệ hạ?

Tiểu mê muội của Lan Hoàng bệ hạ: A a a a a a, vui vẻ ghê gớm, nữ thần và nam thần của mị ở bên nhau rồi nè!!!!

Bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế: Ai ai ai? Bệ hạ đang tìm Hoàng hậu cho chúng ta sao?

Bệ hạ vạn phúc kim an: Làm một con dân của đảng CP Lan Yên, mị chỉ muốn nói một điều.. Đẹp đôi lắm a!!!

.....

Fans nhà Kỷ Quan Lan bên này không ngừng kích động, Weibo của Lạc Yên cũng bị bao vây luôn rồi.

Trần đầy ôn nhu: A a a, không nghĩ Lạc Yên tý tý cũng là nhan khổng a /che miệng cười/

Ngốc hề X: 2333333 [2] giá trị nhan sắc là chính nghĩa! Hoan nghênh Yên Yên gia nhập nhan khổng gia tộc!!

[2] 2333: ngôn ngữ của dân mạng Trung Quốc, đọc lấy thành Ahahaha.

Vân lấy thiên mặc: A a a a a, nam thần và nữ thần của tui ở bên nhau nè!! Thật cmn vui vẻ! Muốn chạy vài vòng để chứng minh sự kích động của mình ghê ($\geq \nabla \leq$)

Mặc gió trời: CP Lan Yên công khai phát đường nè!! Hạnh phúc ghê á!!

Ngân đình vi: Đột nhiên bị đút vào miệng một đồng cầu lưng, nhưng mà mị thật sự vui vẻ nha, không tin được mà!!

Thời gian lạnh xuân sam mông: Xứng đồ kém bình, tui muốn xem ba ba nhà các cô rộng lượng hơn nha, khụ khụ, ý tui là tui muốn ăn thêm cầu lưng $\alpha(****\nabla****)$ q

Nam thù: Mẹ tui hỏi tui tại sao cứ cầm điện thoại cười một mình, chẳng lẽ tui nên nói với bà ấy là nam thần và nữ thần của tui đang bên nhau sao?

Đảng CP Lan Yên càng thêm kích động, một núi comment spam ở bài đăng của hai người, đặc biệt là thông báo của【 Lan Yên quan xứng đình đầu thanh thiên 】, cậu ấy spam thật sự rất vui.

Lạc Yên nhìn đến đồng spam của【 Lan Yên quan xứng đình đầu thanh thiên 】, liền nghĩ tới lần scandal trước, nghĩ đi nghĩ lại liền phát Weibo.

Sở Lạc Yên V: Hai ngày sau khi tin tức được phát ra, việc cá nhân của tôi thật sự rất khó khăn, chính vì thế tôi mới không lên tiếng, nhưng vẫn cảm ơn mọi người vì vẫn luôn tin tưởng tôi, cảm ơn mọi người vẫn đứng về phía tôi. /tình yêu/tình yêu/tình yêu/

Lạc Yên vốn dĩ muốn tag【 Lan Yên quan xứng đình đầu thanh thiên 】, nhưng mà không phải mình hấn giúp cô tẩy trắng, cô không nên nặng bên này nhẹ bên kia nên mới phát một đoạn Weibo như vậy, nhưng cô hoàn toàn không biết, con người đang ngồi lướt Weibo bên cạnh cô mới là người cô cần cảm tạ.

Lúc này, Kỷ Quan Lan đăng Weibo ở một tài khoản phụ của hấn, mà cái tài khoản này có ID là【 Lan Yên quan xứng đình đầu thanh thiên 】.

Hấn nghiêm trang cầm di động, sẵn cơ hội này tuyên truyền thuyền Lan Yên, đại khái là lực tuyên truyền không khả quan cho lắm, hấn liền tung ra sương sương vài tấm ảnh tình chàng ý thiếp của hấn và Lạc Yên ở đoàn phim《 Phụng Loan 》.

Lan Yên quan xứng đình đầu thanh thiên V: Phía chính chủ phát đường, yêu cầu mọi người trật tự nhận lấy qwq

Phía dưới là một núi ảnh, là ảnh sân khấu, cũng là ảnh hai người họ thân mật bên nhau, nội dung bức ảnh cực kì rõ ràng, góc độ chụp thật đỉnh cao nha! Gãi đúng chỗ ngứa!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 95: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (43)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Triều Nguyên

Mỗi bức ảnh đều được chụp đến đẹp kinh ngạc, đây là những bức ảnh người đại diện Erick của hần chụp trộm được, đưa cho hần.

Nhớ khi ấy, cái thời điểm hần đưa ra chuyện này, biểu tình của Erick có bao nhiêu phần khiếp sợ nha..

Ở giữa cái tai tiếng ấy, fans của 【 Lan Yên quan xứng đỉnh đầu thanh thiên 】 cũng tăng lên không ít, nhìn thấy hần phát Weibo liền nhanh nhẹn share.

Kỷ Quan Lan vẫn có chút không hài lòng, rời khỏi tài khoản phụ, đăng nhập vào tài khoản chính thức của hần, share lại Weibo vừa rồi.

Kỷ Quan Lan V: Chụp không tồi. // Lan Yên quan xứng đỉnh đầu thanh thiên V: Phía chính chủ phát đường, yêu cầu mọi người trật tự nhận lấy qwq

Trải qua chuyện này, hần cùng Lạc Yên rất mau chóng chiếm lấy toàn bộ hotsearch.

Kỷ Quan Lan Sở Lạc Yên công khai tình yêu

Ảnh đế được như ước nguyện

Kỷ Quan Lan Sở Lạc Yên phim giả tình thật

Còn có một tiêu đề rất đặc biệt làm người ta muốn cười thật to --

Kiếp sợ, ảnh đế công khai ngược cầu ở Weibo, đây là chôn vùi đạo đức, nhân tính vạn vẹo.

Tin tức của Lạc Yên cùng Kỷ Quan Lan oanh oanh liệt liệt náo loạn cuối tuần, đồng thời, mức độ nổi tiếng của 《 Phụng Loan 》 cũng tăng thêm đáng kể.

Hiện giờ cô và Kỷ Quan Lan đang trên đường trở về Giang thành, tiếp tục công việc diễn suất của mình.

Đoàn phim《 Phụng Loan 》đã chấm dứt hợp đồng với Phương Thư Vân, phải cắt toàn bộ cảnh quay của nữ phụ số 3 trước đó, Hà Sở Hi hỗ trợ mời một tiểu hoa đán mới nổi của giới giải trí từ công ty giải trí quốc tế S làm nữ phụ số 3. Người mới này không có khuyết điểm lớn gì, thái độ cũng thực sự thành khẩn, cả quá trình quay lại cũng thành công mỹ mãn.

Bận rộn suốt mấy tháng cuối cùng《 Phụng Loan 》cũng đóng máy, hiện tại chỉ còn công tác xử lý hậu kỳ.

Sau khi Lạc Yên bọn họ trở về Đế đô, liền nhận được lời mời của một gameshow.

"【 Cuối tuần bên nhau 】 là một gameshow được ra mắt mấy năm trước của đài truyền hình SUN, mức độ nổi tiếng rất lớn, lần này bọn họ mời cả hai đoàn diễn viên của cả《 Phụng Loan 》 và 《 Trích Tiên 》..."

Hà Sở Hi đang phở cập một chút kiến thức về gameshow 【 Cuối tuần bên nhau 】 cho Lạc Yên.

Không sai, cái gameshow này mời cả hai đoàn diễn viên của《 Phụng Loan 》 và《 Trích Tiên 》 trong một số quay, hai đoàn phim đã thương lượng với nhau trước đó. Lạc Yên đều đóng vai khá nặng ở hai bộ phim truyền hình này, cô nhất định sẽ bị trở thành tiêu điểm, cho nên Hà Sở Hi mới nói sơ qua những việc cần chú ý trong tiết mục.

Lạc Yên cẩn thận nhớ những lời Hà Sở Hi nói, hai người cùng nhau thương lượng lịch trình kế tiếp, bỗng, điện thoại của Lạc Yên reo lên.

Lạc Yên cầm điện thoại lên liền thấy thông báo cuộc gọi hiện lên ba chữ "Kỷ ấu trĩ", nhìn không được mà nhếch khóe môi.

Hà Sở Hi nhìn bộ dạng của cô, làm sao mà không biết chuyện gì xảy ra chứ? Mấy ngày nay cô đây bị Lạc Yên cùng Kỷ Quan Lan ném cho không biết bao nhiêu bát cẩu lương, thiếu chút nữa là quăng gánh không làm.

Sao mấy người nói mấy người yêu động vật? Hai người các người thấy ngược cầu độc thân rất tốt sao? Rất vui sao?

Quá mệt, không muốn yêu nữa, Hà Sở Hi trực tiếp đến ăn bảm đoàn làm phim của Bạch Thần. Hiện tại nhìn Lạc Yên nẫu cháo điện thoại với Kỷ Quan Lan, tiểu công chúa liền lặng lẽ rời đi, tìm điện thoại gọi cho tiểu đồng bọn kể về hành động "cực kì độc ác" của Lạc Yên và Kỷ Quan Lan.

Thời gian trôi qua thật nhanh, chớp mắt đã đến thời điểm quay 【 Cuối tuần bên nhau 】.

Đây là gameshow thứ 2 mà Lạc Yên tham gia, nhưng lại bất đồng với gameshow thứ nhất 【 Mỹ Thực Ký 】 là khách quý tham gia cần biểu diễn một tiết mục.

Hà Sở Hi đã nói với cô những điều cần chú ý trong tiết mục này, cho nên Lạc Yên đã chuẩn bị từ sớm.

Cô biểu diễn một đoạn múa kiếm, một thân thiếu nữ hồng y múa kiếm vũ, chân đi xiêu vẹo trong nền nhạc phấn chấn tâm âm, đánh sâu vào thị giác của phần lớn khán giả.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (44)

Edit: Sa

Beta: Maple

Vào thời điểm Lạc Yên múa kiếm, nhóm khách quý cũng có thể nhìn thấy. Kỷ Quan Lan nhìn từng hành động lóa mắt của cô gái ở trên đài, trong đầu bỗng nhiên hiện lên một chút hình ảnh kì quái.

Trong rừng trúc, chàng trai và thiếu nữ cùng nhau luyện kiếm, động tác của thiếu nữ rất mới lạ, từng chiêu thức của nàng đều là do thiếu niên chỉ dạy, hai người chìm trong không khí trên miền lâm lý, giống như không ai có thể làm phiền.

Kỷ Quan Lan lắc lắc đầu, cảm thấy kỳ quái, trong đầu tại sao bỗng nhiên lại xuất hiện một hình ảnh như vậy.

Tuy nhiên lúc này, màn múa kiếm của Lạc Yên đã kết thúc, hân cũng tỉnh táo lại, tạm thời đem suy nghĩ trong đầu vứt sang một bên, bước lên sân khấu.

《 Trích Tiên 》và《 Phượng Loan 》là hai bộ phim mà diễn viên có qua lại với nhau, ví như Lạc Yên là Ngọc Dao cũng là Phượng Loan, Tô Vũ Ninh là Nguyệt Y cũng là Phượng Diên, còn có Bạch Lâm An và Mục ca, bọn họ cũng tham dự hai bộ phim. Cho nên hai đoàn phim dù người đồng diễn thế nhưng cùng lắm cũng chỉ có 10 người.

Gameshow【 Cuối tuần bên nhau 】tổng cộng có hai người chủ trì, Đường Hạo cùng Khương Tuyết, một nam một nữ. Hai người đều là những người trong giới lâu năm, phản ứng nhanh, năng lực điều hòa bầu không khí cũng rất cao, chỉ chốc lát sau, nhóm khách quý đã bị bọn họ dẫn dắt vào trong trò chơi, bầu không khí dần dần nóng lên.

Chơi đến trò sự thật hay thử thách, Lạc Yên không cẩn thận trúng chiêu, Đường Hạo hắc hắc hắc cười gian hỏi ra vấn đề của mình: "Ồ trong hai bộ phim Lạc Yên đều đóng nhân vật có người mình thích, nếu chỉ được chọn một trong hai CP Mộc Dương Ngọc Dao hoặc là CP Quân Lâm Phượng Loan, cô chỉ có thể một, cô sẽ lựa chọn bên nào?"

"Chỉ có thể chọn một thôi sao? "

Lạc Yên dừng một chút, cô cảm giác có rất nhiều ánh mắt đều tập trung ở trên người mình, đặc biệt là Kỷ ấu trĩ nhà nàng, ánh mắt kia rất nóng bỏng.

Hơn nữa đáy mắt của hân mơ hồ còn mang theo vài tia uy hiếp, đại khái như: "Em mà không chọn anh thì là em đã phụ lòng anh."

Thú vị!

Cô nhin không được cong lên khoe môi, nói: "Như mọi người đều biết,t tôi chọn CP Lan Yên a..."

Khán giả đều kích động hét lên, đặc biệt là fan của CP Lan Yên, một đám người giờ cao tám bảng "Cả đời đây CP Lan Yên" lúc ẩn lúc hiện.

Tuy rằng Kỷ Quan Lan và Lạc Yên đã sớm công khai quan hệ yêu đương, nhưng hiện tại, khi tận mắt nhìn thấy, các fan CP vẫn thật sự kích động.

Nhìn thấy các fan hét chơi tai, sắp lần áp cả âm thanh của nhóm khách quý, Khương Tuyết vội vàng nhả lời ra, mạnh mẽ chụp bả vai Đường Hạo, tựa như oán trách, nói: "Ai nha, Tiểu Hạo, anh có ngốc hay không vậy? Sao lại hỏi vấn đề này chứ? Mọi người đều biết hai người bọn họ công khai ngược cầu ở Weibo, mọi người nói xem, tiểu tử này có phải ngớ ngẩn hay không?"

"Phải!" Khán giả đồng thanh hô lên.

Đường Hạo lấy tay che lại ngực, dáng vẻ như bị trúng mũi tên, bày ra biểu tình bị thương nói: "Mọi người không hiểu ý tôi, tôi đây là đang bát quái xem Ảnh để đại nhân cùng Mỹ nhân Yên Yên có tốt hay không sao!"

Khương Tuyết trừng Đường Hạo một cái, nói: "Theo tôi thấy, anh muốn bọn họ rải cầu lương ở chỗ chúng ta mới đúng chứ!"

Đường Hạo không phản bác, ngược lại quay đầu hỏi khán giả: "Rải cầu lương không tốt sao? Mọi người nói xem, mọi người có muốn ăn cầu lương của CP Lan Yên không?"

Khán giả rất vui vẻ mà phối hợp, trăm miệng một lời, nói: "Muốn".

Đường Hạo quay đầu lại, mặt bày ra một bộ biểu tình: "Đúng là như vậy rồi!"

Buông tay ra, nói: "Nhìn đi, tôi chỉ đáp ứng yêu cầu của mọi người, giúp CP Lan Yên rải cầu lương thôi."

Nghe được lời này của Đường Hạo, khán giả cùng nhóm khách quý nở nụ cười, Khương Tuyết một bộ biểu tình bị ghen: "Được rồi đến đây, anh cũng được lắm...!"

Nói rồi quay đầu nhìn về phía người xem mỉm cười lộ ra tám cái răng: "Chúng ta cùng tiến vào trò chơi tiếp theo, mọi người thấy thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (45)

Edit: Cá

Beta:Triều Nguyên, Maple

Chơi đùa một chút thôi, tiết mục này thực sự phải hạ màn, bất quá đến thời điểm cuối cùng, bí mật của Kỷ Quan Lan lại được tung ra.

Nguyên do là vào lúc tiết mục sắp hạ màn, nhóm khách quý muốn lấy di động ra chụp chung một tấm rồi đăng lên Weibo.

Kỷ Quan Lan lấy di động ra, lúc chụp ảnh, chẳng có gì là bất thường, nhưng khi chuẩn bị vào Weibo, hân bỗng nhiên nghĩ đến cái gì đó, sắc mặt bỗng khác đi.

Hân nhớ không nhầm thì Weibo mình đang hoạt động là 【 Lan Yên quan xứng đỉnh đầu thanh thiên 】 đi?

"Làm sao vậy? Có phải cậu đang có cái gì đấy muốn giấu chúng tôi phải không?" Thấy sắc mặt Kỳ Quan Lan bỗng khác đi, Đường Hạo mở lời trêu ghẹo.

Khương Tuyết cùng nhóm khách quý cũng hòa theo, làm bộ như muốn giúp Lạc Yên "bắt gian".

Lạc Yên cũng thấy rất lạ, lúc chụp ảnh chung, sắc mặt Kỳ Quan Lan đâu như thế này, tại sao lúc chuẩn bị đăng lên Weibo liền thay đổi sắc mặt?

"Hắc hắc, bệ hạ không cần túng, nam tử hán đại trượng phu, dám làm dám chịu a."

"Nếu không bệ hạ đưa điện thoại cho thần đi, đăng lên Weibo chỉ là chuyện nhỏ, thần nhất định phải làm cho ngài được thỏa đáng."

Mọi người nháo lên, người ồn ào, kẻ xúi dục, Kỳ Quan Lan đành bất đắc dĩ, chỉ có thể tiếp tục lấy điện thoại ra, mặt không đổi sắc mà nhấn vào Weibo.

Camera chiếu đối diện với di động của hắn, nội dung hiện lên trên màn hình lớn của chương trình vô cùng rõ ràng 【 Cuối tuần bên nhau 】 còn là một show trực tiếp, cho nên không chỉ khán giả và khách quý ở đây mà cả người ngồi trước màn hình TV đều có thể xem được nội dung trên Weibo của Kỳ Quan Lan.

Hiện tại hắn đã đăng nhập vào Weibo, vấn đề chính là, Weibo của hắn là —— Lan Yên quan xứng đỉnh đầu thanh thiên!

"Aaaaaa! Bệ hạ là Lan Yên quan xứng đỉnh đầu thanh thiên!"

Khán giả dưới khán đài im như tạc tượng, khán giả trước TV thì ngơ, một đám người kích động không thôi.

ID fan "Lạc Yên quan xứng đỉnh đầu thanh thiên" này lúc đầu chỉ có hơn một vạn follower mà thôi, nhưng chỉ trong vài giây ngắn ngủi, lượng follower tăng nhanh như chong chóng, điện thoại của Kỳ Quan Lan đều phải load đến xém chết máy.

Đường Hạ cùng Khương Tuyết cũng thật ngốc ra, bọn họ vốn dĩ chỉ muốn nói giỡn một chút, ai ngờ bí mật của Kỳ Quan Lan lại là cái này. Khách quý trên sân khấu cũng ngơ giống bọn họ, đó là biểu cảm muốn cười mà không dám cười, bởi vì họ không muốn sờ mông lão hồ tại đây a, không thấy được sắc mặt của anh để đại nhân có phần không vui sao.

Lạc Yên vốn dĩ không cười, nhưng nhìn thấy biểu cảm hiện tại của Kỳ Quan Lan, cô liền nhịn không được mà bật cười.

Mọi người thấy cô cười, cũng cảm thấy có người bảo vệ trước ảnh đế, liền sôi nổi nở nụ cười, khán giả xem phát sóng cũng tò ra vô cùng sung sướng, chỉ có mặt Kỳ Quan Lan là đen thui.

【 Cuối tuần bên nhau 】 lại có một số quay "sung sướng" đến như vậy, không khí rơi xuống há duy mặc...

Cùng lúc đó, tài khoản phụ của Kỳ Quan Lan đã bị bao vây, một nùi fan ủa vào nhấn tới nhấn lại.

Bộ trang sức dưới chân Lan Hoàng bệ hạ: Ốc đức thiên a, tài khoản phụ của bệ hạ thì ra là loại này nha! Không thể tin được!【 Ôm tiểu kiều thể mà không dám nói lời nào.jpg】

Tiểu mê muội của Lan Hoàng bệ hạ: Ốc đức thiên a, tài khoản phụ của bệ hạ thì ra là loại này nha! Không thể tin được!【 Ôm tiểu kiều thể mà không dám nói lời nào.jpg】+1

Bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế: Ốc đức thiên a, tài khoản phụ của bệ hạ thì ra là loại này nha! Không thể tin được!【 Ôm tiểu kiều thể mà không dám nói lời nào.jpg】+2

Bệ hạ vạn phúc kim an: Ốc đức thiên a, tài khoản phụ của bệ hạ thì ra là loại này nha! Không thể tin được!【 Ôm tiểu kiều thể mà không dám nói lời nào.jpg】+10086

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (46)

Edit: Cá

Beta:Triều Nguyên

Nam thù: Hồng hồng hòa hòa hoàng hoàng hót hót! Từ từ đã! Lãnh đạo đáng Lan Yên là ảnh đế đại nhân, cho nên ảnh đế đại nhân đã sớm thích Yên Yên?

Trần đầy ôn nhu: Lầu trên +1! Tôi vừa lật lại để xem thời gian đăng ký, quả nhiên, trời ơi, thì ra bệ hạ đã sớm tơ tưởng tới Lạc Yên nhà chúng ta nha!

Vân lấy thiên mặc: A ha ha ha ha! Bệ hạ thật đáng yêu a!

Thời gian lạnh xuân sang mồng: Bệ hạ thật đáng yêu a! Nhưng mà ảnh đế không phải là người ôn nhuận như ngọc, bình tĩnh lý trí sao?

Mặc gió trời: Ha ha ha ha ha ha, hắn là người ôn nhuận như ngọc, bình tĩnh lý trí?

Hồ lô ngào đường: 233333 [1] hãy tha thứ cho mì, năng lực lí giải lời nói của mì rất kém, không hiểu được ý tứ ôn nhuận hay bình tĩnh lý trí là gì.

[1] 23333: Từ lòng của dân mạng, đọc giống ahahaha.

Thiên vũ: Quan tâm hắn ôn nhuận như ngọc, bình tĩnh lý trí làm cái gì, đối với chúng ta, Yên Yên có thể hạnh phúc là được rồi.

Ngàn đình vi: Lầu trên +1, hơn nữa bệ hạ đáng yêu như vậy, số fan của hắn đã chứng minh tất cả rồi a, không chút do dự mà nhảy vào hố nhà bệ hạ.

Ngốc hề X: 2333333 chờ xem ảnh đế đại nhân quay ngựa!

Tiểu công chúa qua loa: Cùng chờ xem!

Đồng li đem rượu hoàng hôn sau: 2333333 bệ hạ thật đáng yêu a, yên lặng mà đăng kí tài khoản giúp Yên Yên nhà chúng ta dần mất anti, còn mờ mờ ám ám tự thân tuyên truyền Lan Yên quan xứng, nghĩ đến những việc đó, lại liên tưởng đến địa vị hiện tại của bệ hạ, tôi chỉ muốn nói, không nhờ bản thân đã mù rất nhiều năm như vậy.

Đồng li đem rượu hoàng hôn sau tổng kết rất sâu sắc, hần lưu bình luận tiếp theo "...mù rất nhiều năm" lại.

....

Chuyển cảnh đến Kỳ Quan Lan và Lạc Yên phía bên này nào. Sau khi Kỳ Quan Lan ra khỏi đài truyền hình, sắc mặt liền có chút khó coi, nhưng mà Lạc Yên thấy hần ngượng ngùng là chính.

Yên lặng để Erick đưa Hà Sở Hi về, cô lôi hần lên chiếc xe còn lại.

Sắc mặt người ngồi ở ghế phụ nào đó vẫn rất thực khó ỡ, sau khi lên xe thì chỉ quay đầu ra phía cửa sổ, không thèm nhìn cô một chút nào.

Lạc Yên nhìn cái tai hồng hồng của, nhìn không được mà bật cười, hần liền quay ra trừng mắt cô.

Lạc Yên không sợ cái trừng mắt vô hại của hần đâu, khẽ cười một tiếng, cúi người qua nâng mặt hần lên, làm mặt hần đối diện với mặt mình, nhưng mà Kỳ Quan Lan không phối hợp, vẫn cố vịn mặt quay đi.

"Này! Kỳ Quan Lan, anh không cần phải thẹn thùng, chẳng có gì ghê gớm cả, anh nhìn em đi a..." Lạc Yên còn chút ý cười trong lời nói.

Kỳ Quan Lan hừ nhẹ một tiếng, nhỏ tiếng lầm bầm nói: "Có phải em quay ngửa đầu chứ, em đương nhiên không cảm thấy gì rồi..."

Hần hoàn toàn có thể tưởng tượng đến, trên mạng người ta đang nói gì về hần, hình tượng của hần bây giờ đã biến mất!

Lạc Yên cười, nhìn không được đưa tay lên sờ sờ cái tai đang hồng hồng của Kỳ Quan Lan, cúi đầu hôn hôn lên gương mặt của hần, nói: "Không liên quan a! Dù anh như thế nào thì em vẫn thích anh!"

Một câu làm tiêu tan hết toàn bộ bức bối của hần, Kỳ Quan Lan nhìn gần người trong gang tấc, cảm thấy trong lòng mình mềm mại hần đi.

Hần nghĩ, hình tượng tính làm gì, có cô ấy bên cạnh, hần đã cảm thấy rất mãn nguyện.

Ngọt ngào đến nỗi như sắp trào ra vậy, tim đập càng nhanh, càng loạn nhịp, Kỳ Quan Lan nhìn không được mà kéo Lạc Yên tới gần mình hơn, cúi đầu chạm môi, hôn lên bờ môi mà bản thân đã mơ ước từ lâu.

Kỳ thật đối với chuyện tài khoản phụ của Kỳ Quan Lan, Lạc Yên vẫn cảm thấy rất buồn cười, cô chưa từng nghĩ tới, cái Lạc Yên quan xứng đỉnh đầu thanh thiên kia chính là của Kỳ Quan Lan.

Nhưng vì nhìn bộ dạng ngượng quá hóa giận của hần, cô không trêu chọc hần, âm thầm cười thôi.

Mà Kỳ Quan Lan lại không có lời giải thích nào đối với việc tài khoản phụ của hần quay ngửa, nhưng mà Lạc Yên nhìn các fan ngày càng hưng phấn, nhìn không được liền ra mặt đã phát một cái Weibo.

Sờ Lạc Yên V: Mọi người đừng cười anh ấy, anh ấy sẽ thẹn thùng, kì thật mặc kệ anh ấy là ôn nhuận như ngọc Lan Hoàng bệ hạ, hay là một người ấu trĩ độc miệng thì anh ấy vẫn là người chúng ta cùng thích, không phải sao?

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (47)

Edit: Luber

Beta: Triều Nguyên

Nhờ phúc của Kỳ Quan Lan, Lạc Yên hiện tại rất nổi tiếng. Chính vì vậy, bài đăng của cô chưa đăng được bao lâu phía dưới đã có một đồng bình luận, tất nhiên, ngoại trừ fan của cô ra còn có fan của Kỳ Quan Lan bỏ tường qua đây.

Trần đây ôn nhu: Không không không, tui chỉ thích Yên Yên!

Mặc gió trời: 233333 bệ hạ thế nào thì tui mặc kệ, chỉ cần hần đối xử tốt với Yên Yên nhà chúng ta là được!

Thời gian lạnh xuân sam mông: Lầu trên +1, bệ hạ nhất định phải đối xử tốt với Yên Yên nhà chúng ta a!

Ngốc hề X: Tôi quyết định đem vị trí chính cung của Yên Yên nhường cho bệ hạ qwq

Vân lấy thiên mặc: Phi, lầu trên thật không biết xấu hổ! Mị mới là chính cung của Yên Yên!

Nam thù: Mỗi ngày nhìn các người tranh đoạt địa vị, tui chỉ muốn nói là, chính cung thì có cái gì tốt chứ! Được sủng ái mới là tuyệt nhất a! P/S: Ta chính là sủng phi từng sẽ không đổ trong hậu cung của Yên Yên!

Mặc gió trời: Phi! Thật không biết xấu hổ mà!

Hồ lô ngào đường: Phi! Thật không biết xấu hổ!

Lạc Yên vô tình rơi vào cuộc "Hậu cung đại chiến", mà fan của Kỳ Quan Lan có vẻ là rất thích thú nha.

Bộ trang sức dưới chân Lan Hoàng bệ hạ: qwq bệ hạ thẹn thùng! Thật muốn nhìn nha, muốn nhìn quá a!

Tiểu mê muội của Lan Hoàng bệ hạ: Đăng Weibo mà lại không đăng ảnh, thật là, mị muốn xem hình bệ hạ thẹn thùng!

Bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế: 233333 bệ hạ thẹn thùng a! Thật là trăm năm khó gặp a! Cầu ảnh!

Bệ hạ vạn phúc kim an: Cùng cầu ảnh nào!

Bệ hạ đệ nhất: Mặc kệ hần là Lan Hoàng bệ hạ ôn nhuận như ngọc, thì vẫn chỉ là một tên ấu trĩ tự luyến độc miệng —— câu này chứng tỏ cái gì đây? Hồng hồng hóa hóa hoàng hoàng hốt hốt, bệ hạ vẫn còn một mặt mà chúng ta chưa biết sao?

Lan đêm: Từ từ, tại sao lại là Yên Yên lên tiếng trước, bệ hạ đâu? Tự nhiên tui lại liên tưởng đến bộ tiểu thuyết ngàn chữ về tổng tài bá đạo và vợ nhỏ thẹn thùng a!

Ngon đèn dầu rã rồi chỗ: 23333333, lâu trên có trí tưởng tượng thật cmn sao siêu, tui không thể không phục cô nha!

Cả đời đầy Lan Yên CP: Cho nên Yên Yên là bá đạo tổng tài, bệ hạ là vợ nhỏ?

Rả rích mộ vũ chìm đắm quyền đề: Ha ha ha ha ha ha ha ha, bỗng nhiên từ bg chuyển sang bl, hướng đi này rất thuyết phục!

.....

Người vừa một lần nữa được lên hotsearch - Ký Quan Lan lúc này lại đang phải gánh chịu sự trào phúng từ đám bạn:))

"Không phải tôi đã nói cậu không hợp với tạo hình tượng ôn nhuận các thứ sao!"

"Cảm giác sau khi quay ngựa như thế nào?"

"Còn cần phụ nữ ra tay bảo vệ, Tiểu Lam Từ cậu chính xác là đang vứt hết mặt mũi của đàn ông đấy!"

Ký Quan Lan cũng không có ý định chừa đường sống cho đám người trước mặt, trực tiếp dùng kỹ năng độc miệng vốn đáp lại, thế là một trận đấu võ mồm diễn ra, chẳng biết thế nào mà bọn họ tức đến nổi xem động thủ 打架.

Đúng lúc này, Lạc Yên lại gọi đến, Ký Quan Lan vừa nhìn thấy tên người liên hệ, sắc mặt mới vừa rồi còn âm u ngay lập tức biến thành ôn nhu sùng nịnh, "Yên Yên....."

Nhóm bạn nhìn thấy bộ dạng này của Ký Quan Lan, lại nhanh chóng nháo lên.

"Nha nha nha, Tiểu Lam Từ cậu mà lại có lúc ôn nhu như này a?"

"Chờ chút, cậu có phải vừa bị yêu ma quỷ quái nào nhập vào không đấy?"

"Độc mồm độc miệng như cậu còn có thể ôn nhu sao? Tiểu Lam Từ cậu bị như thế từ khi nào đấy?"

Miệng của đám người có chút nhỏ nha, Lạc Yên phía bên kia còn nghe rõ từng câu từng chữ. Biết hần đang tụ tập cùng bạn bè, cô liền mở miệng nói: "Anh vội tiếp bạn bè thì em cúp máy trước đây."

Thật ra khi cô gọi điện thoại đến, ngoại trừ lo lắng hần bị tin tức trên mạng ảnh hưởng, còn việc Hà Sở Hi cho cô cơ hội casting một bộ phim điện ảnh. Cô trước giờ chưa diễn phim điện ảnh bao giờ cho nên muốn lấy kinh nghiệm từ Ký Quan Lan.

Nghe Lạc Yên bảo muốn cúp điện thoại, Ký Quan Lan lập tức đen mặt lại. Liếc đám bạn, ý bảo bọn họ nên làm gì thì làm đi, đừng tới quấy rầy hần cùng Yên Yên nhà hần gọi điện thoại, còn ngoài miệng nói: "Anh không vội chút nào mà....."

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (48)

Edit: Luber

Beta: Triều Nguyên

Đám người kia cũng mặc kệ ánh mắt uy hiếp của hần, một đám còn cố ý ở lại quấy rối, còn có người sợ thiên hạ chưa đủ loạn mà trực tiếp rống một tiếng vào điện thoại của Ký Quan Lan: "Em đâu, Tiểu Lam Từ không có treu hoa ghẹo nguyệt ở bên ngoài đâu, em cứ mặc kệ đi, quán cậu ta làm gì....."

Ba ngày không bị đánh liền muốn lật nhà sao!

Ký Quan Lan nỗ lực đề xuống hỏa khí trong người, ôn nhu nói với Lạc Yên một câu "Em chờ một lát", sau đó liền bỏ điện thoại xuống, vén tay áo đánh người!

Nghe tiếng đùa giỡn từ phía bên kia, Lạc Yên chắc chắn Ký Quan Lan lúc này đang "choáng" nhau, cũng không hề lo lắng chút nào, cúp máy, nghĩ một hồi, lại gửi cho hần một tin nhắn.

Lúc Ký Quan Lan xử lý xong đám người kia, liền phát hiện Lạc Yên đã cúp máy, thiếu chút nữa là đập bọn kia một trận nữa. Chỉ là sau khi nhìn đến tin nhắn cô gửi, hỏa khí của hần liền ba đi đầu mất.

"Anh cứ chơi tiếp đi, em đang chuẩn bị đi siêu thị một chuyến, buổi tối em nấu cơm, anh đến đây ăn nhé." —— Lạc Yên

Mọi người nhìn đến bộ dạng xuân phong đắc ý của Ký Quan Lan, không khỏi mà nói móc vài câu, nhưng mà lần này Ký Quan Lan lại không chấp bọn họ.

Sau khi Lạc Yên và Kỳ Quan Lan ở bên nhau, fan của hai người rất tự giác chú ý nhà còn lại. Cho nên, rõ ràng là Kỳ Quan Lan phát weibo nhưng phía dưới đa số lại là bình luận của fan nhà Lạc Yên.

Sau khi Kỳ Quan Lan đã phát weibo, mặc kệ fan ghen tị hay hâm mộ gì đó, vui vẻ thực hiện công việc to lớn nhất là ăn cơm.

Sau khi ăn xong, Kỳ Quan Lan tự giác đi rửa chén, nguyên bản hẳn đối với việc rửa chén này không mấy quen thuộc. Nhưng sau khi được Lạc Yên chỉ dạy thì tiếp thu rất nhanh chóng.

Sau khi đem chén đĩa rửa thật sạch sẽ, Kỳ Quan Lan rửa tay, vứt luôn cái lo lắng sẽ làm vỡ chén bát. Ra đứng ở phía sau Lạc Yên, ôm chặt cô, nhắc lên trên bồn rửa, bốn mắt chạm nhau.

Anh nhìn cô không nháy mắt, mở miệng nghiêm túc nói: "Yên Yên, sau này chén bát trong nhà, giao cho anh được không?"

Lời nói này có vẻ như một lời cầu hôn. Lạc Yên ngẩn người, sau đó liền nắm lấy tay, lay lay bờ vai hắn, "Đây là bộ dáng cầu hôn của anh sao? Hoa tươi đâu, nhẫn đâu?"

Cô vừa dứt lời, Kỳ Quan Lan liền móc ra một chiếc hộp nhỏ từ trong túi quần, vừa nhìn liền biết bên trong có gì.

Anh cầm tay Lạc Yên, trực tiếp đeo nhẫn vào ngón áp út của cô.

"Sau này sẽ bổ sung thêm hoa tươi, nhẫn tạm thời bàn giao trước cho em."

Lạc Yên có chút dờ khóc dờ cười, nhìn không được lại lay hắn một chút "Làm gì có người nào như thế này a? Em còn chưa nói đồng ý hay không, anh đã đeo nhẫn cho em...."

Kỳ Quan Lan không quan tâm, ôm chặt cô, nói: "Anh mặc kệ, dù sao em cũng là của anh, em chỉ có thể gả cho anh."

Nghe hắn bá đạo như vậy, Lạc Yên không có chút ý phản kháng nào, tùy ý để anh ôm vào trong lòng, mở miệng đầu hàng, nói: "Được, được, được, em là của anh."

Kỳ Quan Lan liền lộ ra nụ cười vừa lòng "Em đương nhiên là của anh."

Trong ánh đèn ấm áp, một đôi tuổi trẻ nam nữ ôm nhau, không khí tràn ngập tình yêu.

Việc cô đồng ý lời cầu hôn của Kỳ Quan Lan, Lạc Yên cũng không có nói cho Hạ Lan Hinh, không phải vì không muốn nói mà là vẫn chưa tìm được cơ hội, bởi vì cô đang chuẩn bị quay bộ điện ảnh đầu tiên.

Vào một buổi tối, khi 2 người đang nói chuyện, Lạc Yên mới nói với Kỳ Quan Lan rằng Hà Sở Hi đã tìm cho cô cơ hội thử vai trong một bộ điện ảnh sắp tới.

"《Đỉnh ước 99 ngày》?"

"Đúng vậy, làm sao thế?"

Lạc Yên thấy vẻ suy tư anh, liền nghi hoặc hỏi.

Kỳ Quan Lan cười cười, giải thích với cô, nói: "Không lâu trước đây, đạo diễn Lương liên hệ với anh, muốn anh đóng nam chính của 《Đỉnh ước 99 ngày》.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 102: Ngụy Ảnh Đế Ôn Nhuận Như Ngọc (50)

Edit: Misa

Beta: Triều Nguyên

Lạc Yên không khỏi ngẩn người "Sao lại như vậy? Anh nhận bộ điện ảnh này?"

Kỳ Quan Lan hơi hơi cau mày, nói "Lúc đầu không nghĩ sẽ nhận, song hiện tại lại thấy nên suy nghĩ lại."

Đóng xong một bộ phim, Kỳ Quan Lan có thói quen là nghỉ ngơi một thời gian,《Phượng Loan》vừa đóng máy không lâu, hẳn căn bản là sẽ được nghỉ ngơi một thời gian, vừa lúc ở bên Lạc Yên nhiều một chút.

Nhưng mà nếu Lạc Yên nói muốn nhận 《đỉnh ước 99 ngày》, hẳn cũng không thể ngồi yên được.

Trước kia, đạo diễn Lương có đưa cho hắn kịch bản 《đỉnh ước 99 ngày》, nội dung kịch bản có một số cảnh diễn thân mật, sao hắn có thể để bé vợ chưa cưới của mình tiếp xúc thân mật với người đàn ông khác, dù là đóng phim cũng không được!

Vạn nhất những người đó không có mắt, nhân cơ hội đào góc tường anh thì làm sao bây giờ, vạn nhất lại sinh ra một cái CP đáng thì làm sao bây giờ?

Hắn sẽ không để một kẻ nào có cơ hội thừa nước đục thả câu! Lan Yên cp mới là Vương đạo!!

Có Kỳ Quan Lan chỉ dạy, hơn nữa kĩ thuật diễn sẵn có của cô vốn đã tốt, Lạc Yên nhanh chóng nhận được vai nữ chính của 《đỉnh ước 99 ngày》.

Lúc này,《Phượng Loan》đã bắt đầu công chiếu, ratings của ngày đầu tiên nhanh chóng tăng vọt, theo thống kê, rating tập đầu tiên của《Phượng Loan》cao hơn so với bộ phim truyền hình cùng kỳ mấy phần trăm, danh tiếng của Lạc Yên cũng cao hơn một bậc.

Cùng lúc đó, weibo chính thức của《đỉnh ước 99 ngày》cũng nhân cơ hội phát ra thông báo, phía quan hệ xã hội còn tung ra khẩu hiệu "Quân Lâm Phượng Loan tái tục tiền duyên", tạo một làn sóng tới đông đảo quần chúng.

Đính ước 99 ngày official Weibo V: Hoan hi oan gia đối đãi, đính ước 99 ngày, ước hẹn thật lâu, không biết mọi người có đồng ý với ước định này?

Trước kia hắn là Quân Lâm, hiện tại hắn là Tần Định.

Trước kia cô là Phụng Loan, hiện tại cô là Mộ Tinh.

Kỷ Quan Lan đóng vai Tần Định, Sở Lạc Yên đóng vai Mộ Tinh.

《 Phụng Loan 》 vốn dĩ đã hot, 《 đính ước 99 ngày 》 còn kéo cả CP Quân LâmPhụng Loan, fans đương nhiên sẽ chú ý tới thôi.

Trước tiên, Kỷ Quan Lan và Lạc Yên chuyển phát weibo phía official Weibo, fans nhà Lạc Yên và bệ hạ đã hóng từ lâu lắm rồi.

Trần đầy ôn nhu: Nữ thần của mì cuối cùng cũng đóng phim điện ảnh! Aінha, mì nhất định phải xem.

Mặc gió trời: A a a a a! Thật vui vẻ, thật kích động! Rất thích! Bệ hạ và Yên Yên lại muốn đóng phim cùng nhau!

Ngốc hề X: Mong chờ bộ điện ảnh này công chiếu.

Bộ trang sức dưới chân Lan Hoàng bệ hạ: Ai ai ai? Không phải sau khi quay xong một bộ phim điện hạ sẽ nghỉ ngơi một thời gian sao? Sao lại nhận điện ảnh?

Tiểu mê muội của Lan Hoàng bệ hạ: Lâu trên nhìn xem nữ chính là ai đi đã, nhìn là biết bệ hạ lí do bệ hạ nhận bộ ngày rồi.

Bệ hạ vạn tuế vạn tuế vạn vạn tuế: Đối với fans Lan Yên CP mà nói, đây là phúc lợi a, thật vui vẻ!

Nam thù: Hai cái người nhan có sắc giá trị cao cùng đóng điện ảnh, xem ra lại muốn tui liếm mần hình rồi/ phùng mặt/ phùng mặt/ phùng mặt/

Cà đòi đầy Lan Yên CP: / tình yêu/ tình yêu/ tình yêu/ Cà đòi đầy Lan Yên CP!!!

《 Đính ước 99 ngày 》 và 《 Phụng Loan 》 đạt tới cực diện song thắng, nhưng có vẻ thắng lợi ấy vẫn hơi nghiêng về một bên.

Giống như official weibo đã nhá hàng trước đó, 《 Đính ước 99 ngày 》 là bộ phim nói về một đôi oan gia, phải kết hôn theo sự sắp đặt của 2 bên gia đình, sau lại phát sinh ra một loạt chuyện không biết nên khóc hay nên cười.

Nam chính Tần Định là một kiến trúc sư nổi danh, anh không khác các nam sinh khoa học tự nhiên là bao, không hiểu phong tình, không biết lãng mạn, đến 30 tuổi vẫn chưa có đối tượng yêu đương nào.

Nữ chính Mộ Tinh là một họa sĩ, thích đi du lịch khắp nơi, yêu thích lãng mạn, có sự tinh tế của nữ sinh khoa văn cùng nghệ thuật.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (xong)

Edit: Maple

Beta: Maple

Cốt truyện của 《Đính ước 99 ngày》 được bắt đầu ở quán bar.

Bạn tốt của Mộ Tinh - Cố Nhất Nhất thất tình, đến quán bar mua say. Mộ Tinh không yên lòng về cô ấy, liền liều mình bồi quán tử, bồi cô ấy uống rượu. Kết quả, Cố Nhất Nhất còn chưa uống say Mộ Tinh đã say rồi.

Trên đường đi toilet về cô gặp Tần Định đi xả giao. Hai người đều say rượu, mơ mơ màng màng mà ngủ cùng nhau. Sáng sớm hôm sau, mẹ Tần gọi điện thoại cho Tần Định, Mộ Tinh không cẩn thận tiếp, mẹ Tần nghe được thanh âm nữ hài tử, kích động không thôi, lập tức kêu chị em tốt của mình đi bắt gian.

Điểm buồn cười chính là, chị em tốt của bà thế nhưng lại là mẹ của Mộ Tinh.

Tần Định cùng Mộ Tinh bị bắt gian trên giường, hai bà mẹ kia đương nhiên bảo bọn họ nhanh chóng kết hôn.

Nhưng mà, Mộ Tinh thích tự do, thích lãng mạn, không hề thích người không hiểu phong tình như Tần Định, mà Tần Định cũng không có hảo cảm đối với một cô gái tăng động như Mộ Tinh.

Chính là thái độ của hai bên gia trưởng quá mức cường thế, mẹ Tần thậm chí còn lấy đoạn tuyệt quan hệ thân thích ra uy hiếp Tần Định, hai người đành phải không tình nguyện mà đi lãnh chứng.

Tần hôn ngày đầu tiên, Mộ Tinh liền đem một tờ hiệp nghị đặt trước mặt Tần Định, cô muốn làm một cái hợp đồng với Tần Định, ước định rằng chỉ cần ai trong bọn họ tìm được người mình thích, bọn họ liền lập tức đi Cục Dân Chính ly hôn.

Tần Định đối với bản hợp đồng không chút pháp luật khịt mũi coi thường, bất quá khi nhìn thấy biểu tình ghét bỏ của Mộ Tinh, hắn vẫn giận dữ ký vào.

Một đôi tính cách không hợp, hoan hi oan gia, trong lúc phát sinh rất nhiều chuyện xưa không biết nên khóc hay nên cười, hai người trong quá trình chung sống với nhau lại yêu đối phương, cuối cùng là một kết cục viên mãn.

Kỹ thuật diễn của Kỷ Quan Lan và Lạc Yên rất tốt. Hai người rải cầu lương tử trong phim ra ngoài đời, làm cho nhân viên đoàn phim trong lúc công tác cứ phải hô to ngược cầu.

Thời điểm hai bọn họ ngọt ngọt ngào ngào, trên mạng tuôn tin tức nói về việc Tô Vũ Nịnh và Bạch Lâm An cùng nhau đến nước M phát triển sự nghiệp.

Nguyên lai, sau khi Phương Thư Vân làm ra những scandal kia, Tô Vũ Ninh đã chết tâm với Thiệu Vũ Sâm. Cô không màng việc Thiệu Vũ Sâm níu giữ cô lại lại, trực tiếp đi nước M cùng Bạch Lâm An.

Lạc Yên đối với chuyện của nam nữ chính không chú ý lắm, chỉ là nghe Hà Sở Hi nhắc tới chuyện này, cô mới biết được cốt truyện đã phát triển đến tình tiết nữ chính với nam phụ ra nước ngoài. Nhưng bận rộn với công việc quay chụp và sinh hoạt làm cô nhanh chóng vứt chuyện này ra sau đầu.

Phim điện ảnh 《Đỉnh ước 99 ngày》rất nhanh đã viên mãn đóng máy. Vào lễ đầu chiếu, tay Lạc Yên mang nhẫn đã bị đôi mắt sắc bén của phóng viên chụp được, sau đó phát ra một loạt tin tức.

Lúc này, Kỳ Quan Lan cũng phơi bày giấy chứng nhận kết hôn với Lạc Yên lên mạng.

Sự thật là, lúc quay 《Đỉnh ước 99 thiên》, hai bên đã đi lãnh chứng giấy kết hôn, cốt truyện kia bị bọn họ diễn thành phim giả tình thật. Kỳ Quan Lan và Lạc Yên về một nhà, đang Lan Yên cp thẳng hô to viên mãn.

Đương nhiên, cũng có một ít người "ăn không được nhö liền nói nhö xanh", bảo Lạc Yên không xứng với Kỳ Quan Lan, không nói tới địa vị trong giới, xét gia thế liền đã không xứng.

Nhưng mà, thanh âm này đã hoàn toàn biến mất sau khi tập đoàn Hạ Lan tuyên bố thân phận Lạc Yên.

Lạc Yên nhờ 《Phượng Loan》 và 《Đỉnh ước 99 ngày》 thắng được cúp ảnh hậu lần thứ nhất, đã không còn ai nghi ngờ thực lực cô.

Mấy năm về sau, Lạc Yên lại thu về trong tay thêm mấy cúp ảnh hậu nữa.

Lúc này, cô cùng Kỳ Quan Lan cũng đã có nhi nữ song toàn. Mà Tô Vũ Ninh cũng vào lúc này về nước, tin tức cô ta dây dưa với Thiệu Vũ Sâm liền được đưa lên đầu đề báo quái.

Lạc Yên tắt đi TV, không hề để ý tới những chuyện phiền toái này.

Người khác sống như thế nào không có quan hệ với cô, cô chỉ muốn sống thật tốt với gia đình mình.

Phòng khách, Kỳ Quan Lan đang chơi với con. Sau khi kết hôn, hần thành sùng thê cuồng ma, mà nay, hần lại thành một người ba siêu tốt.

Một đời mạnh khỏe, không hề đau thương, như vậy thật tốt.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 104: Ngụy ảnh đế ôn nhuận như ngọc (phiên ngoại)

Edit: Maple

Beta: Maple

Lần đầu tiên Hà Sở Hi thấy Bạch Thần, cô bảy tuổi, hần mười bốn tuổi.

"Hi Hi, hần là chú của con." Mẹ Hà đã giới thiệu như vậy.

Hà Sở Hi không kiêng nể gì mà đánh giá người chú chưa từng gặp mặt này, trong ánh mắt tràn đầy tò mò: "Tôi kêu Hà Sở Hi, chú có thể gọi tôi Hi Hi, chú tên là gì vậy?"

"Bạch Thần." Thiếu niên sơ mi trắng quần tây đen lời ít mà ý nhiều mở miệng nói.

"Bạch, Cam....." Hà Sở Hi đọc cái tên này, đại khái là còn không quen thuộc, ngay từ đầu còn nói thành từ Cam.

"Từ Cam này là trong quả cam sao? Tôi thích nhất quả cam đó!" Thanh âm của cô mềm mềm mại mại, còn mang theo một chút non nớt của hài tử, quả thực rất mạnh.

Nhưng mà Bạch Thần vẫn xụ mặt như cũ, chính lại nói: "Bạch Thần, sao trời thần."

"Bạch Cam, tâm cam cam....." Hà Sở Hi lặp lại lời hần nói, lại vẫn nói thành chữ Cam.

Sau đúng giờ ngo, Bạch Thần mới có thể sửa sai cho Hà Sở Hi, vượt qua ngày đầu tiên sinh hoạt ở Bạch gia của mình.

Không sai, ngày gặp Hà Sở Hi đó, chính là ngày đầu tiên hần đến Bạch gia. Hần không phải con cháu ruột của Bạch gia, chỉ là con nuôi thôi.

Cha mẹ hần ngoài ý muốn rời khỏi nhân thế cùng nhau, chỉ để lại một mình hần. Bạch lão gia từ có quan hệ vô cùng tốt với cha mẹ Bạch Thần, sau sự kiện ngoài ý muốn kia, hần đưa Bạch Thần tới Bạch gia. Từ đây, Bạch Thần thành con nuôi của Bạch lão gia từ, chú của Hà Sở Hi.

Hà Sở Hi có một loại năng lực trời sinh là làm người yêu thích. Cô tựa như ánh mặt trời rộng rãi, nhiệt tình hào phóng. Cô tựa như viên tiểu thái dương, làm ấm áp những người bên cạnh cô, bao gồm cả Bạch Thần.

Vào thời điểm Hà Sở Hi 14 tuổi, Bạch Thần 21 tuổi.

Hà Sở Hi có mộng tưởng của riêng mình.

"Tôi muốn làm một tác giả viết truyện trên internet, tôi muốn tạo ra một câu chuyện cùng với một đám người xuất sắc làm cho mọi người phải đến xem."

Một năm đó, Bạch Thần từ chuyên vấn đề tài chính, yên lặng mà chuyển sang một nghề nghiệp khác.

Không ai biết, thiên tài đạo diễn Bạch Thần tồn tại chỉ vì một cô gái nhỏ.

Bút danh Thần Hi này nhanh chóng lan rộng trong giới, trở thành một huyền thoại. Hà Sở Hi không biết, trong đó ngoại trừ anh Hà Ngôn của cô, Bạch Thần cũng góp không ít công sức.

Vào một ngày Hà Ngôn biết chuyện, hần tìm Bạch Thần, bọn họ đánh nhau một trận.

"Anh nghiêm túc sao?"

(Đoạn này nguyên bản đề "người", khi edit đáng lẽ là "chủ" nhưng thấy thể già quá, với lại BT sắp thành em rở HN, gọi thể hơi kì, nên mình đề là "anh", mình không biết tuổi HN, nhưng chắc là hai người cũng không chênh nhau lắm, gọi "anh" đề tỏ sự tôn trọng thôi ^^)

Bạch Thần nghiêm túc mà nói: "Thật đến không thể thật hơn."

Đúng vậy, Bạch Thần thích Hà Sở Hi, hoặc là nói, hần yêu cô.

Hần cơ hồ là nhìn cô lớn lên, hần nhìn cô chậm rãi trưởng thành, thành một thiếu nữ duyên dáng yêu kiều, hạt giống tình yêu ở trong lòng hần đã lên lút này mầm.

Bạch Thần không thích cô gái mào vào tuổi dậy thì hết, có người còn đồn đãi hần thích con trai. Ai cũng không biết, hần chỉ là đang đợi cô gái của hần lớn lên thôi.

Lúc Bạch Thần và Hà Sở Hi ở bên nhau, nhóm bạn thân của hần sôi nổi bàn luận việc hần có "sở thích luyến đồng", Bạch Thần không tỏ ý kiến. Dù sao hần đã được ở bên người mình muốn, người khác nghĩ thế nào, có quan hệ gì với hần đâu?

Bạch Thần vẫn luôn cho rằng Hà Sở Hi không có ý với mình, cho nên hần vẫn luôn tự áp tình cảm của mình xuống, hần sợ cô cảm thấy mình ghê tởm.

Hà Sở Hi vĩnh viễn không biết, chỉ một câu nói của cô, là có thể làm hần sống, cũng có thể làm hần chết.

Mà Bạch Thần cũng không biết, Hà Sở Hi đã sớm thích hần.

Khi còn nhỏ cô gọi hần là chú, nhưng sau khi thích hần, cô đã gọi hần là Bạch Thần.

Bọn họ ai cũng không biết đối phương động tâm khi nào, chính là thế thì có sao đâu?

—— Bọn họ chung quy vẫn là hạnh phúc đến đầu bạc răng long.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 105: Kiếm khách lãnh khốc vô tình (1)

Edit: Mon

Beta: Maple

Cầm Tú Cung

“Thiếu cung chủ.”

Lạc Yên vừa ra khỏi sơn cốc, nghênh đón nàng chính là hai nữ tử tuổi thanh xuân mặc bạch y trước mắt, nhìn thấy nàng liền cung kính hạ bái, động tác nước chảy mây trôi, nhất cử nhất động trôi chảy rành mạch, trông rất đẹp mắt.

“Thiếu cung chủ, cung chủ có lệnh, khi ngài xuất quan liền đi gặp nàng.”

“Ừm.” Lạc Yên gật gật đầu: “Ta đã biết, các ngươi cứ làm việc đi.”

“Vâng, thiếu cung chủ.” Hai vị thiếu nữ lại lần nữa hạ bái Lạc Yên rồi mới rời đi.

“Su tôn.” Lạc Yên đi vào trong đại điện, cung kính hạ bái nữ tử cách một tấm màn sa, tiếng nói ôn nhu uyển chuyển mang ra vài phần ý vị câu nhân.

“A Yên, người đã đến rồi.” Nữ tử phía sau màn sa thoát nhìn như mới nhị bát niên hoa [1], một bộ cung trang hoa lệ, làn váy dài kéo trên mặt đất lại hiện ra vài phần ý vị tiêu sái.

[1] Nhị bát niên hoa: Cách nói văn vẻ của người cổ đại để chỉ nữ nhi 16 tuổi. Nhị là 2, bát là 8, 2×8=16

Nàng đứng là Cung chủ Cầm Tú cung Chúc Cầm Tú, cũng là sư tôn của Lạc Yên ở thế giới này.

Chúc Cầm Tú một tay chống cằm, cả người như không có xương ngã vào giường mềm, lại giống như lơ đãng hỏi: “Ma Âm đại pháp của ngươi tu luyện đến tầng thứ mấy rồi?”

Khóe môi Lạc Yên gọi lên: “Không làm sư tôn thất vọng, đã luyện đến tầng thứ chín”

“Rất tốt.” Chúc Cầm Tú ngồi thẳng thân thể lên, vừa lòng mà nhìn đệ tử đắc ý nhất của mình, nhưng mà không biết nghĩ tới cái gì, sắc mặt nàng lại trầm xuống.

Lạc Yên nhận thấy được cảm xúc biến hóa của nàng, nhin không được mở miệng hỏi: "Su tôn, A Yên nhìn sắc mặt ngài không được tốt lắm, không biết người nào không có mặt lại chọc giận ngài?"

Chúc Cầm Tú trầm ngâm không nói, thật lâu mới mở miệng: "Ít ngày gần đây giảng hồ đồn đãi Cầm Tú núi sông đồ lại một lần nữa hiện thế, bốn tọa phái Thanh Ti và Nguyễn Nguyễn đi điều tra việc này. Nhưng mà nửa tháng đã qua, các nàng vẫn không có một chút tiếng triển nào, thật làm bốn tọa bức bối!"

Lạc Yên nghi hoặc hỏi: “Bất quá cũng chỉ là một bức họa mà thôi, sư tôn hà tất phải lo lắng như thế?”

Chúc Cẩm Tú hơi hơi nhú mày, tựa hồ rất là phiền não: “Ngươi không hiểu.....” Nàng dừng một chút, giống như đang đắm chìm vào hồi ức nào đó. Một lúc sau mới nói: “Giang hồ đồn đãi, nửa bên Cẩm Tú, mười dặm núi sông, hiệu lệnh thiên hạ, mạc dám không từ. Bồn tọa thật ra là muốn nhìn một chút, một bức họa như thế nào mà có thể xưng bá võ lâm?”

Lạc Yên có thể nghe ra lời nói này không đúng sự thật, bất quá nàng cũng không thêm để ý lời này thật hay giả, dù sao nàng cũng chỉ cần một cái cớ để rời Cẩm Tú Cung thôi.

"Nếu sư tôn muốn bức họa Cẩm Tú núi sông đồ kia, A Yên liền đem nó dâng đến trước mặt sư tôn, có được hay không?"

"A Yên nói lời này cực kỳ vừa lòng ta, bồn tọa kêu ngươi đến cũng là vì việc này...." Chúc Cẩm Tú nói ra ý đồ kêu Lạc Yên tới.

Lạc Yên hơi hơi câu môi, ngữ khí không nhanh không chậm mà mở miệng nói: “A Yên nhất định không phụ sư tôn gửi gắm.....”

Lạc Yên đi ra khỏi đại điện, tiểu cô nương mười ba mười bốn tuổi trái phải quấy lấy nàng.

"Thiếu cung chủ, Nhiễm Nhi nghe nói người chuẩn bị xuất cung? Có thể mang theo ta cùng đi hay không?"

“Thiếu cung chủ, ngươi mua hồ lô ngào đường cho chúng ta nha?”

“Thiếu cung chủ.....”

Một đám củ cải nhỏ vây quanh nàng ríu rít nhao nháo, Lạc Yên không có nửa điểm không kiên nhẫn, đều trả lời lần lượt vấn đề của các nàng.

Nàng đi vào thế giới này đã 10 năm, ngay từ đầu có chút không quen, từ từ cũng có thể thích ứng trật đề.

Chúc Lạc Yên, đây là tên của nàng ở thế giới này. Nàng là Thiếu cung chủ Cẩm Tú cung, là đệ tử đích truyền của cung chủ Cẩm Tú cung Chúc Cẩm Tú.

Chúc Cẩm Tú tổng cộng có 3 đệ tử đích truyền: Phó Thanh Ti, Tiết Nguyễn Nguyễn, người cuối cùng là Lạc Yên.

Lạc Yên nhỏ tuổi nhất trong ba đệ tử, nhưng nàng là kỳ tài luyện võ trăm năm khó gặp, hơn nữa cách làm người đối nhân xử thế lại hiểu chuyện khéo léo, cho nên đặc biệt được Chúc Cẩm Tú coi trọng.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Kiểm khách lãnh khốc vô tình (2)

Edit: Mon

Beta: Maple

Thế giới trước, nàng cùng Kỳ Quan Lan cùng nhau sống đến bạch đầu giai lão. Sau này, bọn họ sinh một nam một nữ, hai người cũng chưa từng có cãi nhau.

Kỳ Quan Lan vẫn luôn đối đãi nàng như châu như bảo mà sủng trong lòng bàn tay, nàng có yêu cầu gì, hần đều sẽ tận tâm tận lực thỏa mãn nàng, chỉ trừ bỏ đôi khi mình ăn giấm, không cho nàng cùng nam diễn viên có bất kì vai diễn thân mật gì. Fans của bọn họ thường trêu hần là《Quốc dân đệ nhất đồ phụ》《Dám vương điện hạ》.

Nhưng mà, hạnh phúc mỗi ngày quá ngắn ngủi, bọn họ rốt cuộc chỉ là người thường, Kỳ Quan Lan rời khỏi nhân thế trước nàng.

Sau khi hần rời đi, Lạc Yên không chút do dự cũng rời khỏi thế giới đó.

Nàng không muốn sống ở trong thế giới không có hần.

Thời điểm ở thế giới kia, trong lòng Lạc Yên vẫn luôn hoài nghi Kỳ Quan Lan có quan hệ với Hân Lạc Thần, cho nên khi trở lại Vạn Dặm Tuyết Sơn, nàng liền gấp không chờ được hỏi Đào Yêu xem Hân Lạc Thần cùng Kỳ Quan Lan có liên quan gì.

"Hai người bọn họ có phải đều cùng một người hay không?"

Đào Yêu cũng không lập tức xác nhận, nàng chỉ nói: "Đáp án này ngươi phải tự mình tìm được."

Lạc Yên vốn còn muốn hỏi nữa nhưng Đào Yêu cũng không cho nàng cơ hội mở miệng, trực tiếp đưa nàng sang thế giới này.

Hơn nữa còn dặn dò riêng nàng một câu: "Thế giới về sau ngươi cần chờ thời điểm cốt truyện bắt đầu mới có thể tiếp xúc mục tiêu nhiệm vụ, nếu không, tất cả sẽ trở lại từ đầu."

Cho nên, Lạc Yên 10 năm trước đã đến thế giới này, nhưng nàng cũng không có rời khỏi Cẩm Tú Cung đi tìm mục tiêu nhiệm vụ.

Thế giới này lấy bối cảnh Võ Lâm giang hồ, giảng thuật lại một đoạn tình tay ba dây dưa đưa đưa.

Nam chính tên là Bách Lý Ngọc Nhân, nhân xưng “Đa tình công tử”. Hần là một lãng tử giang hồ, là người phóng đảng không kiềm chế được. Có thể dùng định lý nói, nam nhân không xấu nữ nhân không yêu, rất nhiều cô nương trong chốn giang hồ đều thích hần.

Nữ chính tên là Mộ Thành Tuyết, đồ đệ của Y Tiên Mộc Liên gia, là một cô nương ôn nhu thiện lương, ngay thơ hồn nhiên.

Nữ phụ tên là Phó Thanh Ti, đồ đệ của Cẩm Tú cung Cung chủ Chúc Cẩm Tú. Nàng tính tình thanh lãnh đạm mạc, vận mệnh an bài làm nàng đụng vào Bách Lý Ngọc Nhân, từ đây tâm giao phó sai người.

Từ tên hai người có thể nhìn thấy, nữ chính nữ phụ các nàng có quan hệ tỷ muội.

Phó Thanh Ti, Mộ Thành Tuyết —— Triều như thanh ti mộ thành tuyết. [1]

[1] Triều như thanh ti mộ thành tuyết: Sáng còn xanh mượt, chiều tối đã thành trắng như tuyết. Câu này được trích trong bài thơ Thương Tiễn Từ của Lý Bạch. Đây vốn là tên một điệu Nhạc phủ đời Hán, thuộc Đoàn tiêu nao ca có nội dung là lời phóng ngôn khi uống rượu.

Phó Thanh Ti và Mộ Thành Tuyết thật ra tỷ muội cùng một mẹ đẻ ra. Hai người vốn là người của gia tộc thi họa Mộ Dung, nữ nhi của Mộ Dung Khiêm. Một bộ Cẩm Tú núi sông đồ làm Mộ Dung gia cửa nát nhà tan, Mộ Dung gia trên dưới chỉ còn lại có hai người các nàng sống sót.

Hai nữ hài chỉ mới 7 tuổi rất vất vả mới có thể trốn thoát, nhưng lại bị bọn buôn người theo dõi.

Sau khi trải qua một phen trắc trở gian nan, các nàng một người vào Cẩm Tú cung, người còn lại vào Y Tiễn Mộc Liên gia làm đồ đệ.

Hai người chia lìa mười năm, thời điểm gặp lại nhau, lại bởi vì bức họa hại cả nhà các nàng - Cẩm Tú núi sông đồ.

Mười mấy năm trước Võ Thánh Bách Lý Dạ bỏ ra số tiền lớn mời thi họa Mộ Dung Khiêm vẽ Cẩm Tú núi sông đồ.

Nhưng mà, sau sao họa thành, Bách Lý Dạ đã rời khỏi nhân thế.

Sau khi Bách Lý Dạ qua đời, trong chốn giang hồ bắt đầu lưu truyền rộng rãi một lời đồn.

- --- Nửa bên Cẩm Tú, mười dặm núi sông, hiệu lệnh thiên hạ, mạc dám không từ.

Nghe nói, Võ Thánh Bách Lý Dạ đem sở học suốt đời giấu ở bên trong một bộ Cẩm Tú núi sông đồ.

Tuy rằng không biết cái lời đồn này thật hay giả, nhưng người trong giang hồ không hẹn mà cùng nhau tranh đoạt một bộ Cẩm Tú núi sông đồ tới tay, Mộ Dung nhất tộc cũng bởi vì nó mà gặp đại nạn.

Bất quá, sau khi Mộ Dung nhất tộc bị huỷ diệt, Cẩm Tú núi sông đồ cũng mất đi tung tích.

Thẳng đến mười năm sau, một vị võ học kỳ tài ngang trời xuất thế, hẳn chính là Bách Lý Ngọc Nhân, nhân xưng “Đa tình công tử”.

Giang hồ đồn đãi, Bách Lý Ngọc Nhân chính là con trai của Võ Thánh Bách Lý Dạ, Cẩm Tú núi sông đồ ở trên tay hắn.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 107: Kiểm khách lãnh khốc vô tình (3)

Edit: Misa

Beta: Maple

Giống như 10 năm về trước, người trong Võ Lâm tuy không biết lời đồn đãi này là thật hay giả, nhưng bọn họ vẫn lựa chọn nghe theo Bách Lý Ngọc Nhân, đi tìm Cẩm Tú núi sông đồ.

Cung chủ Chúc Cẩm Tú của Cẩm Tú cung cũng như thế.

Ở trong chốn võ lâm, Cẩm Tú cung là nơi chính tà đều tồn tại, trong môn phái cũng chỉ có nữ tử. Nghe giang hồ đồn, trước đây cung chủ Chúc Cẩm Tú của Cẩm Tú cung từng bị nam nhân làm thương tổn, cho nên mới thành lập ra Cẩm Tú cung.

Bởi thế, Cẩm Tú cung đa số là nữ tử bơ vơ không nơi nương tựa hoặc là bị nam nhân vứt bỏ.

Hơn nữa, Cẩm Tú cung còn có một quy định - Giết hết những người làm phụ lòng thiên hạ.

Việc này càng chứng minh việc Chúc Cẩm Tú từng chịu quá nhiều đau thương là sự thật.

Cốt truyện bắt đầu vào lúc Chúc Cẩm Tú phái 2 đệ tử đích truyền ra ngoài tìm hiểu tung tích của Cẩm Tú núi sông đồ.

Nhưng mà, cả hai đệ tử, một là yêu Bách Lý Ngọc Nhân, một thì bị người đứng sau màn hại chết.

Nguyên bản, Chúc Cẩm Tú chỉ có hai đệ tử đích truyền, nhưng về sau khi Lạc Yên đến, liền trở thành đồ đệ thứ 3 của Chúc Cẩm Tú.

Ở thế giới này, Lạc Yên có thân phận là một cô nhi.

Nàng vốn là tiểu thư của một gia đình thương gia ở Lộc Thành, trong nhà nàng là con gái duy nhất, sinh hoạt mỹ mãn. Nhưng mà, trong một lần cả nhà đi du ngoạn, đụng phải bọn cướp, cha mẹ nàng bị giết hại tàn nhẫn.

Lúc này, Chúc Cẩm Tú vừa lúc đi ngang qua chỗ đó, tiện tay giúp nàng.

Chúc Cẩm Tú phát hiện cốt cách của Lạc Yên rất thích hợp tu luyện Ma Âm đại pháp của nàng, liền mang Lạc Yên đem về Cẩm Tú cung.

Trong cốt truyện, Thiếu cung chủ của Cẩm Tú cung là đại đồ đệ của Chúc Cẩm Tú, Phó Thanh Ti. Bởi vì việc này mà một đồ đệ khác của Chúc Cẩm Tú là Tiết Nguyễn Nguyễn luôn chèn ép Phó Thanh Ti.

Bất quá, về sau khi Lạc Yên đến, thân phận Thiếu cung chủ này liền dừng trên người nàng.

Bất luận là Phó Thanh Ti hay Tiết Nguyễn Nguyễn, người nào làm Thiếu cung chủ, các nàng ai cũng sẽ không phục ai.

Nhưng kì tích lại là, vị trí thiếu cung chủ này rơi xuống người đến sau là Lạc Yên, thế nhưng các nàng đến một chút ý kiến đều không có.

Đương nhiên, cũng có thể là vì so với các nàng võ công của Lạc Yên cao hơn một bậc, bất quá Lạc Yên có cảm giác tương đối về khuynh hướng nhân cách mị lực mà nàng vừa nói.

Không biết tại sao, sau khi tiến vào thế giới này, Lạc Yên phát hiện, chính mình mặc danh có một tay năng lực liễu muội [1] cao siêu.

[1] Liễu muội: Giống như dạng công lược các em gái í))

Lời này hoàn toàn là không nói quá, chính là liễu muội.

Chỉ cần Lạc Yên chịu ra tay, không có một muội tử nào không thích nàng. Phó Thanh Ti cùng Tiết Nguyễn Nguyễn cũng không ngoại lệ. Đây cũng chính là nguyên nhân vì sao Lạc Yên vừa ra khỏi điện đã bị một đám cù cái nhỏ vây quanh.

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad. Đọc ở acc @AKSN_team để ủng hộ editor.

Mục tiêu của nàng ở thế giới nhiệm vụ này không giống với 2 thế giới trước, bởi vì hần cùng nam chủ có giao thoa rất lớn.

Làm nam chủ, Bách Lí Ngọc Nhân trừ bỏ một thân võ công xuất thần nhập hóa hần còn có nhân cách mị lực, hần dù ở đâu cũng có thể liễu muội tử, giao cho bằng hữu.

Nhiệm vụ của Lạc Yên ở TG này chính là bằng hữu của Bách Lí Ngọc Nhân.

Hần tên Tô Trầm Sương, trang chủ của Hồng Diệp Sơn Trang. Hần là một kiếm khách, chỉ cần một tay cũng có thể khiến thuật kiếm đạt tới đỉnh cao nhất, nhân xưng "Kiếm Tiên".

Tàn suất Tô Trầm Sương lên sân khấu đều giống hai thế giới trước, rất thấp. Nhưng mị lực của hần lại đuổi kịp cả thế giới của Kỳ Quan Lan, có loại cảm giác "Ca không ở giang hồ nhưng giang hồ đều là ca truyền thuyết". [2]

[2] Câu này có thể hiểu đơn giản là Tô Trầm Sương không hay xuất hiện ở giang hồ nhưng trong giang hồ đều coi ảnh là truyền thuyết (hoặc là nói về truyền thuyết của ảnh).

Lạc Yên nhớ tới trong kịch bản, có miêu tả sự xuất hiện của hần.

Bách Lí Ngọc Nhân cầm Cẩm Tú núi sông đồ, chặt vật đào vong.

Hần đang trên đường chạy trốn thì đụng phải Tô Trầm Sương, vị thiếu niên "Kiếm tiên" không quen nhìn hình ảnh cây đông hiệp yếu, liền ra tay giúp hần giải quyết phiền toái, đây cũng là lúc tình hữu nghị giữa Bách Lí Ngọc Nhân và Tô Trầm Sương bắt đầu.

Lạc Yên nhớ rõ, tình tiết kia là được triển khai ở Giang Thành.

Nàng nhìn không được sờ sờ cảm, khoe môi gọi lên một nụ cười mang theo vài phần mị hoặc cùng nghịch ngợm.

Vậy nàng phải nhìn xem, năng lực liễu muội của nàng cao hay là của nam chủ cao đi!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liễu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 108: Kiếm khách lãnh khốc vô tình (4)

Edit: Misa

Beta: Maple

Về sau, mỗi lần ra khỏi Cẩm Tú cung, Lạc Yên đều thay nam trang, đây là thói quen được dưỡng sau mấy năm. Mỗi khi ra cửa nàng luôn thích giả thành nam tử.

Đương nhiên, nguyên nhân quan trọng nhất là vấn đề dung mạo của nàng.

Trong Cẩm Tú cung không có một ai là xấu xí. Chúc Cẩm Tú chính là một đại mỹ nhân, Lạc Yên không biết nàng bao nhiêu tuổi, nhưng dung mạo của nàng ấy trước sau vẫn duy trì đáng về 16 17 tuổi, làm người khác nhìn không được tán thưởng năng lực dưỡng nhan cao siêu.

Lớn lên xinh đẹp dễ dàng trêu chọc phiền toái, vì để không trêu chọc phiền toái, Lạc Yên đành phải giả nam trang.

Đương nhiên, nếu nàng biết chính mình đã giả nam trang mà vẫn có thể câu nhân, nàng cũng sẽ không hao hết tâm tư che giấu.

Cẩm Tú cung nằm ở Lộc Thành, khoảng cách so với Giang Thành có chút xa, liên tính cưỡi ngựa cũng mất 3 4 ngày, hơn nữa là ở dưới tình huống không ngủ không nghỉ.

Lạc Yên tính toán một chút tiến độ của cốt truyện.

Vào nửa tháng trước, Chúc Cẩm Tú đã phái Phó Thanh Ti cùng Tiết Nguyễn Nguyễn đi.

Lúc này, hần là Bách Lí Ngọc Nhân vẫn còn ở Uyển Thành tránh né sự đuổi giết của các môn phái, phỏng chừng còn hơn nửa tháng nữa hần mới có thể đến được Giang Thành, thời gian vẫn đủ.

Nghĩ đến đây, Lạc Yên cũng không vội lên đường, nàng vui sướng, trực tiếp biến hành trình đến Giang Thành trở thành một cuộc lữ hành.

Ánh nắng mặt trời mùa hạ chói chang như muốn nướng luôn mảnh đất, phảng phất như muốn đem con người ta vắt cạn cho đến giọt nước cuối cùng. Tiếng ve mùa hạ kêu lớn, âm thanh

ồn ào khiến cho người ta tâm phiền ý loạn.

Lúc này đây là thời điểm nóng bức nhất của mùa hạ, Lạc Yên đang cười trên lưng ngựa. Tuy rằng nội công của nàng có thể giúp nàng không chịu vật đến nỗi phải rơi xuống, nhưng là nàng vẫn cảm thấy gian nan vô cùng, cho nên lúc vừa mới bắt đầu, nàng còn thực nhân nhả mà du sơn ngoạn thủy, nhưng hai ngày gần đây, tiến độ đi đường của nàng rõ ràng nhanh hơn.

Trời rất nóng, mọi người đều lười ra cửa, Lạc Yên đi cả ngày trời mới phát hiện một tiểu trà quán.

Lạc Yên lắc lắc túi nước của mình một chút, phát hiện vừa lúc hết nước cho nên nàng liền dừng lại, mặc kệ ngựa của mình ở một bên gặm cỏ, tự mình vào trà quán, tìm một chỗ vắng người ngồi xuống.

"Cho ta một bình trà lạnh."

"Hoan nghênh, khách quan ngài chờ một chút."

Chủ trà quán chính là một cụ ông đã 7 8 tuần tuổi và một nhị bát niên hoa tả hữu thiếu nữ, có vẻ là ông cháu. Cụ ông đang ở sau pha trà, tiểu cô nương thì đón tiếp khách nhân.

Trà quán tuy nhỏ, nhưng là trên con đường này đại khái chỉ có 2 quán là mở bán, người đi đường dễ ghé qua nơi này nghỉ chân, thế nên trà quán nhỏ cũng trở nên náo nhiệt.

Trà lạnh của Lạc Yên gọi rất mau liền bùng lên, tiểu cô nương thẹn thùng đem chén lớn đưa tới trước mặt nàng, âm thanh nhỏ nhỏ nói:

"Công tử, thật ngại quá, chúng ta không có ly trà ngài dùng chén uống nước được không?"

Lạc Yên nâng ấm trà, một bên thông thả ung dung mà châm trà, một bên mở miệng nói:

"Không sao, ta cũng không am hiểu trà đạo, dùng ly trà hay chén đối với ta mà nói không có gì khác nhau, bất quá cũng chỉ là phương thức giải khát mà thôi..."

Nàng nói không nhanh không chậm, cử chỉ hào phóng ưu nhã, làm tiểu cô nương kia lại lần nữa đỏ mặt.

Không nghĩ tới vị công tử này, người lớn lên không chỉ đẹp hơn nữa còn là người tốt như vậy!

Tiểu cô nương nhận không được lộ ra nụ cười ngọt ngào: "Công tử, ta đi xuống trước, có chuyện gì ngài hãy gọi ta..."

Lạc Yên tâm tình tốt mà ừ một tiếng: "Ta đã biết, có chuyện gì ta sẽ gọi người."

Tiểu cô nương nhận được câu trả lời liền hồng khuôn mặt nhỏ mà rời đi, mỗi bước đi đều mang theo lưu luyến, nhưng mà vô hình trung流露媚 từ - Lạc Yên không hề phát hiện điểm dị thường của người vừa rồi.

Tại đây mặt trời mùa hạ chói chang, sau cả ngày rong ruổi lại được uống một chén trà lạnh, cảm giác này rất không tồi. Sau khi Lạc Yên uống 1 ngụm liền không nhận được mà nheo lại đôi mắt, đáy mắt xẹt qua một tia vừa lòng mơ hồ.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Kiểm khách lãnh khốc vô tình (5)

Edit: Luber

Beta: Maple

Nhưng mà, ý thích của nàng rất nhanh đã bị đánh vỡ.

Tuy rằng đã giải được cơn khát, nhưng là ngày này đầu chính độc, Lạc Yên không do dự lập tức lên đường, nàng chuẩn bị đầy đủ chờ mặt trời mọc là đi luôn.

Nàng vừa uống xong nửa chén trà thì nghe được một trận tiếng vó ngựa từ xa truyền đến, Lạc Yên nghe âm thanh phát ra ngay lập tức xác định bên kia có khoảng bảy tám người.

Những người đó còn chưa đến quán trà thì có một cô nương mặc áo tím xuất hiện.

Váy áo màu tím của cô nương này thuộc hạng thượng thừa, đôi mắt hạnh giống như mọi thời điểm đều mang theo khói sóng bên trong khiến cho người ta có cảm giác động lòng. Tay thon mặt nhỏ, phía dưới mắt phải còn có một nốt ruồi mỹ nhân chí.

Chỉ cần nhìn vẻ ngoài của nàng ai cũng sẽ cho rằng nàng là một nữ tử nhu nhược, nhưng trong tay nàng lại cầm một thanh trường kiếm, trường kiếm khiến vẻ nhu nhược của nàng tiêu giảm đi vài phần.

Cô nương áo tím chưa đến hẳn quán trà nhưng đã nhảy xuống ngựa, tuy nhiên Lạc Yên không cho rằng vị cô nương này dừng lại uống trà, ngược lại bộ dáng giống như đang...chạy trốn?

Suy nghĩ của Lạc Yên vừa chạy qua óc thì cô nương kia đã rút kiếm ra, ánh mắt mang theo vài phần uy hiếp nhìn về hướng này.

"Nghe đây, nếu lát nữa có người tới hỏi có nhìn thấy cô nương áo tím nào qua đây không, nhất định phải nói không có, nếu không....."

Lạc Yên nhìn cô nương kia đang cố gắng giả vờ mạnh mẽ, không nhận được bật cười, ngay lập tức nhận lại được cái trừng mắt của người kia, thanh kiếm rất nhanh đã yên vị trước cổ Lạc Yên.

"Người cười cái gì?"

“A, công tử.....”

Tiểu cô nương bán trà thốt ra tiếng kinh hô, nhưng dưới ánh mắt giết người của cô nương áo tím vội vàng lấy tay che miệng lại, không dám hó hé nửa câu. Nàng đắm đắm nhìn Lạc Yên, trong ánh mắt tràn đầy lo lắng, sợ cô nương áo tím đáng sợ kia sẽ đã thương Lạc Yên.

Lạc Yên thần sắc không đổi, nhìn qua thanh kiếm trên cổ nàng dường như có chút..... run rẩy chẳng?

Truyện chỉ được đăng duy nhất trên wattpad. Đọc ở acc @AKSN_team để ủng hộ editor.

Lạc Yên vát và nén xuống vẻ tươi cười bên miệng. Tuy rằng nàng có thể nhận ra cường thế của cô nương này chỉ là giả vờ thôi nhưng dù sao nếu chọc giận nàng, con thỏ nóng này cũng sẽ cắn người.

"Cô nương đang gặp chuyện gì sao?"

Hiện tại Lạc Yên đang cải trang thành nam nhi nên nàng cố ý để thấp giọng của mình xuống, nghe rất ỏn nhưng lại rất câu nhân.

“Có liên quan đến người sao?"

Nhìn thấy bộ dáng Lạc Yên rất tự nhiên, cô nương áo tím có chút buồn bực, nàng cảm giác người trước mặt này một chút cũng không để nàng vào mắt.

Nàng bỗng nhiên rất muốn thanh kiếm tới gần hơn một chút, uy hiếp “Hắn” thêm một chút. Nhưng mà giống như ý nghĩ của Lạc Yên, nàng chỉ là cái gối thêu hoa, nàng không dám đã thương người khác đâu.

Lạc Yên ra về tiếc nuối ai nha một tiếng, nói: “Vốn dĩ ta còn nghĩ, nếu người thật sự đang gặp phải chuyện gì, ta có thể ra tay giúp người một chút, rồi cuộc.....”

Cô nương áo tím giống như không nghĩ tới “Hắn” sẽ nói như vậy, ngăn người ra, kéo theo thanh kiếm cũng run lên nhè nhẹ, di chuyển tới gần hơn một chút.

Lạc Yên vươn tay phải, dùng ngón trỏ cùng ngón giữa kẹp lấy thanh kiếm đang ngày càng tới gần kia, hơi hơi câu môi, nói: “Đao kiếm không có mắt, người về sau nên cẩn thận chìa kiếm đúng chỗ.” Vừa nói xong thì vung tay qua, lưỡi kiếm sắc bén cứa vào ngón tay nàng, chảy máu.

Cô nương áo tím kia thấy thế, sợ tới mức buông hẳn tay ra, kiếm rơi xuống đất kêu loảng xoảng một tiếng.

"Người, tay người..... Ta không cố ý....."

“Công tử người không sao chứ?” Tiểu cô nương bán trà lại bắt giác lên tiếng lần nữa. Lạc Yên không có đem vị tiểu thương này để vào mắt, chỉ là cảm thấy hai cô nương này đều bị dọa phát khiếp rồi. Sau đó nàng nâng tay lên, đem ngón tay bị đứt bỏ vào trong miệng, liếm một chút.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 110: Kiếm khách lãnh khốc vô tình (6)

Edit: Luber

Beta: Maple

Động tác này mang theo vài phần mỉa mai hoặc tà ý, khiến hai cô nương kia nhìn không được ngăn ngại. Tiểu cô nương bán trà kia là lần thứ N đỏ mặt rồi.

Lúc này, tiếng vó ngựa càng ngày càng gần, đã có thể nhìn thấy dáng vẻ của những người đang tới. Cô nương áo tím thấy thế, cũng không rành phát giác nữa, nhặt trường kiếm trên đất lên rồi toan bỏ chạy.

Lạc Yên duỗi tay giữ nàng lại, cô nương áo tím kêu lên một tiếng: “Người đừng kéo ta a, ta đang vội trốn chạy.....”

Lạc Yên bật cười, nói: “Người bây giờ chạy cũng không kịp rồi, bọn họ đã đuổi tới nơi, không bằng để ta giúp người giải quyết?”

"Hả?" Cô nương áo tím có chút hoang mang, không nghĩ tới Lạc Yên sẽ nói như vậy. Vừa nãy nàng còn đặt thanh kiếm lên cổ "hắn", "hắn" không tức giận sao?

Cô nương này cảm xúc gì đều như viết hết ở trên mặt, Lạc Yên không kìm được cười cười, nói: "Nhìn gương mặt này của người, ta quyết định sẽ giúp người lần này."

Đứt lời, nhảy lên một cái người đã đứng ở giữa đường.

"Khinh công thật lợi hại!" Cô nương áo tím ánh mắt sáng lên, cảm thấy mình lúc này tuyệt đối có thể đảo hôn thành công!

Không sai, cô nương áo tím là đang đảo hôn, những người đuổi theo nàng là thù hạ của vị hôn phu kia.

Nhìn Lạc Yên không tốn nhiều sức đã đánh ngã những người kia, nàng vui mừng nhảy lên, không kìm được hô to cổ vũ, hoàn toàn quên mất việc mình vừa mới đặt kiếm lên cổ người ta.

“Không biết các hạ là người phương nào, ta cùng người không oán không thù, vì sao người lại ra tay đã thương người?”

Lạc Yên thông thả ung dung mở miệng nói: "Chúng ta chính xác không có thù hằn gì, chỉ là ta bỗng nhiên ngứa tay muốn đánh người, các người lại đúng lúc đi đến mà thôi."

Tên đó vô thức cứng họng, dè dặt dãn đứng ra, đang định nói cái gì đó thì Lạc Yên liền mở miệng nói tiếp: “Còn không đi sao? Ta vừa rồi tâm tình tốt, ra tay chỉ biết đánh trọng thương người mà thôi. Bất quá nếu các người vẫn còn ở lại, lát nữa thế nào, ta cũng không biết.”

“Thiếu hiệp hà tất phải dọa người hùng hồ như vậy.....”

“Khả năng sẽ thiếu tay thiếu chân nha.” Lạc Yên lên tiếng đánh gãy lời hấn nói, ngữ khí sâu kín, giống như chỉ đang nói giỡn. Tên vừa rồi nghĩ đến hành vi hung tàn của "hấn", không dám nói gì nữa. Liếc nhìn cô nương áo tím đang trốn ở quán trà một cái, mặt xám xịt rồi đi.

“A, thật tốt quá, người đáng ghét đã rời đi!” Cô nương áo tím nhìn thấy bọn họ đã đi xa, liền cao hứng chạy ra, ánh mắt lúc nhìn Lạc Yên mang theo vài phần cảm kích: "Cảm ơn người đã giúp ta đuổi bọn họ đi."

“Không cần cảm tạ, ta đã nói là vì gương mặt của người mà.....” Lạc Yên cười như không cười nhìn nàng, mở miệng nói.

Cô nương áo tím bất giác đỏ mặt, nhẹ ho một tiếng, nói: “Ta tên Nam Cung Dao, ta sẽ nhớ rõ ân tình của người, sau này nếu có việc gì ở chỗ ta thì cứ đến tìm ta, ta nhất định sẽ cố gắng báo đáp người!”

Nam Cung Dao?

Lạc Yên nhìn không được ngăn người, trong lòng nổi lên một mảnh gọn sóng. Nàng nhớ rõ hình như ở thế giới này Nam Cung Dao là một vai ác a.

“Người đang nghĩ cái gì vậy? Sao không để ý tới ta? Người khinh thường ta?” Thanh âm Nam Cung Dao đánh gãy suy nghĩ của nàng. Lạc Yên lấy lại tinh thần, mở miệng nói: “Không có, ta chỉ tò mò, người đường đường là Thần Đạo Môn đại tiểu thư, sao lại bị người đuổi theo?”

“A, thì ra người biết thân phận của ta .....” Nam Cung dao nhìn không được kinh hô một tiếng, ngay sau đó liền nhận ra nơi này còn có người khác, vội vàng chỉnh đốn động tác, nói: “Người đừng nói cho người khác ta là Thần Đạo Môn tiểu thư, ta bây giờ là đang đào hôn.....”

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 111: Kiểm khách lãnh khóc vô tình (7)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Maple

Lạc Yên nhìn không được cười cười, cô nương này rõ ràng chỉ muốn nói cho nàng, không muốn nói cho người khác vậy mà còn làm hồng chuyện, nói mà không dè thanh âm của chính mình một chút nào, không thấy người bên cạnh đều đang giạt mình hết sao?

Bất quá Lạc Yên cũng chẳng có chút ý định nhắc nhở nào, dù sao thì hai người các nàng cũng không thân thiết gì lắm.

Nàng vừa mới ra tay rồi, đối với Nam Cung Dao mà nói thì lí do cũng chẳng ít đâu.

Chính là không muốn muội muội xinh đẹp phải khó xử nha.

Đương nhiên, điều quan trọng hơn một chút là nàng rất thích tính tình thẳng thắn này của Nam Cung Dao.

Sau khi Nam Cung Dao yêu cầu không đem thân phận của nàng nói ra, Lạc Yên liền chuẩn bị để tiếp tục lên đường, nghỉ tạm lâu như vậy, hiện tại ngày cũng không còn sớm đâu.

"Người muốn đi đâu a?" Nam Cung Dao nghe được Lạc Yên nói phải đi, trong lòng có chút mất mát, nghĩ tới một cái gì đó, lại mở miệng: "Người tên là gì?"

Lạc Yên nhếch môi cười: "Ta chuẩn bị đi Giang thành có chút chuyện, còn về tên, người kêu là A Yên là được rồi."

Nam Cung Dao đang chuẩn bị hỏi A Yên yên là chữ nào, Lạc Yên liền huyết sáo một hơi, nàng vừa thả tay ra thì con ngựa đang gặm cỏ liền chạy tới bên cạnh nàng.

Lạc Yên nhảy lên lưng ngựa, khỏe mới hơi giương lên, nói: "Giang hồ hiểm ác, Nam Cung cô nương ra cửa nhớ phải cẩn thận một chút, ta đi trước."

Nói xong cũng không đợi Nam Cung Dao đáp lời, liền tháo dây cương, quất ngựa mà đi, chỉ chốc lát sau, Nam Cung Dao chỉ có thể thấy được chút bóng dáng của Lạc Yên.

Nam Cung Dao khẽ cắn môi dưới, không cao hứng mà dậm chân, vội đi như vậy làm cái gì chứ? Còn nữa, đến tên mà "hấn" cũng không cho nàng biết, tức giận a!

Trong lòng tiểu nhân đang gào thét, Nam Cung Dao nhẹ nhàng thở một hơi buồn bực, cũng không nghĩ nên ở lại chỗ này, liền đem kiếm trong tay đổi sang tay phải, uy hiếp đám người tại đó một phen rồi thúc ngựa đi.

Nguyên bản là sau khi đào hôn nàng cũng không biết nên làm gì, nhưng lại nghĩ tới Lạc Yên nói "hấn" muốn đến Giang thành xử lí chút chuyện, Nam Cung Dao liền lóe lên một tâm tư nhỏ, cũng hướng Giang thành mà đi.

Hoa khai hai đoá, các biểu nhất chi. [1]

[1] Hoa khai lưỡng đoá, các biểu nhất chi: Hoa nở hai đoá, vẫn nằm trên một cành: Đề cập đến hai sự kiện khác nhau nhưng cùng chung một bản chất.

Lạc Yên không biết rằng nàng làm hài hòa cốt truyện đoạn tương ngộ giữa Bách Lí Ngọc Nhân cùng Nam Cung Dao.

Nguyên bản là dựa theo sự phát triển cốt truyện, Nam Cung Dao thành công đào hôn, nhưng nàng ta không đi Giang thành, mà là đi du sơn ngoạn thủy trên con đường trái ngược với Giang thành - Uyển thành.

Nhưng mà, tính cách nàng ta tùy tiện, không có chút tâm cơ, bị người khác tính kế, bán vào thanh lâu.

Mà Bách Lí Ngọc Nhân vì tránh né truy sát nên trốn ở thanh lâu kia, Nam Cung Dao lúc ấy cũng đang làm náo loạn cả thanh lâu, Bách Lí Ngọc Nhân ra tay giúp đỡ nàng.

Hai người họ cứ như vậy mà quen biết, ở Uyển thành mấy ngày ngắn ngủi, Nam Cung Dao ở chung cùng Bách Lí Ngọc Nhân, trả cho hắn một viên phương tâm.

Nhưng hiện tại, Nam Cung Dao không đi Uyển thành, cái cốt truyện này đương nhiên sẽ bị đảo trộn.

Đối với tất cả việc này, Lạc Yên đều không biết, nàng cũng không biết rằng sau khi nàng cùng Nam Cung Dao rời đi, lúc ấy quán trà chỉ còn ba người, thoát nhìn có vẻ thập phần nhu nhược vô hại nhưng cô nương bán trà lại lộ ra nụ cười có chút nghiền ngẫm.

Nàng "xoàn xoạt" xệ lớp nguy trang trên mặt, một nam nhân quý gối xuống trước mặt nàng, miệng hô Thánh Nữ.

"Hiện giờ, hai phái chính tà toàn vì muốn tranh đoạt Cẩm Tú núi sông đồ nên đã phải hết tình anh..."

Vị Thánh Nữ kia không chờ hắn nói chuyện, mở miệng đánh gãy lời hắn: "Người kia có thân phận là gì?"

Nàng không chỉ ra tên họ nhưng người quý gối kia đã hiểu rõ ý tứ của nàng, bắt quả hắn cũng không biết thân phận của Lạc Yên.

"Thánh nữ thứ tội, thuộc hạ cũng không biết từ khi nào mà giang hồ có vị thiếu niên võ công cao cường này....."

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liều Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 112: Kiểm khách lãnh khốc vô tình (8)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Triều Nguyên

"Người cũng không biết? Có ý tứ có ý tứ....." Thánh Nữ nhếch môi cười, quả nhiên là phong thái bất cần đời của nhất phái.

Quả nhiên là người không đơn giản.

.....

Lạc Yên tới được một thị trấn trước khi trời tối.

Tuy rằng biết có người đi theo sau nhưng nàng thật sự không muốn quản, người kia vốn không có sát ý nên dù đi theo cũng chẳng sao, chẳng rút mắt miếng thịt nào.

Nam Cung Dao đuổi theo Lạc Yên từ lúc nàng rời khỏi nơi nghỉ chân tới đây.

Cái trấn này có chút nhỏ, cả trấn chỉ có một khách điểm, cho nên đương nhiên bọn họ sẽ đụng mặt nhau.

Nam Cung Dao đang muốn chào hỏi Lạc Yên, lại nghe chuông quầy nói bọn họ chỉ còn lại một gian phòng trống.

Nam Cung Dao ngờ ngác, nàng định mở miệng muốn gian phòng này nhưng Lạc Yên lại là người đến khách điểm này trước, hơn nữa "hắn" lại có ân với mình, nàng liền ngậm miệng.

Lạc Yên lại cười nói: "Một gian thì một gian, người ở cùng ta." Nói xong liền thanh toán tiền cọc, kéo Nam Cung Dao lên lầu.

Nam Cung Dao chỉ cảm thấy bàn tay này như bị nung vậy, nóng như lửa, nàng muốn mở miệng cự tuyệt nhưng lại nhìn góc nghiêng hoàn mỹ của "thiếu niên" kia, không ra được một chữ nào, chỉ ngoan ngoãn để "hắn" kéo lên lầu.

Vào phòng, Lạc Yên buông tay nàng ra, Nam Cung Dao mới ý thức được việc mình vừa bị chiếm tiện nghi, người người người nửa ngày trời vẫn không nói tiếp.

Lạc Yên nhếch môi cười, trở tay đóng cửa, Nam Cung Dao cho rằng "hắn" lúc này sẽ làm gì đó với mình, kết quả Lạc Yên chỉ duỗi tay kéo vắn tóc ngọc quan xuống.

Tóc đen rơi xuống, tạo nên một khung cảnh xinh đẹp vô cùng, Nam Cung Dao choáng váng.

"Người..... Người là nữ?"

Cánh môi đỏ hồng của Lạc Yên khẽ nhếch lên, nghiêng ánh mắt đào hoa liếc tới: "Người nói xem?"

Nam Cung Dao ảo não không thôi, trong lòng vừa khiếp sợ vừa có phần mất mát, khiếp sợ nhìn thân thể nữ nhi của Lạc Yên, mất mát cái gì chứ, chỉ có mình nàng biết thôi.

"Người rõ ràng là nữ nhi, tại sao phải giả nam trang?" Nam Cung Dao mở miệng hỏi, ngữ khí mang vài phần oán trách, nàng xác thực có thể biết Lạc Yên có phần ki lạp nhưng quan trọng là nhân lực của bản thân không cao đến vậy, đương nhiên nàng sẽ không nhìn ra Lạc Yên là nữ.

Giang hồ hiểm ác, lời nói này thực ra rất đúng, Nam Cung Dao tán đồng gập đầu, nghĩ đến sau khi đào hôn lại gặp một đồng phiến toái như vậy, đôi mày thanh tú liền nhíu lại, lại liền tưởng đến khi Lạc Yên giả nam trang, nhìn không được mà ảo não.

Ai nha, có cảm giác rằng khi so sánh nàng với Lạc Yên, hình như chính mình có phần gốc hơn thì phải, cảm giác này thật không vui chút nào.

Sau khi biết được Lạc Yên là nữ, Nam Cung Dao liền đoán được A Yên "yên" là tự nào.

Lạc Yên nhìn sắc mặt không ngừng biến hóa của nàng, nhìn không được cười cười: "Lại một lần nữa tự giới thiệu, ta là Chúc Lạc Yên, nhưng người vẫn thể kêu ta là A Yên."

Nghe được nàng giới thiệu, Nam Cung Dao vừa lấy lại tinh thần lại tiếp tục ngăn người: "Chúc Lạc Yên? Cẩm Tú cung thiếu cung chủ?"

Lạc Yên phải một tiếng, thừa nhận thân phận của chính mình, tuy rằng bên ngoài không nên để lộ thân phận nhưng nàng thấy em gái Nam Cung Dao này tính tình vẫn còn khá tốt, hắn sẽ

không đem thân phận của mình nói cho người khác.

Nhưng lại nhìn đến bộ dáng ngờ ngác của Nam Cung Dao, nàng liền mỉm cười, nói: "Như thế nào? Nam Cung cô nương ghét bỏ vị bằng hữu A Yên này sao?"

"Bằng hữu?" Nam Cung Dao ngẩn ngơ, không nghĩ rằng Lạc Yên sẽ xem mình là bằng hữu.

Lạc Yên gật gù đầu, lại làm ra vẻ thương tâm, nói: "Như thế nào đây? A Dao không muốn ta làm bằng hữu sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Kiểm khách lãnh khốc vô tình (9)

Edit: Maple

Beta: Maple

Nam Cung Dao vội vàng nói: "Không có không có, ta đương nhiên không chê ngươi làm bằng hữu...."

Lạc Yên xi một chút bật cười, giờ này khắc này, nàng cười đến hoa chi loạn chiến [1], làm gì còn bộ dáng thương tâm đâu. Nam Cung Dao xem nàng cười thành cái dạng này, sao có thể không biết rằng mình đã mắc mưu, nhìn không được ôm lấy mặt: "A Yên!"

[1] Hoa chi loạn chiến 花枝乱颤: cười đến run rẩy cả người, cười đầy phóng túng, cười phá lên. Thành ngữ để hình dung trạng thái khi phụ nữ cười lớn, nhất là phụ nữ có chút phóng túng, phóng khoáng.

Lạc Yên nghịch ngợm mà le lưỡi, lại dựa vào ưu thế đáng người cao mà sờ đầu nàng, nói: "A Dao thật đáng yêu a....."

Nam Cung Dao nhìn không được đỏ mặt, ngay sau đó lại tự phi nhỏ chính mình trong lòng một phen. Nàng làm gì phải đỏ mặt với một nữ tử a?

Trong lòng tiểu nhân a a kêu to, cuối cùng suy ra một đáp án, tất cả đều tại Lạc Yên quá câu nhân!

Nam Cung Dao nhìn gương mặt quyến rũ mỹ diệu của Lạc Yên, không khỏi nghĩ đến, nếu người trước mắt này là một nam nhân, vậy thì sẽ có bao nhiêu nữ nhi khuynh tâm vì người này a?

Tương tượng một chút cảnh chúng nữ vì Lạc Yên tranh giành tình cảm, thân Nam Cung Dao nhìn không được run lên.

Trong khi nàng đang tự phát tán tư duy, Lạc Yên đã buông tay nài trong tay ra. Nam Cung Dao lấy lại tinh thần liền nhìn thấy nàng lấy ra một cây đàn cổ từ trong bao quần áo, nhìn không được ngăn người.

Thời điểm ở quán trà, Lạc Yên đặt tay nài trên lưng ngựa, cho nên nàng cũng không biết Lạc Yên mang theo một cây đàn cổ.

Mà nay, khi nhìn thấy đàn của Lạc Yên, nàng nhìn không được nhớ tới sự miêu tả của giang hồ với Cẩm Tú Cung.

Nghe đồn, Cẩm Tú Cung cung chủ bị tình yêu làm đau lòng, cho nên thành lập một môn phái chỉ dành cho nữ tử, lấy tên của mình đặt cho Cẩm Tú Cung.

Cẩm Tú Cung cung chủ lấy âm luật nổi danh, nàng soạn một môn âm công công pháp, đặt tên là Ma Âm đại pháp.

Ma Âm đại pháp có thể giết người vô hình. Lúc này Lạc Yên nói lên thân phận của nàng, Nam Cung Dao còn có chút hoài nghi, bất quá khi nhìn thấy cây đàn Lạc Yên, một tia hoài nghi kia cuối cùng liền biến mất. Lạc Yên quả thật là vị kia, Cẩm Tú Cung thiếu cung chủ.

Phượng Hoàng Cầm cũng không phải là ai cũng có thể cầm trên tay, nghe nói cây đàn này là do Chúc Cẩm Tú lệnh cho người dùng đồng mộc trên quý nhất tạo thành.

《Kinh Thi • định phương bên trong》 câu: "Thụ chi trần lật, ghé đồng tử son, viên phật cầm sắt". [2]

[2]: Thụ chi trần lật, ghé đồng tử son, viên phật cầm sắt: ý nói rằng một cung điện chung quanh trồng trần thụ cùng lật thụ, tử son cùng ghé đồng, sau khi lớn lên lại phật đi để chế tạo cầm sắt. Câu này trích trong quyển Kinh Thi (một bộ tổng hợp thơ ca vô danh của Trung Quốc), tập "Định phương bên trong".

Bởi vậy có thể thấy được, Phượng Hoàng Cầm này trân quý đến thế nào.

Tuy rằng Lạc Yên là người của nhất phái ma môn kia, Nam Cung Dao cũng không có hối hận vì đã kết giao bằng hữu. Nàng luôn làm việc tùy hứng, kết giao bằng hữu cũng như vậy.

Cứ tính Lạc Yên là người của nhất phái ma môn đi, vậy thì sao đâu? Nàng chính là bằng hữu của mình, mặc kệ hai phái chính tà.

Vào ban đêm, các nàng, hai nữ hài tử cùng nhau ngủ trên một cái giường.

Khách điểm tuy rằng nhỏ, bất quá giường dành cho hai người nằm vẫn đủ.

Sau khi Nam Cung Dao đào hôn, ở bên ngoài bốn ba mấy ngày, trèo lên giường cái liền ngủ rồi.

Lạc Yên nằm ở ngoài, nhìn màu xanh lá trên đỉnh đầu, tự hỏi tiếp theo nên đi đâu.

Nếu có thể xác định rằng Tô Trầm Sương cùng Hân Lạc Thần và Ký Quan Lan có liên hệ, như vậy nàng cũng có thể tin tưởng mục tiêu nhiệm vụ của nàng là cùng một người.

Tuy rằng không biết vì sao Đào Yêu bảo mình công lực người ta, nhưng mà nếu xác định được là một người, trong lòng Lạc Yên yên tâm hơn rất nhiều.

Tuy rằng nàng thoát nhìn cái gì cũng không để bụng, nhưng mà cùng vô số nam nhân ở bên nhau, nàng vẫn cảm thấy thực không thoải mái.

Trên người nàng chảy dòng máu của người kia, chuyện này đã làm nàng rất khó tiếp nhận rồi. Nàng cũng không muốn giống những nam nhân ngoài kia, thấy một người liền yêu một người.

Tự trau chuốt lại suy nghĩ của chính mình, Lạc Yên liền nhắm mắt lại, chuẩn bị ngủ. Chính là không biết như thế nào, bên ngoài bỗng nhiên truyền đến thanh âm đánh nhau.

Lạc Yên cứ nhắm mắt lại mờ mắt, nàng không kiên nhẫn mà nhú nhú mày, đôi mắt đẹp hiện lên một tia bức bối.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 114: Kiểm khách lãnh khốc vô tình (10)

Edit: Maple

Beta: Maple

Đến tột cùng là ai chán ghét như vậy? Hơn nửa đêm rồi không đi ngủ đi, đánh đánh cái gì a?

Nam Cung Dao ở một bên ngủ thật sự sâu, tiếng đánh nhau cũng không đánh thức được nàng. Lạc Yên che đầu lại, muốn ngăn chặn những thanh âm kia, bắt quá hiệu quả cách âm của khách điểm thật sự quá kém, tiếng binh khí giao kích truyền tới, nàng không thể nào bỏ qua được.

Lạc Yên đợi đại khái nửa nén hương, thanh âm bên ngoài vẫn không biến mất. Nàng không kiên nhẫn mà kéo chăn ra, ngồi dậy, chuẩn bị thăm hỏi "Người trợ hứng" cho giấc ngủ của nàng.

Tay phải Lạc Yên vừa động, một sợi tơ vàng tinh tế từ cổ tay áo của nàng vụt ra, cuốn lấy Phụng Hoàng Cầm trên bàn.

Lạc Yên nhảy dựng lên, trực tiếp từ trên giường nhảy ra cửa sổ, cuối cùng dừng trên nóc mái phòng trọ của nàng.

Giày nàng cũng không đi, đôi chân trắng nõn bị khí lạnh ban đêm xâm lược, ngón chân đáng yêu không khỏi cuộn tròn lại.

Lạc Yên thừa dịp ánh trăng thấy được hai người đang đánh nhau.

Tuy rằng bọn họ không đi vào khách điểm, nhưng mà vị trí bọn họ đánh nhau rất gần phòng nàng. Vốn dĩ người tập võ đã có thính lực tốt hơn người bình thường, cho nên tiếng bọn họ đánh nhau cứ truyền vào lỗ tai nàng.

Lạc Yên hừ nhẹ một tiếng, ngón tay mảnh khảnh dừng trên dây đàn, nàng âm thầm vận khởi Ma Âm đại pháp.

Thiếu nữ rũ mi tiện tay đàn, một khúc tiếng đàn giống như tiếng trời vang lên, kinh động bóng đêm mỹ lệ.

Hai người đang đánh nhau cũng dừng, bắt quá rất nhanh đã tiếp tục lại.

Lạc Yên cười cười, nụ cười này giống như yêu tinh, câu hồn đoạt phách. Nhưng nếu là người quen thuộc với nàng, bọn họ nhất định sẽ biết, đây là điềm báo nàng tức giận.

Lạc Yên thật là sinh khí, hai cái người kia cư nhiên không đem nàng để trong mắt dù chỉ một chút, giống như tiếng đàn này chỉ là để trợ hứng cho cuộc giao tranh của bọn họ vậy.

Tốc độ của nàng càng lúc càng nhanh, tiếng đàn giống như nước gợn nhộn nhạo. Hai cái người kia ban đầu cảm thấy không có gì, nhưng thời gian qua đi, bọn họ liền cảm giác được nội lực của mình chậm rãi biến mất, động tác cũng thông thả lại rất nhiều.

Hai người liếc mắt nhìn nhau một cái, đều phát giác được tiếng đàn này không đơn giản.

Dựa theo suy nghĩ của người bình thường, bọn họ hẳn là phải dừng lại, đi tìm người đánh đàn, bảo nàng dừng lại.

Chính là hai người này không có, ngược lại, ý chí chiến đấu trên người bọn họ càng được cường hóa lên một ít, binh khí lại lần nữa được giao kích.

Bọn họ thể nhưng làm lơ tiếng đàn, tiếp tục đánh nhau!

Lạc Yên không khỏi có chút tức giận, thầm nghĩ nếu nàng không háo hão giáo huấn bọn họ, nàng liền thẹn vì Cẩm Tú Cung thiếu cung chủ!

Kỳ thật, hai người kia cũng không phải là làm lơ tiếng đàn, chỉ là bọn họ thừa dịp có tiếng đàn mà khiêu chiến lực nhẫn nại của chính mình thôi.

Bất quá Lạc Yên không biết a, nàng cho rằng bọn họ không để tiếng đàn của nàng trong lòng, tốc độ của tay cũng càng lúc càng nhanh, một đợt rồi một đợt tiếng đàn nhộn nhạo giết người phát ra.

Cuối cùng, cũng không biết trải qua bao lâu, hai người kia rốt cuộc cũng không chống cự được, cùng nhau ngừng lại, che ngực phun ra một ngụm máu tươi.

Lạc Yên nhìn tình huống này, vừa lòng mà thu tay, ôm đàn đứng lên, bay xuống trước mặt bọn họ. Nàng muốn nhìn xem, đến tột cùng là hai người nào không có mặt như vậy, thể nhưng lại khiêu chiến Ma Âm đại pháp của nàng.

Dưới ánh trăng, thiếu nữ ôm đàn đạp không mà đến, trên người nàng chỉ mặc áo đơn tố sắc. Gió nhẹ tập tới, nhộn nhạo ra một làn sóng, đôi mắt đào hoa liễm điểm của nàng tựa như ảo mộng, loáng thoáng tựa hồ lộ ra vài phần yêu khí câu hồn đoạt phách.

Đồ bưng môi hơi hơi giờ lên, để cho người chú ý chính là nàng không một vật liên đủ, nó bị một tia tơ hồng quấn lấy, bạch lộ ra hồng, càng thêm có vẻ câu nhân.

Vòng là bọn họ đều không phải trọng sắc đẹp người, cũng không khỏi mà sừng sốt một cái chớp mắt.

Chương 115: Kiểm khách lãnh khốc vô tình (11)

Edit: Mon

Beta: Triều Nguyên

Thế nào là quyền rũ tận xương? Chỉ cần gấp qua người trước mắt liền sẽ biết.

Nàng xinh đẹp từ trong xương cốt lộ ra, cổ yêu kia cũng từ bên ngoài mà đến, chỉ cần người gấp qua nàng, dù là ai cũng sẽ không thể quên vẻ đẹp tuyệt sắc kinh người này của nàng.

Lạc Yên vốn muốn mở miệng châm chọc bọn họ có hành vi quá nhiều dân, nhưng mà bên trong tay một người nọ lại có kiếm, lời nàng đang muốn nói tới bên miệng rồi lập tức nuốt xuống.

Không phải "Khan tuyết kiếm" đây sao?

Thân kiếm một màu trắng tuyết, giống như bạch ngọc thượng phẩm, trên kiếm còn có hoa văn phức tạp, đại khái thì cũng chỉ có thiên hạ đệ nhất danh kiếm Khan tuyết kiếm mới có loại phong thái này.

Mà chủ nhân của nó là người được tôn là Kiếm tiên Tô Trầm Sương.

Lạc Yên tâm tình có chút phức tạp.

Lần đầu tiên gặp mặt đối tượng tương lai đã đánh hấn, nên làm gì bây giờ? Online chờ cấp!

Vấn đề này đương nhiên là không có cách giải quyết.

Nếu không giải quyết được, Lạc Yên liền vẫn duy trì tâm lý bất chấp tất cả, nghề ngang không kiêng nể gì mà đánh giá vị kiếm tiên trước mắt này.

Theo như đồn đãi trên thiên hạ, Tô Trầm Sương bốn tuổi đã luyện kiếm, mười năm thành công, không tới nửa năm đã nổi danh giang hồ, mà hiện tại cũng chỉ 20 tuổi.

Bộ dáng thiếu niên nhưng thật ra lại rất trẻ tuổi, nhưng mà có vẻ tầm 1m8 trở lên.

Đôi mày anh khí hạ xuống, hấn có một đôi mắt hắc diệu thạch trông cực kỳ thâm thúy, đồng tử trong suốt đến cực điểm lại tựa như luôn mang theo hàn băng ngàn năm lạnh thấu xương, làm người ta không dám nhìn thẳng.

Đuôi mắt hấn hơi nhếch lên, lộ ra mấy phần tà mị chi ý, ngũ qua lại như được điêu khắc tinh tế hoàn mỹ không tì vết lại giống như tiên giáng trần, chỉ là bộ dạng hấn quá lãnh đạm, từ nhỏ tập kiếm trên người mang theo không ít sát khí, cho người ta cảm giác sợ hãi, lại mang theo cảm giác cấm dục.

Cấm dục sao? Chính nàng còn muốn khiêu chiến một phen đây, nhìn bộ dáng băng sơn của hấn nhất định thật không tồi đi? Nội tâm tiểu nhân của Lạc Yên lộ ra một nụ cười gian trá.

"Hơn nửa đêm mà hai vị công tử không ngủ lại cố tình chạy tới nơi của tiểu nữ từ quá nhiều, phá mộng đẹp, không biết hai vị có biện pháp nào bồi thường cho tiểu nữ?"

Hai người trước mặt này tính tình đều trầm mặc ít nói, Lạc Yên không ngại mà đánh đòn phủ đầu, vừa mở miệng liền muốn "bồi thường".

Sau khi nói xong, Lạc Yên mới có tâm tư đánh giá người còn lại, tha thứ cho nàng vì mọi chú ý của nàng đều đặt trên người Tô Trầm Sương nên hiện tại mới chú ý tới người còn lại này, có vẻ hấn cũng là một người không tầm thường.

Người trong giang hồ đều biết "Kiếm tiên" Tô Trầm Sương xuất thân từ môn hạ của "Kiếm ma" Độc Cô Thanh. Trước khi Độc Cô Thanh thu nhận Tô Trầm Sương làm đồ đệ, hấn đã có một đại đồ đệ tài nghệ thâm hậu, người trong giang hồ gọi hấn là "Tật kiếm" Tàn Thương.

Tô Trầm Sương và Tàn Thương về sau cùng xuất sư, hai người đều giao ước thời gian mỗi năm đều so kiếm, bất quá cũng chưa từ có ai biết hai người bọn họ giao đấu ở đâu, thế mà cuộc giao đấu của họ lại vừa lúc bị nàng nhìn thấy.

Lạc Yên có chút nói không nên lời, không nghĩ tới họ lại ước định tại nơi thâm sơn cùng cốc, trong một cái trấn nhỏ luận võ hơn nửa còn là nửa đêm.

Đối mặt với lời bồi thường của Lạc Yên, Tô Trầm Sương cùng Tàn Thương giống như hai cái hũ nút im lặng, cũng không biết nên trả lời như thế nào, không ngờ rằng sẽ có một người vô lại đến như vậy! Còn dám bắt đền nữa!

Bọn họ chỉ là đang giao đấu, những người khác không bị đánh thức, rõ ràng cô nương này chính mình ngủ không được, lại một hai bảo là do bọn họ, cái này....hợp lý chỗ nào?

Hơn nữa, nàng không phải đã báo thù bọn họ việc đánh thức nàng sao? Tiếng đàn giống như ma âm vậy, làm chính bọn họ bị nội thương không nhỏ.

Nhưng Lạc Yên hiện tại lại tỏ ra "các người không bồi thường đừng hòng bỏ đi", hai người cũng biết việc này cũng không thể biểu hiện rõ, chỉ thăm thán một câu "Chỉ có nữ nhân và tiểu nhân mới khó đối phó như vậy", cuối cùng người bị đẩy ra để trả lời lại là người tương đối "hiền lành" Tàn Thương.

Chương 116: Kiếm khách lãnh khốc vô tình (12)

Edit: Mon

Beta: Triều Nguyên

"Không bằng, ngày nào đó người lại đàn cho chúng ta một khúc."

Tiếng đàn có lực sát thương như vậy, bọn họ lại nghe một lần, hẳn là có thể làm nản người giận đi.

Bất quá, xem như hắn có tiểu tâm tư riêng, vừa nghe tiếng đàn nàng gảy vừa giao đấu, hiệu quả mang lại cũng đầu phải nhỏ, hắn giống như sờ được tới thứ gì đó, xem sự độ hắn như vậy đại khái cũng có ngộ đạo đi?

Lạc Yên câu môi cười nói: "Hai vị công tử muốn nghe A Yên Đánh đàn?" Nàng kéo dài ngữ điệu, nghe vừa ôn nhu vừa uyển chuyển: "Đàn của A Yên không phải người nào cũng có thể nghe đâu."

Lạc Yên nhìn ra hai người này muốn dùng tiếng đàn của nàng tăng thực lực chính mình lên, nàng không thêm đề ý đấy, nàng không dễ dàng vậy đâu, không phải có một số chuyện càng khó khăn thì mới càng thú vị sao?

Hơn nữa nàng cũng rất buồn bực, nàng đường đường là một đại mỹ nhân đứng đây mà giá trị lại không bằng một tiếng đàn, càng làm nàng tức giận hơn chính là Tô Trầm Suong, từ đầu đến cuối cũng chưa cùng nói với nàng câu nào.

Nhìn dáng vẻ của hắn mà xem, trong lòng hẳn, nàng không sánh nổi với kiếm đâu!

Thật là, nghĩ như thế nào cũng không làm nàng cao hứng được.

Kỳ thật tính tình của Tô Trầm Suong vốn dĩ chính là cái dạng này, sát khí phảng phất trên người hắn cũng là từ kiếm mà ra, trong cuộc sống hắn, ngoài theo đuổi kiếm đạo cũng không còn thú vui nào khác, nào biết được hắn sẽ sống chung với nữ nhân chứ?

"Ừm.....cô nương nói xem, cái gì mới là bồi thường tốt nhất?"

Nhìn Lạc Yên cố chấp không chịu bỏ qua, sự độ nhà hắn lại còn không hiểu rõ đối nhân xử thế, Tần Thương cũng chỉ có thể vất óc mà đứng ra thương lượng.

Lạc Yên nghe được lời này, trong lòng cười cười ngoài miệng lại nói: "Cái này sao? Ta vẫn chưa nghĩ đến, chờ ta nghĩ ra, lại cùng các người nói chuyện."

Hiện tại bên người Tô "băng son" còn có người khác, nàng không tiện "tán" hắn cho lắm, thôi thì .... tương lai còn dài.

Nghĩ như vậy, Lạc Yên liền lùi một bước, ánh mắt ý vị thâm trường nhìn về phía Tô Trầm Suong, nói: "sau này tiểu nữ có tìm các vị bồi thường thì hai vị cũng không nên quýt nợ a ~"

Tô Trầm Suong: "... " Rõ ràng là mình và sư huynh đánh nhau, gây ra chuyện này, nhưng vì sao mà nàng chỉ nhìn chăm chăm hắn?

Tần Thương: "... " Cảm giác chính mình bị bỏ qua, nhưng mà cũng không liên quan, dù sao hắn cùng sự độ xuất phát từ đồng môn, nàng tìm sự độ cũng không có gì không đúng.

Tô Trầm Suong bị nàng nhìn chăm chăm đến không được tự nhiên, một một bộ dạng chờ hắn trả lời, liền mở miệng:"Sẽ không."

Hắn không phải cái loại người thích quýt nợ, tuy rằng bị nàng nháo đòi bồi thường vì chuyện không đâu, nhưng mà tiếng đàn của nàng lại làm thực lực mình tăng lên, hắn liền xem nhẹ chuyện không đâu này.

Trời đất bao la, kiếm thuật là lớn nhất.

Lạc Yên nếu biết hắn nghĩ như thế này, nhất định sẽ cười chết hắn: Kiếm là lớn nhất vậy người cười kiếm luôn đi ha!

Bất quá, thật hiển nhiên là nàng không biết ý nghĩ trong lòng hắn, được cái đáp án mình muốn, Lạc Yên vừa lòng cười, môi đỏ khẽ nhếch lên:" Tiểu nữ tên Chúc Lạc Yên, vị công tử chó có mà quên, sao này còn gặp lại."

Nói xong liền giống như khi tới, tay ôm cằm nhảy lên không trung, kinh công của nàng luôn luôn được ông trời ưu ái, cho nên thật nhanh nàng liền biến mất trong tầm mắt họ.

Tần Thương nhìn về phía sự độ nhà mình, nhin không được mở miệng nói:" Sư độ sao ta cứ cảm thấy nàng là vì độ mà tới đây nhỉ?"

Tô Trầm Suong trầm mặc: "Hắn là sư huynh nhìn nhầm, ta cùng nàng không quen biết."

Tô Trầm Suong thích một mình ở đại trạch Hồng Diệp Sơn Trang luyện kiếm, hắn cùng Tần Thương bất đồng, Tần Thương thích ở trên giang hồ đi lại tìm kiếm cơ hội ngộ đạo, cho nên hắn đối với Lạc Yên cũng có vài phần hiểu biết.

"Sư độ, đệ thật sự không biết Chúc Lạc Yên là ai sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 117: Kiếm khách lãnh khốc vô tình (13)

Edit: Misa

Beta: Triều Nguyên

Tô Trầm Sương nghiêm túc trả lời, thần sắc cũng nghiêm túc theo: "Không quen biết."

Tần Thương vẫn thấy có chút hoài nghi, nếu không quen biết thì tại sao Chúc Lạc Yên lại tìm tới?

Tuy rằng, Lạc Yên ngay từ đầu là nhắm vào hai người bọn họ, nhưng rõ ràng ý tứ sau đó mà nàng nói chỉ nhắm vào Tô Trầm Sương.

Tần Thương bỗng nhiên nghĩ đến Cẩm Tú Cung có một cung quy nào đó.

"Sư đệ, đệ không làm gì bạc đãi con gái nhà người ta chứ?"

Tô Trầm Sương trầm mặc: "Đệ không phải loại người như vậy"

Tần Thương nhướng mày, "Ta nghe nói, Cẩm Tú Cung này có cái cung quy gì mà đám nam nhân phụ bạc trên thiên hạ, nếu đệ không làm chuyện bội tình bạc nghĩa thì Chúc Lạc Yên tới tìm đệ làm cái gì?" Nói xong, hắn lại bổ sung thêm một câu: "Đừng rồi, ta nghĩ chắc đệ không biết, Chúc Lạc Yên kia chính là cung chủ của Cẩm Tú Cung".

Tô Trầm Sương nghiêm túc nói: "Đệ thật sự không quen biết nàng"

"Hơn nữa, sư huynh, nàng không chỉ nhắm vào một mình ta." Ý ngoài lời là cái người bội tình bạc nghĩa kia cũng có thể là huynh ấy.

Tần Thương bỗng nhiên cảm thấy sư đệ nhà mình có thể là một thiên nhiên hắc.

Hơn nữa, rất rõ ràng, không phải người Chúc Lạc Yên nhắm vào là hắn sao?

Bất quá loại sự tình này có nói cùng sư đệ không hiểu đạo lý đối nhân xử thế nhà mình cũng không thông, Tần Thương liền yên lặng, từ bỏ giải thích.

Tần Thương duỗi tay vỗ vỗ bả vai sư đệ nhà mình nói: "Mặc kệ sự việc có thể nào, chờ Chúc Lạc Yên kia tới muốn bồi thường cái gì liền rõ ràng."

Tô Trầm Sương ừ một tiếng, yên lặng phui phui bả vai, hắn là người có thói quen sạch sẽ, không thích người khác chạm vào hắn, sư huynh nhà mình cũng không ngoại lệ, cái kiếm thứ nhất đâm vào không tới.

Tần Thương nhìn động tác này của hắn, bỗng nhiên cảm thấy thực sự tổn thương, đồng thời trong lòng cũng thực buồn rầu, tật xấu của sư đệ nhà mình nhiều như vậy, sau này làm sao cưới vợ a?

Ngay sau đó lại nghĩ đến sự việc Tô Trầm Sương cùng thanh kiếm của mình giống như một đôi tình nhân, lại yên lặng ở trong lòng bổ sung thêm một câu, xem ra sư đệ muốn cùng kiếm của mình sống cô độc quãng đời còn lại.

Thời điểm Lạc Yên trở lại khách điểm, Nam Cung Dao vẫn chưa tỉnh.

Không hài lòng trong khi mình thì mất ngủ, có người lại ngủ đến ngon như vậy, Lạc Yên duỗi tay chọc chọc mặt nàng, sau khi làm Nam Cung Dao thức, nhìn về mặt mộng bức của cô nương kia, trên mặt Lạc Yên mang theo trăn trở thành khăn, mở miệng nói: "A Dao, người có phải gặp ác mộng hay không?"

Nam Cung Dao vẫn còn mơ mơ màng màng, cũng không biết Lạc Yên đem mình chọc tỉnh, nghe lời này của nàng, liền lẩm bẩm nói "Ồ? Ta gặp ác mộng sao? Ta không nhớ rõ, thực xin lỗi A Yên, đánh thức người rồi."

Lạc Yên nén cười nói "Được, không có việc gì, người ngủ đi."

Thật là gây thơ hồn nhiên a, Lạc Yên bỗng nhiên cảm thấy tâm mình thật xấu xa.

Chọc xong Nam Cung Dao, Lạc Yên cảm giác bao nhiêu buồn bức lúc bị Tô Trầm Sương bỏ qua biến mất vài phần, không khỏi cảm thán một câu, quả nhiên niềm vui của mình chính là được tạo ra trên sự đau khổ của người khác a.

Ngày hôm sau tỉnh lại, Nam Cung Dao đối với sự tình tối hôm trước không có gì ấn tượng, bất quá, Lạc Yên thế nhưng vì "ấy nấy", đáp ứng mang em gái Nam Cung Dao cùng đi Giang Thành.

Lần này, nàng không tiếp tục giả nam trang, hai thiếu nữ dung mạo xuất sắc cùng nhận lên đường, tự nhiên sẽ rước lấy rất nhiều phiền toái, bất quá đều bị Lạc Yên xử đẹp.

Cho nên, sau khi tới Giang Thành, thanh danh "Cầm ma" của Chúc Lạc Yên đã truyền khắp đại giang nam bắc.

Giang thành, Tủy Liên lâu.

Lạc Yên ngồi ở lầu hai của tửu lâu vị trí gần cửa sổ, nghe dưới lầu người kể chuyện "Cầm ma", Chúc Lạc Yên nhìn không được mà nhếch nhếch khóe môi.

Cầm Ma a, nghe có vẻ cực kì không tồi.

Nàng cùng hắn, một là Cầm Ma, một là Kiếm tiên, rất xứng đôi!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liều Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 118: Kiếm khách lãnh khốc vô tình (14)

Edit: Misa

Beta: Triều Nguyên

Nam Cung Dao nhìn ra ngoài cửa sổ đánh giá đường phố rộn ràng, nhộn nhịp bên ngoài, đôi mắt xinh đẹp sáng rực lên.

Nhìn bộ dáng này, đại khái là không bao giờ ra khỏi cửa, Lạc Yên nhìn không được nhớ đến thời điểm mình đến thế giới đầu tiên.

Lúc ấy, nàng mới tới một thế giới xa lạ, hết thấy đều mới lạ như vậy, nàng nhận thức được sự sung ái một đời.

Nhớ tới những khoảng thời gian tốt đẹp đó, Lạc Yên bỗng nhiên cảm thấy mũi cay cay, nàng thật sự rất nhớ hân.

Nhưng mà, thời gian không thể quay lại, nàng rốt cuộc không thể quên được lúc ấy.

Cũng may, mọi việc cuối cùng cũng đã trôi qua.

Lạc Yên nghĩ tới Kỳ Quan Lan, lại nghĩ tới Tô Trầm Sương, đang nghĩ có nên tìm một cơ hội để thử Tô Trầm Sương hay không, xem hẳn có phải người mình luôn tâm tâm niệm niệm hay không, dưới lầu không biết tại sao lại loạn cả lên.

Tiếng bình khí va chạm, khiến nàng bừng tỉnh, kéo nàng ra khỏi trầm tư quay trở lại thực tại, Nam Cung Dao vẫn luôn nhìn về phía ngoài cửa sổ biểu tình cũng lộ ra sự lo lắng.

Lạc Yên còn đang nghĩ ngờ đã xảy ra chuyện gì vào lúc này, liền nghe được một giọng nữ quen thuộc, nàng lập tức đứng lên, nhìn về phương hướng phát ra âm thanh.

Nam Cung Dao nhìn sắc mặt của nàng, có thể đoán rằng đó là người quen của nàng, liền mở miệng hỏi: "A Yên, làm sao vậy? Đụng phải người quen sao?"

Lạc Yên ừ một tiếng, nói: "Người ngồi đây, đừng nhúc nhích, ta đi xuống xem sao"

Nam Cung Dao rất hiếm khi thấy nàng có được biểu tình nghiêm túc như vậy, vội vàng gạt gạt đầu, "Yên tâm đi, ta tự biết sức lực của mình, nhất định sẽ không rước thêm phiền phức cho người."

Lạc Yên nhìn không được cong cong đôi mắt, duỗi tay sờ sờ đầu nàng, "Ngoan."

Nam Cung Dao nhìn không được đỏ mặt, một bên nội tâm đang phi nhỏ chính mình làm sao mà lại đỏ mặt vì một nữ nhân, một bên khác lại ảo não với những hành động liều mạng vô thức của Lạc Yên.

Lạc Yên cũng mặc kệ em gái Nam Cung Dao nghĩ cái gì, nàng vừa mới nghe được âm thanh của Tiết Nguyễn Nguyễn, cũng thấy được cảnh nàng cùng đám thích khách đánh nhau, nàng không khỏi nhớ tới cốt truyện, sự việc Tiết Nguyễn Nguyễn bị người giết hại.

Tuy rằng biết Tiết Nguyễn Nguyễn sẽ không chết ở phó bản Giang Thành này, nhưng nàng cũng không thể lại ngồi yên được, những người đó có ít gì đâu chứ, thật là quá phận, khinh dễ người của Cẩm Tú Cung mà không thêm nỗ lực nàng sao?

Tiết Nguyễn Nguyễn một thân hồng y, đang đánh với hơn hai mươi tên nam tử mang áo quần thanh y ngắn, trên tay là roi mềm màu đỏ, từng trệ một đám đầu người, nhưng mà nhân số bên đối phương lại quá nhiều, mà nàng ta lại giống như trúng thuốc, hành động càng ngày càng thong thả.

Đúng lúc này, không trung truyền đến một âm thanh uyển chuyển, thấp như: " Sư tỷ, lâu rồi không gặp, không hiểu sao mà muội lại thấy võ công của tỉ giảm đi nha."

Nghe thấy âm thanh, Tiết Nguyễn Nguyễn trong lòng vui vẻ, bỏ qua lời trêu chọc của người nào đó, nhìn về phía vừa phát ra âm thanh, nhìn thấy người tới, gương mặt nhu mì của nàng lộ ra biểu tình kinh hi.

"A Yên, nha đầu thói, vừa gặp liền trêu chọc ta, còn không mau đến giúp ta?"

Cùng lúc đó, Lạc Yên giống như A Phiêu, phiêu trên không trung, nghe Tiết Nguyễn Nguyễn nói, nàng câu môi cười, "Mệnh lệnh của sư tỷ, A Yên không dám không nghe."

Nói, liền ở trong không trung điểm nhẹ một chút, trong khoảnh khắc đã xuất hiện bên trong đám người.

Lạc Yên nhìn bộ dáng hiện tại của Tiết Nguyễn Nguyễn, làm gì còn có hình tượng luôn luôn ngấn nấp, lượng lệ, liền mở miệng nói: "Sư tỷ chờ một lát, A Yên sẽ nhanh chóng báo thù cho tỷ, còn hiện tại, sư tỷ trên lầu xem kịch trước đi." Nói liền duỗi tay bắt lấy vòng eo của nàng, dùng chút công phu, đem nàng đưa đến trên lầu.

Nam Cung Dao vẫn luôn chú ý tình hình của bên này, nhìn thấy Lạc Yên mang một người đi lên, theo bản năng mà ôm lấy người tới, kết quả không đứng vững, hai cô nương ngã thành một đoàn.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liều Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 119: Kiểm khách lãnh khốc vô tình (15)

Edit: Luber

Beta: Triều Nguyên

Ánh mắt Lạc Yên còn chưa rời khỏi lầu trên, thấy tình huống như vậy, không nhìn được bật cười.

Cùng lúc đó, ở một nhà gian cùng lầu, cánh cửa sổ lặng yên mở ra, Tản Thương nhìn sự việc dưới lầu, không khỏi quay đầu chọc chọc người nào đó đang ngồi bình tĩnh uống trà bên cạnh.

"Ài, Lạc Yên cũng ở chỗ này, hình như nàng với nhân gia đang có xung đột gì đó, đệ không đi giúp nàng sao?"

Mỉ mắt Tô Trầm Sương không nâng lên một chút nào, "Sư huynh, đệ với nàng không thân quen."

Không biết vì sao lại thành ra thế này, sư huynh nhà mình sau khi chạm mặt Lạc Yên ở thị trấn kia thường xuyên nhắc tới tên nàng ở bên tai, Tô Trầm Sương cảm thấy lỗ tai mình nghe nhiều đến mức kết kén được rồi.

Thật ra, Tần Thương cũng không muốn đề cập tới Lạc Yên nhiều đến như vậy, chỉ là hắn vẫn luôn cảm thấy tính tình Tô Trầm Sương quá mức lãnh đạm, so với sư huynh còn quy mao, nhất định sẽ không có nữ nhân nào thích hắn.

Giống như một người cha, Tô Trầm Sương không có huynh trưởng, nhưng vì hắn là sư huynh nên tất nhiên phải vất vả hơn một chút, đối với sư đệ nhà mình phải lo toan nhiều hơn một chút.

Mà tại sao chọn lại Lạc Yên? Bởi vì những nữ nhân khác chỉ cần nhìn đến Tô Trầm Sương đã bị bán mặt lạnh tanh của hắn dọa cho chạy đi rồi. Cho nên từ xưa đến nay Tần Thương cũng chỉ gặp qua một nữ nhân không bị bán mặt của Tô Trầm Sương ảnh hưởng, người đó chính là Lạc Yên.

Vậy thì không chọn Lạc Yên thì chọn ai đây?

Người nói Lạc Yên là người của ma đạo, sư đệ của hắn lại là kiếm tiên, chính là tà thể bất lương nhập?

Đừng lo, vị sư phụ của bọn họ không vô cơ mà được xưng "Kiếm ma" đâu.

"Chính tà không đội trời chung" chưa bao giờ là quan niệm của bọn họ, sư phụ chỉ dạy cho bọn họ phải chính tâm, từ tâm.

Cho nên, bọn họ chỉ cần đi theo tâm mình là được.

Nghe Tần Thương nói lan man này giờ, đại khái cũng bị hắn ảnh hưởng, Tô Trầm Sương ánh mắt không nhìn được hướng xuống dưới lầu. Hắn liếc mắt một cái liền thấy được trong đám người thường vẫn như trước hiện ra một nữ tử hào quang lóa mắt.

Nàng hôm nay không cầm theo đàn, chỉ dựa vào một cây tơ vàng tuyến là có thể giết người, đoạt mệnh.

Những người đó tựa hồ cũng biết hôm nay không chiếm được gì rồi. Nam nhân dẫn đầu làm dáng thể triết thủ, các thủ hạ còn lại thấy vậy thì không ra sức chém giết nữa mà nghe theo mệnh lệnh chuẩn bị rút lui.

Nhưng Lạc Yên làm sao có thể để bọn họ thoát dễ dàng như vậy?

Mười năm chung sống với các nữ nhi của Cẩm Tú cung, nàng đã tiếp thu được lối sinh hoạt nơi đây, nàng coi Cẩm Tú cung là gia đình của mình, những người trong cung tất nhiên chính là người nhà của nàng.

Những kẻ này dám khi dễ người nhà của nàng, lại nghĩ có thể cứ như thế rời đi sao, nằm mơ đi!

Nàng bảo vệ người mình đây thì sao? Hôm nay không lột một tầng da của bọn chúng thì ít nhất cũng phải hỏi ra thân phận của kẻ chủ mưu a!

Động tác càng thêm phần sắc bén, mang theo vài phần ý tứ sát phạt, khiến những người đó căn bản không thể rời khỏi vòng đầu này, chỉ có thể tiếp tục cùng nàng chiến đấu.

Lúc này, trong không khí truyền tới một giọng nữ nhu mì tận xương: "A Yên, muội chắc là đang cần cái này."

Vừa dứt lời, một vật thể rơi xuống, tạo ra âm thanh vút nho nhỏ.

Lạc Yên dễ dàng đỡ được đàn của mình, ngẩng đầu nhìn về phía trên lầu, nhận được ánh mắt "Không cần cảm tạ ta" của sư tỷ ngạo kiều nhà mình, nàng không nhìn được mà bật cười.

Có phượng hoàng cầm ở trong tay, bây giờ chính thức là sân khấu của nàng.

Lạc Yên đánh ra một đòn công kích vô cùng khác biệt, khiến cho giang hồ nhân sĩ vẫn còn ở từ lâu xem diễn không thể không vận khởi nội lực chống cự lại mà âm đại pháp.

Lạc Yên dùng hành động nói cho bọn họ biết, Cẩm Tú cung các nàng biểu diễn cũng không chỉ mỗi có đẹp không đâu.

Thật ra Lạc Yên cũng vừa xem đánh nhau hồi nãy. Bình thường dân chúng đều tụ lại rất đông, hiện tại những người ở lại đều là một ít võ lâm nhân sĩ không chê sự đại xem diễn, nàng mới có thể dùng ra công kích vô khác biệt.

Bọn họ chưa từng nghe qua, có lòng hiếu kỳ thì chết người sao?

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Kiểm khách lãnh khốc vô tình (16)

Edit: Luber

Beta: Triều Nguyên

Lạc Yên tỏ vẻ "Nếu các người muốn nhìn, tỷ tỷ liền cho các người xem, tuy nhiên có chịu nổi hay không cũng không liên quan đến chuyện của ta".

Cẩm Tú cung "Thiện lương" đã nhiều năm, lúc này đã chứng minh cho võ lâm thiên hạ thấy, Cẩm Tú cung các nàng không dễ chọc!

Ma âm đại pháp vừa phóng ra, những kẻ này căn bản là không đủ "trình" để chơi với Lạc Yên. Lúc nàng mở miệng hỏi người đứng sau làm chủ bọn chúng, bọn chúng lại thi nhau cắn túi độc trong miệng tự sát.

Lạc Yên ngăn cản không kịp, chỉ có thể bất đắc dĩ thu đàn. Chỉ là lúc chuẩn bị lên lầu, mắt nàng đảo qua bốn phía, ánh mắt đảo hoa mang theo khí thế hùng hổ dọa người, môi đỏ hé mở, thanh âm thấp nhu uyển chuyển truyền tới lỗ tai mỗi người.

"Không biết các vị xem biểu diễn có thấy hay không?"

Ngay lập tức, tiếng đóng cửa sổ vang lên liên tục, Lạc Yên cong cong đôi mắt. Đang muốn thu lại ánh mắt, lại liếc thấy trong đó có một cái cửa sổ chưa đóng, trong mắt bỗng nhiên xẹt qua một tia ý cười.

Ồ, thì ra hần đã tới rồi giang thành a~

Như vậy, đêm nay nàng đi "đòi nợ", hần là không có gì vấn đề đi?

Ở nhà gian, Tần Thương quay đầu lại quan sát Tô Trầm Suong, ngữ khí mang vài phần vui sướng khi người gặp họa: "Sư đệ, hình như nàng vừa nhìn đến đệ nha."

Tô Trầm Suong thần sắc không đổi, nghe vậy liền nhân nhật mở miệng nói: "Sư huynh, người ngồi ở cửa sổ là huynh đấy."

"Không giống nhau không giống nhau." Tần Thương cười nói, "Người Lạc Yên coi trọng là đệ a."

Người giang hồ nói, hai đồ đệ của "Kiếm ma" đều là kiếm khách thanh lãnh đậm mạc. Tin được chắc?

Chân chính lãnh đậm chỉ có một Tô Trầm Suong.

Mà Tần Thương, hần chỉ biểu hiện lãnh đậm trước mặt người không phải thân thích mà thôi, còn đối với vị người nhà thân thiết này, gương mặt thật của hần liền lộ rõ ra.

Hãy tưởng tượng ra hình ảnh Tần Thương suốt ngày lăm nhăm không nguôi "đùa giỡn" sư đệ nhà mình.

Tiểu là Tô Trầm Suong là thật sự lãnh đậm, mặc kệ Tần Thương nói như thế nào, hần cũng chưa từng thay đổi sắc mặt.

Tần Thương cảm thấy rất không thú vị, chỉ có thể rầu rĩ lia com, nghĩ thầm, hần cứ không được vị sư đệ này rồi, cái này tuyệt đối không thể trách hần! Xu hướng giới tính của sư đệ nhà mình rõ ràng là kiếm nha!

Bên này, Tần Thương cùng sư đệ đang ở trạng thái "Tương ái tương sát", thì một bên kia, Lạc Yên cũng chính thức cùng sư tỷ nhà mình chạm trán.

"Sư tỷ, tỷ vì sao lại chặt vật như này?"

Sau một trận hàn huyên, Lạc Yên cũng không kim được hỏi đến vấn đề này.

Tuy rằng nói giá trị vũ lực của Tiết Nguyễn Nguyễn đối với nàng không cao, nhưng ít nhất trên giang hồ cũng là cao thủ số một số hai đấy, sao có thể có bộ dáng chặt vật tốt cùng như vậy được?

Nói đến cái này, trong lòng Tiết Nguyễn Nguyễn liền nổi bão, nhin không được mà oán trách mở miệng nói: "Chuyện này tuyệt đối không thể trách ta, ta là bị nha đầu thói Phó Thanh Ti kia liên lụy!"

Nhìn bộ dáng nổi giận đùng đùng của nàng, Lạc Yên tự nhiên cảm thấy buồn cười.

Hai người Tiết Nguyễn Nguyễn và Phó Thanh Ti, trời sinh đã khó chung đụng. Tuy các nàng là sư tỷ muội nhưng Lạc Yên lại cảm thấy chỉ cần hai người đó đụng mặt nhau, không tới một giây sẽ xảy ra chuyện.

Phó Thanh Ti là Đại sư tỷ, chỉ có Tiết Nguyễn Nguyễn luôn kêu cả tên lẫn họ là Phó Thanh Ti, một chút kính trọng đều không có.

Mà tính tình Phó Thanh Ti lãnh đạm, nhưng chỉ cần đụng tới Tiết Nguyễn Nguyễn, nàng ăn phải thuốc nổ giống vị kia, ngay lập tức có thể bùng lên.

Lúc trước Lạc Yên còn cười bảo, nếu hai người là một nam một nữ, chắc chắn là một đôi hoan hỉ oan gia.

Nhưng mà Phó Thanh Ti và Tiết Nguyễn Nguyễn tuy rằng không hợp nhau, nhưng lúc ở bên ngoài, các nàng vẫn có thể đứng cùng một chiến tuyến.

Chỉ là lần này xem ngữ khí của Tiết Nguyễn Nguyễn, hình như là rẽ sang đường khác với Phó Thanh Ti a.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liền Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Kiếm khách lãnh khốc vô tình (17)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Triều Nguyên

Lạc Yên vuốt cằm, tự hỏi về khả năng phát sinh của sự việc, nghĩ mãi không thông, liền trực tiếp hỏi: "Hai tỷ làm sao vậy?"

Nghe được tiếng nàng hỏi, Tiết Nguyễn Nguyễn tựa hồ do dự một chút, Lạc Yên thấy ánh mắt nàng lơ đãng liếc sang Nam Cung Dao, liền biết nàng đang cố kỵ cái gì.

Lạc Yên cong cong mắt, mở miệng nói: "Sư tỷ, tỷ yên tâm đi, A Dao không phải loại người lăm lăm." Ý tứ là Tiết Nguyễn Nguyễn có thể nói ra.

Nhưng mà tới lúc này, Lạc Yên mới nhớ ra mình chưa giới thiệu hai người kia với nhau, liền bổ sung: "Đúng rồi, sư tỷ, vị này chính là bằng hữu mà muội mới kết bạn, Nam Cung Dao...." Nói xong liền chuyển hướng sang Nam Cung Dao, tiếp tục giới thiệu: "A Dao, vị này là nhị sư tỷ của ta, Tiết Nguyễn Nguyễn."

Hai cô nương liếc nhau, lại chỉ hơi gật gật đầu, nhìn có vẻ không được thân thiện cho lắm, đại khái là hai người này có lẽ không thích thân cận với người xa lạ đi.

Sau khi biết chắc rằng Nam Cung Dao sẽ không lộ chuyện ra ngoài, Tiết Nguyễn Nguyễn liền phun một tràng chuyện về "Đối thủ một mắt một còn" của nàng - Phó Thanh Ti.

"Muội không biết đâu, nha đầu thúi Phó Thanh Ti kia như bị điên vậy, nàng ta vì một gã nam nhân mà làm bại lộ bản thân, ta vì muốn giúp nàng ta mà bị mấy "con hàng" kia đuổi giết..."

Ánh mắt Lạc Yên hơi lóe lên, cốt truyện đã bắt đầu rồi sao? Phó Thanh Ti động tâm với Bách Lí Ngọc Nhân, tỷ muội nhà Mộ Dung chắc cũng nên nhận mặt nhau rồi nhỉ?

Lạc Yên nghiêng đầu hỏi: "Lần cuối tỷ thấy Đại sư tỷ là khi nào?"

Tiết Nguyễn Nguyễn suy nghĩ một chút rồi đưa ra một mốc thời gian: "Ba ngày trước đi, bọn tỷ nhận lệnh từ chỗ sư tôn xong liền tách ra hành động, nhưng mà muội biết đấy, chuyện này vẫn đang ngầm phát triển, mãi đến bảy ngày trước, ta tìm hiểu một trăm nơi mới được một tin..."

"Sau khi biết được tin, ta liền lập tức chạy đến Uyển thành, vừa hay gặp được Phó Thanh Ti ở đó, nàng cũng chạy đến vì nghe được tin...."

Tiết Nguyễn Nguyễn và Phó Thanh Ti đều biết được Bách Lí Ngọc Nhân rơi xuống từ chỗ của Bách Hiểu Sinh, hai người các nàng cùng nhau chạy tới Uyển Thành.

Vì muốn tiếp cận Bách Lí Ngọc Nhân rồi mọi tin tức về Cẩm Tú núi sông đổ từ chỗ hán, Phó Thanh Ti đề nghị giả trang thành nữ tử không nơi nương tựa để dụ Bách Lí Ngọc Nhân dùng chiêu anh hùng cứu mỹ nhân.

Cẩm Tú núi sông đổ là mục tiêu chung của hai người, Tiết Nguyễn Nguyễn tuy rằng không ưa gì Phó Thanh Ti, nhưng là nàng vẫn là biết chừng mực.

Hai người các nàng hợp tác, vì thế, tuồng kịch "nữ tử nhu nhược bị người xấu lừa bán đến thanh lâu" chính thức được mở màn.

Sắm vai nhu nhược nữ tử đương nhiên là người đưa ra đề nghị - Phó Thanh Ti, mà người xấu hiển nhiên là người còn lại - Tiết Nguyễn Nguyễn.

Bách Lí Ngọc Nhân luôn luôn thương hoa tiếc ngọc, thấy được mỹ nhân gặp nạn, hần liền mua Phó Thanh Ti từ chỗ "người xấu" Tiết Nguyễn Nguyễn, kế hoạch bước đầu tiên đã thành công mỹ mãn.

"Muội không biết đâu, lời giang hồ đồn kia căn bản không phải sự thật, trong tay Bách Lí Ngọc Nhân không hề có Cẩm Tú núi sông đó!"

"Nha đầu thúi Phó Thanh Ti kia nói có lẽ Bách Lí Ngọc Nhân già vờ, cho nên muốn tiếp tục thử..... "

"Sau đó lại xác nhận được một phần tin tức, chính là lúc này, Bách Lí Ngọc Nhân lại cứu một cô nương từ bên ngoài về...."

Thời điểm Tiết Nguyễn Nguyễn nói tới đây, Lạc Yên đã có thể đoán được cô nương là ai rồi.

Quả nhiên, Tiết Nguyễn Nguyễn liền tiếp tục nói: "Muội biết không? Dưới bầu trời rộng lớn như thế này mà lại có việc trùng hợp như vậy, cô nương mà Bách Lí Ngọc Nhân cứu trở về lại là muội muội của nha đầu thúi Phó Thanh Ti kia, ờ, tên là gì nhỉ, à, Mộ Thành Tuyết, nghe nói là đồ đệ của tiên y Mộ Liên gia..."

Tiết Nguyễn Nguyễn dùng giọng điệu vô cùng phong phú, miêu tả cho các nàng tình hình hai nữ tranh một nam của hai tỷ muội Phó Thanh Ti cùng Mộ Thành Tuyết, thật ra Lạc Yên chẳng có cảm giác gì, nhưng Nam Cung Dao lại kinh ngạc tới mức mắt chữ A miêng chữ O.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 122: Kiểm Khách Lãnh Khốc Vô Tình (18)

Edit: Triều Nguyễn

Beta: Maple

"Sau đó lại không biết như thế nào mà Bách Lí Ngọc Nhân lại chọc phải một thế lực bí ẩn, Phó Thanh Ti ra tay giúp đỡ, vì giúp nàng che giấu, ta cũng chỉ có thể ôm việc vào người...."

Khuôn mặt Tiết Nguyễn Nguyễn nhăn lại, nói: "Muội không biết đâu, ta bị món hàng này đuổi theo vài ngày rồi, nhưng bọn chúng rất âm hiểm a, còn hạ được nữa, ta thiếu chút nữa là chết thẳng cẳng rồi."

Lạc Yên thuận thế trấn an nàng, "Được rồi, tỷ làm sao có thể dễ dàng chết thẳng cẳng như vậy chứ a....."

Mây Tiết Nguyễn Nguyễn giương lên, "Đó là...."

Chưa nói xong câu, Lạc Yên đã bay vào nói tiếp, "Tai họa để lại ngàn năm a, sư tỷ, tỷ nhất định sẽ sống lâu trăm tuổi....."

"Chúc Lạc Yên!" Tiết Nguyễn Nguyễn trung khí mười phần mà rống lên một tiếng, thẹn quá hóa giận nói: "Ai là tai họa? Muội mới là tai họa, cả nhà muội đều là tai họa!"

Lạc Yên bật cười, "Được được được, muội là tai họa, sư tỷ người bôn ba lâu như vậy cũng mệt mỏi rồi đi? Chúng ta đi tới khách điểm nghỉ một chút nha?"

Lạc Yên rõ ràng như thế nào cấp tặc mao miêu thuận mao, quả nhiên là như vậy, con người đang giận dỗi dỗi như Tiết Nguyễn Nguyễn cũng đã nở nụ cười hài lòng, "Được, đi nào, ta nghỉ ngơi một chút rồi quay lại làm việc."

Nam Cung Dao lại không muốn quay lại khách điểm sớm như vậy, liền tò vò về đau khổ nói: "A Yên, chúng ta mới tới mà, sao có thể quay lại sớm như vậy chứ? Ta còn không có chơi đủ đâu?"

Lạc Yên không thể Tiết Nguyễn Nguyễn tự mình trở về, mấy món hàng kia còn có thể sẽ tung màn hạ Tiết Nguyễn Nguyễn một lần nữa, hiện tại tỷ ấy lại mệt như vậy, nàng đương nhiên là muốn ở bên cạnh để chăm sóc.

Nhìn đến vẻ mặt đau khổ của Nam Cung Dao, Lạc Yên liền đuổi tay sờ sờ nàng đầu, nói: "A Dao ngoan a, hay là người tiếp tục dạo, ta đưa sư tỷ của ta về khách điểm?"

Nam Cung Dao nghĩ nghĩ, vẫn là chống cự không được sự cảm dỗ của việc đi dạo phố, nàng vừa mới ở trên lầu thấy được không ít chỗ chơi đâu, liền gật gật đầu, "Vậy được rồi, người cùng sư tỷ của người đi về trước đi, lần sau chúng ta lại cùng nhau dạo."

Lạc Yên ừ một tiếng, ba người ở tửu lầu cửa chia làm hai đường, Nam Cung Dao tiếp tục đi dạo phố, Lạc Yên thì đưa Tiết Nguyễn Nguyễn quay lại khách điểm.

Trên đường, Tiết Nguyễn Nguyễn nhin không được mà hỏi về thân phận của Nam Cung Dao, "Nếu ta nhớ không lầm, Nam Cung Dao kia chắc là Thần Dao Môn đại tiểu thư đi?"

Lạc Yên cũng không gạt nằng, ừ một tiếng, gật gật đầu, nói: "A Dao thật sự là Thần Dao Môn đại tiểu thư, nhưng mà nằng không có chút uy hiếp nào cả....."

Nằng kể cho Tiết Nguyễn Nguyễn về việc Nam Cung Dao đào hôn, lại đề ra giang thành một hàng trên đường, Nam Cung dao hành động.

Tiết Nguyễn Nguyễn cười như không cười mà nhìn về phía Lạc Yên, nói: "Được a A Yên, muội đây là anh hùng cứu mỹ nhân a, nếu muội là nam nhân, kia tiểu cô nương còn không muốn gả cho muội sao....."

Lạc Yên bật cười, thuận thế nói giỡn: "Đúng vậy, nếu muội là nam tử, muội liền mở một hậu cung, sau đó bắt hết mỹ nữ trên thiên hạ vào lưới, đương nhiên, sư tỷ, tỷ là mỹ nhân đầu tiên mà muội muốn bắt đấy....."

Tiết Nguyễn Nguyễn cười khanh khách, bắt đầu đi liếc Lạc Yên một cái, "Muội a....."

Nói nói cười cười một hồi, hai người đã tới khách điểm, Lạc Yên lại đi tìm chường quầy để tìm một gian phòng, liền ở cách vách gian của nằng, sau khi dàn xếp thật tốt cho Tiết Nguyễn Nguyễn, nằng mới có thời gian nhớ tiếp cốt truyện.

Theo lời Tiết Nguyễn Nguyễn nói, Phó Thanh Ti sắm vai thành một nữ tử nhu nhược để tiếp cận Bách Lí Ngọc Nhân, cái này cùng với cốt truyện nguyên bản không giống nhau cho lắm, nhưng mà..... Bị lừa tới thành lâu? Anh hùng cứu mỹ nhân?

Cái này không phải kịch bản của Nam Cung Dao sao?

Theo như cốt truyện nguyên gốc, Phó Thanh Ti thành công tiếp cận Bách Lí Ngọc Nhân, nhưng mà không phải bằng cách này, mà là ngay từ lần đầu liền trực tiếp đấu võ, cùng Bách Lí Ngọc Nhân trình diễn vài ra tương ái tương sát hài kịch.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 123: Kiểm Khách Lãnh Khốc Vô Tình (19)

Edit: Maple

Beta: Maple

Lạc Yên nói lại cốt truyện lù lượm một lần.

Đúng vậy, nằng thuộc.

Tuy là Đào Yêu cũng không có cho nằng toàn bộ cốt truyện, nhưng mà hai thế giới trước nằng cũng không phải dựa vào cốt truyện, như thế không có gì quan hệ.

Lạc Yên nghĩ đến lời nói của Tiết Nguyễn Nguyễn, nằng rời khỏi Uyển thành cũng không lâu, cho nên hiện tại cốt truyện đại khái vẫn là tiết mục hai nằng tranh một nam.

Nguyên cốt truyện, Bách Lí Ngọc Nhân là bởi vì Mộ Thành Tuyết tương đối nhu nhược, hắn mới tương đối có khuynh hướng Mộ Thành Tuyết, như vậy lúc này đây, phải đối mặt đồng dạng với Phó Thanh Ti cũng “nhu nhược”, không biết Bách Lí Ngọc Nhân sẽ lựa chọn ai đây?

Lạc Yên tỏ vẻ nửa mắt mong chờ.

Rốt cuộc, nước ao càng loạn, càng tốt đục nước béo cò a!

.....

Nam Cung Dao đi dạo đến buổi chiều đã trở lại, nằng mang về đồ đựng trong bao lớn bao nhỏ.

“A Yên, mau xem đồ ta mua a!” Nằng ở dưới lầu liền bắt đầu kêu người.

Lạc Yên nghe được tiếng, liền chuẩn bị đi xuống lầu giúp nằng lấy đồ ra.

Bất quá, khi xuống lầu, nhìn thấy đồng đồ vật kia, nằng có chút ngại.

“Người đây là mua hết đồ trên đường rồi sao?”

“Ái nha, không nhiều lắm không nhiều lắm, mau giúp ta đi.”

Lúc Lạc Yên đang giúp Nam Cung Dao dọn đồ, Tiết Nguyễn Nguyễn xuống lầu.

Nằng ước chừng ngủ có ba bốn canh giờ, hiện tại, tinh thần nằng thoát nhìn đã khôi phục không ít.

Nhìn thấy đồ Nam Cung Dao mua về, Tiết Nguyễn Nguyễn tỏ vẻ cảm thấy thực hứng thú.

Nhìn đến có người cảm thấy hứng thú, sau khi dọn đồ xong, Nam Cung Dao liền hưng phấn mà đề nghị nói: “Ta nghe nói chợ đêm ở Giang thành không tồi đâu, không bằng đêm nay chúng ta cùng nhau đi ra ngoài đi dạo a.”

“Chợ đêm?”

Trong ánh mắt Tiết Nguyễn Nguyễn khó được lộ ra vài phần ý vị hứng thú: “Được nha, ta còn chưa có đi dạo chợ đêm lần nào đâu, buổi tối hôm nay đi nhìn một cái cũng được.”

Lạc Yên nghe thấy nhin không được cười cười, nhưng mà nàng cũng không tính toán bởi các nàng cùng đi dạo chợ đêm, nàng còn có “Đại sự” phải làm

“Hai người các người đi thôi, ta không đi.”

“Vì sao a?” Nam Cung Dao phồng lên mặt, vẻ mặt không vui.

Chiều nay, lúc Lạc Yên không bởi nàng đi dạo phố, trong lòng nàng đã hơi khó chịu, hiện tại Lạc Yên lại nói không bởi nàng dạo chợ đêm. ....

Nam Cung Dao cảm thấy Lạc Yên không cho nàng một chút mặt mũi nào, liền càng thêm không cao hứng.

Các nàng không phải bằng hữu sao? Nếu là bằng hữu, Lạc Yên vì sao không bởi nàng?

Lạc Yên cười như không cười mà nhìn Nam Cung Dao, nàng bỗng nhiên cảm thấy, một đường Giang thành này, nàng quá dung túng Nam Cung Dao, làm cho cô nương này hiện tại càng thêm được một tác lại muốn tiến một thước.

"A Dao, ta không giống người, ta ra ngoài, trên người mang nhiệm vụ."

Trong ánh mắt nàng vẫn mang theo nụ cười ảm áp, nhưng thật ra lại không đạt tới đáy mắt.

Nam Cung Dao, cũng phải bỏ qua.

Lạc Yên là một người đa tình, nhưng mà, đa tình lại cũng có nghĩa là vô tình.

Nàng có thể chăm sóc tỉ mỉ một người nào đó, nhưng ngay sau đó, nàng cũng có thể không chút do dự mà không cho người mặt mũi, chỉ là nhìn không ra thôi.

Tiết Nguyễn Nguyễn nghe ra hương vị của mưa gió sắp đến, liền tà tà liếc Lạc Yên một cái, trong miệng nói: “Ta đây cũng không đi, trên người ta cũng mang nhiệm vụ a.”

Sắc mặt Nam Cung Dao có chút khó coi, trước nay nàng luôn được nâng niu, đâu chịu nổi vắng vẻ như vậy, liền hừ nhẹ một tiếng, nói: “Không đi liền không đi thôi, ta tự đi!”

Nói xong liền đập cửa rồi đi.

Cửa kịch liệt quơ quơ, cuối cùng loảng xoảng một tiếng khép lại.

Tiết Nguyễn Nguyễn nhìn Nam Cung Dao chạy xa, nhìn về phía Lạc Yên, bỗng nhiên lắc lắc đầu, khẽ cười nói: “A Yên a A Yên, không thể tưởng tượng được người cũng có lúc không thương hương tiếc ngọc a.....”

Lạc Yên không nói chuyện, nàng hiện tại cảm thấy thực đau đầu.

Kỳ thật, nàng cũng không bài xích làm bằng hữu cùng Nam Cung Dao, bằng không nàng cũng sẽ không cho phép Nam Cung Dao cùng tới Giang thành.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Kiểm Khách Lãnh Khốc Vô Tình (20)

Edit: Maple

Beta: Maple

Nhưng mà tính tình của Nam Cung Dao cô nương này thật là một lời khó nói hết.

Tuy rằng nàng thật sự ngay thẳng đáng yêu, nhưng nàng cũng có một ít tính tình điều ngoa của tiểu thư.

Lạc Yên cũng không phải rất chán ghét tính tình này của nàng, nhưng mà, nếu Nam Cung Dao vẫn lấy tính tình này hành tẩu trên giang hồ, tuyệt đối sẽ không có chỗ tốt gì, tám chín phần mười sẽ thiệt thòi.

Cho nên, Lạc Yên nhân cơ hội vừa rồi nặng lời, nàng muốn cho nàng (NCD) biết, dưới bầu trời này, không phải tất cả mọi người đều sẽ nghe theo người.

Bất quá xem bộ dáng cô nương kia nổi giận đùng đùng ra ngoài, chắc nàng còn phải đi tìm người thôi.

Đây cũng là vấn đề làm nàng đau đầu.

Bất quá, tìm người cũng phải đợi sau khi nàng làm tốt "Đại sự" đã.

Lạc Yên nói với Tiết Nguyễn Nguyễn một tiếng liền đi ra ngoài tìm hiểu hành tung của Tô Trầm Thương.

Ban đêm

Tô Trầm Thương tắm gội xong, chỉ mặc một lớp áo trắng, liền đi trở về phòng, chuẩn bị nghỉ ngơi.

Nhưng sau khi vào phòng, hần liền cảm nhận được trong phòng nhiều thêm một cỗ hơi thở xa lạ.

Tô Trầm Thương đôi mắt khẽ nhúc nhích, bất động thanh sắc mà phóng nhẹ hô hấp.

Một kiếm khách nổi danh, không có khả năng không có kẻ thù nào, đặc biệt Tô Trầm Sương vẫn là “Kiếm tiên”, cho nên vong hồ dưới Khan Tuyết Kiếm của hắn vẫn là không ít. Đối với những màn ám sát, Tô Trầm Sương cũng thấy được nhiều, bây giờ hắn cũng cho rằng đây là một lần ám sát.

Tô Trầm Sương dường như không cảm giác được gì hết, chậm rãi đi vào bên trong. Tuy rằng trong tay hắn hiện không có Khan Tuyết Kiếm, nhưng mà hắn vẫn tin tưởng mình có thể đối phó một sát thủ.

Hắn không nghĩ tới, đây cũng chẳng phải sát thủ gì cả.

Tô Trầm Sương vẫn luôn chú ý hô hấp của người nọ ở sau lưng hắn, hắn vẫn luôn đang đợi hắn động thủ.

Nhưng khi hắn đi tới mép giường, nằm trên giường luôn rồi, người kia vẫn không có gì hành động gì hết.

Tô Trầm Sương không khỏi tò mò, người kia là tới làm gì? Sao hiện tại còn chưa động thủ? Nếu mà là sát thủ, vậy tố chất cũng quá thấp đi.

Thời điểm hắn đang tự hỏi, liền cảm giác hô hấp kia bỗng nhiên tiến đến gần mình. Tô Trầm Sương mở hoảng mắt, liền đối mặt với một đôi mắt hoa đào ẩn chứa ý cười.

Người này không phải là người mà sư huynh nhà mình gần đây thường nhắc đến, Chúc Lạc Yên sao?

Hắn đang muốn mở miệng nói chuyện, Lạc Yên liền nhẹ nhàng nhảy lên hắn giường, đè hắn dưới thân, còn thuận thế bưng kín miệng hắn.

Đại khái là không thấy nàng có sát ý, Tô Trầm Sương trong lúc nhất thời cũng không có động tác, con ngươi thanh lãnh đạm mạc nương theo ngọn nến trong phòng nhàn nhạt nhìn người ngồi trên thân mình.

Hôm nay nàng mặc váy đỏ, so với bình thường còn câu nhãn hơn nhiều. Nếu nam tử khác, có một nữ tử dung mạo quyền rũ như thiên tiên ngồi trên người mình, nhất định là đã sớm nhào lên.

Nhưng mà, đối mặt với Lạc Yên chính là Tô Trầm Sương vô tình vô dục.

Hắn chỉ nhìn nàng một cái, liền duỗi tay kéo tay nàng đang che miệng hắn ra, nhàn nhạt nói: “Đi xuống.”

Tuy rằng đã sớm dự kiến là Tô Trầm Sương có động tác gì, nhưng mà hiện tại nghe hắn nói như vậy, Lạc Yên vẫn không cao hứng mà chu chu miệng.

Không nghe theo hắn nói đi xuống, ngược lại cúi mình xuống, gần sát ngực hắn, một tiếng cười khê từ trong cổ họng nàng tràn ra.

“Ta không đẹp sao.....” Nàng dường như làm nũng mở miệng.

Ánh mắt Tô Trầm Sương trầm trầm, ngữ khí cũng lạnh vài phần: “Đừng để ta nói lần thứ ba, đi xuống.”

Lạc Yên ra vẻ thương tâm che mặt: “Tô thiếu hiệp thật là tàn nhẫn a, đêm hôm đó ở Thanh Hà trấn đêm, chúng ta còn tốt với nhau như vậy, mới cách xa bao lâu, người lại lạnh lùng với ta như thế.....”

Rõ ràng buổi tối kia, bọn họ nhiều lắm chỉ là đụng chạm vũ lực, hơn nữa còn có một người là Tàn Thương, chính là Lạc Yên càng muốn nói ra bao nhiêu ái muội thì lại càng được bấy nhiêu ái muội.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 125: Kiếm Khách Lãnh Khốc Vô Tình (21)

Edit: Maple

Beta: Maple

Tô Trầm Sương không chờ nàng nói xong liền vươn tay, muốn kéo nàng từ trên người mình xuống, nhưng mà Lạc Yên sao có thể thỏa hiệp như vậy. Trong lúc nhất thời, hai người ở trong cái không gian ngột ngạt này liền quên đi chuyện định làm.

Đây đây đưa đưa, 3000 sợi tóc đen quấn lấy nhau, nhưng lại lộ ra một cổ ái muội triền miên lâm li.

Nếu nói về giá trị vũ lực, Lạc Yên ở trong giang hồ tuyệt đối là nhân vật số một số hai, nhưng đối thủ của nàng - Tô Trầm Sương cũng có giá trị vũ lực rất cao, trong lúc nhất thời, hai người khó có thể phân bại trên dưới.

Nhưng chỉ một lúc sau, Lạc Yên không đánh nữa, trực tiếp ngửa người ngã vào giường, làm ra bộ dáng vô lại: "Không đánh không đánh, ta mệt mỏi quá mệt mỏi quá a....."

Nói xong liền nhắm mắt lại, một bộ dáng buồn ngủ.

Chân mày Tô Trầm Sương cau lại, hắn chưa từng gặp qua nữ tử nào vô lại như vậy, trong lúc nhất thời không biết nên làm gì.

Nhưng mà chỗ nàng đang ngủ là giường của hắn, hắn lại không thể thờ ơ.

Không ai biết, "Kiếm tiên" Tô Trầm Sương ở phương diện sinh hoạt thật sự cần phải chú ý.

Tô Trầm Sương có thói quen ở sạch. Thời điểm ra ngoài hắn cũng không ở khách điểm, cho nên mỗi khi đến một chỗ, hắn đều sẽ bảo người mua một tòa nhà ở đó để hắn ở.

Vì thói ở sạch nghiêm trọng, hắn không hề thích người khác tiến vào cuộc sống sinh hoạt của hắn. Hiện tại Lạc Yên đã bá chiếm chiếc giường đó, hắn liền có chút không cao hứng. Bất quá, đại khái là vì tiếng đàn của Lạc Yên có mị lực quá cường đại, hắn không có đuổi nàng đi ngay lập tức.

Cho nên, hiện tại hẳn đang tự hỏi xem, nên bảo nàng đi bằng cách nào đây?

Nhưng khi nhìn bộ dáng đã ngủ của Lạc Yên, Tô Trầm Sương có chút không biết làm sao. Hắn mím môi, duỗi tay chọc chọc nàng, lúc nàng mở to mắt, mở miệng nói: "Nếu người không có chỗ nào để đi, ta bảo hạ nhân an bài phòng cho người...."

Lạc Yên bật cười, cảm thấy hẳn như thế này có chút ngốc manh, nàng duỗi tay ôm lên cổ hắn: "Nhưng mà nếu ngủ một mình ta sẽ sợ hãi a! Tô thiếu hiệp bồi ta ngủ cùng không được sao?"

"Nam nữ thụ thụ bất thân....."

Hắn còn chưa nói xong, Lạc Yên liền thò lại gần hôn sùnn mặt hắn một chút, xem biểu tình của hắn lập tức ngây người, còn có đôi tai không tự giác hồng lên, nàng khẽ cười nói: "Chúng ta cũng đã thân mật như vậy, Tô thiếu hiệp còn quản cái gì nam nữ thụ thụ bất thân sao?"

Nàng nghiêng nghiêng đầu, lại hỏi: "Tô thiếu hiệp, người cảm thấy A Yên lớn lên có đẹp không?"

Đại khái là còn chưa bị người sát gần như vậy, Tô Trầm Sương có chút ngơ ngác gât gât đầu.

Lạc Yên xem hắn cái dạng này, liền bật cười: "Nếu như vậy, một cô nương xinh đẹp bởi người ngủ, sao người còn không cao hứng?"

Tô Trầm Sương: "....." Đây, hai người bọn họ có quan hệ tất nhiên gì đó sao?

Tô Trầm Sương muốn nói nữa, nhưng mà Lạc Yên lại bưng kín miệng hắn, lôi kéo hắn nằm trên giường cùng nhau, thân mình nhỏ xinh chui vào trong lòng ngực hắn: "Chậm quá, chúng ta mau ngủ đi, ta buồn ngủ quá buồn ngủ quá."

Tô Trầm Sương nhìn chằm chằm chỉ nhân nhi nhỏ bé trong lòng mình, bỗng nhiên tay chân có chút luống cuống. Nếu nói, lúc đầu hắn có thể hạ lệnh tâm đuổi nàng ra ra, nhưng mà sau khi nàng hôn chính mình, hắn lại không biết nên làm cái gì bây giờ.

Có lẽ, ai cũng đều không nghĩ đến, lãnh khốc vô tình kiếm tiên này lại ngây thơ như vậy đi?

Lạc Yên cũng mặc kệ Tô Trầm Sương nghĩ như thế nào, nàng ở trong lòng ngực hắn, ngửi thấy cổ hơi thở quen thuộc, thơm ngọt đi vào giấc ngủ, khoe miệng lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Tô Trầm Sương tròn tròn mắt nhìn trướng đỉnh, trong lòng rối rắm, nghĩ muốn kéo nàng từ trong lòng ngực mình ra, chính là khi tay hắn đụng tới người nàng, hắn liền không động nữa.

Hơn nữa, khi nhìn thấy bộ dáng ngủ ngon lành của nàng, trong lòng hắn thế nhưng lại có một cảm giác thỏa mãn mặc danh.

Thấy quý.

Tô Trầm Sương nghĩ, đây là yêu mị của Lạc Yên sao? Đối mặt với nàng, hắn lại không biết nên làm gì bây giờ!

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Kiếm Khách Lãnh Khốc Vô Tình (22)

Edit: Maple

Beta: Maple

Tô Trầm Sương cũng không biết là mình ngủ khi nào, hắn cũng không biết, mình lại có thời điểm phòng bị thấp như vậy.

Hắn từ trước đến nay đều có thói quen dậy sớm luyện kiếm, nhưng mà hôm nay, hắn lại dậy muộn, thẳng đến khi ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ chiếu vào, hắn mới tỉnh lại.

Tô Trầm Sương cảm giác tay mình có chút tê. Hắn nhớ tới việc tối hôm qua, sắc mặt nhịn không được cứng đờ, nếu nhìn kỹ còn có thể thấy một tia đỏ trên vành tai đã bị tóc dài che khuất.

Người tối hôm qua chơi xấu đã không thấy, nếu không phải cánh tay của mình còn tê, Tô Trầm Sương nhất định sẽ cảm thấy đó là một giấc mơ.

Hạ nhân trong nhà hoàn toàn không biết có người xông vào. Thời điểm Tô Trầm Sương rời giường rửa mặt, mặt bọn họ nhìn không cảm xúc, nhưng thật ra Tàn Thương ở nhờ chỗ này nhìn hắn không dậy sớm luyện kiếm, liền nhịn không được chế nhạo vài câu.

“Su đệ, đệ sinh bệnh sao?”

“Su huynh có gì mà nói ra lời này?”

Tàn Thương vuốt cằm, nghiền ngẫm mà mở miệng nói: “Đệ hôm nay không có luyện kiếm. ....”

Hắn nói còn chưa nói xong, sắc mặt Tô Trầm Sương liền gần như không thể nghe thấy mà cứng đờ, nhưng mà rất nhanh liền biến mất. Nếu không phải vẫn luôn chú ý hắn, Tàn Thương có lẽ sẽ bỏ qua biểu tình trên mặt hắn cơ.

Nguyên bản, hắn chỉ là kỳ quái tại sao Tô Trầm Sương không luyện kiếm. Hiện tại xem vẻ mặt của hắn, liền biết có vấn đề.

Bất quá Tô Trầm Sương làm bộ cái gì cũng chưa phát sinh, mở miệng nói: “Có cái gì kỳ quái, ta bất quá chỉ là không luyện kiếm thôi, trước kia cũng có một ngày ta không luyện kiếm. ....”

Tàn Thương bình tĩnh nhìn hắn, thẳng đến khi hắn nói xong, mới sâu kín nói một câu: “Su đệ, ta cũng không biết, đệ còn có thời điểm nói nhiều như vậy. ....”

Đại khái là chột dạ, lời của Tần Thương còn chưa nói xong, Tô Trầm Suong liền đánh gãy hấn nói: “Lúc ăn và ngủ không nói chuyện, sư huynh vẫn nên hảo hảo ăn com đi.”

Tần Thương nhìn hấn, tằm tắc hai tiếng, cảm thán nói: “Đệ không còn là sư đệ mà ta biết nữa rồi, đệ hiện tại cư nhiên sẽ giấu ta.....”

“Bang——” Tô Trầm Suong đặt mạnh đôi đũa trong tay xuống, mở miệng nói: “Ta ăn xong, sư huynh chậm rãi dùng.....” Nói xong cũng không đợi hấn phản ứng, liền đứng dậy rời đi.

“Ài, sư đệ đệ từ từ, đệ còn không có cùng ta nói, đêm qua đã xảy ra chuyện gì đâu.....”

Thanh âm Tần Thương ở sau lưng vang lên, Tô Trầm Suong một bước đều không có dừng lại, bước nhanh rời khỏi nhà ăn, nhưng thật ra lại có cảm giác chạy trốn chết.

Tần Thương vượt cảm, trong lòng nghĩ trăm lần cũng không ra. Tuy rằng biết Tô Trầm Suong có việc gạt hấn, nhưng mà hấn cũng không đoán ra là chuyện gì. Sư đệ nhà mình có khi nào từng chạy trốn chết đâu a, lần này thế nhưng không quan tâm mà đi trước một bước bỏ lại hấn ở bàn ăn.

Lại xem bát đũa ở đối diện...

Tằm tắc, chẳng phải là chưa ăn được gì sao.

Tần Thương cảm thấy, mình rất cần thiết đào ra chân tướng của cái này.

Hấn có dự cảm, chuyện này phi thường có ý tứ.

Sau khi Tô Trầm Suong rời khỏi bàn ăn liền về phòng của mình.

Sau khi hấn rời giường, hạ nhân trong nhà đã tới quét tước phòng, chính là Tô Trầm Suong vẫn còn cảm giác như hơi thở của người nào đó vẫn còn ở nơi này.

Hấn nghĩ đến sự tình tối hôm qua, mây nhện không được hơi hơi nhăn lại.

Chúc Lạc Yên, đến tốt cùng muốn làm cái gì?

Chỉ là tới ngủ một giấc sao?

Hấn nhắm mắt lại, trước mắt phảng phất như xuất hiện thân ảnh của người kia. Nàng nhất tần nhất tiếu, tựa như một bức họa. Cặp mắt hoa đào liễm diễm kia, làm hấn có cảm giác rất quen thuộc....

.....

“Ngủ” xong liền chạy, Lạc Yên giờ phút này đã về tới khách điểm. Sau khi trở về, chuyện đầu tiên nàng làm là xem Nam Cung Dao có còn trong phòng không.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 127: Kiểm khách lãnh khốc vô tình (23)

Edit: Mon

Beta: Maple

Nhìn người bọc chăn cuộn tròn lại đã ngủ say, Lạc Yên thở dài nhẹ nhõm một hơi. Còn tốt, cô nương này còn hiểu được thông tình đạt lý, không cấu kinh không chịu quay về khách điểm, phải biết rằng Giang thành hiện nay không yên bình như hiện tại.

Lạc Yên cũng không đánh thức nàng, lặng yên không tiếng động mà đi.

Trở lại phòng mình, vừa mới mở cửa Lạc Yên liền cảm nhận được một cỗ sát ý như có như không.

Nàng không khỏi cảm thấy thật buồn cười, không khỏi nghĩ đến, nàng hôm qua lặng lẽ đi làm "Trộm" không nghĩ tới hôm nay có người chạy đến phòng nàng "Trộm".

Lạc Yên cũng sẽ không giống Tô Trầm Suong án binh bất động, nàng có thói quen chủ động xuất kích, sơi tơ kim sắc liền câu lấy Phượng Hoàng Cầm nàng đặt trên giường.

Động tác nàng kinh động người giấu trong chỗ tối, trong khoảnh khắc đó. Bảy, tám hắc y nhân che mặt từ trong các góc lao tới, binh khí trong tay không chút do dự trực tiếp bổ lên trên người Lạc Yên.

Lạc Yên gọi lên khoe môi, tươi cười trên mặt càng thêm xinh đẹp, tay nhẹ nhàng - Tang! Một tiếng, tiếng đàn vang lên, kinh động mọi người trong giấc mộng.

Lúc này đây, Lạc Yên thật ra không có công kích khác biệt, rốt cuộc, tại trong khách điểm toàn bộ đều là giang hồ nhân sĩ.

Mã Âm đại pháp của Lạc Yên đã tu luyện đến tầng thứ chín chỉ kém một chút đã có thể đạt được đại viên mãn, cho nên, những người này, ở chỗ của nàng căn bản không có được chỗ tốt.

Nhưng mà không lâu sao, Lạc Yên liền nhạy cảm, cảm thấy không thích hợp, theo lý thuyết nàng đánh đàn, Tiết Nguyễn Nguyễn ở sát vách nàng không có khả năng không nghe được, nhưng mà hiện tại Tiết Nguyễn Nguyễn không những không tới đây giúp nàng ngay cả một cái động tĩnh cũng không có, cái này... thật kì quái.

Lạc Yên bỗng nhiên nhớ ra nàng bỏ qua một vấn đề nghiêm trọng, thời điểm nàng tới phòng tìm Nam Cung Dao, cô nương kia dù đang ngủ, nhưng mà tư thế lại không được tốt cho lắm.

Nhưng mà tại Giang thành này cũng chỉ có một đường đi, Lạc Yên cùng Nam Cung Dao, không thể một mực ở trong phòng, Nam Cung Dao tư thế ngủ quả thật rất kém không có khả năng một buổi tối đều không có động tác gì khác xem ra các nàng bị tính kè.

Mới vừa nghĩ xong, nàng cảm nhận trong cơ thể một trận hư nhược vô lực, nội lực giống như từ từ trôi đi. Ma Âm đại pháp của nàng vốn dĩ chính là dựa vào nội lực mà đàn, lúc này quả thật có chút cổ hết sức.

Nhìn đặc ý trong ánh mắt của bọn họ, Lạc Yên âm thầm cắn răng, hừ lạnh một tiếng hươu chết về tay ai còn chưa biết đâu, hiện tại liền vội vàng đặc ý như vậy sao?

Nàng đem Phụng Hoàng Cầm trong lòng ngực, chuyển tới trên bàn tay, một cách tay khác cách không đâm ra sợi tơ kim sắc quấn lên cổ một hắc y nhân, "rắc" một tiếng, liền thu mệnh hần.

Tình huống hiện tại rất bất lợi cho nàng cũng chỉ có thể tốc chiến tốc thắng.

Sát nhân gì đó, Lạc Yên một chút tâm lý áp lực cũng không có, nàng cũng không phải thánh mẫu gì, người ta đều giết tới trên đầu, người còn ngu ngốc khuyên hần cả tà quy chính đi.

Nhưng mà mất đi nội lực ảnh hưởng quá lớn đối với nàng, chỉ trong chốc lát sau Lạc Yên đã cảm thấy mệt mỏi, hơn nữa không biết bọn người kia hạ được gì, nàng hiện tại cảm giác mí mắt đặc biệt nặng hành động cũng dần chậm chạp lại.

Đại khái đám người nhìn ra Lạc Yên đã mệt mỏi, nhóm hắc y nhân liền thay đổi phương thức công kích vừa rồi cận chiến hiện tại đổi thành viễn chiến, một đám ám khí xuất ra hướng tới nàng phóng tới.

Lạc Yên tránh đi một ít, chính là động tác của nàng càng ngày càng chậm, cuối cùng liền tránh không khỏi.

Một ám khí cắm vào bả vai phải nàng, Lạc Yên đau hừ một tiếng, đỡ lấy bả vai bị thương, cầm trong tay huyết rơi xuống.

Không biết có phải hay không trên mũi ám khí bị bôi độc, Lạc Yên cảm thấy thần trí của mình dần dần tan rã.

Đối với cục diện hiện tại, Lạc Yên không ngốc liều mạng mà đánh, chỉ có thể lựa chọn chạy.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 128: Kiểm khách lãnh khốc vô tình (24)

Edit: Mon

Beta: Maple

Bất quá, nàng muốn chạy, những người đó cũng không dễ dàng gì thả nàng rời đi, công kích càng thêm sắc bén làm Lạc Yên thêm mấy miệng vết thương.

Lạc Yên cắn răng, đem Phụng Hoàng Cầm trong tay thay đổi phương hướng, nỗ lực đàn tiếp một khúc, đây là một chiêu trong Ma Âm đại pháp, tên là《Huyền Tĩnh》có thể làm người ta tạm thời lâm vào bên trong ảo cảnh, là một loại âm công mê loạn tâm trí.

Đây là chiêu duy nhất không cần nội lực cường đại chống đỡ, nhưng nếu không có nội lực chống đỡ chính nàng cũng chịu phản噬. Lạc Yên cảm nhận vị tanh ngọt từ cổ họng trào lên, nàng cắn môi dưới chịu đựng, tận lực chống đỡ, làm cho huyền tĩnh hiệu lực nhiều một chút, cho nàng có thời gian đảo tẩu.

Nàng cuối cùng cũng thành công nhưng kết quả lưỡng bại câu thương. Lạc Yên nhìn hành động chậm chạp của mình, nàng rút cuộc chống đỡ không nổi nữa phun một ngụm máu tươi, hậu quả phản噬 so với tưởng tượng của nàng đặc biệt nghiêm trọng hơn nàng hiện tại nguyên khí đại thương, phải dưỡng một hai tháng mai ra mới khỏi phục.

Lạc Yên cũng không có lưu lại, mở cửa phòng đi ra, nhanh chóng rời khỏi địa phương này.

Tô Trạch.

Tô Trầm Sương vì muốn khôi phục bình tĩnh trong lòng mình, hần liền bổ sung một buổi sáng thiếu luyện tập thêm hai canh giờ. Nhưng mà, cái này cũng không có làm tâm tình hần bình phục xuống. Tô Trầm Sương nhấp nhấp môi, buông kiếm phổ trong tay xuống, một mình ra cửa, dọc theo con đường nhỏ lang thang không mục tiêu mà đi tới, với ý đồ muốn tĩnh tâm.

Tô Trầm Sương thích yên tĩnh cho nên hần mua một tòa nhà chung quanh không ai ở hoàn cảnh cũng rất u tĩnh. Nhìn cảnh tượng an tĩnh tựa hồ khiến lòng hần bình tĩnh lại, tâm tình Tô Trầm Sương tốt hơn khiếu, nhưng mà... Cái an tĩnh này thật nhanh bị người ta đánh vỡ.

Là một kiếm khách, Tô Trầm Sương đối với thanh âm binh khí rất mẫn cảm, đặc biệt là kiếm hần nghe được cách đó không xa trong rừng cây truyền tới âm thanh binh khí giao nhau, giống như rất nhiều người.

Tô Trầm Sương luôn luôn không thích lo chuyện bao đồng, nhưng hôm nay đại khái bị Lạc Yên nhiễu loạn, tâm tình của hần có chút không bình tĩnh, hần muốn tìm một cái cơ hội phát tiết, mà hiện tại cơ hội lại đưa tới trong tay, Tô Trầm Sương làm sao có thể bỏ qua.

Hần mang theo kiếm, dưới chân nhún một chút. Liền nhảy ra mấy mét, Tô Trầm Sương tập kinh công rất khá, hần đạp tuyết vô ngân đường như dẫm trên ngọn cây, rất nhanh xuất hiện tại địa phương giao chiến.

Chỉ thấy một đám người vây lấy một Từ Y nam tử, bất quá Tô Trầm Sương, xem hần còn rất tốt, liền tính toán không ra tay hỗ trợ. Tô Trầm Sương xuất hiện không lâu thì nam tử đã nhận ra hơi thở, thấy đối phương không tính ra tay hỗ trợ liền mở miệng: "Vị Nhân huynh trên cây, người tính khoanh tay đứng nhìn? Không hỗ trợ sao." Tô Trầm Sương trầm nghĩ, người nơi nào cần ta hỗ trợ hần ôm kiếm không nhúc nhích mà đứng tại chỗ, khuôn mặt lạnh lùng, phảng phất nhưng không đem cảnh tượng chém giết trước mặt cho vào mắt.

Nhưng mà, đám người vây công nam tử tựa hồ cho rằng Tô Trầm Sương cùng Từ Y nam tử là một bọn, liền phân ra vài người tấn công Tô Trầm Sương. Còn chưa tới gần người, một đạo kiếm quang lóe lên, cô kiếm khí kia sắc bén làm những người đó ngăn người, chờ nhìn đến đem hoa văn phức tạp nhìn kỹ, sắc mặt tất cả thay đổi.

"Khan Tuyệt Kiếm!"

"Là Kiếm Tiên Tô Trầm Sương."

Bọn họ lập tức lùi lại, không dám đến gần nữa bước, tuy rằng nhiệm vụ rất quan trọng, nhưng so mệnh chính mình tương đối vẫn quan trọng hơn. Bất quá, Tô Trầm Sương đang tìm người phát tiết một chút, như thế nào để dành cho bọn họ rồi đi, nếu bọn họ đã dám lên, vậy tất nhiên đã chuẩn bị đủ tâm lý.

Mười mấy sát thủ, ở trong tay Tô Trầm Sương, căn bản không lật nổi được cái sóng gió gì, chỉ chốc lát sau, chết thì chết, bị thương thì bị thương, dư lại tự nhiên là chạy.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Kiếm khách lãnh khốc vô tình (25)

Edit: Misa

Beta: Maple

Thoát khỏi đuôi giết, nam tử kéo kéo khoe miệng ôm kiếm nói: "Tại hạ là Bách Lí Ngọc Nhân, ân tình hôm nay của Tô huynh, tại hạ suốt đời khó quên. Sau này vô luận Tô huynh có gì sai bảo, tại hạ dù có vượt lửa băng sông, cũng không tiếc."

Không sai, người này đúng là người đang trốn tránh sự đuôi giết, Bách Lí Ngọc Nhân.

Tuy nhiên, trong cốt truyện, hắn cùng Tô Trầm Sương không phải quen biết tại đây.

Nhưng là, Lạc Yên đã đến, khiến cho cốt truyện xuất hiện không ít hiệu ứng cách bướm, Bách Lí Ngọc Nhân, Phó Thanh Ti cùng Mộ Thanh Tuyết tri hoãn không ít thời gian ở Uyển Thành, hiện tại mới đến Giang Thành.

Tô Trầm Sương liếc mắt nhìn nháy nhìn hắn, thu hồi kiếm trong tay nói: "Không cần." Hắn vốn dĩ cũng không tính toán muốn hỗ trợ, chẳng qua những người đó lại dám phạm đến nơi này của hắn, hắn mới có thể ra tay.

Nhìn thấy Tô Trầm Sương lãnh đạm, Bách Lí Ngọc Nhân cũng không ngại, cao nhân luôn có tính cách khác người, vị "Kiếm Tiên" này thanh danh lãnh đạm hắn cũng không phải không biết.

Hắn tùy tiện mà tiếp tục cùng Tô Trầm Sương lời kéo làm quen, ở trên giang hồ, thêm một bằng hữu có giá trị vũ lực cao là một chuyện tốt, tự nhiên Bách Lí Ngọc Nhân cũng muốn kết một bằng hữu như vậy.

Có thể là Bách Lí Ngọc Nhân cùng Tô Trầm Sương là mệnh trung chủ định bạn tốt, vẫn là Tô Trầm Sương không biết như thế nào thoát khỏi một người nhiệt tình, cuối cùng, thời điểm Tô Trầm Sương trở về Tô Trạch, phía sau thế nhưng theo một Bách Lí Ngọc Nhân.

Ở nhờ Tô Trạch, Tàn Thương nhìn thấy sư đệ lãnh đạm nhà mình đem về một người, thiếu chút nữa kinh ngạc rớt cằm, câu nói "Sư đệ, người từ khi nào lại có lòng tốt như vậy" thiếu chút nữa buột miệng thốt ra.

"Sư huynh ta, Tàn Thương." Tô Trầm Sương giới thiệu, lời ít mà ý nhiều.

"Đây là Bách Lí Ngọc Nhân."

"Tần huynh." Bách Lí Ngọc Nhân chào hỏi. Tàn Thương trở về chỗ, lặng lẽ chọc chọc sư đệ nhà mình một chút: "Sư đệ, người vì sao lại mang nhân gia này về?"

Hắn dùng thời gian ngao du bên ngoài rất nhiều, tự nhiên biết thanh danh của Bách Lí Ngọc Nhân, nghe nói hắn là nhi tử của "Vô Thánh" Bách Lý Dạ, trong tay thế nhưng có hiệu lệnh thiên hạ Cẩm Tú núi sông đỏ, một đại phiên toái như vậy, Tô Trầm Sương thế nhưng mang hắn trở về.

Âm thanh của hắn tuy nhỏ, nhưng là người tập võ thính lực đương nhiên rất tốt, Bách Lí Ngọc Nhân tự nhiên vẫn nghe được, thấy Tô Trầm Sương không có ý tứ giải thích liền chủ động mở miệng nói:

"Tô huynh là thấy tại hạ tình cảnh chật vật, mới đem tại hạ tới đây, nếu Tần huynh không thích, tại hạ liền rời đi."

Tàn Thương giật giật khoe miệng, hắn rất giống ác nhân muốn đuôi người lắm sao?

Hơn nữa, nơi này cũng không phải địa bàn của hắn, hắn cũng không có tư cách đuôi người a.

Đang muốn nói gì đó, Tô Trầm Sương đã mở miệng ra lệnh cho người chuẩn bị phòng cho Bách Lí Ngọc Nhân, Tàn Thương có chút bất đắc dĩ, sư đệ, người có biết hay không người làm như vậy khiến ta càng giống một ác nhân a?

Giải thích cho Bách Lí Ngọc Nhân mình không có ý không chào đón hắn, Tàn Thương liền chuẩn bị rời khỏi Tô Trạch, tiếp tục đi ngao du khắp nơi.

Tô Trầm Sương biết sư huynh nhà mình không thích ở một chỗ quá lâu, cũng không mở miệng cản hắn.

Ban đêm

Tô Trầm Sương tắm gội xong, chuẩn bị về phòng ngủ, mới vừa bước vào cửa, hắn liền cảm giác được trong phòng có thêm một hơi thở.

Tô Trầm Sương vừa động đôi mắt, nghĩ thầm, chẳng lẽ Chúc Lạc Yên lại tới?

Đang lúc tự hỏi nàng tới đây từ lúc nào, hắn đã nhìn thấy mùi nấu, nàng bị thương? Tô Trầm Sương sững sờ một chút, bước chân không ngừng hướng phương hướng kia đi đến.

Trên mặt đất một giọt lại một giọt huyết ánh vào mi mắt, đồng tử Tô Trầm Sương co rụt lại, xóc lên sa màn, liền nhìn thấy một người trốn đằng sau bức màn.

Lạc Yên nhắm mắt lại, nàng gất gao ôm Phượng Hoàng cảm trong tay, bụng lại mất máu hậu quả là hôn mê bất tỉnh nhưng động tác của nàng còn mang theo chút phòng bị.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 130: Kiểm khách lãnh khốc vô tình (26)

Edit: Misa

Beta: Maple

Thời điểm Tô Trầm Sương tới gần, lông mi dài của nàng khẽ giật giật, bất quá tựa hồ cảm nhận được hơi thở mình quen thuộc, đôi lông mày đang nhíu chặt lập tức dần ra. Tô Trầm Sương đem cảm trong tay nàng lấy ra, mới bẻ nàng lên, đưa tới trên giường.

Hắn khẽ nhấp môi mòng, tay dùng trên mạch đập của nàng, xem xét thương thế. Không ai biết, "Kiếm Tiên" Tô Trầm Sương không chỉ có một tay kiếm thuật cao siêu còn có một tay y thuật rất tốt.

Tô Trầm Sương nhanh chóng tìm ra thương thế của Lạc Yên - nội thương quá nặng, lại trung một loại mê dược đặc thù. Hắn lập tức tìm giấy bút, viết xuống vài loại dược liệu, ra cửa sai hạ nhân đi mua thuốc, sắc thuốc. Hạ nhân nhìn thấy trên quần áo hắn có vết máu khô, trông mất thiếu chút nữa rơi xuống, bọn họ tự nhiên biết thân phận của chủ nhân, đứng là bởi vì biết, bọn họ mới cảm thấy kì quái, là người nào có thể khiến "Kiếm Tiên" bị thương?

Tô Trầm Sương theo ánh mắt của họ nhìn thấy vết máu trên quần áo chính mình, mím môi, cũng không giải thích cái gì, lần nữa lập lại mệnh lệnh của mình. Hạ nhân không dám không nghe, lĩnh mệnh lui xuống, khi chỉ còn một mình, sắc mặt lãnh đạm của Tô Trầm Sương hiện lên một tia quần bách, hắn có thói luôn luôn ở sạch thể nhưng lại không chú ý tới trên quần áo của mình dính máu.

Tần Thương bên kia, đã cùng Tô Trầm Sương nói tốt ngày mai rồi đi, nhưng là lúc nghe được hạ nhân nói sự đệ nhà mình gọi người mua dược chữa thương, hắn lập tức vội vàng tới tìm Tô Trầm Sương.

"Sự đệ, người bị thương sao?" Đại khái là quá mức sốt ruột, Tần Thương cũng không gõ cửa, trực tiếp đẩy cửa đi vào. Tần Thương đi tới phía trước, Tô Trầm Sương đã kêu hạ nhân mang nước cho hắn, hiện tại hắn đang giúp Lạc Yên lau mồ hôi. Cho nên, lúc Tần Thương đẩy cửa đi vào, liếc mắt một cái đã thấy được trên giường của Tô Trầm Sương có 1 nửa hài tử đang nằm, mà sự đệ lãnh khốc vô tình nhà mình đang giúp nữ hài tử lau mồ hôi, động tác thoát nhìn rất ôn nhu...

Tần Thương "....."

Từ từ, nữ hài tử này ở đâu ra vậy?

Tần Thương thiếu chút nữa kêu ra tiếng, bị ánh mắt Tô Trầm Sương khinh phiêu phiêu đảo qua, hắn liền im bặt.

Tô Trầm Sương ở thời điểm Tần Thương tiến vào tay run lên tuy tăng trên mặt hắn vẫn là 1 bộ mặt vô biểu tình nhưng là trong lòng đã sớm cảm thấy quần bách. Khoé mắt liếc thấy Tô Trầm Sương sẽ đi qua đây, Tô Trầm Sương hành động theo bản năng, kéo ra chăn đem người trên giường che lại, song ngay sau đó, hắn liền nhận thấy được, động tác này của mình quá mức ngu xuẩn, lập tức lại kéo chăn ra.

Tần Thương "....."

Sự đệ từ khi nào lại đáng yêu như vậy? Tuy nhiên người trên giường là ai a? Kỳ thật, trong lúc Tô Trầm Sương còn đang lờ lợ, Tần Thương cũng ở cách mép giường không xa, mắt hắn sáng như đuốc hướng đến trên giường nhìn, khi thấy rõ bộ dạng của người trên giường, hắn tức khắc mờ to hai mắt nhìn.

"Chúc Lạc Yên?!" Tần Thương cực kỳ giật mình.

"Sự đệ, Chúc Lạc Yên sao lại ở chỗ của người?" Tô Trầm Sương nhấp nhấp môi, thật lâu sau mới mở miệng nói: "Nàng tự mình tới."

Tần Thương ngăn người, "Người là nói, Chúc Lạc Yên tự mình tới tìm người?" Tô Trầm Sương gật gật đầu, không nói nữa, Tần Thương đến gần mép giường, nhìn thấy sắc mặt tại nhọt của Lạc Yên, liền biết sự đệ nhà mình sai hạ nhân mua thuốc cho ai dùng.

Tần Thương cảm thấy kì quái, ngày đó lúc ở Thanh Hà trấn, hắn cũng có chút kiến thức về Ma Âm đại pháp của Lạc Yên, hơn nữa không lâu trước đây, Lạc Yên còn ở Tuý Tiên lâu đại sát tứ phương, chỉ những điểm này cũng có thể nhìn ra nàng có võ công bất phàm, lần này tại sao có thể chết vật như vậy?

"Ai có năng lực lớn như vậy? Thế nhưng có thể làm cho Chúc Lạc Yên chịu sát thương lớn như vậy?" Tô Trầm Sương không mở miệng, hắn cũng không biết tại sao nàng bị thương, bất quá, lúc nhìn thấy nàng bị thương, hắn thật ra lại bị mất bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 131: Kiểm khách lãnh khốc vô tình (27)

Edit: Luber

Beta: Maple

Tần Thương thấy Tô Trầm Sương không nói lời nào, còn đang định mở lời nữa lại nhìn thấy sự đệ nhà mình đang chuyên chú ngắm nhìn người trên giường, phảng phất giống như đang

ngắm nhìn một trận bão vậy. Hắn không khỏi chẹp một tiếng, lắc đầu.

"Sur đệ, người này chạy tới tìm ngươi, có thể thấy nàng thật sự tin tưởng ngươi, ngươi cứ chậm rãi chăm sóc nàng đi, ta đi về trước."

Khoảnh khắc Tô Trầm Sương nghe Tần Thương nói Lạc Yên tin tưởng hắn, ánh mắt lại đổi, nhưng cuối cùng vẫn không nói ra cái gì, nhàn nhạt ừ một tiếng, coi như là đã trả lời Tần Thương.

Tần Thương nhìn hắn lúc này cũng không có tâm tư để ý tới mình, nhịn không được bấu môi.

Tuy rằng hắn rất cao hứng với chuyện tình cảm của sư đệ nhà mình nhưng bị hắt hủi như vậy hắn vẫn rất không vui a.

Hon nữa, hai người kia từ khi nào đã chấp thuận ở bên nhau?

Vì sao hắn không biết? Sư đệ nhà mình không phải không có cảm xúc gì với Lạc Yên sao?

Tần Thương nhớ tới những lần bản thân nhắc tới Lạc Yên trước mặt Tô Trầm Sương, người này đều bày ra bộ mặt không tí cảm xúc, trong lòng càng thêm tò mò, muốn mở miệng hỏi một câu.

Nhưng mà, hắn còn chưa kịp mở miệng, đã bị Tô Trầm Sương-mới-phát-hiện-Tần-Thương-chưa-đi nhìn thoáng qua.

"Sư huynh, ngươi không phải đi rồi sao?"

Tần Thương: "....."

Suy nghĩ của hắn sai rồi. Được rồi, sư đệ nhà mình thích nữ hài tử này, hắn liền biến thành một tồn tại churóng mắt.

Tần Thương trong lòng ừm khuaít khóc chút chút, trên mặt lại mang theo ôn nhu cười: "Àn, ta đang định đi."

Tô Trầm Sương nga một tiếng, ánh mắt vẫn còn đặt ở trên giường, không cho hắn đến một ánh mắt.

Tần Thương lập tức cảm thấy tâm thật đau, nhưng mà hắn vẫn thật cao hứng. Chính là cảm giác heo nuôi trong nhà học được cách thưởng thức tư vị của cải trắng.

Chỉ là được tận mắt chứng kiến rồi nhận ra, Tô Trầm Sương cũng sẽ không để ý đến mình, Tần Thương đành phải đi về trước, hắn vừa đi ra ngoài vừa loạn tưởng.

—— Có nên viết thư báo sư phụ nhà mình chuyện này hay không?

Àn, một người vui không bằng mọi người cùng vui. Sư phụ hắn - lão nhân gia quan tâm chuyện chung thân đại sự của sư đệ nhà mình đã lâu, hảo đồ đệ này tất nhiên muốn an ủi tâm hắn, sẽ không khiến hắn luôn cho rằng tiểu đồ đệ của mình sẽ cô độc sống quãng đời còn lại.

Đến nỗi với sự kiện ngày mai phải đi du lịch, Tần Thương tỏ vẻ, hắn tạm thời không đi được rồi.Ở lại xem kịch hay đi, du lịch khi nào đi cũng được, sư đệ nhà mình thể hiện chính là rất khó thấy được!

Tần Thương đi rồi, trong phòng chỉ còn lại có hai người Tô Trầm Sương và Lạc Yên. Tuy có một người ngắt, nhưng lại khiến họ không phát hiện ra cái cảnh tượng trai đơn gái chiếc ở chung một phòng này có bao nhiêu ái muội.

Tô Trầm Sương thấm ướt khăn, giúp Lạc Yên lau mồ hôi lạnh trên trán. Nhưng sau khi lau xong rồi,tay hắn vẫn không rời đi, ngược lại cứng đờ dừng trên trán nàng. Lúc này, hạ nhân vừa lúc đem thuốc đã sắc bê vào.

Tô Trầm Sương nghe được tiếng đập cửa liền phục hồi lại tinh thần, thu tay, đem khăn ném vào chậu nước, mới đứng dậy mở cửa.

Hạ nhân cho rằng chủ tử nhà mình sẽ để hắn đem dược vào. Vừa hành lễ xong đang chuẩn bị nhắc chân, kết quả Tô Trầm Sương đã lấy cái khay trong tay hắn từ lúc nào.

"Ngươi đi xuống đi."

Hạ nhân ngẩn người, đến tận khi cánh cửa một lần nữa đóng lại, một câu "Dạ" kia của hắn mới được nói ra.

Thời điểm hạ nhân biết Tô Trầm Sương phân phó người mua thuốc sắc thuốc, còn tưởng rằng chủ tử nhà mình bị thương, tiểu đồng đưa thuốc tới cũng nghĩ như vậy.

Nhưng mà hắn nhớ tới tình huống vừa rồi, nhìn dáng vẻ của chủ tử nhà mình cũng không phải bị thương quá nặng a.

Nhưng mà rốt cục hắn cũng chẳng tìm tòi nghiên cứu ra cái gì. Bởi vì chủ tử nhà mình chủ tử đã đóng cửa, không có gây ra cái gì kì lạ, tiểu đồng đưa dược cũng chỉ có thể mang theo tiếc nuối mà trở về.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 132: Kiểm khách lãnh khốc vô tình (28)

Edit: Luber

Beta: Maple

Trong phòng.

Tô Trầm Sương bê thuốc đặt bên mép giường, dùng nội lực nghiền thuốc, mới chuẩn bị cho Lạc Yên uống thuốc.

Khi nằm tắt nhiên thuốc sẽ không trôi xuống được, nên Tô Trầm Sương đặt bát thuốc trên bàn, sau đó ngồi lên giường, thật cẩn thận nâng Lạc Yên dậy. Hắn để nửa người của nàng dựa vào trên người mình, một bàn tay ôm nàng, giúp nàng không ngã xuống, một cái tay khác cầm muỗng múc một muỗng nước thuốc đưa đến bên miệng nàng.

Lạc Yên tuy rằng đã ngất, nhưng trên thực tế vẫn có một chút ý thức, nàng mơ mơ màng màng cảm giác được có người đem thứ gì đó đặt bên miệng mình. Sau khi nhận thấy người kia không có ác ý, nàng liền mở miệng, yên tâm nuốt xuống thứ kia.

Chỉ là đại khái cảm giác được nước thuốc thật đắng, hài hàng mày của nàng nhanh chóng nhăn lại. Khi Tô Trầm Sương đưa lên muỗng thứ hai, Lạc Yên không chịu mở miệng.

Tô Trầm Sương nhăn mày, đang muốn nghĩ cách khiến nàng uống xong thì nhìn thấy miệng nàng giật giật, giống như lắm lắm muốn nói cái gì đó. Nhưng thanh âm của nàng quá nhỏ, hắn hoàn toàn không nghe rõ, nhin không được ghé sát tai vào một chút.

"Ồ..... Không cần..... Thật đắng..."

Thanh âm này gần như không thể nghe thấy, nhưng lúc này hắn lại gần nàng hơn một chút, tắt nhiên nghe được rõ. Tô Trầm Sương nhìn chén thuốc trên bàn, suy nghĩ có nên hay không cái tiền thuốc này một chút?

Nhưng mà hiện tại, trên người nàng thương tích quá nặng, thuốc đắng này cần phải uống.

Hắn một lần nữa múc một muỗng nước thuốc, đưa đến bên miệng nàng. Lạc Yên không có mở miệng ra, không biết nghĩ gì mà Tô Trầm Sương bỗng nhiên mở miệng nói: "Ngoan, cái này không đắng."

Chính hắn cũng không phát hiện, hiện tại ngữ khí của hắn có bao nhiêu ôn nhu.

Lạc Yên nghe được lời hắn nói, hàng mày liền giật mình, sau đó mở miệng chờ uống thuốc.

Tô Trầm Sương nhân cơ hội đem nước thuốc dứt cho nàng. Lạc Yên lợc cộc nuốt xuống một ngụm nước thuốc xong mới phát hiện mình bị lừa, lập tức không cao hứng mà rầm rì. Tô Trầm Sương vội vàng vỗ vỗ nàng trấn an.

Tô Trầm Sương lấy một câu "Một ngụm này không đắng", lừa Lạc Yên uống xong một chén nước thuốc.

Thời điểm giúp nàng uống xong thuốc, Tô Trầm Sương nghe thấy nàng mắng mình là kẻ lừa đảo, mắng chửi người ngữ khí nhưng thật ra thập phần có trung khí, không có ngay từ đầu hư nhược rồi.

"Ngày mai mua cho người hồ lô ngào đường." Tô Trầm Sương nhớ tới thời điểm mình ở được cốc học y, nhìn thấy người kia rất giống một hài tử không thích uống thuốc, liền linh hoạt vận dụng ở đây.

Lạc Yên giống như bị hắn tạm thời trấn an, không tình nguyện mà rầm rì một tiếng, nhưng thật ra không mắng hắn là kẻ lừa đảo nữa.

Tô Trầm Sương thờ dài nhẹ nhõm một hơi, đặt nàng nằm xuống, đắp chăn đàng hoàng. Nhìn mặt nàng tái nhợt, lại nghĩ đến cảnh nàng tùy ý phi dương, bỗng nhiên cảm thấy nàng như vậy mới là đẹp nhất.

Cái ý niệm này mới xuất hiện,hắn bỗng ngăn người. Vì cái gì hắn muốn để ý nàng đẹp hay không?

Nhìn chăm chăm mặt Lạc Yên, Tô Trầm Sương cảm thấy mình giống như vừa nhận ra gì đó, sau lại giống như cái gì cũng chưa nhận ra.....

Nửa đêm Lạc Yên tỉnh lại. Nàng mở to mắt, phát hiện mình đang nằm trên một cái giường, không khỏi ngẩn người. Đang muốn ngồi dậy xem mình ở nơi nào, nhưng lại giật mình, cảm thấy toàn thân một trận nhức mỏi, nàng không khỏi mà rên rì một tiếng.

Động tác của nàng đã kinh động đến Tô Trầm Sương ngồi trên sạp ở cách đó không xa đang nhắm mắt dưỡng thần.

Hắn lo lắng nàng nửa đêm sẽ tăng nhiệt, nên không có báo hạ nhân chuẩn bị cho mình một gian phòng, mà là bảo bọn họ chuyển một cái giường vào phòng.

Tô Trầm Sương còn nhớ rõ, thời điểm bọn họ dọn giường tiến vào, nhìn đến người nằm trên giường, biểu tình trên mặt có bao nhiêu kinh hãi. Nhưng mà hắn không giải thích cái gì, chờ hạ nhân đặt giường ngay ngắn rồi, hắn liền tổng cổ bọn họ đi về.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Kiểm khách lãnh khốc vô tình (29)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Maple

Lạc Yên vỗ vỗ lồng ngực đang thở dốc, hiện tại nàng cảm thấy rất khó chịu, toàn thân nàng đều đau, đặc biệt là lục phủ ngũ tạng. Chúng giống như bị ai đó nhắm nát vậy, yết hầu dường như đang tích một ngụm máu bầm, làm nàng muốn nôn khan một chút.

Nàng vừa định giãy giụa ngồi dậy, liền nghe được một âm thanh đậm đặc vang lên: "Đừng lộn xộn."

Ánh mắt Lạc Yên liền nhìn về hướng âm thanh ấy phát ra, thấy người mình quen thuộc, đôi mắt nàng liền ướt ướt, thực sự là nàng không nằm mơ! Thật sự là hắn!

Ngày hôm qua nàng thật sự rất vất vả mới có thể trốn ra khỏi khách điểm. Nhưng chẳng được bao lâu, đám người kia lại đuổi đến, nàng chỉ có thể tạm thời dùng nội lực để vận "Huyền tinh", nhưng mà hiệu quả của ma trận này lại rất thấp, bọn chúng rất nhanh thoát khỏi loại trạng thái mê tình này.

Nàng trải qua cứu tử nhất sinh mới tránh được sự truy lùng của chúng, nàng không biết Tiết Nguyễn Nguyễn thế nào nhưng có vẻ là đến người của Cẩm Tú cung cũng không liên hệ được nữa, nàng chỉ có thể cố chạy đến chỗ Tô Trầm Sương mà thôi.

Từ hôm qua nàng đã phát hiện được một lối vào bí mật, đến cả bọn hạ nhân cũng không thể phát hiện được.

Nàng tránh ở phòng hấn, chờ hấn về. Nhưng thật sự là nàng quá mệt và đau, cuối cùng liền bất chi bất giác ngất đi.

Mơ màng màng màng nhưng nàng vẫn cảm nhận được rằng hấn bế mình lên, còn ôn nhu dỗ dành mình uống thuốc. Lạc Yên còn tưởng rằng đây chỉ là giấc mơ, nhưng bây giờ nhìn thấy hấn thì nàng có thể khẳng định rằng, đó là sự thật!

Con người chính là một loại sinh vật kì lạ, trước mặt người ngoài dù có chặt vật đến đâu cũng không lộ ra chút yếu ớt nào, nhưng trước mặt là người mình thân cận liền không tự chủ lộ ra nhược điểm của bản thân.

Tô Trầm Sương nhìn thấy người đang nằm trên giường bỗng nhiên đỏ mặt, lần đầu tiên trong cuộc đời mà hấn thấy lúng túng như vậy.

"Người —— đừng khóc." Tô Trầm Sương cau mày, muốn nói cái gì đó nhưng nhận ra vốn từ của mình không đủ, liền mím môi, duỗi tay sờ đầu nàng, nói: "Người bị thương nên đừng lộn xộn."

Hắn cho rằng Lạc Yên đỏ mặt vì hắn bảo nàng không cần lộn xộn, một con người khô cần như hắn chưa bao giờ phải nói một câu giải thích, càng không làm cái hành động ôn nhu như sờ đầu đầu.

Nước mắt Lạc Yên lại trào lên, nhìn đến ánh mắt lúng túng của hấn, nàng mở miệng nói: "Ta đau, người ôm ta một cái được không?" Thanh âm của nàng có chút khàn khàn, còn mang theo chút nước nở cùng cầu xin.

Tô Trầm Sương sửng sốt, không nghĩ tới nàng sẽ nói ra lời như vậy, trong lòng hấn xuất hiện hai thanh âm, một cái nói rằng nam nữ thụ bất thân, người phải tuân thủ nghiêm ngặt lễ tiết, không thể khinh bạc nữ nhân này, một thanh âm lập tức phản bác, nói hiện tại nàng rất đau, ôm người một chút thì làm sao đây?

Hắn đang do dự, Lạc Yên lại không cao hứng, vành mắt đỏ lên, một chuỗi nước mắt chảy dài ra, đọng ở đầu lông mi nàng, lại rơi xuống xuống dưới, vỡ thành từng viên trân châu trong suốt, thoát nhìn thật đáng thương.

Tô Trầm Sương thấy thế, đầu còn rối rắm nữa, liền duỗi tay đem nàng ôm vào trong lòng ngực, "Người đừng khóc, ta ôm người."

Động tác của hấn thực rất nhẹ, tựa hồ sợ làm nàng bị thương, Lạc Yên cũng không để ý cái gì, vừa mới từ Quý môn quan bước ra, nàng hiện tại thực sự muốn một cái ôm an ủi.

Nàng duỗi tay choàng lên cổ hấn, cắn đầu môi hấn, Tô Trầm Sương cả kinh, vội vàng lui lại, nhưng tay Lạc Yên liền ôm chặt cổ hấn, hấn vùng ra, liền lùi lại một bước, thiếu chút nữa ngã xuống giường.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Kiểm khách lãnh khóc vô tình (30)

Edit: Triều Nguyên

Beta: Maple

Động tác của Tô Trầm Sương liền ngừng lại, Lạc Yên nhân cơ hội ôm lấy hấn, môi lại tiếp tục dán lên.

Tô Trầm Sương lập tức đứng yên, tay chân luống cuống không biết nên đặt ở chỗ nào, thân phận của hai người giống như bị đảo lộn vậy, Lạc Yên tựa như một một ác bá chuyên đùa giỡn con gái nhà lành, mà Tô Trầm Sương chính là người con gái nhà lành kia đi.

Lạc Yên xem hấn có vẻ không kháng cự, liền tiến thêm bước nữa, nàng khẽ liếm môi mỏng của hấn, như vẽ đang nhắm nháp thứ gì đó, Tô Trầm Sương cảm thấy cái động tác này quá kiều gọi, yểu hậu không tự giác chuyển động một chút, một tiếng kêu rên nhẹ vang lên.

Hắn nhịn không được mà đáp lại nàng, không biết từ khi nào, tay hấn đã quấn lên vòng eo nàng, làm khoảng cách giữa hai người càng thêm gần.

Tô Trầm Sương giữ mình trong sạch, hấn chưa bao giờ quá thân mật cùng một nữ tử như vậy, đến cả hôn môi cũng thiếu kinh nghiệm nữa.

Nhưng mà, năng lực học tập của hấn lại rất tốt, hơn nữa đây cũng là bản năng của nam nhân, hấn ngâm môi nàng, nhẹ nhàng cọ xát, triển miên quyền khiến.

Đầu óc Lạc Yên mơ mơ màng màng, trong lòng lại cảm thấy buồn cười, người này quá ngây thơ, hôn môi đều sẽ không phải như vậy, cắn xé mà hôn tuy rằng triển miên, nhưng là nàng cảm giác môi của bản thân xém bị hấn cắn nát rồi, nhịn không được dùng môi lưỡi chống đỡ một phen.

Nhưng mà, hấn có vẻ là tiếp thu được tín hiệu gì đó, lập tức tiến thêm một bước chiếm đoạt, quấn lấy đầu lưỡi nàng, cùng hấn nấu "cháo lười".

Đầu Lạc Yên trống rỗng, mơ mơ màng màng mà đi theo động tác của hấn, nàng đã không biết chính mình ở nơi nào.

"U" ~"

Một thanh âm phá vỡ này một khắc triển miên, Tô Trầm Sương dừng lại động tác, Lạc Yên cũng từ mê tình trung thoát ra, hai người mắt to trừng mắt nhỏ.

Không khí bỗng nhiên an tĩnh.....

Tô Trầm Sương nhìn cô nương trong lòng ngực, đôi mắt nàng mông lung tựa như nước, thoát nhìn thực mê người, mà trên mặt nàng còn có một tầng hồng nhạt ngai ngùng, tựa như đỏ phấn mặt, nhưng thật ra đem vẽ bị thương tái nhợt che lại, tầm mắt hấn dời xuống, dừng ở trên môi nàng...

Ánh mắt hấn tức khắc thâm thâm, lực đạo trên tay cũng không tự giác mà tăng thêm.

Lạc Yên ho nhẹ một tiếng, "Cái kia....." Nàng vừa mới mở miệng, liền phát hiện thanh âm của chính mình thật sự khàn khàn, có vẻ không phải loại giọng của lúc mới tỉnh dậy, mà hình như là một khác một loại trình độ khàn khàn, ngoài ra còn thêm một chút mềm mại, nghe rất câu người, cho nên nàng lập tức ngậm miệng lại.

Tô Trầm Sương lại bỗng nhiên buông nàng ra, đột nhiên đứng lên, khi nhìn tới ánh mắt kinh ngạc của Lạc Yên, hần lại mở miệng nói: "Ta đi kêu hạ nhân đem cho ngươi một chút đồ ăn."

Nói cũng không đợi nàng đáp lời, liền bước nhanh đi ra phòng, Lạc Yên rõ ràng nhìn thấy lỗ tai dẫu ở phía sau có chút hồng, xem động tác của hần cũng có chút ý tứ lui đi, liền nhin không được xì một chút, bật cười.

Ai nha, Tô thiếu hiệp nhà nàng như thế này thật đáng yêu a.

Bất quá vui quá hóa buồn nói chính nàng, nàng cười đến quá mãnh, không cẩn thận tác động vào vết thương trên người, đau đến lập tức nhẹ răng nhếch miệng, khuôn mặt xinh đẹp cũng nhú lại.

Đau quá! Lạc Yên về mặt đau khổ, trong lòng ảo não không thôi, nhin không được mà oán trách lên kẻ gây sở làm mình chật vật đau khổ như vậy.

Tô Trầm Sương động tác thực mau, không đến nửa canh giờ, hần liền mang đồ ăn về phòng cho nàng.

Lạc Yên xem hần còn không dám nhìn thẳng vào nàng, liền làm nũng muốn hần bón cho mình.

Tô Trầm Sương còn có chút do dự, Lạc Yên liền ôm ngực kêu lên: "Ai nha, ta đau quá a, ta cảm giác mình sắp chết....."

Nàng dám chơi xấu, Tô Trầm Sương không thể không thỏa hiệp, hần mang đến chính là cháo, bên trong thêm chút thuốc bổ, đối với người bị thương rất hữu dụng.

Bạn đang đọc truyện *Mau Xuyên Liêu Tâm: BOSS Đứng Lại!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.